

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Grey-Dve_Sombrera.pdb

PDB Name: Grey_Dve_Sombrera.txt
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 2.11.2007
Modification Date: 2.11.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Zane Grey
Dvě Sombrera

NAKLADATELSTVÍ NÁVRAT BRNO 1994

© Zane Grey
© Translation by Josef Vorel - 1930
© Adaptation by Petr Dorňák - 1993
© Illustrations by František Ulč - 1993
© Cover by Libor Balák - 1994
© Edition by NÁVRAT - 1994

ISBN 80-7174-684-3

Nad zasněženými, jako pila zubatými vrcholky Colorado Rockies zapadalo rudě a zlatě slunce. Na návrších nad řekou Purgatorio, ve které se odrážely barvy západu, stálo několik mustangů s Indiány v sedlech. Rudoši se dívali dolů na točitou trať a pozorovali vlak, stoupající pomalu k úpatí hor. Minulo pět let ode dne, kdy ten železný, kouřící ďábel poprvé přijížděl od Kansasu k svahům Colorada. A Indiáni ho dosud nepřestávali pozorovat s údivem. Báli se o svou budoucnost, byli postrašeni rámusícím, piskajícím strašidlem na kolech, které jim mohlo přičarovat smrt. Copak neviděli odjíždět napříč planinou vlak za vlakem s nákladem bizoního masa?

Štíhlý jezdec na nádherném hnědákovi, zaprášený a unavený, se zastavil na jižním břehu řeky a pozoroval Indiány. Uteové, myslím," řekl nahlas zvyklý na samomluvu, kterou v něm vypěstovala samota. Právě tak, jako Kiowové zemřou jistě krutě. Ať jsem prokletej, jestli mi jich není líto! Bobr a bizon na vymření! Dobytek bělochů spásá trávu všude, kde na ni přijde!... No rudouškové, kdybyste měli rozum, odstěhovali byste se někam daleko do horského údolí a zůstali tam."

Rachot vzdalujícího se vlaku zanikal a černá, hábu podobná řada vagónů mizela z dohledu mezi šedými útesy skal. Indiáni ještě chvíli otáleli a jejich štíhlé, divoké siluety se odrážely proti obloze. Pak obrátili své polodivoké mustangy a zmizeli z návrší v červených oblacích prachu.

Nu, když tak o tom přemýšlím, nejsou na tom mnohem hůře než já... žádné prachy, žádné zaměstnání, žádný domov... Tak jezdim kolem a jsem napolo vyhladovělý. Nemám nic, jen koně a zbraň."

Brazos Keene, obvykle tak bezstarostný a klidný, se cítil nešťasten. Pocit vydědění, který tak trpce přiznával, mu nebyl ničím neznámým. Po dlouhá léta bylo jeho údělem jezdit mezi tábory s dobytkem a ranči, od jednoho dobytčího trhu k druhému. Nemohl se nikde dlouho zdržovat. Byl stále v pohybu. Proto smutek této večerní chvíle měl sotva svůj původ v cowboyově putování. Sáhl pomalu do náprsní kapsy svého otevře-ného kabátce a vyňal z ní objemný dopis, jehož bělost byla poskvrněna otisky prstů a mastnými skvrnami. Plakal nad tímto dopisem. S údivem a slabým úlekem, který mu způsobil pohled na pěkný rukopis, přečetl znovu adresu a prohlédl si poštovní razítko. Lincoln, New Mexiko, May 3, Two Bar X. Ranch. Na razítku z Latimoru bylo datum předešlého dne.

Bože můj, ale tahle dráha může člověka přivést rychle do nesnází," stěžoval si a polknuv těžce, aby ulevil stísněnému hrdlu, zastrčil dopis zpět do kapsy. Co mi to k čertu napadlo chodit na poštu? Starý cowboyský zvyk! Vždycky se ptát po dopisech, které nikdy nedojdou. Přál bych si, aby také tenhle nebyl příšel... Ale ne...? Holly Rippleová si na mne vzpomíná - ještě pořád má ke mně důvěru... a svého synka pojmenovala po mně - Brazos. Ach!! Je to krásné, ale zároveň to strašně bolí! Tak jistě, jako že jedu na tomhle koni, bude to mít pro mne špatné následky... Nebo - kdo ví, možná i dobré!"

Zahloubán ve vzpomínky díval se Brazos na zelenou řeku, valící se mezi šedými břehy, kde vrby měly červenavé zabarvení nejen vlivem západu slunce. Skupina divokých kachen přeletěla rychle přes vodu; z protějšího břehu pozorovali jezdecke kojoti. Vrby se otřásaly při pohybech zvěře nebo dobytka někde dole na řece. Daleko za údolím, na úbočí pahorků, rýsovaly se černé postavy koní proti šedému pozadí. Chladný, ostrý vzduch, pronikavá vůně

vzedmutých vod řeky, jemné zabarvení břehů porostlých křovinami - vše prozrazovalo časné jaro. Za řekou Purgatorio zdvihala se země ve vodorovných plochách, tera-sovitě, stále výše a divočeji k šedým vrcholům. A opět ke kosmatému úpatí hor, končícímu náhle hradbou břidlicových útesů, červenavých svahů a černých pásem, nad nimiž svítila bíle a růžově sněhová koruna.

Pouze pět let!" přemítal jezdec, oči upřeny k západu. Pět let uplynulo ode dne, kdy jsem tudy jel naposled po staré stezce z ranče Dona Carlose... A co jsem udělal ze svého života?"

V odpověď na tuto otázku hodil Brazos divoce hlavou, jako by chtěl zahnat nepříjemné vzpomínky. Měl ve zvyku uchýlit se v takových temných hodinách k láhvi, aby v ní našel zapo-menutí. Ale s dopisem odpočívajícím těžce na jeho srdci, s vidi-nou minulosti tak sladkou a přece bolestnou, s nepopiratelným důkazem, že důvěra, kterou v něj měla Holly Rippleová nikdy nezhyne, nemohl jednat tak nízce, tak zrádně. Ne v této chvíli výčitek a studu! Kdyby mohl zničit ten dopis a zapomenout... Ale bylo to zbytečné a marné.

Brazos pokračoval v jízdě podél řeky směrem k Las Animas. Nevěděl, jak daleko je do města. Jeho kůň byl unaven a kulhal. Tento kus země podél řeky Purgatorio nebyl bohatý na tábory s dobytken; Brazos však přece doufal, že před západem slunce na něj jaký narazí.

Slunce zapadlo, z výšin vál rezavý vítr, točítá řeka ztratila své růžové zabarvení, ztmavěla a leskla se jako ocel pod vyso-kým protějším břehem. Ozval se smutný nářek kojota.

Purgatorio (očistec) hm?" zabručel Brazos zádumčivě. No, ten španělskej chlap, kterej pojmenoval tenhle potok, jistě trefil do černýho. Očistec? Řeka ZTRACENÝCH DUŠÍ!... Ať mne vezme čert, jestli to nesedí. Já jsem opravdu bláznivý jezdec - bankrotář - ztracená duše!"

Stezka zahýbala od řeky k silnici, kterou přetínala. V houst-noucím šeru zpozorovalo Brazosovo bystré oko tři postavy mužů, vyjíždějících ze skupiny odumřelých stromů, které zakrý-valy jen zčásti tmavou chatu. Jezdci se obrátili zpět v domnění, jak se zdálo, že je Brazos nespatriil.

Hm," zabručel k sobě Brazos. To byste museli bejt chytřej-ší, chlapi... To bych rád věděl, co znamená tenhle ústup." Všechny instinkty a vlastnosti zkušeného cowboye byly u Brazose Keenea na výši. Přitáhl koni uzdu dříve, než vjel před onu skupinu stromů.

Uslyšel ostrý, syčivý povel. Stůj !" a zvuk, jako kdyby ruka v rukavičce dolehla na kov. Chraptivý hlas s řečí těžkou od pití lihovin něco tiše promlouval. Pak se ozvala odpověď mladým, vysokým hlasem: Ale, Barde, já to neriskuji..." Násilná ruka v rukavičce zarazila tu větu. Brazosovi se zdálo, že jméno, které zaslechl znělo jako Bard, mohlo to být ale také Bart nebo i Brad.

Hej vy, jezdcí," zvolal Brazos krátce, viděl jsem vás dříve než vy mne."

Po chvilce mlčení uslyšel Brazos slovo "Texasan", proneseno tiše s důrazem. Pak jeden z těch tří vyjel z úkrytu.

A co na tom záleží?" zeptal se.

Nic. Chtěl jsem jen, abyste věděli, že všichni jezdcí nejsou slepí a hluiš."

Ten který se Brazose vyptával, zastavil se právě na takovou vzdálenost, aby jeho tvář nebyla k rozeznání, ale Brazos si zapamatoval hluboký hlas, skleslá ramena, silný býčí krk.

Nedávno tady došlo k nějakému přepadení," řekl.

Aha, a proto jste se choval tak divně?"

Divně?"

Jistě. Řekl jsem divně."

Chci mít vždycky jistotu, cizinče."

Tak? - No jestli jste myslel, že jsem bandita, tak je to omyl."

To rád slyším - a kdo vlastně jste?"

Jsem cowboy na objíždě. Jsem unavený a hladový a můj kůň kulhá."

Odkud jste?"

Texas."

U čerta! To pozná i hluchej. Odkud jedete?"

Z Montany. Rovnou, jako letící vrána."

A kam máte namířeno?"

Pane, kdybych nebyl hladověj a unaveněj, nelíbily by se mi vaše zvědavé otázky. Nemám žádný zvláštní cíl. Jak daleko je do Las Animas?"

S unaveným koněm to trvá celou noc."

Je tady nablízku nějaký dobytčí tábor?"

Ne. Nejbližší ranč je Dvě Sombra, tři míle za městem."

Odpusťte, že se ptám," pokračoval Brazos sarkasticky, pat-říte snad vy k nějakému ranči, který by nakrmil hladového cowboye?"

Můj pán nemá žádné zaměstnání pro jezdce vašeho druhu."

Ale jděte. No tak nebudu jíst. To nic, nevádí. Ale můžete mi snad říci, je-li tu někde v okolí tráva pro mého koně?"

Dobrá pastva je hned tady na místě, cizince. A můžete se vyspat tady v tej starej chatě."

Děkuji," odvětil krátce Brazos.

Hřmotný jezdec se vrátil ke svým mlčícím společníkům, kteří byli sotva rozeznatelní v přití. Pojd'te, lidé. Jestli máme do-stihnout Lamar dnes v noci, musíme si pospíšet."

Druzí dva se k němu připojili a ujížděli kolem Brazose příliš rychle, aby si je mohl prohlédnout. Mířili k severu a brzy zmizeli z dohledu. Brazos se za nimi díval. Byl si v té chvíli vědom, jak je zvědavý. Tito tři jezdcí nejednali nějak zvláštně, pokud se týče místa a času měli plné právo nedůvěřovat mu, stejně jako on jim. Ale bylo na nich něco

nesprávného, neupřímného, něco skrytého. Setkání s cizinci po cestě nebylo nic neobyčejného pro Brazose Keenea. Měl podivuhodnou schopnost rozpoznat špatné lidi. Sám byl poctivý, temperamentní, tvrdý k zlodějům koní a dobytka, kteří ohrožovali ranče od Little Big Hornu až po Rio Grande.

Divný patron," uvažoval Brazos. Chtěl mít jistotu, že jsem cizinec. Rád bych věděl proč? A sním své sombrero, jestli nezdržel jednoho ze svých společníků, který chtěl po mně střelit... A hlas toho, kterého jsem slyšel jasně... „Barde, neriskuj to!“ to je záhada. Tahle řeč je mi divná. Co nechtěl riskovat? Ovšem, přijel jsem k nim nečekaně. Je to zatraceně divné! Ale ten chlap jistě pil. Poznal jsem alkohol v jeho hlase. A nemá smysl chtít přijít na kloub něčemu, když to má co dělat s whisky."

Brazos přestal na tu událost myslet. Sestoupil z koně a zavedl ho po cestě ke skupině stromů. Bylo tu dosti dlouhé vybledlé trávy z loňského roku a tak byl Brazos zbaven starosti, čím na-krmít koně. Chata byla v blízkosti. Brazos do ní nahlédl otevřenými dveřmi. Uvnitř byla úplná tma a pach po suché trávě. Se-jmul z hnědáka sedlo a uzdu a pustil ho na svobodu. Pak donesl své věci dovnitř a položil je na zem. Sáhl do kapsy pro zápalky. Neměl žádné. Hmatal kolem se vztaženými rukama, až narazil na lavici pokrytou větvemi. Pokryta příkrývkou zpod sedla mu poslouží jako lože, lépe než mnohé, na které si v poslední době musel zvykat. Pak šel ke dveřím, aby se podíval ven.

Hnědák se pásl nedaleko. Obloha se zatáhla tmavými mraky a studený vítr se zmínil. Brazos v něm cítil sních anebo děšť. Kojotí naříkavě vyli. Poslední zbytky suchých listů šustily na stromech. Chata se zdála být obklopena černou melancholií. Brazosovi se nelíbila noc, místo ani podivná tíže, která na něm spočívala. Ale jak často pocíťoval takovou tíživou náladu? Nahmatal cestu zpět k lavici, smutný a hladový, příliš zatrpklý, aby dbal o to, co se udalo, příliš unaven, aby mohl déle přemýšlet. Ulehl a hned usnul.

Uprostřed noci se probudil. Nejdříve myslel, že procitl z ně-jakého hrozného snu, na jehož podrobnosti si nemohl vzpo-menout. Měl obyčejně lehký spánek a nic si z toho nedělal, byl-li probuzen. Ale po chvíli si uvědomil, že tentokrát je to jiné a začal si všimnat dojmů zvenčí.

Uslyšel pleskání kapek, dopadajících na zem. Střecha chaty byla patrně děravá. Vítr hvízdal ve skulinách srubu. Noc byla tak temná, že nemohl rozeznat dveře ani okno. Myši šustily ve smeti v koutě. Suchý, zatuchlý pach v chatě se zdál prosycen vlhkostí, která ovšem pocházela od deště. Kap - kap - kap - poznenáhlu se tyto zvuky ztrácely z jeho vědomí. Od této chvíle spal neklidně, trýzněn podivnými sny. Byly stále chorobnější, až se náhle s hrůzou probudil v chladném potu.

Svívalo. Oknem rozeznal slabou modř oblohy. Zdálo se, že se počasí vyjasnilo, ale náhle - kap - kap - kap. Dešťové kapky padaly pomalu a těžce. Rozstříkovaly se na hliněné podlaze. Bylo nyní dost světla v chatě, takže mohl vidět žebřík, vedoucí nahoru na půdu. Starý krb a ohniště ze žlutých kamenů bylo pobožené. Smutně a pustě vypadal ten čtverec obklopený ze čtyř stran dřevěnými stěnami. Brazos se dohadoval, co se zde asi udalo. Ale každý z dřevěných srubů Západu měl svou historii a většinou byly temné, divoké a krvavé.

Náhle pocíťoval zamrazení v zádech. Ten vlhký pach, vynikající nad ostrým, suchým pachem chaty, mu vnikal do chřípí, kap -kap - kap! Nyní se Brazos nadobro probudil, vyděšen něčím, co si dosud neuvědomoval. Stejně jako zrak a sluch měl životem v přírodě vyvinutý i čich. Kap - kap! Pach, který se spojoval se zvukem, nepocházel od dešťových kapek. Byla to krev. Čerstvá krev! Brazos náhle pocíťoval, jak se mu útroby svírají ledovou křečí. Příliš často cíťoval pach lidské krve, aby se mohl mýlit.

Rychle sklouzl z lavice. Krev přicházela z půdy právě nad středem srubu. Brazos neviděl kapky, ale mohl je umístit podle zvuku. Natáhl ruku dlaní vzhůru. Pláč! Vzdor svým ocelovým nervům se ulekl, pocíťoval na dlani těžkou krupěj krve. Přistoupil ke dveřím, aby na světle zjistil, zda se nemýlí.

Krev," zvolal upíraje zrak na rudou skvrnu na své dlani. Studená a hustá... Nahoře na půdě je mrtvý člověk... Ano! Ti tři chlapi včera večer...! Brazosi, myslím, že uděláš nejlíp, když odtud zmizíš co nejdříve."

Vrátil se rychle k lavici a otřel krev o deku ze sedla. Pak ji odnesl zároveň se sedlem ke dveřím. Zatím se rozednilo a na východním nebi se objevilo rudé zabarvení. V té chvíli se přihnala s dusotem kopyt, jako bouře skupina jezdců. Před chatou koně zarazili.

Aha! Je po legraci! Vždyť jsem to věděl," zabručel Brazos a vykročiv ze dveří, hodil na zem sedlo a deku, aby se postavil do pozoru. Nemusel si ani všimnout pušek, aby pochopil, že je to policie a že on je předmětem jejich útoku na srub. Ruce vzhůru, cowboyi!" ozval se ostrý rozkaz. Jsou nahoře," odvětil Brazos lakonicky uposlechnuv. Namí-řené zbraně a zamračené tváře jezdců byly důkazem, že s nimi nejsou žerty. Brazos viděl již mnohou ozbrojenou moc a sám byl členem několika z nich. Většina jezdců byli mladí cowboyové, avšak někteří z nich, zvláště muž hrubého hlasu a tvrdých tahů, který byl jejich vůdcem, byli dospělí muži.

Dejte se do toho, Stuke, a vy, Segele," poručil vůdce, načež dva z jezdců seskočili z koní a obklopili Brazose každý z jedné strany. Vezměte mu zbraně! Prohledejte ho... Odeberte mu všechno!"

Počkejte!" zvolal Brazos horkokrevně. Neberte mi ten dopis." Pozor, cowboyi, nebo z vás uděláme řešeto..."

Prohledejte chatu... Jíme, chyt' jeho koně!"

Brazos dostal zlost, i když byl chladnokrevný, neboť mu vzali jeho drahocenný dopis. Ale rychle si uvědomil opravdové nebezpečí a v okamžiku byl opět klidný. Prohlédl si jezdce a přesvědčil se, že žádného z nich nezná a že se nijak neliší od kterékoliv policejní hlídky Západu. V okamžiku si byl jist, že žádný z nich ho nikdy nespátril. Nebyl v tomto kraji po šest let a to byl dlouhý čas pro zdejší poměry.

Bodkine," volal jeden z jezdců divným hlasem z vnitřku chaty.

Cože! Našel jste ho?" zeptal se vůdce ostře.

Ano. Nahoře na půdě. Pošlete někoho, ať nám pomůže snést ho dolů."

Brazos zbystřil sluch, aby uslyšel zvuky a tlumené hlasy uvnitř srubu. Stala se zde vražda a on z ní byl podezříván.

Situace byla kritická a jeho život záležel na tom, jak bude chytrý a silný. Nyní vyšli tři muži z chaty, nesouce tělo, které

položili do trávy. Brazos spatřil s údivem hezkého chlapce, sotva dvacetiletého, podle oděvu zřejmě cowboye, tmavých vlasů a opálené tváře. Byl střelen do zad. Všechny kapsy jeho oděvu byly obráceny naruby.

Allen Neece," vyrazil ze sebe Bodkin překvapeně. Nečekal, že spatří nositele tohoto jména.

Střelen do zad."

Okraden!"

Řekl bych docela chladnokrevně."

Bode, myslím, že bychom měli toho člověka zkrátka oběsit."

Takové a podobné poznámky slyšel Brazos a měly za následek, že Bodkin krátce rozhodl:

Cowboyi, jste zatčen."

U čerta, nejsem slepý ani hluchý," odvětil Brazos sarkas-ticky. Smím vědět, kdo jste?"

Jsem náměstek šerifa Bodkin z Las Animas a jednám podle rozkazu Kiskaddena."

A z čeho mě viníte?"

Vražda."

Brazos se zasmál. Proboha, člověče, zbláznil jste se? Copak vypadám jako bych byl opilý nebo šílený?"

Zdá se, že ne," odvětil Bodkin, dívaje se na Brazose pátravým pohledem.

Copak vypadám jako chlap, který je schopen střelit chlapce do zad, okrást ho a pak čekat, až přijede policie, aby ho sebrala?"

Člověk nikdy neví, co takový cowboy udělá, ať vypadá jakkoliv."

K čertu, že neví," odvětil Brazos opovržlivě, dívaje se zlostně z Bodkina na jeho lidi. Co jste to za westmany?"

Brazosovo chování, jeho chladnokrevné vystupování v kritické situaci, udělalo zřejmě dojem na některé z jezdců.

Jeden z nich pravil: Bode, doporučoval bych slušný soud pro toho chlapíka."

Vypadá to opravdu divně," ozval se druhý. Kiskadden se stal poslední dobou tvrdohlavým, ať ho raději soudí."

Nuže, jestli ho nechcete pověsit hned, musíme ho dopravit do města," řekl Bodkin mrzutě.

Koukejte pane náměstku," promluvil Brazos hledě využit příznivého okamžiku. Především večer, když se setmělo, byl jsem zadržen třemi muži. Byl jsem to já, který je spatřil první; zarazili koně tady za těmi stromy. Jeden z nich mě chtěl střelit, ale druhý ho zadržel. Jistě si vzpomenu na jméno toho muže a hlas, kterým volal... Nuže, zavola jsem na ně a jeden z nich vyjel. Nezáleží na tom, co řekl. Ale přísambůh, jeho snaha vyhnout se mi je mi teď jasná. Odjeli a já pustil svého koně na svobodu a ulehl jsem tady v té chatě. Uprostřed noci jsem se probudil. Slyšel jsem zvuk, jako když padají dešťové kapky. Za svítání jsem se zase vzbudil a slyšel opět to samé - kap - kap - kap. Pak jsem ucítil krev. Vstal jsem a zachytil několik kapek na dlaň. Byla to krev. Právě jsem vynášel sedlo, když jste přijeli."

Haha!" smál se Bodkin. A kterým směrem jste chtěl jet, cowboyi?"

Rychle do Las Animas, pane náměstku Bodkine, to se můžete vsadit," zvolal Brazos. A vy myslíte, že vám uvěřím?"

Nezáleží mi na tom, jestli mi uvěříte. Povídám vám to. To je vše. Chtěl jsem vás uvést na stopu."

Poslyšte, já jsem policejní úředník a vy jste jedním z těch darebných, lehkomyšlných cowboyů, kterých je tady spousta."

Mýlíte se zase, pane. Za vámi snad stojí zákon, ale nejste moc chytrý. Nebráním se zatčení, ale jsem nevinný. Chci správný soud a příležitost, abych mohl svou nevinu dokázat. Ostatně, kdybyste mne znal, hleděl byste mít zatracené pádné důkazy, dřívě, než byste mne obvinil."

Myslíte? Co abyste nás seznámil se svým jménem a zaměstnáním v Coloradu?"

Brazos neodpověděl a v příštím okamžiku si pozorně prohlédl všechny členy ozbrojené hlídky. Bylo příznačné, že dva z nich se vzadu skrývali za těmi vpředu.

Bode, nemůžete pověsit toho Texasana po tom, co jste slyšel," radil jeden z mužů, jehož řeč byla pomalá.

Proč ne? Snad proto, že vy sám jste z Texasu?"

No, pokud se toho týče, Texasané ať už jsou vinni nebo ne, nebývají často věšeni. Pokud se mne týče, myslím, že ten cowboy není vinný na vraždě stejně jako já. A snad nejsem sám toho mínění. Jestli ho pověsíte, bude se Kiskadden zlobit - a je-li nevinný a vyjde to najevo - nu, ohřálo by to zas historie, které ještě pořádně nevychladly."

Během této klidné řeči srovnával Brazos oba muže - světlo-vlasého, bledého Texasana, jehož vzezření a slova byla významná - a tmavého Bodkina, zamračeného, s nejistým pohledem, pohněvaného věcnými argumenty, které mu druhý předložil.

Dobře, Inskipe," řekl Bodkin s potlačenou zlostí.

Přivedeme ho ke Kiskaddenovi... Zvedněte ho na koně, chlapci. A jestli se pokusí o útěk, ustřelte mu hlavu."

Brazosovi strážci s ním předstoupili. Hnědák byl nalezen a osedlán. Nelíbilo se mu to shromáždění a hryzl uzdu, za kterou jeden z policistů pevně držel. Brazos nasedl. Tělo mladého Neece bylo položeno přes sedlo a přikryto pláštěm. Majitel tohoto koně chtěl jít pěšky, z čehož Brazos soudil, že Las Animas nemůže být daleko. Kavalkáda se hnula směrem k silnici, majíc Brazose ve svém středu.

Nějakou dobu byl Brazos příliš zaměstnán zkoumáním obličejů Bodkinových lidí, aby si mohl všimnout okolí, kterým projížděl. Když se pak rozhlédl, uviděl řeku Purgatorio, vinoucí se krásným údolím, na které se pamatoval. Na jeho nejzazším východním konci ozařovalo vycházející slunce krajinu jemným růžovým světlem. Šíré šedé prerie ustupovaly k severu. Stáda a jednotlivé skupiny dobytka oživovaly kraj. Kouř stoupající nad zelenými poli a červenými a bílými domy označoval polohu Las Animas. Město zřejmě vyrostlo od dob, kdy je Brazos před více než šesti lety viděl naposledy. Tehdy tam byla právě dostavěna železnice.

Brazos se zeptal jezdce po své levé straně, jak velké je Las Animas, ale nedostalo se mu odpovědi. Byli to nevrlí lidé a nechtělo se jim mluvit.

Řekněte mi, parde," pokusil se navázat hovor s mladým mužem po své pravici, jak velké je teď Las Animas?"

Je to pěkné město. Asi dva tisíce pět set, myslím," zněla vlídná odpověď.

Vida! To už je věru velkoměsto. A velkorysý jak bývalo?"

Hodně velkorysý. Jsem tam teprve rok. Lidé říkají, že teď už tam není tak živo."

Bodkin se otočil a upřel oči na mladého jezdce. Mlčte. Ten člověk je zatčen pro vraždu."

Brazos pocítil, jak mu známý oheň proběhl žilami a musel se kousnout do rtů, aby se zdržel ostré poznámky. Raději vyčká času. Ze Západu znal mnoho lidí Bodkinova typu. Jsou jistě lidé v Las Animas, kteří se pamatují na Brazose Keenea a kteří by dovedli přivést tohoto drzého náměstka šerifa na pravou míru. Kavalkáda jela dále pomalu a konečně dostihla míst, která připadala Brazosovi podivně známá. Uviděl bavlníkové háje, táhnoucí se po obou stranách řeky. Často zde tábořil. Změna byla v tom, že divokost neporušené přírody se změnila v ranč, který mohl potěšit oči každého cowboye. Na severním břehu řeky stál dlouhý nízký dům s červenou střechou a červenými stěnami. A pod ním, tam kde se bavlníkové plantáže rozprostíraly do údolí, byly roztroušeny stodoly, kolny, ohrady pro dobytek a boudy v malebné směsici. Skupiny koní na pastvinách, čtverce alfalfa, stáda dobytka roztroušená po údolích a blízkých pahorcích mluvila o bohatství nějakého zámožného dobytkaře.

Hrome!" zvolal Brazos nadšeně, oceňuje znalecky ranč. Komu to patří?" Inskip, který jel jako druhý po Brazosově levé straně, mu dal odpověď.

Ranč Dvě Sombra, odvětil a v jeho protahovaných slovech se ozvalo něco více než pouhá informace. Spravuje to teď Raine Surface a má tady osmdesát tisíc kusů značkových Dvě Sombra. Patřilo to Abe Neece, otci mrtvého chlapce, kterého vezeme do města. Abe dosud žije, ale je zničený ztrátou ranče."

Nu, tomu se nedivím," odvětil Brazos citlivě. Bože, to jsem raději potulným cowboyem."

Bodkin se opět pootočil se škodolibým výrazem v tváři. Než zajde slunce bude z vás houpající se cowboy."

Táák?" protahoval Brazos svou pomalou řečí. Bodkine, vím dobře, že jestli se nebudu houpat, pak za to jistě nebudu vděčit vaší laskavosti."

Stalo se, že dříve než kavalkáda dostihla hlavní silnici protínající ranč, sjelo z vrchu nad ním šest jezdců, mezi nimi několik cowboyů. Když spatřili policii, zastavili koně. Brazos uviděl v sedlech dvě ženy a zahořel uvnitř i v tváři. Jeho hrdá, prudká povaha se vzpírala hanbě, kterou na něho Bodkin uvalil.

Copak je tohle, Bodkine?" zeptal se vůdce.

Dobrytro, pane Surfacei," řekl Bodkin důležitě a zároveň ponížene. Vyjeli jsme zatknout cowboye, je obviněn z vraždy a já mám proti němu důkazy."

Vražda? Ale jděte, o koho se jedná?"

Nikdo jiný, než syn Abe Neeceho - mladý Allen Neece."

Udělejte místo!" poručil Surface a v příštím okamžiku byl volný průchod mezi rančerem a Brazosem Keenem. Pro Brazose to bylo jedno z těch důležitých střetnutí, kterých bylo v jeho pohnutém životě na rančích tolik. Odvrátil svůj pohled od obou dívek, z nichž starší měla ohnivě rudé vlasy a nápadně krásnou tvář se zelenavě modrými očima, právě teď rozšířenými hrůzou.

Kdo jste?" zeptal se Surface se značnou zvědavostí, ve které nebyla ani špetka sympatie.

Brazos se na rančera dlouze podíval. Měl mimo jiné dar neobyčejné, skoro nadlidské jasnozřivosti. Bylo tomu již dávno, kdy přestal nedůvěřovat této své zvláštní schopnosti. Surfacea zařadil do kategorie lidí ze Západu, kteří měli daleko do oněch otevřených, srdečných pionýrů orlích zraků, kterých si tak vážil.

Nu, kdo jsem já, do toho vám nic není," odvětil Brazos chladně.

Cowboyi, já jsem Raine Surface a mám co mluvit do toho, co se děje v této krajině," odvětil rančer dopáleně.

Zdá se, že ano. Jste snad ve spolku tady s tím drzým šerifovým náměstkem Bodkinem?"

Ostrá, neočekávaná otázka spleť Surfacea a vyvolala výkřik z Bodkinova hrdla.

Byl jsem to já, který dosadil Kiskaddena do jeho úřadu," řekl rančer upjatě, stavě do popředí fakt, o kterém, jak se Brazosovi zdálo, nemělo smysl se zmiňovat. Doporučil jsem SPOLEČNOSTI DOBYTKÁŘŮ, abychom dosadili úředníky, kteří by nám pomohli zbavit tento kraj desperátů, zlodějů - a darebných cowboyů."

Nu, pane Surfacei, vy mi ohromně imponujete," protahoval Brazos posměšně.

Jak se jmenujete?"

Neradím vám, abyste se na to zajel zeptat do města. Snad byste vy a tady váš najatej úředník zažili zklamání."

Vy drzý, ničemný Texasane!" soptil Surface, zřejmě dopálen, že jeho důležitosti není věnována patřičná úcta.

Podívejte se, Surfacei," vzplanul Brazos, jehož zvučný tenor působil na posluchače tak, že strnuli. Jsem Texasan a jeden z těch, kteří nezapomínají na urážky a nespravedlnost. Vy nejste tím pravým mužem, abyste vystupoval jako rádce Společnosti dobytkařů. Pravý muž ze Západu, spravedlivý rančer by mne nikdy neodsoudil, aniž by měl důkazy.

Vy věříte Bodkinovi. Nemá-li divnou příčinu, aby na mne uvalil tenhle zločin pak je jisté, že touží po tom, aby mohl někoho pověsit... Nuže, náhodou jsem nevinen, a mohu to dokázat. Div se nezadusím a plival bych oheň při myšlence, že mě někdo má za nízkého greasera, který je schopen střelit chlapce ze zadu a okrást ho... A pamatujte si tohle, pane Surfacei - bude vás mrzet den, kdy jste urazil darebného cowboye, který se ničím neprovinil, jen tím, že hledal práci."

Ticho, které následovalo po Brazosově řeči, bylo přerušeno Inskipem.

Surfacei," řekl ostře bledému rančerovi. Vy nejste dlouho na tomto ranči. Vám všem chovatelům dobytka, kteří jste přišli z Kansasu, je třeba připomínat, že jste zde v západním Colo-radu. To znamená na hranici Nového Mexika. A možná, že vám tady zbývá příliš málo let do konce života, než abyste pochopil, co to znamená. Ať je tomu jakkoliv, měli jste vy a Bodkin dát tomu cowboyovi alespoň příležitost, aby se ospravedlnil."

Bodkine, chci vás na něco upozornit," protahoval Inskip a v jeho hlase a pohledu bylo něco, co zahřálo Brazosovi srdce. Kiskadden je z Texasu. Možná, že jste to nevěděli."

V tomto okamžiku, kdy se zdálo, že musí přijít nějaká ostrá odpověď, zajela rudovlasá dívka těsně k Surfacemu a

položila mu ruku na rameno.

"Tatíčku, neříkej už nic," prosila ho. Musí zde být nějaký omyl. Neplet' se do toho. Tenhle cowboy jistě nezabil Allena Neecea."

Lauro, nemíchej se do věci," odsekl její otec netrpělivě.

Pane Surfacei, pojedeme dál," řekl Bodkin a nařídil svým lidem, aby pokračovali v jízdě.

Dříve než jezdci obklopili Brazose, podíval se tento upřeně na rudovlasou dívku a usmál se na ni vděčně za její přátelský zákrok. Zdálo se, že ho hltá svými velkými tmavými očima. Pak se dala kavalkáda do pohybu. Brazos se brzy uklidnil. Nyní ho napadlo, že se situace zřejmě zkomplikovala. Proklínal svou smůlu. Bylo dost na tom, že byl v tak špatné situaci. Nyní se vše značně zhoršilo. Bude hledět, aby se ospravedlnil a jakmile bude propuštěn, odjede z Las Animas.

Neodjeli ještě daleko, když se za nimi ozval hluk kopyt a zavolání na Bodkina, které jezdce opět zastavilo. Byl to rančér Surface.

Na slovíčko, Bodkine," řekl zaraziv svého koně.

Jistěže, pane Surfacei," odpověděl zástupce šerifa a rychle vyjel z hloučku.

Pokud se týče té mé záležitosti proti -" začal trochu honosně. Ale Brazos ihned poznal, že to bylo vše, co směl slyšet. Bodkin a Surface odjeli z doslechu. Brazosovi neušlo nic. Oba jezdci, kteří měli nepříjemný úkol přidržovat mrtvolu v sedle a dávat pozor, aby byla přikrytá, nadávali hlasitě na tuto opět-nou ztrátu času. Když se Brazos obrátil ve směru jízdy, setkal se pohledem s tmavošedými očima Inskipa, ve kterých zářil ocelovým světlem výraz, který mohl být vykládán pouze jedním způsobem. Brazose zachvátila horká vlna, ale v okamžiku zase zchladl. Tato zastávka byla pro něho špatnou předzvěstí. Bodkinova zamračená tvář, když se vracel z krátkého rozhovoru se Surfacem, věstila něco neočekávaného, ba to nejhroší.

Bodkin se znovu ujal vedení kavalkády, bez jediného slova kromě povelu k jízdě. Zdálo se, že jeho napětí přechází na všechny ostatní. Odvrátili své tváře od zajatce. Inskip svlékl svůj těžký kabát a položil si ho přes sedlo - čin, nad kterým by se byl Bodkin jistě zamyslel, kdyby si ho byl všiml. Brazos spatřil hlavně dvou těžkých pistolí, zastrčených za Inskipovým pasem. Mluvily k Brazosovi stejně jasnou řečí jako prve ocelový záblesk Inskipových očí. Za mostem přes potok, který se hnál dolů k řece Purgatorio, se již objevovaly okraje města Las Animas. Západní břeh potoka byl osázen duby a bavlíkovými háji.

Zastavte tady, chlapci," nařídil Bodkin obraceje svého koně. Vy, Inskipe, jedte dál a podejte zprávu."

Texasan neodpověděl a neměl se k tomu uposlechnout nařízení policejního úředníka.

Segele, vy a Bili zde počkejte s Neecem," pokračoval Bodkin. Ostatní půjdou se mnou."

Otočil koně chystaje se sjet z cesty. Inskipe," řekl náhle zastaviv se znovu. Chcete uposlechnout rozkaz?"

Ne, když se mi nelíbí," odpověděl Texasan. Co máte za lubem, Bodkine?"

Skončuji tu věc hned tady na místě," odpověděl policista pánovitě. A jestli nechcete, aby byla uražena vaše texaská pýcha, pak se raději neříkejte na to, co přijde."

No, nejsem tak choulostivý, jak si myslíte," protahoval Inskip.

Brazos nyní pochopil, o co jde a jak málo naděje mu zbývá, aby zachránil svůj život. Tuto naději skládal v Inskipa. Bojoval hrozný okamžik proti strašné úzkosti, která se zmocnila jeho těla i ducha. Pak následovalo vypětí vůle i odvahu, neomezeného zdroje síly každého cowboye, octnuvšího se v tak strašlivé situaci jako byla tato. Bude mít jen jednu příležitost zachránit se, a až přijde, pak musí jednat bleskurychle.

Bodkin je vedl dolů po západním břehu potoka. Stromy a balvany rozptýlily hlouček jezdců. Brazosovo bystré oko postřehlo, že muž jedoucí za Bodkinem se nahnul a odepnul laso ze svého sedla. Vjeli na mýtinu, v jejímž středu stál starý bavlíkový strom rozložitých větví. Jeho vrchol byl odumřelý. Brazos znal tento strom z dřívějších dob.

Rozestupte se," zařval Bodkin, přivažte jeho koně tady." Ozval se zvuk okovaných kopyt na skále a Brazosův kůň hryzal své udidlo pod silnou větví stromu. Všichni muži se dívali na Brazose, bledého, s pevně semknutými rty.

Pane," promluvil jeden z nich chraptivě. Musím vám to říct. Tohle je trochu silné pro můj žaludek."

Tak zmizte. Už ať jste pryč," zaječel vůdce zelený zlostí. To jistě udělám. Pojď taky, Bene. Nejeli jsme s sebou, aby jsme viděli všech cowboye, jehož vina nebyla prokázána."

Štíhlý jezdec, jemuž platilo oslovení, vyjel ze skupiny ostatních. Bodkine," řekl z důrazem. Záleží vám nějak zatraceně moc na tom věšení. Frank a já jedeme."

Zbabělci, že jo!" křičel Bodkin, když ti dva odjeli. No dobře, budu si to pamatovat."

Koukejte, Bodkine," vložil se do toho Inskip. To jste jel až sem, abyste najednou kvůli Surfacemu změnil své rozhodnutí?"

Inskipe, vy táhněte k čertu!" zasyčel Bodkin, dopálený sar-kastickou poznámkou. Nebyla to však pouze zlost, která způsobila, že jeho zarudlá, zlomyslná tvář pobledla.

Brazos vyčetl s Inskipových očí to, co v nich Bodkin neviděl; dorozumívaly se s ním a to ho udržovalo při síle. Texasan má jistě něco za lubem, avšak Brazos viděl pouze dvě možnosti, z nichž mu jedna bude jistě poskytnuta.

Hodte tu smýčku, Barshi," poručil Bodkin posměšně, obra- ceje se k štíhlému jezdci, který měl tvář zakrytou kloboukem. V levé ruce držel stočené laso. Smýknul jím. Smýčka se roz-táhla spadla Brazosovi přes hlavu kolem ramen. Nové smýknutí a smýčka obemkla jeho hrdlo. Dotyk tvrdého, hladkého provazu, na nahé kůži Brazosova krku v něm osvobodil ďábla, kterého až dosud držel na uzdě. Nikdy před tím nezažil hanbu podobného rychlého soudu. Barsh se zřejmě zarazil před tvrdým pohledem, který na něj Brazos upíral.

Jděte všichni z cesty," křičel Bodkin pronikavým hlasem, sestupuje z koně a podepiraje svou pušku o strom. Barshi, hodte konec toho provazu přes tuhle větev."

Zadržte!"

Tento rozkaz přišel od Texasana, jehož ruka zabránila pohybu Barshova ramene, chystajícího se vyhodit provaz na strom.

Coooo?" zařval Bodkin v náhlém úžasu, zíraje vytrženými očima na Inskipa.

Inskip byl jediným z jezdců kromě Brazose, který byl v sedle. Ostatní odložili pušky a pistole a stáli za Barshem, čekající rozčileně na skoncování příšerné záležitosti.

Inskip klidně projel mezi nimi a Brazosem. Bodkine, možná že má matku nebo milenku. A chtěl by jim vzkázat pár slov." U čerta, tak ať to rychle vyklopí."

Cowboyi, chcete mi říci, kdo jste a vzkázat něco domů?" zeptal se Inskip klidně.

Jistě, že bych chtěl. Ale nechci, aby to tenhle padouch slyšel."

No, tak to můžete povědět mně," odvětil Inskip a obrátil koně proti Brazosovi.

Hej, Inskip... Ne tak blízko!" zaječel Bodkin.

Texasan se naklonil k Brazosovi a rychle zašeptal: Chopte se mých zbraní, ale nezapínejte, dokud nebudete muset!"

Brazosovy ruce se vymrštily. Když vytrhl obě těžké pistole z jeho opasku, dal Inskip svému koni ostruhy a ujížděl pryč.

Ani hnout - vy tam!" vzkřikl Brazos, mře na Bodkina a jeho překvapené lidi.

Brazos slyšel Inskipova koně uhánět přes kamení a brodit se přes potok. Texasan pospíchal do města. Bodkin byl strašidelně bledý. Barsh hlasitě vdechl a pustil provaz. Ostatní stáli strnule v očekávání, že obě hrozné zbraně začnou vysílat oheň a smrt.

Ruce vzhůru...! Čelem vzad!" poroučel Brazos a jeho hlas zněl ostře. Bodkine, řekněte svým lidem, ať nasednou. Jak někdo sáhne po zbraní, zastřelím nejdříve vás."

Hoší - doběhl mne," řekl Bodkin stísněně. Proboha - odložte své zbraně... Nasedejte!"

Zatímco strnule nasedali, stočil Brazos levou rukou laso a zavěsil je k sedlu.

Tak jedte, mládenci... Vy budete poslední, Bodkine. A až budeme na silnici, zavolejte na Segela a toho druhého muže, ať jedou před námi." Když jezdcí vyjeli z lesíka, zavolal Bodkin na oba muže, hlídající mrtvého hochy.

Pokračujte v jízdě, chlapci - a neohlížejte se!"

Snad to trvalo jen několik okamžiků, možná, že déle, než podivná kavalkáda vjela do města - Brazos nevěděl. Ale jakmile byli uvnitř, vydechl dlouze a spustiv se pohodlně do sedla, položil si obě těžké zbraně na kolena. Bodkin se měl příliš rád, aby se pokusil o odpor a jeho muži zřejmě nechtěli vypro-vokovat žádné násilí.

Přes množství nových budov poznával Brazos dlouhou širokou hlavní ulici. Za pět let se počet obyvatelstva v Las Animas zdvojnásobil. Staré šedivé stavby z hlíny a šindele stály svorně vedle nových, honosnějších průčelí. Brazos zahlédl nápis - ME-XICAN JOE HOT TAMALES. A jeho srdce poskočilo. Jestli teď vyjde starý Joe ze své restaurace, dojde k shledání, které bude trochu nepříjemné Bodkinovi a jeho lidem. Ale Joe nebyl jedním z těch mnohých, kteří se dívali, jak podivné procesí projíždí městem. Brazos upozoroval, že zástup, který ho následuje, se rychle zvětšuje. Dříve než projeli polovicí bloku, spatřil Brazos po levé straně budovu s nápisem, který zde za jeho času nebyl. Město mělo svého šerifa a své vězení.

Zastavte tady a nehybejte se," zvolal Brazos. Rychlý pohled kolem sebe mu řekl, že buď on sám, anebo něco neobyčejného je očekáváno. Kolem stály hloučky mužů a v popředí vysoký muž bez klobouku a bez kabátu. Na černé vestě měl stříbrnou hvězdu. Stál významně obrácen k ulici a jeho pravá ruka spočívala na opasku. Brazos se zastavil hleděl do tváře hluboce zbrázděné, bystrých očí, pevně semknutých tenkých rtů s výraznou bradou. Texas bylo napsáno v této podivuhodné tváři.

Nuže, Bodkine," protahoval suchým hlasem, odjedete si v noci bez rozkazu z úřadu a vrátíte se zpět s mrtvolou v čele téhle parády a dokonce s živým cowboyem s revolvery v rukou za vašimi zády. Co jste to, k čertu, za policejního úředníka?"

Pane, zatknul jsem tohoto cowboye pro vraždu," řekl Bodkin udýchaně, a ten Inskip mne podvedl -"

Mlčte, Bodkine," vložil se do toho Brazos. Jsem na vás dosud hrozně dopálen. Věřu, že jen z úcty k tomuhle úřadu jsem vás už dávno neodstřelil."

Cowboyi, mluvte se mnou," řekl muž s hvězdou.

Brazos neviděl ve svém životě mnoho tak jasných jestřábích očí, jako byly ty, kterými si ho Texasan prohlížel. Jste Kiskadden?" zeptal se ostře. Ano," následovala krátká odpověď. Pověděl vám Inskip něco o téhle věci?" Řekl mi, že patrně přijdete, ale přiznávám se, že jsem vás nečekal."

Šerife, budete mne spravedlivě soudit?" O tom není pochyby, cowboyi. Zastupuji tady zákon." Bože, je to úleva, že vám mohu tohle odevzdat. Tady jsou!" zvolal Brazos a vyhodiv obratně obě pistole, chytil je za hlavní a podal šerifovi. Šerife, věru že jsem neměl mnoho takových případů, jako je tenhle, kdy jsem byl oprávněn použít zbraně. Ale když mi Inskip dal příležitost, abych jí použil, pošeptal mi, abych zbytečně nestřílel. Oklamal jsem tedy vašeho náměstka a jeho lidi."

To vidím. Ale když jste je napálil, proč jste neodjel opačnou stranou, místo abyste takto urážel můj úřad?"

Náhodou jsem z Texasu a jsem pořádně otrávenej."

Toho jsem si už dávno všiml. Pokračujte. Proč jste sem přišel?"

Včera večer jsem byl tam venku zastaven třemi muži. Řeknu vám mezi čtyřma očima, jak si počínali, co říkali, a lež, kterou mi navěsili... Hodně se již setmělo. Bylo mi zima a byl jsem unaven. Můj hnědák kulhal. Tak když ti tři chlapi odjeli, šel jsem si hned lehnout do chaty, která tam byla. Ráno jsem se přesvědčil, že jsem spal pod jednou střešou s mrtvolou. Chtěl jsem právě odjet, když se přihnál Bodkin a jeho lidé. Neměl jsem ani zdání, co chtějí - a dřív než jsem se

to dozvěděl, měli mě na mušce. Nu, a zatkli mne pro vraždu toho mladíka, kterého našli v chatě střeleného do zad. Šerife, můžete se vsadit, že ti tři muži včera v noci a Bodkinova tlupa dnes ráno věděli o devět hodin dříve než já, že ten mrtvý hoch tam leží... Nezbyvalo mi než jít s nimi. A já jsem šel. Bodkin je hrubián a zatraceně divný policejní úředník. Zpočátku to nevypadalo, jako by mne chtěl pověsit. Ale na pokyn rančera Surfacea dal zastavit a od té chvíle mu na tom ďábelsky záleželo, abych visel. Inskip to věděl a pokusil se přivést Bodkina k rozumu. Ale s takovým tvrdohlavým, podvodným, podlízavým policistou, který z nějakých divných příčin si umínil mne pověsit, se nedá rozumně mluvit. Když mi hodili laso kolem krku, zajel Inskip ke mně tak, abych se mohl chopit jeho zbraní. To mi zachránilo život, šerife. Jsem nevinen a mohu to dokázat. Proto jsem se odvážil zneškodnit vaši tlupu a přijet sem, abych se odevzdal do vašich rukou."

Kdo jste, cowboyi?" zeptal se Kiskadden zkoumavě.

To vyjde najevo, myslím," odpověděl Brazos váhavě. Nebyl jsem v Las Animas šest let, ale jsou zde jistě muži, kteří se za mne zaručí."

Dobře. Sestupte, cowboyi... Bodkine, zdá se, že hoříte touhou, abyste mohl povědět své o téhle historii. Možná, že uděláte lip, když budete mlčet."

U d'asa," přerušil ho jeho zástupce zlostně. Jen počkejte, až uslyšíte, co já o tom řeknu. Ten chlapík má mrštný jazyk, to mi věřte. Chtěl bych se vsadit, že je to nějaký hladový desperát. A tisíc proti jedné, že zavraždil mladého Neecea."

Ach, to je zlé - to je zlé!" povzdychl šerif s upřímnou lítostí. Jako kdyby neměl chudák Abe dost neštěstí."

Pane, je to opravdu velmi zlé. Bude to kruté pro ta dvojčata, Allenovy sestry. Ty dívky na něj tolik držely!"

Zaneste Neecea dovnitř," končil Kiskadden a vzav Brazose pod rameno, vedl ho do kanceláře.

A ještě slovíčko, šerife," řekl Brazos. Postaráte se dobře o mého koně? A Bodkin mi vzal revolver, hodinky, nůž - a do-pis. To je vše, co mám - a ten dopis pro mne mnoho zna-mená."

Cowboyi, vezmu si na starost vašeho koně a váš majetek."

Děkuji. Spadl mi kámen ze srdce. A ještě něco," řekl Brazos sniživ hlas tak, aby ho muži nesoucí Neeceho tělo neslyšeli. Myslím, že ten dopis potvrdí mou nevinu. Dostal jsem ho včera ráno v Latimoru, který jak jistě víte, je odtud vzdálen nejméně na den dobré jízdy. A jestli něčemu rozumím, pokud se týče mrtvých lidí, byl mladý Neece zastřelen během dne. Zařídte výslech, šerife, a dejte zjistit, v kolik hodin byl ten ubohý hoch zavražděn. Protože celá ta věc vypadá na vraždu."

Jste chladnokrevný," odpověděl Kiskadden s obdivem. Nějak se mi líbíte. Z Texasu, ne?"

Ano. Narodil jsem se v Uvalde."

Kolik je vám let?"

Pěťadvacet."

No, nevypadáte na to. Žije někdo z vaší rodiny?"

Ano - pokud vím. Ale v poslední době jsem byl příliš nešťastný, abych mohl psát domů."

Jste poctivý, cowboyi?"

Jsem, šerife, to ví Bůh!" odpověděl Brazos vášnivě a podí-val se zpřímá do pátravých šedých očí, ve kterých se objevil stín.

Nuže, slíbil jsem vám slušné jednání," končil Kiskadden. Nyní pojdte se mnou. Jsem nucen vás zavřít."

Za kanceláří byla chodba. Kiskadden odemkl první dveře napravo, za kterými se objevila malá místnost s jediným zamří-žovaným oknem. Rychlý pohled přesvědčil Brazose, že zde bylo pouze lehátko s prostěradlem. Jinak byla světnice prázdná. Kiskadden doprovodil Brazose dovnitř a zůstal stát u dveří.

Cowboyi, jedna věc mne znepokojuje. V případě, že jste nevinen a Inskip přísahal, že jste, a já to dokážu, jistě si to budete hledět s Bodkinem vypořádat a možná i s jeho lidmi."

U čerta, to je moje věc," vybuchl Brazos, usednuv ztěžka na lehátko. Bodkin? Nikdy jsem o něm neslyšel... A ten Barsh, který mi hodil provaz kolem krku. První člověk, který se opovážil mi něco takového udělat! Ale, Kiskaddene, budu mít větší zájem o ty tři muže, kteří mne navezli do téhle nepří-jemnosti."

Cowboyi, nezdá se, že se zajímáte o to, proč jsem vás tady zavřel."

Zajímat se? Poslyšte, jsem úžasně zvědavý. Proč by mne to mělo rozčilovat? Vy jste Texasan a správný muž. Jistě prozkou-máte moji záležitost... Ale když z toho vyvážnu... šerife, mám jedinou prosbu - vezměte k sobě můj dopis a, prosím vás, ať to kromě vás nikdo jiný nečte. To bych nesnesl."

Uvidíme." Šerif vyšel, zamknuv za sebou těžké dveře.

Brazos ulehl na pryčnu. Když se uklidnil, uslyšel zvuky těžkých kroků a nejasné hlasy pronikající tenkou zdí ze souse-dící kanceláře šerifa. Okno jeho cely bylo na zadní straně budovy.

Po chvíli se jeho krev utišila a myšlenky uklidnily. U čerta!" uvažoval. Kdy jsem byl tak blízko smrti jako tentokrát?"

Nyní v žaláři byl na několik dní v bezpečí. Bude dobře krmen a má postel ke spaní. A mezitím si dobře rozmyslí svou věc. Sliboval si ještě něco více od tohoto soudu anebo alespoň výslechu, který mu Kiskadden bude nucen poskytnout.

Neměl ani nejmenší pochyby o tom, že ho Kiskadden nejen propustí, ale že dokáže jeho nevinu. Tento Texasan mu připo-mínal rodáky ze státu s jednou hvězdou na vojenském kabátě, které kdysi znal. Kap Britt, kupříkladu, pro kterého jezdil a pod kterým se proslavil svým střelením. Inskip byl také jedním z nich. Tito muži rozpoznávali vzájemně svůj původ. Brazos by byl rád věděl, jestli Abe Neece přišel také z Texasu. Surface určitě ne. Brazos se pokoušel přijít na kloub zákeřné intrice. Spojoval ji s oněmi muži, kteří ho oslovili před chatou, s poli-cistou Bodkinem a mladým Barshem, který se ostýchal ukázat svou tvář, i se Surfacem. Měl jen málo opěrných bodů pro své podezření. Ale pozoruhodná zkušenost, kterou získal za svého života na rančích, byla na jeho věk veliká. Znal dobře pozadí obchodů s dobytkem. Širé roviny Texasu, Panhandlu a Llano Estacado, stříbrošedé pastviny Nového Mexica, stepi Colorada a četná údolí

Wyomingu - to vše znal právě tak dobře jako každý cowboy, který tudy projížděl. Zloději dobytka, vydědenci, desperáti, bandité a stále se zvětšující počet cowboyů, kteří se dostali na scestí - počet těchto lidí se zdvojnásobil od dob, kdy zde vyrostlo dobytkařství. Také činnost zdánlivě poctivých pěstitelů dobytka, kteří tajně pracovali s nekalými živly, vzkvétala od dob, kdy sem byla zahánána velká stáda dlouhorožního dobytka z Texasu. Brazos si vzpomínal na některé z nich, z nich jméno nejznámějšího, ač ne posledního - Sewalla McCoye - stačilo, aby v Brazosovi vzkypěla krev. Vzpomněl si na rusovlasou dceru Surfacea - Lauru Surfaceovou. Udělala si z něho terč pro své báječné, zelenomodré, hladové oči. Ten druh znám," zabručel Brazos. Koketa - pro kterou jsou cowboyové jablkovým koláčem. Musím ji rozhodně znovu uvidět. Ať je to riskantní nebo ne. Věděla, že nejsem žádný nízký vrah. A to si musím pamatovat." Brazos by byl rád položil někomu množství otázek, týkajících se ranče Dvě Sombra, rodiny Surfaceů a Neeceů. V tomto okamžiku byl vyrušen kroky na chodbě. Uslyšel, jak někdo odsunul těžkou závoru. Dveře se otevřely a dovnitř vstoupil muž nesoucí podnos.

Tady je krmení, cowboyi," řekl hrubě, stavě podnos na pryčnu.

Brazos se převálil do sedací polohy a jeho ostruhy zazvonily o podlahu.

Človče, vás si budu v tomhle hradu předcházet," mluvil zpěvavě. Hladový? Jen se podívejte na tohle jídlo... Zůstaňte tady a pohovořte se mnou, parde."

To je proti předpisům," odvětil strážný, který vyšel a zamkl opět za sebou dveře.

Brazos se pustil do vydatného jídla. Hladový člověk nebývá ani optimista, ani schopen jasného myšlení. Cítil se mnohem lépe. Když chodil sem a tam úzkým prostorem vězení, prožíval znovu své zkušenosti a uvědomil si, oč je na tom nyní lépe. Pak ulehl, aby si odpočinul, předtím se však postavil na pryčnu a vyhlédl ven malým okénkem. Viděl vysoko oplocený prostor, spíše dvůr než ohradu pro dobytek, na jehož konci se táhla dlouhá řada stájí. Spatřil zadek svého koně Baye.

Odpoledne se Brazosovi nezdálo dlouhé. Těžké kroky v úřední místnosti na kamenné podlaze chodby měly pro něho velký význam. Jestli Las Animas nezdvounasobilo své obyvatelstvo, pak, jak odhadoval, navštívil Kiskaddena každý muž tohoto města. K večeru mu přinesli dva hlídači večeři.

Máme nařizeno vzít vás trochu ven na procházku, jestli chcete," oznámil jeden z nich.

Dobře, až ráno," odvětil Brazos. A kdybyste mi přinesli vodu, ručník a břitvu, byl bych vám vděčný."

S radostí, cowboyi."

Stmívalo se, když odcházeli.

Brazos se svlékl a ulehl do postele. Oči se mu zavíraly. Této noci si vynahrádl spánek, o který přišel. K ránu se vzbudil. Podle hvězd poznal, že není daleko do rozednění. Tuto tichou, osamělou hodinu si vždy vyvolil k hlídání stád.

Nemohl-li spát, pak to bývala pro něho vždy neblahá hodina. Jeho pohnutý život se mu stavěl před oči, strašidla mrtvých mužů ho pronásledovala, vzpomínal na příležitosti k polepsení, které propásl, na to, jak často byl nucen opouštět ranče a cowboye, které měl rád - a konečně na krásnou černookou dívku, která z něho udělala toulajícího se cowboye.

Od nynějška se těchto muk nezbaví, budou ho stále pronásledovat. Ten dopis! Sáhl si na náprsní kapsu. Není tam! A záchvat bolesti a zlosti jím zalomcoval. Přečte šerif při přelíčení dopis nahlas? Brazos nevěřil, že by ho Texasan vystavil takovým mukám.

Dopis užíral Brazosovi srdce. Nemohl ho přečíst do konce nebo začít znovu. Byl zdrcen. Trpka úzkost minulosti se stávala lehčí. Co tak nesnesitelně bolelo, bylo, že poznal, že jeho jméno je ctěno, že láska a důvěra tam za Cimarronem dosud trvá, že Holly Rippleová pojmenovala svého synka po něm, že její muž Frayne a Britt předák, a všichni ti smělí a odvážní cowboyové, jakým nebylo rovno na žádném ranči, ti všichni na něj přísahali, udělali z něho tradici a nepřestávali věřit, že jednoho dne skončí své neradostné putování a vrátí se zpět k nim.

Ach, nemohu se nikdy vrátit," vzdychl Brazos do tmavé noci. A také již nikdy nebudu pít - abych zapomněl - a bojovat - a projíždět novými končinami... Ten hoch mne jednoho dne nalezne, ačkoliv nebudu-li mrtev - o n a ho pošle a pak se dozví pravdu... Ví Bůh, že je to těžké! Musím hledět být ta-kovým, jakým ona věří, že budu - a ten hoch myslí, že jsem." Denní světlo ukončilo Brazosovy neblahé vzpomínky a před-sevzetí. Zdálo se mu však, že během temné hodiny ho opustilo všechno zlo. Cítil se proměněn, byl zas starým, veselým, chladnokrevným Brazosem Keenem, s přídavkem ještě něčeho nevy-světlitelného.

Hlídači mu přinesli snídani a věci potřebné k mytí a holení. Váš soud bude dnes," oznámil mu přívětivější z nich. A myslím, že nemusíte mít zbytečnou starost."

Děkuji, parde. To je báječné. Vezměte mne trochu na vzduch."

Celé dopoledne však byl ponechán sám sobě, čekaje na zvuky kroků, které nepřicházely. Skutečnost, že mu v poledne nepřinesli oběd, byla také znamením, že bude propuštěn. Brazos chodil v cele sem a tam a ztrácel trpělivost. Pomalý, zvonivý krok v chodbě ukončil jeho čekání. Byl to krok Texasana.

Brazos nebyl zklamán. Dveře se otevřely a dovnitř vešel Kiskadden. Zavřel za sebou a uzamkl je.

Nuže, Brazosi," protahoval, obětuji svůj oběd, abych si s vámi pohovořil."

Znáte mé jméno?" zeptal se ostře Brazos.

Jistěže. Je napsáno na obálce toho dopisu. Brazos Keene. Hezkým drobným písmem. Přečetl jsem si adresu. Mohu vás však ujistit, že to nikdo jiný neviděl. Myslím, ten Bodkinův člověk Segel tomu nevěnoval pozornost. Tady ho máte, cowboyi."

Můj Bože, šerife, vždyť bych za vás dal život - za to, že jste mne ušetřil hanby kompromitovat dívku, kterou jsem kdysi miloval," odvětil Brazos s pohnutou vděčností.

Nu, jsem rád, když je to takové," opáčil Kiskadden a used-nuv na pryčnu vytáhl černou dýmku. Přemýšlím vždycky lépe, když kouřím. Ne snad, že bych pochyboval o tom, že budete osvobozen, to nařčení proti vám je ubohé a nějak

zá-hadné."

Také jsem měl ten dojem. Nebyl byste texaský šerif, kdyby vás to nebylo napadlo."

Dostal jste ten dopis přede dvěma ráno v Latimoru, že ano?"

Ano, pane. A pouhou náhodou. Nebo to bylo možná vnuk-nutí. Šel jsem na poštu ze zvyku a byl jsem jako ochromen, když mi ho dali... Vyjel jsem z města k smrti polekán. Ale konečně jsem se zastavil pod jedním stromem... Bože, musel jsem tam být celé hodiny, než jsem se odhodlal to přečíst. Slunce stálo vysoko a páliło, když jsem pokračoval v jízdě."

Nuže, měli jsme zde dva doktory, aby prohlédli Neecea," pokračoval Kiskadden. Našeho doktora Williamsona a chirur-ga z Denveru, který tudy právě projížděl. Williamson ho viděl a přivlekl jej sem. Zjistili, že byl mladý Neece zavražděn k večeru, týž den, kdy vy jste vyjel z Latimoru. Ta kulka mu byla vpálena do zad, když už byl mrtev. Oba doktoři se shodují v tom, že byl chycen lasem - na jeho pažích nad lokty jsou oděrky - a stržen z koně. Spadl na hlavu a to zavinilo jeho smrt."

Bože můj!" zvolal Brazos udiven. Já neměl žádné laso na svém sedle."

Brazosi, byl jsem přesvědčen o vaší nevině již včera a dnes je to jasné. Ale pro vaše vlastní dobro vám radím, abyste zde zůstal při výslechu. To Bodkina usvědčí a já ho zbavím úřadu.

Ještě jedna věc vyšla nějak najevo. Ten Surface by vás viděl stejně rád viset, jako všechny ostatní cowboye bez zaměstnání kteří tudy projíždějí."

Proč, k čertu?" zeptal se Brazos zamyšleně. Šerife, ještě jsem s ním nedomluvil."

Surface zde není dlouho. Říká, že přišel z Nebrasky. Ale je z Kansasu. Bohatý dobytkař - má mnoho kusů. Tak jako my všichni tady."

Aha. Jak získal Surface ranč Dvě Sombra od Neeceho?"

Nuže, to je trochu komplikované a nikdy to nebylo tak jasné, aby se mi to líbilo. Neece se pustil do velkých obchodů. Opatřil pro Surfacea pět tisíc kusů z Texasu. Peníze za dobytek byly Neecemu vyplaceny v BANCE DOBYTKÁŘŮ v Dodge. Více než padesát tisíc dolarů. Neece si jel pro peníze a chtěl je uložit ve zdejší bance. Ale byl zadržen třemi maskovanými muži a okraden. Divné na té věci je to, že celé to velké stádo prostě zmizelo z ranče. Nikdy se po něm nenašla ani stopa." Ale co honáci!" zvolal Brazos užasle. Stejně jako stádo, zmizeli. Neece se dopustil chyby v Dodge. Najal předáka, kterého neznal. Nechal ho vybrat si honáky a poslal je pak na jih za stádem."

Ti lidé byli podplaceni," řekl Brazos krátce. No, nebyly tady žádné důkazy, jen to, že dobytek byl pryč. Neece ho nemohl Surfacemu dodat. Byl okraden o peníze. Na ranči Dvě Sombra byla hypotéka a banka nechtěla víc půjčit. Surface se zmocnil celého majetku a Neece je dnes zničen. Odstěhoval se z města a žije dole na řece Purgatorio. A ta dvojčata, Neeceho chloub a radost, vedou teď saloon u železniční stanice."

Dvojčata - dívky?"

Ano. Je jim osmnáct let a jsou to nejhezčí dívky na celém Západě. A nerozeznáte je od sebe - ani za nic na světě. Jmenují se June a Janis. Neece byl náležitě hrdý na ta dvojčata, poslal je do Kansas City do školy. To bylo před desíti lety. Ranč Dvě Sombra vybudoval pro ně. Jeho vypalovací značka byla dvě vysoká sombrera. Nuže, dívky sem přijely právě tehdy, když přišel krach. Byla to pro ně těžká rána, všichni je litovali. Ale děvčata byla statečná. Vypůjčila si peníze a otevřela si saloon. Mexikánský kuchař starého Abeho s nimi držel - a vidíte, ten malý saloon je každý den nabitý a ještě čekají lidé venku. Splatili svůj dluh a nyní dělají peníze."

Odvážné holky!" zvolal Brazos. Myslím, že jsem slyšel mnoho historek ve svém životě, ale tahle přetrumfne všechny... Chtěl bych se vsadit, že Laura Surfaceová ohrmuje nos na ta Neeceho děvčata, co?"

No, ženské říkají, že Laura je koketa a náležitě žárlivá na ta dvojčata. Byla tady totiž královnou, než Neeceho děvčata přišla. A teď nejde všechno tak, jak by si přála."

Kiskaddene, proč mi tohle všechno povídáte?" zeptal se náhle Brazos podezřívavě.

Ale jsou to jen povídky, cowboyi," mluvil rozvláčně Texasan, usmívaje se vyhýbavě.

Tak? No, je to jistě moc zajímavé, ale vy nevypadáte na povídalka... Myslím, že je Inskip vaším přítelem?"

Ano. Jsme parady v jednom obchodě s dobytkem, ale já jsem jen tichý společník... Nuže, abychom se vrátili k vašemu výslechu, který je stanoven na druhou hodinu. Chtěl bych, abyste mi přečetl ten dopis."

Ach šerife, copak jste si ho nepřečetl?"

Ne."

Proč chcete, abych vám ho přečetl já?"

Brazosi, jestli nechcete, tak to nemusím slyšet, ale jsem si jist, že to posílí moje přesvědčení. A snad budu nucen mluvit otevřeně se Surfacem a některými z jeho společníků. Ale přes-to nezneužiji vaší důvěry."

Jistěže. Já - já vám to tedy přečtu," odvětil Brazos střizlivě a když otevíral tlustý dopis, třásl se mu trochu jeho opálené ruce.

Don Carlos Ranč

Cimarron - Nové Mexiko

2. Květen 1880

Drahý Brazosi, toto je třetí dopis, který Vám piši od té doby, co jste nás před pěti léty opustil. Jsem přesvědčena, že jste žádný z nich neobdržel, jinak byste byl jistě odpověděl. Poslala jsem je nazdařbůh, ale tentokrát jsem si jista, že dnešní dostanete. Piši o všem, co jsem dříve vynechala. Máme zde teď železniční spojení, caballero mio, a tahle epištola by měla dojít na Vaši poštu dříve než za dva dny. Tak blízko a přece tak daleko, Brazosi!

Dozvěděli jsme se pouhou náhodou, že jste nedávno vyjel z Wyomingu za nějakou prací s lidmi z Two-bar X. Calhoun, náš soused, se právě vrátil z Latimoru a setkal se s Brittem na stanici. Ať projíždí Brazos Keene kdekoliv, ví se o tom! Cal-houn vyprávěl Brittovi mnoho historek a také Váš poslední kousek u Caspera ve Wyomingu. Já tomu nevěřila a

chudák Britt přišel domů jako člověk, který viděl strašidla. Pověděl to cowboyům a černoch Johnson, Bůh žehnej jeho bílému srdci, to řekl mně. Žádný z ostatních chlapců se o tom přede mnou nezmínil. Podivíte se, Brazosi, a také Vás to doufám bude trochu mrzet, až uslyšíte, že všichni hoši, nad kterými jste kdysi tak vesele vládl, pro mne dosud jezdí. Jsou to správní cowboyové -a jak Vás měli rádi! Byla bych za to dala mnoho být někde schována a slyšet, co řekli, když jim Britt o Vás vyprávěl.

Rozmazlují malého Brazose Ripple Fraynea, Vašeho jme-novce, kterému je nyní pět let. Je to malý čertík a přivádí mne někdy k zoufalství. Má raději svého otce Renna než mne. Ale má po mně trochu španělské krve. Nikdy není syt historek o zlodě-jích dobytka, banditech a stampede stád dobytka a bizonů. A Vaše jméno naň působí tak, že vyvaluje své kulaté oči. Měl byste, Brazosi, vidět, jak zachází se zbraní a slyšet ho, když říká: "Až vyrostu, prostřím toho Billy the Kida!" Ach, je to hrozné, jak se již teď u něho ukazují tyto sklony. Zdá se, že to jeho otci nevadí. Britt, který chlapce zbožňuje, říká, že než Brazos bude jezdit na ranči, budou těžká léta pohraničí Nového Mexika patřit minulosti. Ode dne, kdy jste Vy a Vaši lidé rozprášili Slaughterovu tlupu a zbavili nás Sewalla McCoye a ostatních zlodějů, nemáme zde velké krádeže. Je to zvláštní, ale nebyli jsme zataženi do války Lincoln County, která začala právě tehdy, když jste odjel z ranče Don Carlos. To hrozné nepřátelství stálo život tří set lidí; byla to jistě nejkrvavější válka, jakou Západ kdy poznal. Billy the Kid z toho vyšel živ a zdrav. On a několik desperátů s ním dosud kradou dobytek a najdou pro něj ochotné zájemce. Billy má více přátel než odpůrců. Především rok navštívil ranč Don Carlos dvakrát. Je mu dvacet let a zabil již dvacet mužů, počítaje v to Indiány a Mexikány. Nebyl by ošklivý, až na to, že má ten dlouhý špičák. Je to klidný, malý mladík. Úžasné oči! Jako modré klikaté blesky. Pat Garrett je Billymu na stopě. Jednou se asi střetnou. Na ranči se uzavírají sázky. Britt a Renn jsou oba toho mínění, že se Garrett nikdy neodváží postavit se Billymu přímo. Jestli ano, pak bude zabit. Renn jednou řekl: "Kdysi jsem toho malého chlapa mohl vzít na mušku!" A Britt na to: "Brazos by to dovedl udělat d n e s !" ... Ach, vy pohraniční rváči! Vy podivní chladnokrevní muži ze Západu! Přiznávám se k určité slabosti pro Billyho Kida. Není na tom nic divného, uváží-li se, že mám v žilách španělskou krev a že dříve, než jsem se vdala za zákonem pronásledovaného rváče, bylo v mém srdci teplé místo pro bojovného cowboye, jistého Señora Brazose Keenea.

Pokud je nám známo, Billyho tlupa nikdy neukradla ani jediný kus z našeho ranče. Jak zde bývalo zvykem za mého otce, pozvala jsem Billyho a jeho lidi k večeři. Řekl mi, že si vzpo-míná na mého otce a že ctí jeho památku.

Nuže, ty milé, staré, zlé dny jsou pryč aspoň pro ranč Don Carlos. Máme zde přes sedmnáct tisíc kusů. Železnice zjedno-dušila pěstování dobytka. To hnání po dlouhých obtížných cestách v tomto kraji náleží minulosti. Chisum, ten starý zlo-dějský baron s jeho zvonci ověšeným stádem přežil válku Lin-coln County. Billy the Kid, který pro něj kdysi jezdil, přísahal, že ho zabije, ale starý muž se dosud drží v Seven Rivers, obklopen svými tvrdými muži a statisícem kusů dlouhorohého dobytka. Brazosi, jednou mne požádal o ruku. Nikdy neza-pomenu, jak jsem se toho lekla. Vidím, jak potřásáte svou hezkou, kudrnatou hlavou a říkáte jako kdysi: "Kdo u čerta, nepožádal Holly Rippleovou o ruku?" Brazosi, jsem báječně šťastná. Renn nezklamal mou důvěru-je váženým mužem na rančích Nového Mexika a již dávno nemá tu špatnou pověst, kterou si přinesl z Dodge a Abilene. Pokra-čuje v tradici a práci mého otce. Máme našeho drahého, malé-ho chlapce a - mohu Vám to svěřit? - čekáme nového malého Fraynea co nejdříve. Kéž by to byla holčička - señorita Holly Ripple-Frayneová! Nejsme příliš bohatí. Zapomněla jsem Vám říci, že naši jezdci mají podíl na našem obchodu dobyt看kem. Opravdu, Brazosi, je tu jen kapka trpkosti, která kalí jasný pohár ranče Don Carlos. A to je ztráta Vás, Vaše toulání, Váš život valícího se kamene, Váš trpký, hrdý postoj a Váš osud sáhnout rychle po zbraní, Váš neodvratný pád.

Často jsme o Vás slyšeli. Znáte to povídání na rančích - jak cowboyové rádi mluví a roznášejí historky. Kdybych měla věřit všemu, co jsem slyšela, zlomilo by mi to srdce. Ale vím, že se nikdy nezkazíte. Přece však má velká důvěra ve vás nemůže utlumit obavu, která mne pronásleduje. Budete-li jako samo-tářský vlk pokračovat ve svých osamělých toulkách, ze špatných dobytčích táborů do nebezpečných dobytčích měst, stále tak hašteřivý, nebude to dlouho trvat a také Vy, jako tak mnohý z Vašich pardů, naleznete hrob na opuštěné prérii. "To by byla škoda, Brazosi. Jste tak milý hoch. Máte tak skvělé možnosti.

Britt mi řekl, že jsem zlomila Vaše srdce. Ach, jak jsem se modlila, aby to nebyla pravda! Víím, že jste mne miloval. Ale byl jste divokým chlapcem, Brazosi. Bylo vám teprve devatenáct let - stejně jako mně. Měla jsem k Vám mateřské pocity. Opravdu jsem Vás milovala, ale jako sestra. Ovšem, to jsem nevěděla, dokud mezi nás nepřišel Renn. On byl mým vyvoleným, Brazosi.

Kdybyste mne tolik miloval, jako se zdají věřit Britt a cow-boyové, nikdy byste se nemohl stát špatným. I největší zármutek se může stát zdrojem radosti. Nevěřím, že jste mne tak silně miloval. Kdyby to byla pravda, pak byste mi prokázal tu čest a byl byste tím hodnější. Byl jste pouze zklamán. Do duše raně a místo, abyste nechal to, co je ve Vás dobré a krásné, ovlád-nout Vaši budoucnost, odejel jste, abyste ukázal svou hrdou, vášnivou, ďábelskou část. Brazosi, tenhle dopis, který jistě obdržíte, udělá konec Vaše-mu nezřízenému životu. Přestanete se toulat - a pít. Nikdy jste nebyl pijanem, ale mohl byste se jím snadno stát. Musíte si najít stálou práci - odmítáte-li se vrátit na ranč Don Carlos a stát se hoden mé důvěry, Rennovy úcty a lásky našich cowboyů.

Je na sta krásných, milování hodných dívek ze Západu, které touží po muži, jakým jste Vy. Najděte si některou z nich a zami-lujte se do ní. Ach neříkejte mi, že nemůžete. Mohl byste. Copak jste neměl pletky se señoritou Dolores Mendosovou, zatím co jste se ucházel o mne?! Ach, Brazosi...! Milujte ji a ožeňte se s ní a usadte se někde, abyste si zasloužil odměnu, jež by měla náležet Vám a všem Vám podobným kteří se přičinili, aby byl tento báječný kraj pro nás obyvatelný.

Přiveďte ji sem, aby žila s námi. Aby se stala mou přítelkyní! A jestli později budete požehnáni malou holčičkou, zaslibme je spolu s malým Brazosem.

To je poslední dopis, který Vám piši, milý příteli. Doufám a modlím se, abyste ho přijal tak, jak jsem ho napsala a abyste

uvažoval o návrhu mého muže, který následuje v dodatku.

Adiós señore

Vaše věrná

Holly Ripple-Frayneová

P. S. Drahý starý brachu, připojuji několik slov k dopisu Holly, který jsem četl. Ale ona neuvidí, co já píši Vám. Britt chce, abyste se vrátil na ranč Don Carlos. Udělejte to. Také já tomu chci a rovněž moji lidé. Budeme Vás potřebovat. Brazosi, pospíchám, abych se zbavil věcí, které se dají těžko vyjádřit. Vím, co jste cítil k Holly. Vím to, protože jsem cítil stejně. Kdyby byla zvolila Vás, byl bych zde přece zůstal. Nebyl bych nikdy očekával, že zapomenou - ba ani bych byl nechtěl. Láska k takové ženě mne změnila z vydědence v pravého muže. Po celá ta léta měl jsem o Vás starosti. Britt a já, všichni cowboyové nepřestávali doufat, že se vrátíte. Ale doufali jsme ovšem hlavně, že ať jste již kdekoliv, zůstanete poctivým a dob-rým člověkem.

To jsem Vám chtěl říci.

Brazosi, snad by Vás mohl dopis od Holly nesprávně infor-movat o poměrech na ranči. Nuže, ve skutečnosti se vyrovná obchod s kradeným dobyt看 obchodu poctivému. Nahore v ho-rách se skrývá nová tlupa zlodějů, v místech, kde dříve býval Slaughter. A Brittovi se tyhle vyhlídky zpropadeně nelíbí.

Mohl bych Vám vyprávět o několika podivných obchodech, ale stačí jeden, abyste viděl, že ta stará hra se opět vrací, jak jsme vždy očekávali. Není tomu dávno, spatřil Britt hnát k Cimarronu to největší stádo dlouhorohého dobytka jaké kdy viděl - hubené stádo, které mělo za sebou dlouhou a obtížnou cestu. Honáci je hnali údolím vyhýbající se táborům, dopřávající mu jen málo času, aby se napáslo. Rozdělili stádo a naložili je na železnici z Maxwellu a Hebronu do Kansas City.

Britt, ten starý lišák, říkal, že to stádo vypadá divně a dal si práci vypátrat tyhle podrobnosti. Bylo to vše, co se mu podařilo zjistit. Ale někde cestou k železnici padlo jméno Surface. Víte, jak podivné věci se dějí v téhle hře s dobyt看. Můžete se klidně vsadit, Brazosi, že to bylo kradené zboží, největší, které jsem kdy viděl přijít z Texasu. A ovšem, že tu věc předáváme Vám. Britt přísahá, že nikdy nepoznal cowboye, který by měl takový nos, pokud se týče sledování podezřelé stopy. Nechtě si to pro sebe, starý brachu, a mějte oči otevřené na Vaši cestě Coloradem. Možná, že se objeví nový Sewall McCoy. Obchodníci s kradeným dobyt看 jsou škůdci. Pravého, poctivého zloděje bylo vždy snadné chytit a když došlo k boji, mohl být zneškodněn. Ale tihle úctyhodní kupci a prodavači dobytka, mající stále ve svých službách zlodějské tlupy, ti jsou tvrdým oříškem.

Je to můj a Brittův dojem, že ten Surface by mohl náležet k třídě, o které jsem se zmínil. Nemusím Vám říkat, Brazosi, jak choulostivá věc je takové podezření. Je to něco, o čem nemůžete na Západě mluvit nahlas. Každý rančer má kradený dobytek, ať již o tom ví nebo ne a je na to citlivý. Pokud se týče nepoctivého rančera - ten při nejmenší narážce sáhne po zbrani a pak se dovolává zákona a svého mužstva. Odhalte toho Surfacea, Bra-zosi, a napište nám.

A cowboyi, jestli se Vám to podaří, uvažujte o tom, chtěl-li byste se vrátit a stát se předákem mých lidí, pracujících pro značku Ripple. S podílem na obchodech!

Váš věrný Renn Frayne

Při předčítání tohoto dopisu přecházel Kiskadden sem a tam po cele, zatím co Brazos seděl s hlavou skloněnou nad dopisem. Jednou položil šerif svou těžkou ruku na cowboyovy kudrnaté, kaštanově hnědé vlasy, na spáncích již trochu prošedivělé. Kroky, které se ozvaly na chodbě, ukončily jejich rozhovor.

Je na čase, abychom začali s vaším výsledkem, Brazosi," řekl šerif dívaje se na hodinky.

Šerife, jak jsem vám již řekl, nedočel jsem ten dopis - tenkrát poprvé," ozval se Brazos vážně, když skládal pečlivě psaní a dával je do obálky. Na mou čest, nedočel jsem ho."

Cowboyi, jsem velmi rád, že ho Bodkin nečetl... Mohu vám říci jen to, že jsem vám důvěřoval. Nebýt toho, byl bych se jistě styděl teď po přečtení... Je to báječný dopis, Brazosi. Rád bych, abyste věděl, že jsem jezdil pro plukovníka Ripplea, když jsem byl tak starý jako vy. Znal jsem Kapa Britta. Byli jsme texaský-mi rangery pod McKelvym. A ovšem, že jsem slyšel také o Frayneovi."

Ach opravdu?" vybuchl Brazos potěšen. Všechny mé úz-kosti byly zbytečné! Když jsem uslyšel jméno Kiskadden - šerif v Las Animas - myslel jsem, že byste mohl být jedním z těch šerifů, kteří rádi věší a bylo mi zle."

To vám nezazlívám, cowboyi... tak, teď půjdeme a pro-pustím vás pronto. A co potom, Brazosi...? Řekněte mi to po-ctivě, cowboyi, je láska k Holly Rippleové, Frayneova a všech ostatních k vám - odůvodněná?"

U čerta, ne!" zvolal Brazos škubnuv sebou. Ale šerife, mohl bych se Holly, Frayneovi a Brittovi a všem ostatním pardům podívat s klidem do očí - a přísahám před Bohem, že jsem se nedopustil nikdy žádné špatnosti od chvíle, kdy jsem je opustil."

Nuže, nemám jiných otázek," řekl Texasan s citem.

Přece však vám musím ještě něco říci," vzplanul Brazos. Tento den znamená změnu v mém životě. Už dávno se to připravovalo. Něco mne uvnitř páliło jako milión jisker. Stanu se tím, co Holly Rippleová myslela, že jsem - anebo zemřu, ve snaze o to."

Nuže, cowboyi, myslím, že jste smazal těch pět let ze svého života. Dobrá. Budete se muset hodně snažit a já myslím, že to dovedete."

Díky, Kiskaddene... A zatím zapomínáme na nejdůležitější část toho dopisu. Ta narážka na Surfacea!"

Ne, Brazosi, to bych teď zatím nechal stranou. Vše, co pojednávalo o vás, bylo osobní. Frayneho poznámka je ob-chodní - a věřte mi, je to zatraceně vážné."

Šerifova kancelář byla obsazena dvanácti či více návštěvníky, kteří stáli kolem nebo seděli. Venku se sešel značný shluk lidí. Až na málo výjimek, hlavně tmavě oblečeného Surfacea a jeho společníků, kteří ho obklopovali, skládalo se shromáždění z dobytkařů v zaprášených botách a hrubých šatech.

Brazos se rychle rozhlédl po těchto divácích, spíše aby vycítil jejich smýšlení, než aby zjistil, je-li tu někdo, kdo ho znal. Že zde budou staří známí, o tom byl přesvědčen. Prozatím se zdálo, že všeobecný pocit byl zvědavost a nepřátelství.

"Sedněte si sem, Keene," řekl Kiskadden, ukazuje na jednu ze dvou židlí za jeho psacím stolem. Brazos spatřil svou zbraň a pás, hodinky a kapesní nůž, ležící na nějakých spisech. Zásuvka psacího stolu byla pootevřená a v ní bylo vidět tmavé rukojeti několika coltů.

"Ať všichni vejdou, je-li ještě místo," řekl šerif hlídači u dveří. Nyní uhodil Kiskadden pěstí do stolu, aby přestal ho-vor. Stál vzpřímen. "Kamarádi," řekl. Můj úsudek o tomto případu je hotov. Chci však soudit tak, abyste vy všichni slyšeli fakta."

Surface vykročil vpřed ze středu hloučku rančerů, kteří přišli s ním. Jeho chování bylo pánovité, arogantní a působilo silně na ostatní. Jeho hladká tvář se jevila Brazosovi jako maska. Nikdy nevěřil očím, jako byly tyto, od dob, kdy poznal obchod s dobyt看kem.

Šerife, navrhuji, abychom toho člověka soudili před porotou dvanácti mužů. Chci být jedním z nich zároveň se členy Spolku dobytkařů. Ostatní můžeme vybrat ze zde přítomných obchodníků."

"Co tím zamýšlíte?" zeptal se Kiskadden.

Vaše prohlášení, že jste již došel k určitému rozhodnutí, ukazuje, že usuzuji správně."

"A jaké je vaše mínění, pane Surfacei?" zeptal se sarkasticky šerif.

Neoběsil byste texaského cowboye. Tento vrah by se již houpal - nebýt Inskipa, který je také z Texasu."

Nuže Surfacei, byli to Texasané, kteří umožnili v těchto krajích obchod dobyt看kem. A je podivuhodnou skutečností, že málokdy slyšíte, že by byl některý z nich pověšen. Možná, že je to proto, že umějí zacházet se zbraní, nebo snad proto, že málokterý Texasan zaslouhuje smrt provazem. V tomto přípa-dě odmítám váš návrh o porotě. Zákon zdejšího kraje zastu-puji já."

Kiskaddene, můžete si být jist, že vaše autorita nebude mít dlouhého trvání," odvětil Surface zlostně.

Brazos vyslechl tuto předeheru s živým zájmem a bdělou pozorností. Surface jistě nechápal texaskou povahu. Byl zřejmě bohatý, mocný a sám sebou jistý. Zdál se být zcela slepý ke skutečnosti, že on sám zde stojí před nejméně třemi chladnokrevnými Texasany.

"Jsem si tak jist svou věcí jako vy," protahoval Kiskadden a jeho šedé, do štěrbin zúžené oči se upíraly na rančera. A ještě něčím jsem si jist. Bude to vypadat proklatě divně, až dokáží, že ten hoch je nevinný a že vám tak záleží na tom, aby visel."

Surface zrudnul do temna. Límec se mu stával příliš těsným pro jeho zavalitý krk.

Vy urážející Texasané. Za tohle vás vyženu z úřadu!" zvolal vysokým hlasem.

Vyžňte a buďte proklet. Vaše chování a řeči v této věci nejsou správné. Zdájí se soudu podezřelé. Mít peníze a dobytek v této nově založené Společnosti dobytkařů vás neopravňuje rozhodovat o mně a mém úřadu... Je vám to jasné, pane Surfacei?"

Jestliže to rančeroři nestačilo, pochopili to zajisté jeho spo-lečníci, neboť ho vtáhli mezi sebe a umlčeli.

Nu dobře. Začneme s výslechem," zvolal Kiskadden. Bodkine, předstupte."

Ano, pane," odvětil neohrabaný náměstek a přistoupil ke stolu.

Sundejte klobouk, když svědčíte u soudu... Položte ruku tady na tu bibli a přísahajte, že budete mluvit pravdu a nic než pravdu."

Bodkin přísahal.

Nyní podejte své svědectví."

Nuže pane, bylo pozdě v noci, předevčírem po druhé hodi-ně," začal Bodkin pln důležitosti. Hrál jsem pozdě do noci karty a právě jsem usínal, když jsem byl probuzen někým, kdo stál pod oknem. Spatřil jsem dva muže. Bylo příliš tma, abych mohl rozeznat jejich tváře. Byli to cizinci. Jeden z nich mi řekl, že viděli cowboye, jak sestřelil druhého z koně, prohledal mu kapsy a zatáhl ho do chaty. Byla to chata starého Hilla, dávno prázdná, šest mil západně od města. Ten člověk mi řekl, že cowboy pak vyšel z chaty, šňal z koní sedla a pustil je na svobodu. Pak se vrátil. Pršelo a byla zima. Asi zůstane v chatě do svítání. Pak ti dva chlapi ve tmě odjeli. Slyšel jsem jejich koně...Tak jsem vstal, oblékl se a běžel ven sehnat lidi. V tu dobu to nebylo lehké. Musel jsem vzít, koho jsem dostal. Pomalu již svítalo, když jsem měl pohromadě deset lidí. Inskip se přihlásil sám. Já o něj nestál. Slyšel, jak jsem budil jeho jezdce. Řekl jim, aby mu osedlali koně... No, a pak jsme rychle vyjeli a dorazili do chaty právě před východem slunce. Ten zajatec tady právě vyšel ze dveří. Zadrželi jsme ho, vzali mu zbraň a vše co měl v kapsách. Byl drzý. Viděl jsem na jeho rukách krev. Poslal jsem do chaty lidi, aby ji prohledali. Našli tam toho mrtvého a vynesli ho ven. Byl to Allen Neece. Bylo to pro mne věru překvapení. Jeho kapsy byly obráceny naruby. Dnes jsem se dozvěděl, že Neece vyhrál sto dolarů v kartách, dříve než vyjel z města. Měl schůzku s nějakou dívkou... Nuže, tenhle zajatec zbledl a bylo mu špatně, když toho hochy vynesli a položili do trávy. I slepej mohl vidět, že to byl on, který chlapce zavraždil. Našli jsme jen jednoho koně, patřil zajatcovi. A Segel naložil mrtvolu na své sedlo... Po cestě jsme stále debatovali o tom, jestli vraha pověsíme. Když jsem se k tomu chystal, bylo to za rančem Dvě Sombra, vecpal se Inskip před nás a dal cowboyovi příležitost, aby se chopil jeho zbraní... Hned nás měl na mušce a jeli jsme do města. Jsem pro to, aby byl Inskip zatčen..."

Když vás Surface zavolal zpět, co vám říkal?" přerušil ho Kiskadden.

Jak?" zeptal se Bodkin, který poprvé vyšel z konceptu.

Surface vás zastavil před svým rančem, pak jel za vámi a znovu vás zastavil. Zajel s vámi stranou, aby nebylo slyšet,

co povídá. Tento soud velmi zajímá, o čem Surface s vámi mluvil."

Nuže pane," vzbuchl policejní úředník a jeho hrubá tvář zbledla. Radil, abychom pověsili toho cowboye hned na místě. Řekl, že nevěří vašemu úřadu. Příliš mnoho úředního šimla a protekce Texasanů."

Surface radil pověsit zajatce bez soudu?"

Ano, pane. Já jsem to právě chtěl udělat. Barsh už měl smýčku na jeho krku, když to Inskip překazil."

To stačí, Bodkine," řekl šerif. Doktore Williamsone, pro-sím, předstupte a podejte své hlášení."

Tlustý muž středních let, zarudlé tváře, přistoupil ke stolu.

Pane šerife, pánové," začal. Já a můj kolega jsme zjistili, že mladý Neece nezemřel násilnou smrtí dříve, než asi v polo-vině odpůldne předevčirem. Náš nález dokazuje, že smrt byla zaviněna frakturou lebky a z toho vyplývajícího otřesu mozku. Kulka mu byla vpálena do zad dávno po jeho smrti. Byl chycen lasem a stržen prudce k zemi, pravděpodobně z koně."

Děkuji, doktore," odpověděl šerif. A teď mi, pánové, dovolte, abych přečetl telegram, který jsem obdržel dnes ráno. Je datován z Latimoru, Colorado a zní takto: Šerif Steve Kiskadden, Las Animas. Dopis adresovaný Brazosu Keenemu byl odevzdán jemu osobně v 8 hodin 10 minut předevčirem ráno, 5. května. Podepsán John Hilton, poštmistr."

Brazos Keene!" zvolal Bodkin, jako by to jméno v něm vzbudilo neurčité vzpomínky. Mručení proběhlo stojícím zástu-pem. Bylo však jisté, že Raine Surface nikdy neslyšel to jméno.

Ano, Brazos Keene," protahoval šerif z Texasu s určitým zadostiučiněním. Pánové, je vám všem známo, že Latimor je daleko od Las Animas. Příliš daleko, aby sebezdatnější jezdec mohl dorazit do chaty starého Hilla odpoledne - a zabít a okrást mladého Allena Neecea. Dopis, který má Keene ve svých rukou ho očisťuje z jakéhokoli podezření v této tragédii. Je fyzicky vyloučeno, aby Brazos Keene tam byl dojel včas. A co více, Brazos Keene není cowboyem toho druhu, který by se dopustil tak zbabělého činu. Abych uspokojil zde přítomné, kteří snad neslyšeli o Brazosu Keeneovi a dále, abychom očistili jeho jméno v každém směru, navrhuji, aby byli slyšeni muži, kteří ho znají. Pane Hutchinsone, prosím, předstupte. Snad nemusím vykládat přítomným, kdo je Randolph Hutchinson."

Vysoký muž, hodně přes šedesát let, avšak rovné postavy a živých očí, vystoupil ze shromáždění. Pane šerife a spolu-občané," řekl. Znal jsem Brazose Keenea po mnoho let, vlastně od jeho první jízdy z Texasu do Dodge City. Byl to divoký cowboy, jakými vlastně museli být všichni ti hoši, kteří chtěli přežít časy. Svěřil jsem mu mnohou důležitou práci. Mnohem později jezdil Brazos pro Rippleovou na ranči Don Carlos. Často přijížděl do Las Animas. Jsem přesvědčen, že si na něho mnohý z našich obchodníků a dobytkářů vzpomene a dosvědčí se mnou, že žádný lepší, poctivější, slušnější cowboy než Brazos Keene nikdy nesedlal koně v zájmu poctivého obchodu s do-bytkem na rančích."

Pak, aniž byl zavolán, pospíchal na Hutchinsonovo místo malý, vrásčitý Mexikán s živými očima.

Mexičan Joe - on zná tohoto seňora Brazose Keenea," začal dramaticky. Joe má zde malý saloon moc let. Joe půjčoval cowboyům často peníze. Tenhle vždycky platil. Jednou zachrá-nil moji dceru před opilými hombres. Señor Brazos es un caballero grande! "

Toto výmluvné vysvědčení vyloudilo úsměv na mnohé z váž-ných tváří posluchačů. Pak se zástup rozdělil, aby udělal místo kulhajícímu šedovlasému muži, ostřížích zraků a kulatých no-hou, kterého dlouhý život v sedle zhrbil.

Brazos prudce vyskočil. Hank Bilyen... Ó šerife, nedovolte tomu holomkovi, aby o mně mluvil!" zvolal prosebně.

Těbůh, Brazosi," protahoval Bilyen klopýtaje vpřed, aby mu podal ruku, kterou Brazos srdečně potřásl. Hanku, ty starý podivine! Na tebe jsem docela zapomněl."

Nu, já jsem na tebe cowboyi nezapomněl, jak hned uvidíš," odpověděl Bilyen, obraceje se ke Kiskaddenovi. Šerife, je mi potěšením posloužit vám několika fakty o tomhle cowboyovi, kterého jste se opovážil zatknout."

Ne, Hanku, jste špatně informován," mluvil zešířoka Kiskadden. Můj chytrý náměstek ho zatknul. Keene sem vjel s celou tlupou před sebou a sám se odevzdal soudu. Budu to považovat za osobní laskavost, podáte-li svědectví o správnosti jeho povahy."

Nuže pánové," řekl Bilyen se suchým zachechtáním, když se obrátil k zvědavému shromáždění. Právě mne napadlo, jak dlouhá je doba pět let. Neboť je to už tak dávno od dob, kdy nám Brazos Keene dával látku k hovorům kolem táborových ohňů. A za tu dobu sem přišla železnice a s ní mnoho nových lidí a většina těch starých odešla. A tak je pro většinu z vás Brazos Keene cizincem. A těm, kteří nedávno přišli, jako Surface a Bodkin a ostatní, bych chtěl říci, že máte to štěstí vidět jednoho z těch pravých cowboysů, kteří vyčistili tento kraj od nespolehlivých živlů. Brazos Keene byl jedním z Brittových lidí, a jestli vám to nic neříká, dovolte, abych dodal, že Britt byl nejlepším mužem plukovníka Ripplea. A Ripple byl největším rančerem, kterého kdy Západ poznal. Před několika roky přivedl plukovník svou dceru Holly Rippleovou z Jihu domů a tou dobou se špatní lidé z pohraničí soustředili v Novém Mexiku, Cimarronu a Glorietta Passu. Britt měl sto tisíc kusů býčků. Aby je udržel, najal největší počet jezdců, jaký kdy hlídal jedno stádo. Chisumova tlupa se Brittově nevyrovnala. A Brazos Keene byl vůdcem těch lidí... Nesluší se člověku ze Západu, aby chválil druhého. A Brazos Keene by se mohl urazit. Ale chci to přece trochu zkusit. Uměl ze všech nejlépe zacházet se zbraní. Byl nejodvážnějším, neumdlévajícím stopařem, jakého jsme my staří kdy znali. Byla to Keeneho chytrost, jeho psí čich na stopě, jeho umění zacházet se zbraní, které rozprášilo ban-dy zlodějů v Novém Mexiku. Sewall McCoy, jistě, že znáte to jméno, byl jedním z těch bohatých, úctyhodných, zákon dodržu-jících, společenských obchodníků s dobyt看em, kteří za tím vším skrývali tu nejčernější, nejdržejší, nejkrvavější zlodějnu, jakou jsme tady kdy měli. McCoy myslel, že mrtví cowboyouvé nemo-hou nic vyprávět. Když se mu nepodařilo podplatit poctivé hochy, dal je vyčíhat a zákeřně zastřelit. Brazos usvědčil tohoto gentlemana - a zabil ho... Zabil také Williamse, jiného dobytkaře, který jednal stejně jako McCoy. A přivezl McCoyovi jeho vedoucího zlodějů dobytka, Slaughtera - položiv si ho přes sedlo, oběšeného dříve než byl provrtán kulkami. A konfronto-val pana McCoye s malým zápisníkem, který tento zloděj měl u sebe a zasypal McCoye těmi nejstrašnějšími nadávkami, jaké ranč kdy slyšel. Odhalil jeho činy před cowboyi, vyzval

ho aby použil zbraně a zabil ho! Tohle, pánové, je pouze jedna z těch malých historek, které se o Brazosovi vyprávěly... A to je ten Brazos Keene, kterého se náš chytrý náměstek šerifa opovážil zatknout a náš nový soused pan Raine Surface měl tu drzost chtít jej pověsit a jistý fešácký mladý muž jménem Barsh měl tu - Bože! nevím jak to mám nazvat, ale jelikož nenalézám vhodnějšího slova, řeknu - šílenství - tento Barsh byl tak šílený, že hodil smyčku kolem krku Brazose Keeneho... Jestli jsem těch posledních dvacet let v pohraničí nežil marně, jestli Hank Bilyen neztratil smysl pro západní názory a svou paměť pro historické činy - pak se můžete vsadit tisíc proti jedné, že Brazos Keene nalezne vrahy Allena Neeceho a dopídi se příčiny podivné snahy pana Surfacea, aby byl pověšen - a pokud se týče Bodkina a Barshe - nu, nechci být prorokem v těchto ne-jistých dnech života, ale nechtěl bych být v jejich kůži ani za milión dolarů!"

Poprvé v životě vyslechl Brazos upřímnou chvalořeč na sebe a podrobné svědectví o své kariéře. Shromáždění stálo tiše za Bilyenovy řeči a když domluvil hromovým hlasem, bylo vidět, jak na ně pravda zapůsobila, hlavně na skleslého Barshe, potí-cího se Bodkina a bledého Surfaceho.

Brazos se zvedl ze svého místa. Hanku, starý brachu, to stačí," protahoval svým klidným, suchým způsobem. Jestli máš o mně tak dobré mínění, pomoz mi k pytlíku plnému pesos, ano! Jsem docela na mizině a to je věru nepříjemné."

Pojď se mnou do banky," odvětil Bilyen šklebě se, vytržen ze své smrtelné vážnosti.

Kiskadden uhodil do stolu, aby učinil konec hovorům, smí-chu a šoupání bot.

Tenhle soud není ještě docela skončen," vysvětloval. Brazosi, vracím vám vaši zbraň, tady je... A omlouvám se jako člověk, když to nemohu udělat jako šerif."

Děkuji, Kiskaddene," odvětil Brazos zapínaje svůj těžký pás. Bože, to je krásné! Víte, já mám pocit, že beze zbraně nejsem oblečený... Aha! Myslel jsem si to. Nějaký prohnaný, předvídavý hombre z ní vyndal náboje. Musím zase nabít, abych byl připraven pro případ, že potkám nějakého tchoře na ulici."

Cowboyova humorná řeč podivně kontrastovala s úžasnou rychlostí, s jakou znovu zbraň nabil a pak s ní otočil, že vypa-dala jako blyskavé ocelové kolo. Jeden z diváků se nervózně zasmál, ale většina se zdála být fascinována Brazosovým kous-kem. Na hranici byl šestiranný colt všemocným vládcem, zákon - nezákon.

Bodkine," zvolal šerif s důrazem. Nikdy jsem na vás ne-držel. Jak se mohlo stát, že jsem vás najal, abyste mne zastu-poval u těchto občanů, je těžko vysvětlit a nedá se to spolknout. Myslím však, že jste mi byl vnucen Surfacem a jeho přáteli ze Společnosti dobytkařů. Děláte ty největší hlouposti - vlastně - mám říci - dělal jste - jakých kdy byl náměstek šerifa schopen. Vždyť dole v Texasu byste vydržel asi tak dlouho, než byste došel domů. A můj poslední úřední výkon jako šerifa zde je - zbavit vás úřadu. Ven s vámi! Jste vyhozen. Radím vám a Barshovi, abyste se někam schovali... Udělejte místo. Pusťte je ven...! Nyní pánové je výslech s Brazosem Keenem ukončen a já se vzdávám funkce šerifa."

V odpověď na toto dramatické vyvrcholení soudu ozval se hlučný protest. Brazos pozoroval, že shromáždění nesouhlasí s šerifovým odchodem. Ve Společnosti dobytkařů se proje-vovala různost mínění. Kiskadden nechtěl nic slyšet od těch, kteří k němu přišli, aby protestovali proti jeho rozhodnutí. Přinutil je, aby následovali ostatní, kteří již byli na ulici. Brazos a Bilyen zůstali se šerifem samotni.

Nu, jsem rád, že se mi naskytla taková příležitost!" zvolal a jeho tvář zářila.

Nedívím se vám. Ale budou vám to zazlívát," odvětil Bi-lyen.

Co máte za lubem, texaský Jacku?" zeptal se Brazos potmě-šile.

Řeknu vám to později, Brazosi, doufám, že nehcete uplách-nout... Ha, ha! Promiňte... No, rád bych teď odešel. Co máme dělat s vašim pěkným hnědákem?" Ať mě čert, jestli to vím."

Víš co," vložil se do toho Bilyen. Pošlu sem chlapce pro koně a sedlo a zavede ho tam, kde mám svého. Pak tě odvedu k svému zaměstnavateli." A kdo je to?"

Nikdo jiný než Abe Neece - skvělý starý muž, Brazosi. Byl jsem jeho předákem na ranči Dvě Sombra a po tom krachu jsem ho prostě nemohl opustit. Brazosi, bude ti ho tak líto, že budeš mít chuť střílet."

Jistě? Proklatě, z deště pod okap!... Ale je mi již teď líto těch Neeceů. Hanku, to je ti podobné, že jsi u nich zůstal. Ty jsi, myslím, správný chlap."

U dveří je zastavil mladý štíhlý muž v hodně obnošeném jezdeckém obleku. Měl příjemnou, opálenou tvář a hezké oči. Chtěl bych vám stisknout ruku, Keene," řekl rozpačitě, ale se sympatickým úsměvem.

Jistěže. A kdo jste?" řekl Brazos pomalu, též s úsměvem. S tímto typem se na rančích vždycky rád seznamoval.

Jack Sain. Hank mne zná. Jsem hodně spřátelen s Neeceovými. Allen byl mým přítelem. Jsem celý pryč z toho - co se mu přihodilo."

No, jsem moc rád, že vás poznávám, Jacku."

Brazosi, bylo to Jackovo přátelství k Neeceovým, pro které ztratil zaměstnání. Jezdil pro Surfacea. Víte, Surfaceovi a Neeceovi se moc nemilují."

Nuže, Jacku, chtěl bych si s vámi vypít skleničku," řekl Brazos zamyšleně. Kde teď pracujete?"

Nikde. Nemohu sehnat práci. Surface je ve Svazu mocným pánem a kazí mi to."

U čerta!" zabručel Brazos. To je zajímavé. Zdá se, že Surface tady hraje vysokou hru... Jacku, kde vás mohu najít k večeři?"

Budu v restauraci Dvě Sombra, nahoře u stanice. Mohli bychom se tam sejít k večeři."

Je to ten hostinec vedený Neeceovými děvčaty? Nerozčilí je to trochu, až mě uvidí?"

Janis byla se mnou při výslechu. Odešla právě, když Hank domluvil. Než šla, řekla: Jacku, nikdy bych nevěřila, že tenhle cowboy zabil Allena'... Jsou to správná děvčata, Brazosi, a ráda vás uvidí."

Dobře, Jacku. Přijdu tam."

Rozešli se a Bilyen vedl Brazose pomalu širokou ulicí. Dob-rý chlapec," řekl Bilyen. Ted' má smůlu. Myslím, že ti neřekl

všechno. Laura Surfaceová si Jacka předcházela. Dělá to s každým hochem, který se jí zalíbí. Ale když poznal Jack June Neeceovou, zamiloval se. Nikdy jsi neviděl tak poblázněného cowboye. A June na něho hodně drží, ač neflirtuje tak ráda jako Janis."

Bože Hanku, to se poslouchá jako pohádka. Ještě mi řekneš, že ty sestry jsou krásné a milé - nu, Jack přece řekl, že jsou správné."

Cowboyi, jen počkej, až je uvidíš."

Na co mám čekat? Pověz mi, člověče. A jestli to bude špatné, mohu osedlat koně a jet dále."

Bude to dobré, Brazosi," odpověděl Bilyen střízlivě, neboť ho bral vážně. June a Janis Neeceovy jsou ta nejbáječnější děvčata, jaká zde kdy byla. Krásná? K čertu, to není to slovo! Co víc, jsou milá a pravdivá - a správná. Poslyš!... Starý Abe zvelebil ten ranč pro ně - poslal je na Východ, aby dostaly vzdělání - aby na ně mohl být pyšný. Před deseti lety! Vrátily se sem se zavazadly plnými stylových šatů, plné radosti, že budou žít na ranči Dvě Sombra. Nikdy se tam však nedostaly! Lidé mají ty dívky rádi, protože jsou nezkažené. A když přišly o svůj maje-tek, pustily se hned do práce."

Hanku, myslím, že udělám lépe, když vsednu na Baye a pojedu do Montany," prohlásil Brazos lítostivě.

Proč, ty zatracený blázne?"

Protože mám jednu strašnou slabost."

Haha, ještě jsi z toho nevyrostl. Nu, Brazosi, myslím, že je psáno ve hvězdách, abys tady zůstal."

Ve hvězdách? U čerta, ano. Vždycky je to pro mne takové. Ta známá, stará věc! Jestli mám jen trochu rozumu, zmizím."

Odkdy se stal Brazos Keene egoistou?" zeptal se Bilyen se slabým hněvem v hlase.

Egoista? Já! Co tě to napadá, Bilyene?"

Vzpomeň si na toho ubohého zavražděného hochu - a jeho zničeného otce - a ty hodné dívky, pracující od rána do noci."

Na to právě myslím!" bránil se Brazos.

Bilyen se zastavil před bankou a šeptal Brazosovi do ucha: Ztratily bratra a ten krásný domov, který byl pro ně vybudován... Jejich otec umírá žalem... Byli ošizeni, okradeni, zničeni... A na konec, Brazosi, Allen Neece se snažil objasnit tajemství toho úpadku. A proto byl zavražděn!"

Brazos se opíral zády o hrubou kamennou zeď banky a vydechtl zhluboka. Jeho zúžené oči se dívaly širokou ulicí, s jejími nákladními vozy, koňmi a přeplněnými chodníky, ven k šedým pastvinám a fialovým vrchům. Nemělo pro něho smysl vyhýbat se osudu nebo hledět uniknout nevyhnutelnému. Přitiskl svou jako ocel pevnou ruku na prsa, kde ležel v kapse jeho draho-cenný dopis. Vzpomínal.

Ano, Hanku, pochopil jsem tě," řekl svým starým chladným tónem. Pojďme dovnitř a vyloupíme banku. Pak mě můžeš zavést k Abe Neecemu. A později se podívám na ta dvojčata... Proklatě! Ještě včera nebo tak nějak jsem byl osamělým cowboym bez práce a bez přátel. Život je podivný! Ale stojí zato, aby se žil."

O několik minut později stál Brazos opět před bankou, kapsu řádně napěchovanou.

Hanku, chtěl jsem jen něco málo peněz," řekl. Jak ti to proboha, splatím?"

U kozla, zeptej se mne na něco lepšího. Ale jsem jistě, že to splatíš," smál se Bilyen. Mohu to postrádat. Než jsem přišel pracovat k Neecemu, prodal jsem mu svoje stádo a peníze i služné jsem dával do banky. Bylo štěstí, že jsem to udělal. Starám se teď o toho starého muže a půjčil jsem dvojčatům peníze, aby si mohla zařídít saloon."

No, byl jsi vždycky dobrým přítelem, Hanku. Zaslouhoval bys stát se velkým rančerem... Poslyš, kdo je tamhleten blázen, co sem přichází?"

To je Sam Manning. Má ještě svůj krám dole v ulici. Přece se pamatuješ na Sama."

Ne, jistě bych ho nebyl poznal," řekl Brazos. Bože, jak těch pár let změni člověka!"

Malý, šedovlasý muž, vážného a přívětivého vzhledu k nim přicházel a jeho vrásčitá tvář se roztáhla k širokému úsměvu.

Haló, Brazosi," řekl srdečně podávaje mu ruku. Slyšel jsem, že jste ve městě. Ale neviděl jsem žádný dým. Jsem rád, že vás zase vidím. A vypadáte skoro stejně!"

Jak se máte, Same? To je krásné, že vám mohu potřást rukou. Navštívím brzo váš krám a skoupím ho celej. Máte ještě ty červené šátky na krk, které mi prodávala Luisa?"

Spoustu, cowboyi. Můj krám a obchod vyrostl za ta léta."

To je báječné. A jak se daří Luise?"

Dávno vdaná, Brazosi. Má dvě děti."

To jsem blázen! Řekněte Luise Manningové, že jsem chtěl, aby na mě počkala."

Řeknu. A jestli si Luisu dobře pamatují z těch dob, pak ji to bude mrzet. Musíte k nám určitě přijít... Jak se máte, Hanku?"

Nuže, Same, byl jsem ve špatné náladě než přijel Brazos do města. Teď se věci zlepšily."

Nedivil bych se," odpověděl Manning, potřásaje svou šedou hlavou vešel do banky.

Hanku, pojďme se schovat někam do stromořadí nebo tak nějak. Jestli potkám ještě víc známých, tak se propadnu."

Jen to vydrž, cowboyi. Budu muset nakoupit něco k jídlu... Haha! Koukej, kdo tě vystopoval. Ta má oči, co? Ach ne..."

Zachraň mne, Hanku. Kdo k čertu? Sázím se, že to je ta Surfaceho holka."

To si uhládl, Brazosi. Vlezu do krámu. Doufám, že z tebe něco zbyde, až vylezu."

Brazos měl oči jen pro nápadně krásnou a výstředně oděnou mladou ženu, která se k němu blížila s oživenou tváří a zářícíma očima. Byla větší než se zdála v sedle, krásné postavy, v stáří kolem dvaceti let.

Blahopřeji vám, pane Brazosi Keene," pravila podávajíc mu s grácií ruku. Jsem opravdu velmi ráda. Byl to hloupý omyl."

Nu, to je od vás hezké, slečno Surfaceová," odpověděl Brazos, když sňal s úklonem klobouk, aby jí stiskl ruku. Když

uvážím, jak vašemu otci na tom záleželo, abych byl pověšen, jsem vám více než vděčen za to, že vy jste to nechtěla." Ach, otec je nemožný," prohlásila netrpělivě. Zdá se, že podezřívá každého cowboye, který sem přijíždí ze Západu. Když náhodou přijede nějaký z Kansasu, pak ho najme."

To se zdá být opravdu nerozumné a nespravedlivé vůči nám, západním jezdcům," protahoval Brazos dívaje se jí upřeně do očí. Chtěl jsem opustit Las Animas. Ale teď myslím, že tady zůstanu. Mohl bych vás zase vidět?" Mohl byste," odvětila červenajíc se. Nic bych si více nepřála."

Ale panu Surfacemu se to nebude líbit."

Bylo mi již jednadvacet let."

Nu, na to jistě nevypadáte... Rád bych věděl, kde jsem byl po celý ten čas, co jste vyrůstala do takové krásy."

Promarnila jsem jím mnoho na cowboye, kteří si toho zaslouhovali méně než vy," odvětila přijímajíc jeho výzvu s temným zábleskem svých zelenomodrých očí.

Většina cowbojų dovede mlčet... Kdy a kde vás mohu vidět, Lauro?"

Kdy chcete, Brazosi!" odvětila vesele a její tvář vzplála ruměncem.

Nu, chtěl bych teď hned, musím však jít s Hankem. Bylo by zítra příliš brzo? Myslím, že tak dlouho vydržím čekat."

Dovedu si představit, jak vám ten čas bude dlouhý," řekla posměšně pozorujíc ho zkoumavě. Ale v jejich očích bylo teplé světlo, které obyčejně svítilo pro Brazose v očích žen.

Div na to nezemřu... Obávám se, že se mi to stalo včera na vašem ranči - když jste řekla vašemu otci, že jsem to určitě nebyl já, který zabil Allena Neecea."

Co se vám stalo?"

Ještě to určitě nevím. Ale měl jsem divný pocit tady," odvětil Brazos, dáváje si ruku na srdce.

U vás to jde ale rychle - Brazosi Keene, věřím o vás vše, co jsem dnes slyšela, jenom to ne, že jste špatný člověk."

Nu, pak vám odpouštím."

Sázím se, že jste hotový ďábel na ženy."

Jestli důkazem toho je skutečnost, že jsem měl často zlome-né srdce, nuže, pak jsem vinen."

Tamhle jde tatíček," odvětila chladně. Čekejte na mě zítra odpoledne kolem třetí v jeskyni na jižní straně potoka, který se vlévá do řeky Purgatorio asi míli za městem. Budete si to vše pamatovat?"

Budu tam," slíbil Brazos.

Odměnila ho zářivým úsměvem a kráčela dolů ulicí.

U d'asa," zvolal Brazos, dívaje se za krásnou postavou. Hrozně domýšlivá. Blázen po mužských. A bůhvíco ještě. Ale vem to čert! Líbí se mi."

Bilyen vyšel z obchodu obtěžkán balíky ze kterých Brazosovi naložil dobrou polovinu.

Vypadáš nějak pitomě," podotkl. Byl bych trochu zne-pokojen, kdybych nevěděl, že se dnes seznámíš s June Neeceovou."

A proč právě June, když má sestru, od které není k roze-znání?"

Ale ano, je to možné - když ti pomohou... Řekl jsem June (červen), protože je vřelejší. Janis dostala přízvisko Jan, to zna-mená January (leden). A snad si na tenhle kraj vzpomínáš, jaký je v zimě."

Jan protože je chladná a June protože je vřelá. Hanku, tenhle problém je hrozně znepokojující. Co když člověku nepomohou a on neví, které vyznává - chtěl jsem říci, s kterou mluvím."

Pak v tom vězí až po krk, tomu věř."

Kráčeli ke stájím a ohradě za městem, odkud Hank poslal chlapce pro Brazosova koně a sedlo. Zanedlouho vyjeli oba do krajiny, která budila v Brazosovi živé vzpomínky. A historie, které Brazos neznal nebo si je nepamatoval, mu povídavý Hank předkládal.

Brazosi, jistě si vzpomínáš na Fort Lyon: Jednou, myslím, že to bylo asi před sedmi lety, jsi tam vybojoval nějaký zápas. Tak tady je ta stará pevnost. Před dvěma roky odtud odešlo vojsko. Kit Carson tady často býval v šedesátých letech a také Buffalo Bill, který zásoboval pevnost masem. Asi deset mil západně od města jsou zříceniny pevnosti William Bent, kterou postavili bratři Bentové roku 1874, právě když jsem přišel do Las Animas. To byly divoké, krásné časy, Brazosi. Tady bývalo shromaždiště velkých stád z Panhandlu a obrovské náklady bizoního masa se posílaly na Východ. Železniční vozy, vystěhovalecké a poštovní vozy! Ty romantické časy jsou pryč!"

Myslíš? Nu, mně se zdá, že všechna romantičnost a divoké časy nejsou ještě za námi. Viděl jsi co se přihodilo mně během dvou dnů!"

Bilyen vlastnil malý, desetiakrový ranč na řece Purgatorio. Nad kamenitým, rychle tekoucím proudem stál šedý srub s úchvatnou vyhlídkou na roviny směrem k jihu a krásné křivky návrší a pahorků zdvýchajících se k úpatí Rocky Mountains k zá-padu.

Mohu chytat pstruhy, když sedím na schodech před bou-dou," chvástal se Hank. A podívej se na tohle!"

Nu, myslím, že koupím od tebe tohle místo a usadím se tady," mluvil Brazos zasněně.

Seděl na kamenitém břehu, dosud zadumaný, když Hank vyšel ze srubu v průvodu muže, jehož vyhublý, šedý obličej prozra-zoval starosti, ne-li stáří. Brazos se instinktivně vymrštil, vzru-šen tímto setkáním. Jeho oči se střetly s pronikavým pohledem hnědých, hluboce posazených očí starého muže.

Dobrý den, Brazosi Keene," pozdravil muž. Hank mi o vás vyprávěl. Jsem rád, že vás očistili z toho zpunktovaného nařče-ní."

Jsem opravdu šťasten, že vás poznávám, pane," odvětil Brazos vřele.

Cowboyi, jste podobný mému synovi Allenovi... Jenže jste starší - a zkušenější. Allen byl mladý, bezstarostný a nezku-šený."

Sedněme si tady na tu lavici. Krásná vyhlídka. Koupím to místo od Hanky."

Seznámil jste se již s mými dvojčaty?"

Ještě ne. Ale slyšel jsem již o nich všechno. A musím jim to povědět. Těším se, že je poznám."

Neece vzdychl a díval se přes zelená křoviska a široou préríi ke vzdálenému ranči. Nebyl starý ani slabý, ale bylo zřejmé, že ho neštěstí zkrušilo.

Brazosi, je pravda, co mi říkal Bilyen?" zeptal se s ná-mahou.

U kozla, věřil bych Hankovi všechno, jenom tehdy ne, když začne mluvit o mně."

Při této poznámce se v Hankových očích tak výhružně za-blesklo, že Brazos ihned změnil svůj humor ve vážnost.

Hank říká, že zde zůstanete a podíváte se blíže na tu naši záležitost."

To jistě udělám. Zdá se mi to divné," prohlásil Brazos uvědomuje si, že není proti tomu, aby byl vtažen do té neceovské záhady.

To je od vás hezké, cowboyi. Ale proč se zajímáte o naše starosti? Neznal jste Allena. Neviděl jste dosud mé dcery. Surface, který nás zničil, je hlavou silného Svazu dobytčáků ve východním Coloradu. Berete na sebe těžký úkol."

Nu, na to je snadná odpověď," řekl Brazos chladně. Bodkin mne zatknul, protože potřeboval někoho, na něhož by mohl svalit ten zločin. Myslel, že jsem cizinec - cowboy, jedoucí za dobrodružstvím. Surface chtěl, abych byl pověšen. Z příčin, které chci objevit. Jestli tohle vše nestačilo, aby Brazose Keenea dopálilo - nuže, to podlé zacházení s vámi a vašimi třemi dětmi jistě stačí. Nechci mluvit zbytečně, Neece, ale tahle společnost je u mne špatně zapsaná."

Chcete naznačit, že Surface je ve spojení s Bodkinem?"

Nic nenaznačuji. Říkám vám to, pane Neece. Ale copak je třeba vám říkat, že Surface je podezřelý - že Bodkin je pod-vodný, nastrčený náměstek šerifa? Kiskadden to věděl a byl zatraceně rád, že jsem tuhle společnost prohlédl. Kiskadden ihned rezignoval."

Opravdu?" zvolal Neece se zvýšenou pozorností. Neznám Kiskaddena. Ovšem, je Texasan a jistě by mne byl bránil, i kdyby mělo dojít k střelbě. Viděl jsem zbraně v jeho stole. Docela snadné k uchopení...! Ale má ještě něco za lubem kromě pomoci, kterou mi poskytl. Myslím ovšem, že mě ode-vzdání se do jeho rukou..."

Odevzdání? Myslel jsem, že jste byl zatčen a uvězněn." Ne tak docela," mluvil pomalu Brazos. Bodkin a jeho lidé mně ovšem zatkli. Ale když jsme vjížděli do Las Animas nahoru k šerifově úřadovně, měl jsem tu tlupu před sebou a seděli v sedlech jako ztuhlí."

Jak se to, proboha, stalo?"

Brazos krátce pověděl tu příhodu, jak mu Inskip pomohl z nesnázi.

Inskip? Tak on byl mezi těmi lidmi. Brazosi, pozoruji, že všichni správní muži ze Západu k vám drží."

No, Kiskadden má jistě něco za lubem vedle toho, že ke mně tak přilnul... Neece, mám dopis, který mne očistil z pode-zření z vraždy vašeho syna, je z Nového Mexika. Četl jsem ho Kiskaddenovi. A něco z toho chci teď přečíst vám a Hankovi. Když jsem se setkal se Surfacem, nepřečetl jsem ještě tu část a později mě to překvapilo. Musíte o tom pomlčet, rozumíte?"

Brazos vyňal Hollyin dopis, opatrně ho otevřel, uhladil a roz-třídil stránky, až našel Frayneho Post skriptum. Četl pomalu a vážně řádky, které vyprávěly o Surfaceovi.

Neece ukázal, že je v něm jiskra, ze které lze vykřesat oheň. Byl zřejmě hluboce pohnut, ovládal se však, a pravděpodobně našel sám sebe poprvé od chvíle, kdy na něho dolehla zkáza a trápení.

To souhlasí. Bylo to mé stádo. Bylo naposled viděno na kansaské dráze."

Nu, sám jsem se tak domníval. Co ty tomu říkáš, Hanku?"

Brazosi Keene! Tak ty jsi spadl z nebe s tímhle dopi-sem? Ten starý známý Brazos!... Přisám-bůh, jsem dopálen. Vidím červeně. Haha! Zbylo nás přece několik... Surface, ten..."

Mlč, Hanku," přerušil ho Brazos. Jsi hrozně hrubý. A nako-nec to může být omyl. Jenže to není možné! Musíme však mít jistotu. Mám dojem, že mi dal Frayne pokyn, který je zatraceně důležitý pro východní Colorado... Neece, slyšel jsem vaši historii od Hanka. Ted bych se vás rád zeptal jen na jednu věc. Jak a kdy jste přišel o ty peníze, které jste dostal v Dodge od Surfaceho?"

To je prostě jako abeceda. Chtěl jsem je v hotovosti. Dostal jsem je a vzal s sebou do vlaku... Vlak měl zpoždění. Dostal jsem se do Las Animas teprve po půlnoci. Jerry, můj kočí, na mne čekal na dráze. Vyjeli jsme směrem k ranči. Na ohybu silnice, tam kde ji přetíná potok a bavlíkové stromy jsou hustší, byl jsem zadržen třemi muži a oloupen."

Aha. A jistě věděli, kde jste byl a co vezete."

Na to se můžete vsadit."

Poznal jste některého z nich?"

Ne. Byli to cizinci a měli masky. Ale nezapomínám nikdy hlas, který jsem jednou slyšel. Jeden z nich měl rozčilený vy-soký hlas, skoro ženský. Jmenoval nevrleho muže jménem, které znělo jako Brad a byl za to vyhubován. Ač to byli jezdci z ranče, byli to hrubí lidé."

Brad," opakoval Brazos a jeho srdce divoce poskočilo. Ví-ce jste neslyšel?"

Ne. Jeden z nich mne uho-dil přes hlavu. Jerry ještě teď nese následky bití, které mu dali."

Řekl jste kdy někomu, že jste slyšel to jméno Brad - vyslovené mladým, vysokým, rozčileným hlasem?"

Když o tom přemýšlím, myslím, že jsem se o tom nikomu nezmní-l, leda snad Allenovi. Co o tom soudíte vy, Hanku?"

Mně jste to nikdy neříkal."

Asi mi to vypadlo z paměti potom, když jsem to pověděl Allenovi. Ted', když jste mě na to přivedl, vidím vše jasně."

Nu, to je vše, co jsem chtěl pro dnešek vědět. Půjdu se trochu projít a budu o tom přemýšlet. Pak se vrátím do města na schůzku s Jackem Sainem... Neece, máte rád toho cowboye?"

Jacka Saina? Ano, mám ho rád, ač ho znám teprve od těch dob, co přišla děvčata domů. Byl Allenovým přítelem a..." Neeceho hlas se zlomil.

Ano. Nu, mně se také líbil... Hanku, vrátím se zítra ráno. Pane Neece, nenechte se tím přespříliš rozčilovat. Možná že jsem blázen, ale přísahal bych, že jsme na stopě toho nejkrvavějšího a nejčernějšího zločinu, jaký jsem kdy sledoval. Proto je třeba, abychom měli jasné hlavy. Adiós."

Brazos Keene vjížděl pomalu do Las Animas, nevšímaje si velkolepého, zlatorudého západu slunce ani množství jezdců, kteří ho míjeli. Dosud v duchu bojoval s tím starým známým ponoukáním, aby odtud odejel. Je to stále nejjistější, co může udělat. Avšak po celou tu dobu si uvědomoval, že na sebe vzal vážnou povinnost, která mohla končit pouze krveprolitím - stále si přiznával svůj osudný zájem na záhadné tragédii rodiny Neeceů. Přece však si přál zúčastnit se tohoto dobrodružství.

Když dojel k železniční stanici, byl již pomalu čas k večeři. Hostinec, který si vybral, byl výstavnější než sama stanice dráhy a byl adaptován ze staré budovy, na kterou si Brazos již ne-vzpomínal. Měl přistavěno druhé poschodí a celá budova byla ohozena bílou omítkou. Budova, místnost a pěkná návštěvní tabule, vše bylo úhledné. Kolem přední fronty bylo zábradlí. Brazos sestoupil z koně, dosud hluboce zamyšlen nad svým problémem. Přivázel Baye k zábradlí, kráčel dovnitř se zvonícími ostruhami, očekávaje, že uvidí cowboye, se kterým se zde měl sejít. Ale Jack Sain tam nebyl. Pokud mohl v této chvíli posoudit, byla místnost prázdná.

Brazos přehodil svou dlouhou nohu přes taburet a opřev se o bar rozhlédl se kolem. Saloon měl okna ze tří stran. Vstup do kuchyně byl zřejmě na druhé straně. Uprostřed místnosti byl dvojstranný bar se sedačkami kolem a pod okny malé stolky a židle. Vnitřek nové restaurace byl ještě úhlednější než jeho bíle natřený vnějšek.

U čerta! Tohle je opravdu sympatické stavení. Sem se cowboyové jistě jen hrnou. Rád bych věděl, kdo vede..."

V tom okamžiku se přihodily dvě věci najednou... Brazos si vzpomněl na Neeceho dvojčata a zároveň se otevřely dveře, jimiž vstoupila dívka. Brazos si nikdy nedovedl vysvětlit, co bylo příčinou jeho náhlého pohnutí, ale jisté bylo, že žádná dívka v celém jeho životě na něj tak nezapůsobila jako tato.

Byla štíhlá a jemných forem, světlavá, ne však blondýna a její tvář byla bílá, sladká a smutná. Spatřila ho dříve než vstoupila a Brazose napadlo, že se nechová jako číšnice. Při-blížila se k němu a položivši ruce na pult nahnula se vpřed. Měla zlatohnědé oči, které Brazose pohlcovaly. Zdály se pro-nikat až do jeho duše. Brazos si pomyslel, že jsou to ty nejkrásnější, nejsmutnější žalující oči, jaké kdy otřásly srdcem ubohého cowboye. V Brazosově hrudi náhle rostlo zvláštní neznámé pohnutí, které, ač znepokojující, nebylo tak trýznivé jako strach, který v něm vzbudil její smutný temný pohled. Již chtěl promluvit, přísahat před Bohem, že nezavraždil Allena Neecea.

Brazos Keene," řekla.

Ano, byl jsem tím ubohým člověkem, když jsem sem přišel," řekl snaže se usmát. Ale teď si nejsem jist."

Já jsem - June Neeceová," odpověděla a její hluboký hlas se trochu chvěl.

Chtěl bych říci..." koktal Brazos. Nevěděl, co by chtěl říci.

Je nám líto, že jste byl zatčen a dán do žaláře."

To nic nebylo, slečno Neeceová," přerušil ji Brazos s neuvědomělým patosem. Opravdu, skoro vždycky, když přijedu do nějakého města, přihodí se mi něco podobného. Jsem pozna-menaný člověk... Pokud jde o tentokrát, snad vám nemusím připomínat... Ale přísahám před Bohem, že jsem nevinen..."

Nemluvte o tom," přerušila ho vážně. Kdyby byli neměli důkaz o vaší nevině, já bych určitě věděla, že jste nevinen."

A vložila svou malou teplou ruku do Brazosovy vzhůru obrá-cené dlaně a ponechala ji tam, zatím co se otočila a zavolala: Jan, pojď sem!"

Tu se překvapenému a rozechvěnému cowboyovi zdálo, že ještě jedna June Neeceová vchází do jeho srdce. Byl natolik bystrý, že si nyní uvědomil povahu nemoci, která porušila klid a bezstarostnost jeho povahy.

Jan, to je on," pravil první hnědooký zjev druhému a pak s úsměvem jemu: Má sestra Janis."

Bylo zřetelně nemožné rozeznat tato dvojčata. Ta, která se jmenovala Janis, se začervenala a jasná záře náhle vypudila z jejich očí stíny.

"Brazos Keene? Ach, jsem tak ráda, že vás poznávám!" zvolala a opakujíc gesto své sestry, vložila svou ruku do jeho druhé dlaně, jak ležela na pultě.

Nu, jsem opravdu šťasten, že vás obě poznávám," odpověděl Brazos, když se vzpamatoval. Tak zde stála nešťastná dvojčata a držela ho za ruce. Byla to krásná, báječná skutečnost. Dva páry hnědých očí místo jednoho pohlížely na něj teplým, důvěřivým pohledem plným sympatií. To byl okamžik, na který Brazos čekal; to byla ta jiskra, která zapálila oheň.

Brazos spojil obě malé, bílé ručky ve svých tvrdých dlaních a držel je pevně. June a Janis," pravil vřele. Nebyla to pouhá náhoda, že jsem jel tady okolo. Za tím je něco jiného. Poznal jsem vašeho přítele Jacka Saina, Hank Bilyen je můj starý kamarád. Vzal mě ven k vašemu otci. A slyšel jsem vaši his-torii."

Ach, doufám, že tatíček k vám nebyl nespravedlivý," řekla June. Je tak divný - tak zničený -"

Váš otec je skvělý muž - pravý muž ze Západu. Není starý, ani zlomený. Jen nešťastný a zdeptaný těmi ranami... Těšilo by vás to děvčata, kdybych vám řekl, že opravdu nebyl ani divný ani zničený, když jsem ho opouštěl?"

Ó!" zvolala June.

Brazosi Keene! Slyšeli jsme o vás všechno," mluvila Janis. Nic by nás nepřekvapilo. Ale jestli se vám podařilo dostat otce z jeho letargie - jestli jste probudil jeho starou bojovnost - obveselil ho trochu - tak často se Allen ze všech sil o to pokoušel, ale nepodařilo se mu... Ach, Brazosi Keene, June a já vás budeme zbožňovat!"

Opravdu!" zvolaly jednohlasně.

Řekl jsem vašemu otci, že dobře vím, co se stalo se stádem dlouhorohého dobytka z Texasu, které prodal Surfacemu,

ale které se ztratilo cestou k severu."

Ach, víte to opravdu?" doléhala na něj Janis tisknouc mu ruku. June na něj pohlížela beze slova, jako by byl nějaké zjevení, příliš krásné, aby mohlo být pravdivé.

Nu, vsadil bych se na to."

To je právě to, co chtěl Allen vyzvědět. Svěřil se mi s tím."

Aha. Tedy váš bratr pracoval na té věci?" řekl Brazos zamyšleně.

Allen přísahal, že si nedá pokoj, dokud nedostane zpět náš ranč. Dvě Sombra, "odvětila Janis se slzami v očích."

Brazos podlehl té chvíli, uvědomiv si její nezbytnost a i sku-tečnost, že snad dává v sázku svůj život. Avšak okouzující blízkost těchto dívek, pocit, že je vyvolen, aby v jejich životě hrál velkou úlohu, probudilo v něm jeho staré nadšení pro dobrou věc, jeho bezstarostnou nevšímavost k sobě. Rozhlédl se kolem bojovným pohledem a přitáhl si obě dívky k sobě.

Poslyšte," šeptal. A uschovejte toto tajemství ve svých krásných hlavičkách... Vystopuji vrahy vašeho bratra a zabiju je! A co je víc, vyženu Surfacea z ranče, který ukradl vašemu otci a vrátím vám ho!"

Brazos byl nadšen tím, co cítil, nedovedl však posoudit, že přehání svou odvalu, naději a rozhodnutí. Když byl slib vyslo-ven, zdálo se, že je příliš smělý. Ale dívky mu nedaly žádnou možnost, aby dělal výhrady.

Poslouchaly ho pozorně, se smrtelnou vážností, jejich tváře pobledly a oči se rozšířily. Byly si tak neuvěřitelně podobné, že se mu zdálo, jako když mluví pouze s jedním děvčetem. Neeceho dcery byly na Západě teprve krátkou dobu, byly však jeho částí. Na Východě strávily dost dlouhou dobu, aby byly očaro-vány cowboyským desperátem, avšak Západ je naučil nepochy-bovat o něm a nebát se ho.

Hlavní dveře bouchly a přerušily jakákoliv slova díky, která se zdála chvět na sladkých rtech Neeceho dvojčat.

Klátivým krokem vešel Jack Sain, jeho ospalé oči zářily a na rtech měl nakažlivý úsměv.

Dobry den, Brazosi. Vidim, ze jste se seznámil bez mé pomoci," podotkl, když dívky odtáhly své ruce z Brazosových.

Jacku, představili jsme se vzájemně," odvětila vesele Janis. June mlčela a usmívala se na mladého muže.

Nuže, Saine, tady jste a já na vás docela zapomněl," prota-hoval Brazos. Ano, seznámil jsem se s vašimi přítelkyněmi a jsem věru rád! Řekl jsem jim, jaká je to škoda, že jsem tady už dávno nebyl. A že si to jistě vynahradím."

Jacku, tenhle cowboy Brazos není věru pomalý," řekla Janis šelmovsky.

Pomalý! Tenhle výraz nemůžete nikdy použít na Brazose Keenea. Jak vidím, už vám zvedl náladu. A jsem tomu rád."

Nu, já jsem také rád," řekl Brazos.

Objednejme si jídlo dřív, než se to tady naplní," navrhl Sain.

Objednat jídlo? Naplní? Jak tomu mám rozumět?" zvolal Brazos zaraženě.

Jste z toho jelen - a to mě baví. Sázím se, že byste nedovedl požádat June nebo Jan, aby vám přinesla šunku s vejci - ani za nic na světě."

Šunku s vejci? Nu, ať mě čert, to bych nedovedl."

Chlapci, co budete jíst?" zeptalo se jedno z dvojčat. Druhé se obrátilo k hladovým hostům, kteří se začínali trousit ze všech stran.

Bože jste June nebo Janis?" zeptal se Brazos v rozpacích.

Na tom nezáleží. Každá z nás vám může posloužit. Ale pospěšte si. Brzy budeme mít plné ruce práce."

Byl jsem hladový jako vlk, když jsem sem přišel, ale teď nemohu jíst," oznámil Brazos s důrazem.

Hana, vždyť jsem to věděl," zasmál se Sain, rozveselen něčím, co Brazos nepostřehl. Objednám to tedy za oba. Řízek, smažené brambory s omáčkou, chléb s máslem, kávu... a řek-něte tomu mexikánskému kuchaři, že je tady Billy the Kid." Zatím co se saloon rychle plnil zástupem různých typů a mladé číšnice pobíhaly sem a tam, od hostů do kuchyně a zpět, naslouchal Brazos svému povídavému příteli a horlivě sledoval June, aniž by měl sebemenší naději, že pozná, která z obou dvojčat byla opravdu June.

Když však Sain šťouchl Brazose loktem do žeber, vzpa-matoval se ze svého snění.

Pomalý, cowboyi. Byl jsem příliš často shoven z koně, abych měl žebra ze železa."

Podívejte se za sebe - na toho nažehleného panáka," šeptal Sain. Tam u stolu."

Aha. Nu... Trochu zánovní, ale má hezkou tvář. Kdo je to?"

Henry Sisk a má opravdu hezkou tvář. Ztraceně hezkou! Ženské na něj jen letí."

Nedívám se jim. A co June a Janis?"

June ho nemůže vystát. Ale myslím, že Jan se líbí. Ostatně se zdá, že je to Jan, o kterou se uchází."

Jak to u čerta pozná, o kterou se uchází?"

Nepozná, na to se můžete vsadit, leda že mu to poví."

A co vy, cowboyi?" zeptal se Brazos.

Sain se začervenal, ale nestyděl se za to. Já je nerozpoznám. Ale ta děvčata jsou tak slušná, že mi pomohou."

Hrome! Co byste dělal, kdyby vás nekormidlovaly?"

Brazosi, byl bych z toho jelen, to mi věřte. Ale nesmíte se mýlit. Obě, June i Janis, byly ke mně přátelské. To je vše.

Nikdy jsem neměl ani odvalu vzít June za ruku. Nejsou z těch, které flirtují, Brazosi."

To vidím. Nu, a co ten Henry Sisk. Je to slušný člověk?"

Ano. Přiznávám se, že na něho žárlím. Henry je mladý, hezký, bohatý a správný chlapec."

Nu uvidím, jestli se bude líbit mně," řekl Brazos klidně a přehoupl se stranou přes lavici. Jacku, objednejte pro mně jablkový koláč a mléko, podaří-li se vám to."

Brazos si narovnal svůj těžký opasek a kráčel pomalu, nevší-maje si svého okolí, ke stolu, u kterého seděl mladý Sisk. Jeho otevřená tvář a tmavé oči působily na Brazose dobrým dojmem.

Dobry den, Sisku," řekl Brazos. Můj přítel mi pověděl, kdo jste. Já jsem Brazos Keene."

Dobrý den. Viděl jsem vás, když jsem přišel," odvětil mladý rančer ne právě nepřívětivě, ač jistě v rozpacích. Byl překvapen a ustrašen. Přece však podával ochotně ruku.

Rád bych věděl, jestli potřebujete jezdce," řekl Brazos, když si stiskli pravice.

Potřebuji vždy jezdce, který dovede pracovat."

U čerta! Práce mi příliš neleží," mluvil Brazos pomalu se svým sympatickým úsměvem. Nejsem příliš šikovný s lasem a větší-nu cowboyských prací dělám docela špatně. Raději bych umřel než bych kopal díry pro sloupky na plot... Ale se zbrání umím opravdu dobře zacházet, a je to pravda, když to sám říkám."

Brazosi, vy jste skromný - a tahle vlastnost se u žádného cowboye nenajde," řekl se smíchem Sisk. Jestli to myslíte vážně, přijďte ke mně."

Děkuji. Udělám to některý den," končil Brazos a vrátil se na své místo vedle Saina. Ten se na něj tázavě podíval. V témže okamžiku přinesla jedna z dívek velký kus jablkového koláče a pořádnou sklenici mléka. Brazos pozvedl oči od těchto po-choutek k sličné číšnici.

Šálí mě zrak?"

Copak jste neobjednal jablkový koláč a mléko?" zeptala se s lhostejností.

Jistěže ano. Ale nikdy se mi ani nezdálo o takovém koláči a mléku. Mohla byste to objednat ještě jednou, slečno Janis?"

Brazos shledal, že jeho zákusek byl ještě lepší než vypadal. Obojí v něm zmizelo jako zázrakem, když se dívka vrátila a postavila před něj novou porci koláče a mléka.

Slečno Janis, rád bych jen věděl, jestli sem mohu přijít kdykoliv budu chtít a dostanu vždy tak báječnou večeři jako dnes?" zeptal se Brazos naléhavě.

Ale ovšem - pokud ji zaplatíte," odvětila, snažíc se zůstat vážná.

Jsem však většinou bez haléře. Peníze se u mne nedrží."

Tohle je podnik, kde se platí hotově, pane Keene," řekla zdánlivě přísně.

Mexikán Joe mi důvěřuje," bránil se Brazos. Ó slečno Janis, nechtěl bych být vyloučen z tohoto krásného místa jen proto, že mám občas finanční potíže."

Máte nějaké doporučení - pokud se týče věrohodnosti a charakteru?" zeptala se pokušitelka. Když nám je přinesete, dáme vám rádi na dluh... A mimochodem, nejsem Janis, ale June."

Pomoc!" modlil se Brazos vroucně zvednuv ruce.

Sain slyšel tuto mezihru a chechtal se. Tady není pomoci," řekl.

Co si má člověk počít?" stěžoval si Brazos, vážně znepokoje neobvyklou situací.

Myslím, že jediná věc, kterou by člověk mohl udělat, je nemožná," odvětil Sain vážně, z kteréžto moudré poznámky nečerpal Brazos žádnou útěchu. Dojedli svůj moučník a museli chvíli čekat na zaplacení.

Nuže, June," řekl Brazos nazdařbůh a tentokrát jak se zdálo, uhořel správně. Co jsme dlužni za tu vybranou večeři - a máme čekat na rohu až do zítřka, než vás zase uvidíme?"

Dolar osmdesát," odvětila June, berouc od něho bankovku. Dvacítka! To jste na dně?"

U kozla, je to dvacítko?"

Zatím co June odešla pro drobné, viděl Brazos Janis, jak jde s podnosem ke stolu, kde seděl Sisk. Bylo snadné poznat, v jakém rozpoložení tento mladý muž je. Janis jakoby s ním byla někde venku, v samotě prerie, tak málo si všiml svého okolí. Zvedl k dívce svou vážnou, prosebnou tvář a když před něj nakladla několik pokrmů, zachytilo Brazosovo bdělé oko, jak se Sisk snaží vzít ji za ruku. Janis se na něho usmívala, ale potřásla hlavou a odešla.

Tady to máte, pane Brazosi Keene," protahovala June vedle Brazose. Napodobila skvěle jeho texaský přízvuk a činila tak s vážnou tváří. Brazos natáhl ruku, aby přijal drobné.

Poslyšte, lady, zatočil jsem s děvčaty hrozně hrubě za menší provinění než je tohle."

Nevidáno... Tady máte drobné a doufám, že přijdete často."

June, ujím se k smrti," řekl tiše. Kdy vás mohu zase vidět?"

Při snídani."

,Ale poslyšte, nemám tady žádnou práci. Jen bary a karty. A víte, jsem přece Brazos Keene! Vždycky se najde nějaký chlap, který by mě rád střelil do zad."

To byl dobrý nápad od chytrého Brazose. Nebyla to lež a on ho již často použil. Oči June se rozšířily. Dívala se na něj netušíc, že jí již náležel.

Odcházíme v deset hodin. Chtěla bych vás seznámit se svou tetou. Je to otcova sestra a bydlí s námi nahoře."

To je báječné. Přijdu určitě."

Jacku, přijdete také?"

Je mi líto June, dnes večer nemohu."

Když vyšli ven a Brazos přistoupil k zábradlí, aby odvázel Baye, podíval se zpět k restauraci. June tam dosud stála, jako by byla sama v přeplněné místnosti a její tmavé oči se naň upíraly. Brazosovo srdce poskočilo. Pak vystřízlivěl ze svého sobeckého triumfu. Co když mu ta dívka a její sestra důvěřují marně? Vynadal si v duchu za svou bezohlednost.

Jacku, kde máte svého koně?" zeptal se mrzutě.

Nemám žádného."

U čerta! Cowboy bez koně!... Tohle musíme napravit. Dostanu nějakého od Hanka. Kde bydlíte?"

Za městem. Ne moc daleko," odvětil Sain vyhybavě.

Bylo to hezké, že jsme se poznali, Jacku. Mám vás nějak rád," řekl Brazos utahuje si opasek. Musíme se často vidět."

Nu cowboyi, jestli jste kdy byl bez práce, bez koně a přítele, víte asi, co cítím," odpověděl Sain a přeje Brazosovi dobrou noc, odcházel slabě osvětlenou ulicí.

Nuže, ten hoch má horší starosti než to děvče," uvažoval Brazos, když se vyšvihl na Baye. U čerta, v životě jsou pořád nějaké nesnáze. Já jsem v tom až po uši, ale líbí se mi to!"

Brazos jel ke stájí, kde nechával Bilyen stát koně, když byl ve městě a odevzdav Baye chlapci, který zde měl službu, krácel pomalu ulicí nahoru. Brazos nedovedl nikdy kontrolovat své srdce, byl však absolutním pánem nad svým rozumem. A podařilo se mu zatlačit to sladké duševní pohnutí do pozadí a přinutit svůj mozek k přemýšlení.

Hlavní ulice Las Animas se odjakživa chlubila svými četnými bary, hernami a tančírnami. Zdálo se, že jich není tak mnoho a že nevzkvétají tak, jako za doby stěhování dobytka v roce 1874 a později, avšak je jich zde ještě dost, pomyslel si Brazos a některé z nich vypadají stejně podezřele jako kdy jindy.

Brazos krácel dlouhou širokou ulicí, nahoru po jedné straně a zpět po druhé. Trvalo mu to právě tu půl hodinu, kterou po-třeboval, aby si rozmyslel postup svého jednání. Konečně, jak se Brazosovi zdálo, rozhodovaly se pro něj věci životní důležitosti. S kolika tisíci zkaženými lidmi se již setkal? Co to v něm bylo, co ho pohánělo k tomu, aby šel vždycky k jádru věci? Brazos si kladl mnoho otázek, na které nedovedl odpo-vědět. Měl neochvějnou víru v něco, co ho vedlo. Nebylo třeba ničeho jiného, než jezdit po rančích, chodit po této dlouhé ulici v Las Animas a zdržovat se kolem pijáckých brlohů a heren, obchodů a na rozích. Všimát si a naslouchat se Brazosovi stalo druhou přirozeností. Jakmile zachytil stopu, sledoval ji jako honiči pes. Allen Neece byl zavražděn. Jeho otec okraden. Tyto temné skutky se zdály být v souvislosti. Proti Neeceovým existovalo spiknutí, jestli prosté nebo komplikované, to si Bra-zos dosud nedovedl ujasnit. Zatím to bylo docela jednoduché. Musel najít muže jménem Brad a jeho společníka s vysokým, nervózním hlasem. Mohlo se tak stát kdykoliv, ale Brazos se neoddával iluzím. Špatný čin, jako byl tento, měl jistě mnoho cestíček všechny vedoucí k hlavnímu cíli - krádeži dobytka v obrovském měřítku.

Konečně vstoupil Brazos do baru nazvaného Happy Days (šťastné dny) který byl pro něj novým. Ale nápadné zařízení, hluční pijáci a pach rumu - to vše mu bylo dobře známé. - Bylo ještě příliš časně, aby zde byli hráči. Zdálo se, že si nikdo nevšímal Brazosova příchodu, ale, ač se držel opodál baru a hostů, byl spatřen a poznán. Nemusel předstírat, že někoho hledá. Hledal opravdu, ač nevěděl koho a jeho přítomnost měla na ostatní utišující vliv.

Vyšel z tohoto místa, krácel dolů ulicí a podíval se do několika dalších barů. Vraceje se po protější straně, vstoupil do herny nazvané Call You (voláme vás). Byl to dům, který byl kdysi náročný a navštěvovaný bohatými rančery, ale nyní náležel k těm nejpodlezelejším, které viděl. Nalezl bar přeplněný a skoro všechny hráčské stoly obsazené. U jednoho z nich seděl hráč, který by byl vzbudil pozornost i méně bystrého pozoro-vatele než byl Brazos. Jeho bledá chladná tvář, zdající se být ještě bledší vlivem červeného dlouhého kabátu, přitahovala k sobě pozornost v místnosti plné mužů, oděných jako rančeři. Spatřil Brazose o několik vteřin později než ten si všiml jeho. V pohledu hráče se zračilo více než pouhá zvědavost. Brazos zastavil cowboye, který právě odcházel.

Povězte mi, příteli, kdo je ten karbaník?" zeptal se.

Myslím, že tady jsou všichni karbaníci... To je Howard."

Odkud přišel?"

Říkají, že z Denveru."

Howard... Je tady jediným profesionálním hráčem?"

Takových jako on moc není. A přijíždí sem často."

Nejsem zdejší," vysvětloval Brazos.

No, kdybyste byl, neptal byste se na Howarda."

Tak? A proč ne?"

Nemá rád zvědavost."

Ach tak. Má asi rád ženské, co?"

Cowboyi, je to sekáč v každém ohledu, haha!"

Brazos chodil nenápadně sem tam, až se mu podařilo postavit se za Howarda. Hráč seděl u stolu se třemi cowboyi. Hráli poker a jak se zdálo, vyhrával.

Promiňte, nemám rád, když někdo stojí za mnou," pravil hráč zdvořile.

No, to se nedivím," protahoval Brazos. Přejdou na druhou stranu."

Na co narážíte, cowboyi?" zabručel jeden ze tří mladíků u stolu, dívaje se dopáleně na Brazose.

Hrome, na nic nenarážím."

Čerta, nenarážíte, raději - "

Zavři hubu, než něco řekneš," přerušil ho prudce hráč, který seděl vedle něho. Copak nevíš, s kým mluvíš?"

Po tomto rozhovoru tři cowboyové zdánlivě nevěnovali Bra-zosovi další pozornost. Ne tak karbaník, ač se na něho přímo nedíval. Brazos ho bedlivě pozoroval, studoval jeho tahy, jeho černý kabát, jeho bílé, úžasné šikovné ruce.

Konečně se hráč zeptal sarkasticky:

Nechcete si přisednout?"

Ta hra je pro mne příliš pomalá."

Zdá se, že ji sledujete s velkým zájmem. Musím vás požá-dat, abyste si přisedl - nebo odešel."

Nu, řeknu vám něco, pane," odvětil Brazos. Rád bych si zahrál, ale rozčiluje mne hrát karty s karbaníkem, který má schovaný malý revolver nahoře pod kabátem, po levé straně."

Karbaník položil karty a jeho ruka se třásla, zatím co oči vrhaly zlobné blesky na Brazose.

Pozor, Howarde," vložil se do toho nejstarší ze tří cowboyů. Nebudte takový blázen, abyste střílel na tohotohle chlapíka."

Kdo je to?" odsekl hráč, umíniv se očividně.

No, neříkám nic. Mohl by to být Billy the Kid."

Jmenuji se Brazos Keene, chcete-li to vědět," řekl Brazos.

V témže okamžiku vyskočil ten ze tří cowboyů, který prohrával. Zrudlý v obličeji, hodil karty na stůl. Ať je to kdokoliv, rozbil tuhle hru," řekl.

A to je zatraceně dobře," přiznával třetí.

Rychle odešli, nechávající karbaníka sedět samotného. Shrábnul několik chipů (hrací známky) a stříbrných mincí, které jeho spoluhráči nechali ležet. Bylo zřejmé, že Brazosova přítomnost a pozornost mu byly nepříjemné.

Brazos Keene, co?" zeptal se po chvíli nakloniv se dozadu, aby na něj upřel své ledově svítící oči.

Ano. A slyšel jsem, jak vás jedna z vašich obětí nazvala - Howarde."

Je to mé jméno," odvětil hráč krátce.

Z Denveru, jak jsem slyšel?"

Odkud jsem a co dělám, do toho vám nic není, cowboyi."

No, tím si nejsem tak jistý."

Byli ti chlapeci vašimi přáteli?"

Nikdy jsem je neviděl. Byl to ten způsob, jakým schováváte svůj malý derringer, co mne dopálilo. Rozzlobím se vždycky, když vidím, že někdo takhle skrývá svou zbraň."

A proto jste přerušil mou hru."

Nechtěl jsem to udělat. Mluvil jste hodně posměšně a tak jsem vás chtěl vyprovokovat, abych viděl, jestli vytáhnete tu svou hračku," protahoval Brazos. Oči mu svítily, ale hlas byl klidný.

Karbaníkova tvář zesinala vztekem a nebo snad proto, že si uvědomil, čemu unikl.

Zvědavost stála již mnoho lidí život."

Jistě, ale ne lidí jako jsem já. A teď vám řeknu, že jsem měl ještě jinou příčinu, proč jsem vás chtěl vyprovokovat."

Myslel jsem si to. A jaká je ta příčina, pane Keene?"

Brazos se nahnul k ledové tváři s tenkými rty a odvětil tiše.

Zeptejte se Laury Surfaceové."

Byla to náhlá střela, kterou Brazos riskoval, ale neminula se cíle. Howard zaklel překvapením a nenávistí a otočiv se, kráčet kolem řady zvědavě přihlížejících mužů k baru, kde si poručil whisky.

Brazos se opřel o stěnu a stál zde, nespouštěje z karbaníka přivřené oči, pokud tento neopustil místnost. Z různých poznámek, které Brazos zaslechl, poznal, že si nijak nezadal tím, že urazil Howarda. Brazos uvažoval o míře údivu a nenávisti, kterou Howard projevil. Opravdu zde muselo být něco mezi Laurou Surfaceovou a tímto hezkým hráčem, který schovával malý revolver ve své náprsní kapse, odkud ho mohl rychle vytáhnout. Něco, co pravděpodobně nesloužilo slečně Surfaceové ke cti. Brazos proti ní nic neměl. Opravdu se mu líbila za to, že se ho tak zastala. Avšak v jeho chytřé, přemítavé mysli, byla odsunuta na místo, kde se o ní nedalo uvažovat citově. Přece však se rozhodl k jejímu dobru, že to nemusí být konečný úsudek.

Krátce před desátou nastoupil Brazos zdráhavě cestu k saloo-nu Dvě Sombra. Byl k ní mocně přitahován a nebyl by mohl odolat jejímu vábení, i kdyby byl chtěl. Bojoval proti předtuše pohromy. Když došel na roh, spatřil jedno z dvojčat v hovoru s Henry Siskem. Hovořili spolu prudce, snad se dokonce hádali a Brazos z této skutečnosti usoudil, že to je Janis. Uvnitř bylo několik hostů, obsluhovaných mexickou dívkou.

Brazos vystoupil po postranních schodech vedoucích do druhého poschodí a zaklepal na dveře se zvláštním rozechvěním a ještě jiným bezejmenným pocitem, který ho ovládal. Dveře se otevřely, jako by byl někdo uslyšel jeho kroky. June zde stála v bílých šatech, které jistě nebyly ušity v Las Animas. Toto zjevení se na něho usmálo a od tohoto okamžiku se stal Brazos jejím pokorným otrokem. Jak to bývalo u něho vždycky, když nějaká věc byla rozhodnuta, nabyl opět svého klidu a chladnokrevnosti.

Dobrý večer, slečno June. Myslím, že jsem přišel příliš brzo," řekl.

Ne, opozdil jste se. Pojdte dál."

Zavedla Brazose do útulného malého salonku. Tetičko, tohle je náš nový přítel, pan Brazos Keene," pravila k šedovlasé ženě, sedící pod lampou u stolu. Moje teta Marie, slečna Neeceova - tatínkova sestra."

Brazos se dříve velmi uctivě uklonil a obdařil ji svým nejvlídnějším úsměvem. Jsem opravdu rád, že vás poznávám, slečno Neeceova," protahoval nahnul se, aby přijal ruku, kterou mu zdráhavě podávala. „Jste podobná svému bratrovi a byl bych vás poznal."

Proboha, June, tento hezký chlapec přece nemůže být tvůj hrozný Brazos Keene?" zvolala teta.

Ano, je to on."

Ach slečno Neeceova, nesmíte věřit všemu, co se povídá," prosil vážně Brazos. Nejsem vůbec hrozný."

Nevěřím, že jste. Jsem ráda, že vás poznávám. Janis naplnila mou starou hlavu nesmysly. Řekla, že jste ten nejčernější obr - hrůza se na vás podívat." Jste si jista, že to byla Janis?"

Ale ano. June mi řkala, že... No, nepovím to na ni. Ale jistě vám zvonilo v uších... Vezmi od něho klobouk, June... a nepře-káží vám ta zbraň?"

Nu paní, necítil bych se slušně oblečen, kdybych ji odložil. Ale otočím ji dozadu, abyste ji neviděla."

Děkuji. Myslím - myslím, že to bude lepší," odvětila vstávajíc. Pane Keene, seznámil jste se s mým bratrem Abra-hamem?"

Ano, a velmi se mi líbil."

June řkala, že jste ho povzbudil," pokračovala rychle a vážně. A dnes odpoledne mne navštívil David Wesley. Jel kolem Bilyenovy chaty. Řekl, že dosud neviděl mého bratra tak podobného sobě samému z dřívějších dob. Ach, jestli je to vaší zásluhou, děkuji vám."

Paní, myslím, že ano," odvětil Brazos vážně. A doufám jen, že jsem nepřeháněl."

Máte nějaký důvod věřit, že má Abraham naději dostat zpět svůj majetek?" zeptala se prosebně.

Nemohu vám to vysvětlit. Je to to, čemu říká cowboy vnuknutí. Dal jsem se již často vést vnuknutím a nikdy jsem se nezklamal."

Jen vnuknutí! Ach, doufala jsem, že jste se opravdu něco dozvěděl," odvětila smutně.

Slečno Neeceova, nemohu o tom prozatím mluvit. Musíte dále věřit a také se modlit."

Snad mi to Abraham poví. Zítra ho uvidím. Dobrou noc, pane Brazosi Keene. Mám k vám kupodivu zvláštní důvěru... June, nechám vás mladé samotné. Dobrou noc, má drahá."

Brazos se ocitl sám s June Neeceovou. Zdálo se mu, že těch pět nekonečných let osamělého putování nikdy neexistovalo.

Musíte chápat tetičku, Jan a mne," řekla June vážně.

Není to ztráta otcova jmění a ranče Dvě Sombreira, co tak strašně bolí. Je to tatíčkovu zlomené srdce. Celá léta pro nás pracoval. Ta rána ho zdrtila. A klesal pod ní... Ta náhlá strašlivá smrt Allena..."

Její tvář byla bílá a velké temné oči na něho pohlížely s tragickou hloubkou.

Nic si z toho nedělejte, June," řekl Brazos s citem. Myslím, že vám rozumím. Je to těžké. Ale musíte to snést... Také já jsem měl své trápení a jsem živoucím důkazem toho, že bolest přejde a radost a naděje se vrací."

Měl jste soužení?" zeptala se tiše.

Po pět let jsem byl šťvaným cowboyem... a moje trápení skončilo dnes - když jsem vás spatřil."

Mne...? Och!" podivila se plna účasti. Povězte mi vaši historii."

Jednoho dne, až budu mít k tomu odvalu."

Stáli u stolu dívající se na sebe a napětí ovládlo prostotu této schůzky. June se odvrátila s ruměncem v tváři, její oči byly však k němu znovu přitahovány, jako by se chtěly přesvědčit, že to není sen.

Brazos Keene...! Pomyslí-li že jsem s ním samotná! Ach, slyšela jsem o vás vše. Celý den o tom všichni hovořili."

Nuže, doufám, že bude pro vás dobře, že jsem Brazos Keene," odvětil smutně. Ale možná, kdybych byl Henry Sisk nebo Jack Sain, měl bych více naděje, že se vám zalíbím."

Brazosi, nebuďte uražený," řekla rychle, kladouc mu ruku na rameno. Jsem ráda. Vždycky jsem toužila, abych..."

Nedořekla červenajíc se. Jsem přece ze Západu a viděla jsem mnoho z toho života zde než mne otec poslal do školy. Mám sympatii k desperátům. Janis také... Jenže je to tak divné být s vámi - a vědět, kdo jste. Kdo by vás kdy měl za toho - o kterém lidé mluví? Není divu, že tetička nevěřila svým očím! Nevypadáte na to."

Tak jak vlastně vypadám?" zeptal se nakvašeně, svoluje výjimečně k rozhovoru o tomto choulostivém předmětu.

Opravdu jsem se ještě neodvážila podívat se na vás - zblízka," řekla rozpačitě. Pojdte sem, stojíte zády ke světlu..."

Tak. Brazosi, ač se vám budu zdát pochlebníci jako Laura Surfaceová, musím říci, že jste úžasný cowboy. Máte pěkně opálenou, chlapeckou, hezkou tvář - krásné kudrnaté vlasy, skoro světlé, takové, které by každá dívka ráda pohladila... Ach Brazosi, jsou trochu prošedivělé na spáncích...! A vaše oči mají v sobě něco z milého úsměvu a teplého jižního přízvuku vašeho hlasu."

Můj Bože, June, vy jste opravdu pochlebnice. A co je s mýma očima?"

Nic. Janis řekla, že jsou šedé. Teď vidím, že jsou modré. Díváte se teď na mne beráncíma očima, Brazosi Keene. Ale nemůžete mne osídit. Tyhle oči dovedou být strašlivé."

Myslíte? Ale teď mluvíme o vás, June Neeceová. Vám nechybí nic. A řeknu-li, že jste ta nejhezčí dívka, kterou jsem v životě potkal, není to, co bych chtěl říci. Myslím, že je to něco, s čím jste se narodila a něco, co jste získala ve škole."

Pokračujeme dobře," řekla důrazně.

Chcete říci, že mříme někde, kde nemáme právo být?"

Pojďte si sem sednout," odvětila, vedouc ho k malé pohovce v rohu. Dívají se na sebe znovu, avšak bez známky nedůvěry či nejistoty. Bylo zde něco živelného, přitahujícího, co nebralo žádný ohled na krátkou dobu jejich známosti.

June, chci být upřímný. Potkat vás způsobilo, že jsem byl vyhozen ze sedla."

Mnoho to pro mne znamená, Brazosi - nevím, co všechno."

Myslíte vzhledem k nadějím, co bych mohl učinit pro vašeho otce?"

Ano. Ale kdybychom byli doma - na ranči - a neměli žádné starosti - myslím - že bych cítila stejně."

Děvče, doufám, že nejste zamilována do Jacka Saina?"

Kdo říká, že jsem?" odvětila s úsměvem. Mám ráda Jacka. Hráli jsme si spolu, když jsme byli děti."

No, měl jsem obavu - myslel jsem, že to snad je něco více. Jack je do vás zblázněný, a nedívám se mu."

Lituji toho, Brazosi. Ale ne flirtovala jsem s ním, tak, jako Jan s Henry Siskem. Jacka je mi vůbec líto. Měl jednu smůlu za druhou. A ta poslední je opravdu zlá. Nalezl práci po mnoha měsících lenošení a teď o ni zas přišel."

Jak je to možné?"

All říkal, že chodil za Laurou Surfaceovou. Její otec je přistihl jedné noci při schůzce na silnici. Spustil rámus a vyhodil Jacka."

Aha. Surfaceovi nejsou v té věci zúčastněni - ó ne, docela nic... June, setkávám se s tou mladou dámou zítra odpoledne za městem. Ale neběhám za ní."

Vy také? Myslela jsem, že jste jediným mužem - "

Brazos vzal June za ruku a přerušil ji.

Poslyšte, June, kdybych byl nespasitěl vás, byl bych si začal známost s Laurou Surfaceovou. Ale potkal jsem vás - a v tom je ten rozdíl... Raine Surface je jedním z těch respektovaných, špatných obchodníků s dobytkem. Setkal jsem se s několika jemu podobnými - k jejich lítosti - a chci pomoci té dívce přijít věcem na kloub. To je můj způsob, June.

Nemohu nic vysvětlit. Ale jdu za svým vnuknutím. Prosím, důvěřujte mi, June."

Říkají, že jste byl na ženy jako d'ábel," odvětila June nevědouc, že z ní mluví žárlivost.

Nevšímejte si toho, co bylo. Mělo by pro vás platit, čím jsem teď, důvěřujte mi, June!"

Nic mi do toho není," řekla June hrdě s odvrácenou tváří.

Brazos jí lehce zatřásl a přitiskl ji k sobě, sotva se ovládaje pod sladkým a překvapujícím citem, který prozradila.

Nesnažila se vyprostit své ruce a když ji přitáhl tak blízko, že se její tvář dotýkala jeho ramene, neodstrčila ho.

June, to vše záleží na vás. Jestli mi nedůvěřujete, pokud jde o tu Surfaceovou, nikdy se k ní nepřiblížím. A zatím možná, že ztrácíme čas. Neboť Laura Surfaceová aniž by to tušila, mi dává nová vnuknutí."

Ale ona nenávidí mne a Jan," oznámila mu horkokrevně. Jan ji nenávidí - a já ji budu také nenávidět."

Proč ji Janis nenávidí?"

Dělala si blázný z Allena. Stalo se to dříve, než jsme přišly domů."

Miloval ji Allen?"

Ano."

No, zdá se mi, že ta dáma má sběratelskou vášeň - jenže s tím neobchoduje."

To se mýlíte, Brazosi. Obchoduje - jestli myslíte polibek za polibek a tak dále."

Jak to víte?"

Ženám se takové věci nemusí povídat. Zkrátka to víme."

Aha," řekl Brazos. Cítil s rozkoší lehký dotek dívčiny tváře na svém rameni a toužil prodloužit tu nádhernou chvíli.

Jan i já jsme se snažily chovat dobře k Lauře Surfaceové," pokračovala June. Nezazlivaly jsme jí, že bydlí v našem domě. Je krásná a fascinuje i děvčata. Ale tvářila se k nám povýšeně. Jednou přišla do saloonu s Henry Siskem. Jan i já jsme je ignorovaly. Pak přišel Henry k pultu a ptal se, proč ho nikdo neobslouží. Byla to Jan, na kterou se obrátil a pověděla mu to. V té chvíli ho Laura Surfaceová ztratila."

Pěkná kočka," zabručel Brazos pro sebe.

Je to ode mne nehezké, že tak mluvím," řekla June. Ale Brazosi, vžijte se do mé - do naší situace. Jan a já jsme byly hluboce uraženy Laurou Surfaceovou. Ale dostaly jsme svůj lék, jak říkají lidé ze Západu. Náhle se zde objevíte vy a naplníte mne - nás - novou nadějí. Kdybyste - ach, nechci to říci."

June, myslím, že byste mne nenáviděla. A měla byste jistě příčinu. Ale není to proto, že máte naději, že bych mohl pomoci vašemu otci?"

Ano. Ale musím se přiznat, že to není ta jediná příčina." Zbledla a její oči byly výmluvné.

Brazos se neodvážil zeptat na ty příčiny. Čím se stávala líbeznější, tím byl on zdrženlivější. Pak vyprostila June své ruce.

Mluvíme jako staří přátelé! Prohlašuji, že se nepoznávám," řekla June s nervózním smíchem, snažíc se přerušit okouzlení. Nechtěla bych, abyste si myslel, že kterýkoliv cowboy by směl držet moje ruce a - a - "

Nemyslím si to," přerušil ji Brazos usmívaje se. Byla jste opravdu milá a rozkošná. Jsem na to hrdý, June. A chtěl bych se vás zeptat. Váš bratr byl cowboyem. Kdyby byl přísahal na svou čest, byla byste mu věřila?"

Jistěže, Brazosi. Allen nesliboval často, mohl jste se však na něj spolehnout."

Nu, já jsem jako Allen, June. Dávám vám své slovo. A jestli ho nepřijmete, bude mne to velmi bolet."

Své slovo, na co?" Vzplanula, upírajíc na něj vážně své tmavé, jasné oči.

Že budu bojovat za věc vašeho otce... June. To znamená předně vynasnažit se přijít věci na kloub. A když budu dělat, jako bych byl zblázněn do Laury Surfaceové, a pít a karbanit nebo cokoliv jiného - musíte vědět, že hraji velkou hru. Stanu se proslaným, falešným chlapem. Vůči všem, kromě vás, June!"

Ach, nechtěla bych, aby tatíček myslel - "

Nemohu přelstít Hanka Bilyena a on to Neecemu vysvětlí. Myslím, že Kiskadden to bude také vědět. A ten Texasan mi jistě pomůže, June... Dejte mi plnou volnost, děvče."

Je to tak - tak osobní, Brazosi?" zeptala se vážně. Nepo-mohl byste tatíčkovi dostat zpět jeho majetek, i kdyby zde nebyla June Neeceová?"

Jistěže. Ale je zde June Neeceová a já - bude to pro mne těžká práce. To vám však nesmí dělat starosti."

Jak bych neměla mít starosti? Řekněme, že nějakým zázra-kem vrátíte otci ranč Dvě Sombra. Co budete ode mne požadovat?"

Nic, June. Vy jste mně již zaplatila."

Jak?"

No - byla jste tak milá - a to všechno. Vím, co cítím, ale nedovedu to vysvětlit... A June zapomínáte, že jsem Brazos Keene - pistolník."

Ach, jste buďto tím nejbáječným člověkem - nebo ten nejhorší ďábel," zvolala v rozpacích.

June, jistě že nejsem tím prvním."

Ano, jste, Brazosi, nezáleží mi na tom, čím jste byl dřív," prohlásila s náhlým západem. Nedělám nic polovičatě. Věřím ve vás, Brazosi Keene."

Brazos sáhl do vnitřní kapsy kabátu a vytáhl svůj drahocenný dopis.

June, to jistě postačí." Brazos nedovedl potlačit své pohnutí. Kdysi ve mne věřila jiná dívka. Pomáhal jsem jí, jak jsem mohl, ale zklamal jsem ji v tom, že jsem nebyl tím, zač mě měla... Chci, abyste si přečetla tento dopis od ní. Kiskadden mne žádal, abych mu ho přečetl. A pak mne propustil. Přesvědčí vás to o některých věcech, June - o věcech, kterým jste věřila. Možná, že vy jste tou dívkou, o které mluví Holly v tomto dopise. Doufám, při všem, co je mi svaté, že jste a že vás budu hoden. Až na tu práci, která mne čeká, náležím vám."

Která Holly?" zeptala se udiveně, přijímajíc od něho dopis.

Slyšela jste někdy o Holly Rippleové?"

Ovšemže ano. Vzpomínám si, že jsem o ní slyšela před lety, dříve než jsme s Jan odešly do školy. Žila v Novém Mexiku - na velkém španělském statku... Ó Allen mi psal před pěti nebo šesti lety vše o ranči Holly Rippleové a o jejích

hrozných jezd-cích. Brazosi, byl jste snad jedním z nich?"

Myslím, že ano."

Holly Rippleová!" June se na něj dívala zkoumavým žen-ským pohledem.

Ano, jezdil jsem s tou skupinou, June. Nazývala nás svými rytíři... Nu - byli jsme všichni do ní zamilováni. A nejlepší z nás Renn Frayne získal její lásku a oženil se s ní. Mají chlapce, kterého nazvali Brazos - po mně... Ale přečtete si jednou ten dopis a nechtě ho u sebe, dokud se zas nesetkáme... A nyní se obrátíme k praktickým věcem."

Och Brazosi, můžeme být praktičtí?"

Já musím, i když vy nemůžete... Chci vám položit několik otázek, pokud se týkají Allena. Svěřoval se vám, June?"

Ano. Allen se bál mluvit s otcem o tom, co dělal. Ani Jan o tom neřekl."

Aha. Nuže, jestli odhaduji Allena správně, hledal lidi, kteří zničili vašeho otce."

Byl na stopě těm třem mužům, kteří oné noci přepadli mého otce a oloupili ho."

Řekl vám o tom něco?" Ne mnoho. Počkejte, až si vzpo-menu," pokračovala rozčileně. Nebyli z Las Animas. Ale často sem přijížděli. Neměl důkaz proti nim, kromě - kromě té noci, kdy oloupili tatíčka, jeden z nich - hoch, který měl hlas jako dívka, volal na jednoho z těch tří jménem Brad. Allen řekl, že se to dozvěděl od otce."

Ano, June, váš otec mi to též řekl. A to je ta divná stránka té historie. Jeden ze tří mužů, kteří mě zastavili onu noc, jmenoval druhá Brad nebo nějak podobně. Přísámboh! Ti lidé zavraždili Allena. Byl jim na stopě... Věděl ještě někdo kromě vás o tom, že Allen pracoval ve věci svého otce?"

Ano. Bylo to prozrazeno. Vzpomínám si, že Allena mrzelo, že mu povaleči ve městě přezdívali cowboyský detektiv. Allen neprozradil nikomu tajemství toho, co tušil a o čem se pře-svědčil - vyjímaje mne - ale každý si mohl domyslet, co dělá. Byl tak zasmušilý, rozmrzelý a ke všemu odhodlaný."

June, myslíte, že Raine Surface slyšel o tom, co Allen podniká?"

Laura asi o tom mohla vědět."

Jistě by to pak byla otcí sdělila... June, vzpomínáte si ještě na něco, o čem Allen mluvil?"

Nechtě mne přemýšlet. Ano... Ten večer, než byl Allen zavražděn, večeřeli jsme spolu dole v restauraci. Bylo již pozdě, skoro čas, abychom s Jan odešly ze zaměstnání. Allen se mne zeptal, jestli jsem u nás viděla hezkou cowgirl tvrdých rysů, malou a štíhlou, s očima jako černé dýmáky. Vypadala skvěle v jezdeckých šatech, podotkl. Řekla jsem Allenovi, že žádná podobná dívka se u nás v restauraci neobjevila. Pak řekl, že si ho předcházela v Happy Days baru. Zdál se být zvědavý, ale nedůvěřivý. Neřekl mi však nic dalšího."

Cowgirl...! Nu, rád bych věděl... A to je vše, June?" Nemohu říci, že by to bylo všechno. Ale nemohu si zatím na nic vzpomenout. Snad až se zase uvidíme - "

To bude zítra ráno, myslím. Nedělejte si o mě starosti. Přejímám Allenovu honbu za třemi chlapy, kteří okradli vašeho otce - zavraždili Allena - a mne zadrželi... A tak jistě, jako že každý musí zemřít, jedním z těch tří byla dívka s vysokým hlasem!"

Brazos spatřil bílého koně Laury Surfaceové uvázaného mezi mladými jedlovými stromky dříve, než odbočil z cesty. Nalezl ji efektivně usazenou v zeleném stínu hnědě podestlané mýtiny, která se otvírala proti břehům rychle proudícího potoka. Bez klobouku, její rezavé vlasy jako plamen, zvláštní oči zářící jako hvězdy, její štíhlá postava plných řader, zdůrazněna v jez-deckém oděvu - poskytovala obraz, který Brazose uchvátil, vzdor jeho předsevzetí zachovat chladnou hlavu.

Dobré odpoledne, slečno Surfaceová. Mrzí mne velmi, že jsem se opozdil," mluvil pomalu a odhodiv sombrero, sklouzl vedle ní a opřel se o loket.

Její zelené oči ho hltaly pouze proto, aby zjistily, jakým do-jmem na něho působí. Avšak zrychlený dech prozrazoval trochu rozechvění z jeho blízkosti. Byla zvyklá na muže, ne však jeho druhu, usoudil Brazos. Jeho zbraň narazila o její koleno.

Jak se máte, Brazosi Keene," řekla s úsměvem, který zvýšil její tvrdou, oslňující krásu.

Nu, je mi ohromně dobře," odpověděl Brazos. Vždyť cowboyové nemívají často takové štěstí."

Přišla jsem brzy. Měla jsem hádku s otcem. Ale myslela jsem, že sem nepřijdete."

Nic by mne nemohlo zadržet, abych vás uviděl, Lauro."

To je stará známá cowboyská řeč."

Hlouposti. Jestli mne řadíte mezi průměrné cowboye, pak se spolu nikam nedostaneme."

Kam se dostaneme, jestli vás zařadím tam, co včera?"

A to bylo?"

Osamělý cowboy, kterého opustilo štěstí, byl nespravedlivě žalářován, nevěří lidem - a potřebuje přítele."

Takový jsem, Lauro. Nemohu však říci, že jsem tak docela bez přátel."

Vy byste vždycky našel dost přítelkyň."

Jistěže. To je moje svízele. Málem bych byl dnes nepřišel."

Proč?"

Nu, vy jste mi rozhodně padla do oka. A věděl jsem, uvidím-li vás ještě, že se stanu loco."

Loco? Co je to? Slyšela jsem již to slovo."

Loco je plevel, kterou někdy žerou koně a pak se splaší."

Hm! Dovedu si vás představit, jak se stanete loco!" zvolala. Jste ten nejchladnější cowboy, kterého jsem kdy poznala, a ví Bůh, že jsem znala několik chladnokrevných!"

Nuže, a kdybych se stal loco?"

Byla bych moc ráda. Vy jste jiný, Brazosi. Ach, bylo mi smutno při myšlence, že vás pověsí! A včera, jaké pohnutí!

Také trochu strach. Brazos Keene - ten proslulý Brazos Kee-ne...! Ale teď se již tolik nebojím."

Probůh, slečno, jsem neškodný jako kuře... Tak vy byste byla ráda, kdybych se pro vás stal náhle loco?"

Moc ráda," řekla lživě, ale hlas jí selhal. Až dosud nebyla zvyklá podmaňovat si svou vyzývavou koketérií pistolníky. Lauro Surfaceová, neučiním to. Myslím, že zapomenu na tohle setkání s vámi. Neodvážím se to však riskovat podruhé."

Proč ne?" našpulila rty, červenajíc se půvabně.

Jste právě tím soustem, které by mě nejvíce chutnalo, kdybych vás však jednou okusil, musel bych v budoucnosti jen hladovět."

Dosud jsem nikdy neukojila hlad žádného muže. Ale snad bych mohla ukojit vás."

Brazos se posadil a přitáhl ji k sobě rychlým, silným po-hybem svých paží, takže skoro ležela hlavou na jeho prsou. Tak ji držel, dívaje se dolů na její náhle pobledlou tvář a ši-roce rozevřené oči, vyjadřující něco mezi strachem a chtí-čem. Její rudé rty se pootevřely. Měla však v sobě natolik síly, že když sama vyvolala tuto situaci, nechtěla ukázat zba-bělost.

Lauro, neměla jste si zahrávat s člověkem jako jsem já."

Kdo říká, že si zahrávám?"

Děláte to. A já jsem dost chytrý, abych to věděl a dost slušný, abych vás ušetřil a nevzal si to, co by si v mém případě vzal mnohý cowboy."

Myslíte, že jsem koketa?"

Nu, já o ženách mluvím jen hezky... Vy jste ohromně svůdná, velmi okouzlující a slovo krásná to nevyjadřuje. Máte ničivý druh krásy... Kdybych si teď povolil uzdu a začal vás líbat, což bych myslím mohl udělat třeba násilím, byl bych ztracen. Mohl bych se zbláznit láskou k vám. A kam by mne to přivedlo, Lauro? Jsem Brazos Keene, stojím jen o píd' za Billy the Kidem. Vy jste dcera Raine Surfacea, bohatého rančera, a jste královnou krásy v tomhle koutě Colorada. I kdybych připustil tak bláznivou věc, jako to, že byste se do mne zamilovala, nemohla byste si mne nikdy vzít."

Mohla bych s vámi utéct," dýchala těžce a její oči svítily jako zelené hvězdy.

„Nu, to je i pro mne příliš divoké a vy byste to neudělala... tak si prostě uvědomte, že pokud se týče Brazose Keenea, nebude snít tak divoké sny. A zároveň bych vám rád řekl, že by bylo proklaté a báječné roztrhat vás na kousky."

Nuže, když to nechcete zkusit - prosím, nechtě mne vstát," řekla vážně u vědomí většího vítězství, jak se zdálo, než v jaké doufala. Jestliže ji odolal, alespoň uznával její půvab. A snad právě proto se pro ni stal ještě žádoucnější Posadila se, rudá v tváři.

Příště bych vás tak snadno nepustil," varoval ji.

Vy jste divný. Proč jste si dal se mnou schůzku, když ne proto, abychom se milovali? Kdo slyšel jakživ o cowboyi, který by to nechtěl?"

Nu, tady máte jednoho. Lauro, mohla byste mi zaopatřit práci u vašeho otce?"

Velmi ráda. Vlastně jsem na to již myslela. Řekla jsem otci: „Proč nepřijmeš toho Keenea, aby pro nás jezdil?" zavrhl tu myšlenku. „Ten je pistolnickej desperádo z Nového Mexika! To jistě ne! A já na to: „Ale otče, vždyť nikdy na to nedbáš, jaci jsou cowboyové přicházející z Dodge nebo Abilene." Nato mi poručil, abych mlčela."

Aha. Myslím, že nenávidí jezdce ze Západu. Nu, to je nespravedlivé pro nás z druhé strany."

Nechápu to, Brazosi," odvětila upravujíc si své rozčuchané vlasy. Jezdci jako jste vy nejsou přece špatní nebo podlí. Možná, že jste divoký, nebezpečný a podobně. Ale otcova výmluva je divná. Vždyť najímal zloděje dobytka a dokonce lidi stíhané zákonem, když jsme měli ranč u Abilene. Měl několik špatných lidí - špatných v jiném smyslu. Proto prodal ranč a šel do Colorada."

Myslím, že jsem tohle věděl. Špatní jezdci někdy zkazí dobrou pověst obchodníka s dobytkem."

Máte pravdu. Otec ztratil přátele v Kansasu. Byl jednou vážně stíhán zákonem a projednávaly se o něm nepřekné věci. Zastřelil dobytkaře jménem Stearns."

Zabil ho?" zeptal se Brazos zdánlivě překvapen.

Ne. Bohudíky se Stearns uzdravil."

Nu, váš otec se mi nezdál být z těch, kteří hned stílí."

To je pravda," odvětila dívka a v jejím hlase bylo znát rozmrzelost. Leda tehdy, když má výhodu před tím druhým. Vždyť se bál jít do města ze strachu, aby nepotkal Allena Neecea."

Neece? To byl ten hoch, o kterém se myslelo, že byl zavražděn mnou. Znala jste ho, Lauro?"

Ano. Byl mi milejší než kterýkoliv z ostatních hochů. Hroz-ně se mne jeho smrt dotkla."

To věřím. Podle toho, co jsem slyšel, byl Neece hodný hoch. Jezdil někdy pro vás?"

Ne. Otec nejen že nechtěl Allena, ale dokonce ho vyhnal z práce, kterou zastával."

Proč?"

Allen byl do mne zamilován."

Ach tak. To bylo jistě zlé pro Allena - a nakonec ještě zavražděn. Kdo to asi mohl udělat, Lauro? Snad nějaký cowboy, žárlivý na vaši přízeň Allenovi?"

Sotva. Žádný cowboy mne nemiloval tak hluboce."

Kdy jste viděla Allena naposled?" zeptal se Brazos, zdánlivě se stoupajícím zájmem.

Těže noci, kdy byl zavražděn. Byla jsem ve městě. Potkala jsem ho, když vycházel z Show Down baru. Byl trochu opilý. Allen začal pít, když Neeceovi ztratili Dvě Sombra. Neviděl mne. A já ho nezastavila, protože byl ve společnosti

malého, černoookého děvčete v cowboyských šatech. Visela na Allenovi, jako kdyby se bála, že ho ztratí. Viděla jsem je již jednou předtím. Myslím, že na ulici v Dodge. Nebyl to typ děvčete z tančírny, ale vypadala hodně prohnaná. Nikdy na ni neza-pomenu a myslím, že měla něco společného se zavražděním Allena."

To je jistě možné. Seznámila se s Allenem, snažila se ho opít a venku měla několik chlapů, kteří ho možná chtěli okrást. Znal jsem několik cowboyů, kterým se to stalo podobně."

Chudákovi Allenovi se to víckrát nestane. Nebýt toho černo-okého děvčete, tížilo by mne svědomí."

Vaše co? protahoval Brazos s úsměvem.

Zdá se, že nevěříte, že mám nějaké svědomí nebo vůbec nějaké ženské ctnosti."

Ne. Ale při vaší kráse nepotřebujete nic jiného... Lauro, vy jste ve mně vzbudila náležitý zájem o záležitost mladého Neecea."

Viděl jste již jeho sestry, ta dvojčata s obličejí jako pa-nenky?" zeptala se rychle a její oči prozrazovaly její pravou povahu.

Měl sestry? To jsem nevěděl. Je to pro ně velmi zlé, myslím."

Hm! Nezdálo se, že to berou tak těžce. Dokonce ani nepřestaly roznášet jídlo. Ani na jediný den."

Nu, to nemůžete nikdy vědět," řekl jí Brazos skloniv hlavu. Jestliže dříve měl o Lauru Surfaceovou trochu zájem, ztratil ho nyní nadobro.

Nemohu zde déle zůstat, Brazosi," řekla dívka dívajíc se na hodinky. Otec mne přísně hlídá a kontroluje mé vyjížďky. Řekla jsem mu, že chci jet do města, ale nechtěl o tom ani slyšet... Strávili jsme zde spolu hodinu -jejíž konec nesplnil to, co sliboval začátek... Kdy se zase uvidíme?"

Myslím, že již nikdy, Lauro. Ale děkuji za dnešek. Až budu daleko, vzpomenu si, že jsem vás mohl zlíbat a bude mne to mrzet."

Ach, neodjíždějte! Vždyť jsme se teprve sešli...! Řekněte kdy?"

Nu možná, že vás uvidím některý den ve městě a podlehnou. Ale slečno, byla jste varována!"

Riskuji to... Bylo to jiné než - když jsem se zde scházela s chlapci." Vyhoupla se půvabně do sedla, všimla si jeho obdivu a řekla pohlízejíc na něj provokativně svýma temně zelenýma očima: Adiós, Brazosi Keene!"

Brazos se za ní díval s jediným politováním - že je mu natolik sympatická, aby ho mrzelo, že je nevinně zatažena do hrozného spiknutí, které vrhalo na jejího otce temný stín, k je-hož objasnění nechtíc přispěla.

Brazos jel zpět do města a tentokrát neviděl odpolední slun-ce, zalévající ranč zlatou nádherou. Dávno minul čas, kdy nedůvěřoval svému vnuknutí. Nevyjasněná tragédie a příhody, které následovaly, táhly jeho myslí a uvědomoval si bezo-hlednost zločinu, o kterém přísahal, že ho odhalí. Vzdor své ohnivé povaze, a v tomto případě neodolatelnému ponoukání, cítil jako dosud ještě nikdy odpor inteligentního a normálního pistolníka hnát věci k násilnému rozhodnutí. V minulých letech divokého mládí, někdy podnícené alkoholem, nepotřebovalo velké povzbuzování. Nyní byl však mužem. Skoncoval s rumem a nenáviděl cestu, která vedla nezbytně ke krveprolití. Byl k tomu však nyní neodvratně odsouzen, nechtěl od toho utéci, jeho vášeň však potřebovala vzpruhu. Brazos toužil po nějakém střetnutí nebo odhalení, které by z něho udělalo tygra.

Když sestoupil z koně před stájí, kam ho Bilyen tenkrát zavedl, a odevzdal Baye chlapci, dostal náhle vnuknutí:

Pedro, znal jste Allena Neecea?"

Sí, señor," odvětil Mexikán.

Další otázky odměnily Brazose několika důležitými zkuše-nostmi. Allen Neece přišel do stáje téže noci, kdy byl zavražděn. Přišel pěšky a byl pod vlivem alkoholu, ač rozhodně ne opilý. Musel Pedra probudit, aby dostal svého koně. Teprve když Neece vsedl na koně a vyjel, všiml si Pedro jeho společníka - hochu na černém koni, čekajícího na něj. Tato poslední zpráva se zdála být pro Brazose ohromně důležitá. Ten hoch byla ona cowgirl, o které se June Neeceová zmínila a zároveň děvče v jezdeckých šatech, které viděla s Allenem Laura Surfaceová.

Brazos kráčel městem nahoru k saloonu. Bylo ještě časně a večerelo zde jen několik hostí. Jedno z dvojčat přistoupilo k Brazosovi a ač se mu zdálo, že poznává její úsměv a zářivé oči, chtěl mít jistotu.

Nuže, která z vás je to?"

Brazosi, co se přihodilo?" šeptala, naklánějíc se přes pult.

Odpověděl tiše: June, měl jsem schůzku s Laurou Surfaceovou a to, co jsem od ní slyšel, mne dopálilo."

Ach - co - "

Nechme toho tečí. Ale nemějte starosti o mne ani o otce. Prosím, přineste mi něco k jídlu."

Téže noci obcházel Brazos bary na hlavní ulici. Cowboyové a obchodníci s dobyt看em, přicházející nebo na cestě k domovu, pijáci a majitelé barů, hráči u stolků a ti, kteří stáli kolem, a nejedná skupina černě oděných karbaníků, kteří spolu popíjeli - všichni věděli, že Brazos Keene po někom pase. Nejdřív to vyslovil někdo, kdo viděl před lety vstupovat Keenea do baru v Las Animas. A pak to šlo od úst k ústům.

Brazos nic nepředstíral, dělal vše s rozmyslem. Měl málo naděje, že se setká s triem, které bylo nyní ústředním bodem v záhadě vraždy Allena Neeceho. Budou asi venku na ranči, schovaní v horách nebo zpět na Východě, v hernách Dodge nebo Abilene. Budou patrně ve stálém styku s mužem, či muži, kteří stáli v pozadí tohoto zločinu. Je možné, že budou co nevidět povoláni, aby odstranili Brazose Keenea.

V baru Happy Days narazil Brazos neočekávaně na Bodkina, kterého nespatriil ode dne svého propuštění

Kiskaddenem. Býva-lý náměstek šerifa postavil právě svou sklenici na pult baru. Objevení se Brazose zarazilo slova, která promlouval k svému sousedu.

Hej Bodkine, konečně vás nalézám," zvolal Brazos tak hlasitě, že všechno v přeplněném baru ztichlo. Kde jste vězel?"

Byl jsem ve městě, jako obyčejně," odvětil Bodkin a jeho hrubá tvář zezelenala.

Čerta jste byl! Hledal jsem vás. Udělali vás zase náměstkem šerifa v tomto městě?"

Ne. Kiskadden mě vyhodil, jak víte, pak rezignoval. Spo-lečnost obchodníků s dobyt看 ještě nikoho nedosadila. Ale očekávám to."

Co že očekáváte?" protahoval Brazos s úmyslnou vyzývavostí.

Že budu zvolen šerifem."

K čertu! Zvolen? Kdo vás bude volit? Jistě obyvatelé to-hoto města. Nikdo se jich nezeptá. Kdyby ano, pak byste nedostal hlasy, leda od některých z vašich podplacených lidí... A kdo je v té Společnosti obchodníků s dobyt看 kromě Raine Surfacea?"

Miller, Henderson, Sprague - samí velcí dobytkaři," odvětil Bodkin rychle. Inskip k nim náležel, ale vzdal se."

Aha. A kdy chce tahle společnost prohlásit vaše jmenování - a také vaši odměnu?"

Sejdou se zítra večer."

Nu, tak jim řekněte, že tam přijdu a odevzdám svůj hlas proti vám."

Udělám to, Keene."

A když už vyřizujete moje vzkazy, tak si zapište ještě to-hle za uši: Budete-li zvolen šerifem, tak se dopálím.. a tohle pro vašeho námezdníka Barshe: Ať se mi raději nepřiplete do cesty."

Tak Brazos nemluvil na hranici vášně, kterou potřeboval. Nikdy mnoho nemluvil, dokud se nenahromadilo dost příčin, aby mohlo dojít k výbuchu. Myslím, že Joel neudělá nic, co by mělo za následek vaši srážku s ním, Keene. Neměl byste mu zazlívát, protože jednal podle rozkazu."

Ale byl to on, který mi hodil smyčku na krk," vybuchl Brazos, jako kdyby tento fakt vylučoval jakékoliv prominutí. Ustupuje otáčecími dveřmi, zanechal Brazos za sebou tlumě-ný zvuk rozčilených hlasů, které přerušily ticho baru a pak se ozval zlostný, protestující řev Bodkina. Brazos se sotva otočil ulicí nahoru, když za ním bouchly dveře.

Počkej, Brazosi. To jsem já, Hank."

A Bilyen, rozjařený, jiskrných očí, se k němu připojil. Bože, cowboyi, ty jsi ale toho Bodkina sjel! Co máš za lubem?"

Pozdrav Bůh, Hanku. Chtěl jsem jen Bodkina dopálit a pou-žil jsem příležitost, abych mezi lidmi přivedl řeč na Surfacea a jeho Společnost obchodníků s dobyt看."

Brazosi, pokračuješ dobře," řekl Bilyen chytře. Jistěže ano. Nikdy jsi nebyl velký mluvka. Možná, že jsi jen klamal, ale něco za tím vězí."

Nu, bylo toho dost, abych se dostal do varu... Hanku, hledal jsem tě. Jestli mi nemůžeš dát informace o krádežích dobytka ve východním Coloradu, opatři je co nejdříve."

Vím to, Brazosi. Právě dnes jsem se to dozvěděl. Řekl mi to Kiskadden a Inskip. Mají na tom rozhodně zájem. Musím říci, že jsem byl překvapen. Ty, myslím, ani nebudeš... Brazosi, zdá se, že se hodně krade dobytek v menších skupinách na všech velkých rančích. Je to příliš smělé a mazané, takže to mohou být jen zkušení zloději pod vedením nějakého dobrého vůdce. Kiskadden a Inskip ztratili předešlý měsíc tři sta kusů. Značka Star ne tak mnoho. Menší farmáři kolem řeky Purgatorio vůbec nic. Miller ztratil větší množství. Sprague a velcí dobytkaři tam nahoře byli těžce postiženi na dnešní doby. To vše v předešlém měsíci - a stáda byla odvedena do Kansasu a poslána směrem k jihu."

Haha!" zasmál se Brazos bez veselosti.

Řekni mi, co je na tom k smíchu?" zeptal se Bilyen udi-veně.

Je to legrační."

Co?"

Jak se moje předpoklady splňují," odvětil Brazos zamra-čeně. Ale pro některé lidi je to asi tak legrační jako smrt... Hanku, chceš se se mnou sejít západně od města zítra ráno při východu slunce?"

Ano, cowboyi. Kde?" odvětil Bilyen krátce.

U staré chaty tam nahoře - kde byl Allen Neece zavražděn," řekl Brazos a otočiv se, kráčel rychle směrem k domu Mexičana Joea, kde měl najatý pokoj.

Příštího jitra vyjel Brazos z Las Animas za svítání. Po patnáct let byl z deseti jiter devětkrát v sedle v tuto hodinu. Dnes však nejel po stezkách ani nehlídal stáda, či objížděl tábory hledaje práci. Pociťoval ostrou, chladnou rozjařenost, která nebyla tak docela výsledkem ranní svěžesti, vanoucí z horských výšin.

Když jel kolem Dvě Somblera, vycházelo právě nad rančem slunce v rudé nádheře. Od louky, která se svažovala dolů k velkým stodolám, ho spatřili dva cowboyové, a zastavili, aby ho pozorovali. Brazose ani nenapadlo, že by ho nepoznali. Jejich temné, pronikavé pohledy se zdály být částí stínu, který ležel nad tímto krásným rančem.

Jak hrozné ztratit takový majetek! Není divu, že Abe Neece při svém věku propadl bezútěšnému stesku, když ztratil ovoce práce celého života! Pracoval a plánoval vlastně pro ta svá rozkošná dvojčata. Byl to druh ranče, který by byl Brazos rád sám vlastnil anebo alespoň pro něj jezdil. Ideální poloha na březích zurčící řeky, lesíky, louky a skupiny stromů, dřevěné ploty, chaty a domky s nízkými střechami, bílé svítící v zeleni - to vše zanechalo v Brazosově duši krásný obraz. A vyvolalo jiný - děvče kaštanových vlasů, kývající na něj ze zápraží.

U čerta! To byl divný nápad," mluvil k sobě Brazos. Jel jsem tam nebo jsem vyjížděl... ? Není však nad ranč Don Carlos. To byla un grande hacienda espaňola... Vidím jasně Holly, jak sjíždí dolů z kopce. Bože, jak byla krásná...! Musím spatřit toho malého chlapce, kterého pojmenovali Brazos... A Kap Britt, ten starý texaský pistolník! A moji divocí chlapci!"

Avšak ty časy patřily nenávratné minulosti a od dob, kdy Brazos opustil ranč, bylo to poprvé, že na něj mohl myslet bez bolesti. Nějakým kouzlem zmizel starý smutek. Co vykonal pro Holly Rippleovou, nebude nikdy zapomenuto jí, jejím manžele-m ani jejími lidmi. Dostalo se mu pomoci při tom těžkém díle - měl pod sebou skupinu nejdivočejších, nejmzužilejších jezdců, jací kdy seděli na koni. Někteří z nich zemřeli po jeho boku, bojujíce za seňoritu z ranče Don Carlos. Ale v téhle práci pro Neecea stál vlastně docela sám. Byl toho mínění, že je lépe, půjde-li za tím sám, ač

nepovede-li stopa k pevnosti nějaké tlupy zlodějů dobytka. To, jak Brazos myslel, bylo možné, ba pravděpodobné. V tom případě by potřeboval několik jezdců.

Jel k západu, hlavu plnou myšlenek a vzpomínek. Ale když vyjel z lesa a začal stoupat vzhůru, cestou vinoucí se dlouze k vrcholu kopce, začal si všimnout okolí. Celá východní strana ranče byla zalita růžovým světlem, i zvlněný kraj pokrytý lesknoucí se trávou, rozdělený křivolakou řekou se zelenými břehy. Mohl vidět desítky tisíc kusů dobytka, černé skupiny v popředí a vzadu tmavé tečky. Dobytek v ceně čtyřicet dolarů za kus a ranč bez hranic, jaká sklizeň pro smělou bandu lupičů! Tato sklizeň přijde. Vždycky přišla. Bude rychlá a krátká a ban-da lupičů odjede pak na východ nebo na jih. Jistě ne na západ! To by vedlo do Nového Mexika a tam se nedělaly s profesio-nálními zloději dobytka žádné okolky. A přece, dokud budou v údolích a na rovinách černé skvrny označovat přítomnost dobytka, bude dále vzkvétat zlodějství, dokonce i v Novém Mexiku.

Brazos dojel na vrchol kopce a zastavil. Chata a skupina stromů, jak se pamatoval, byla vlevo od silnice. Co Brazose zastavilo, byl průhled k západu. Díval se směrem přes Colorado do Nového Mexika. Vedle Texasu miloval nejvíce tento kraj černě opáсанých hor s bílými čepicemi, s údolím porostlým stříbrnou travou, s rozlehlými ranči, obklíčenými ochranným valem hor. Jaro končilo a vysoušelo stezky ve sněhu jižních úbočí hor. Ale vrcholky byly dosud bílé, růžově se lesknoucí, dosud se nevzdávaly vládci létu.

Na severu se zdvihal v mlze obrovský Pikes Peak... V popředí vévodil Spanish Peak. A velký, červený a černý hřeben, směřující k jihu, zakrýval další ranče. Jestliže byl nějaký dobyt-ek v této poslední části Great Plains až ke Continental Divide, byl ztracen ve stržích na úbočích hor nebo v údolích řeky Purgatorio. Kostrbaté, šedé, kamenité předhoří skývalo málo trávy a stoupalo do příkrých svahů horských velikánů.

Na jihozápad od místa, kde seděl Brazos v sedle, dívaje se s nadšením na starý známý kraj, zela v řadě hor trhlina, kde Stará stezka vedla vzhůru k Novému Mexiku. Pro Brazose měla úžasnou přitažlivost a nebylo to jen tím, že tudy projížděl a zde bojoval na své cestě z Dodge do Lincolnu. Před třemi sty lety šli touto stezkou španělská kněží a dobyvatelé a po nich fran-couzští obchodníci s kožšinami a pak američtí lovci kožšin až po časy Kita Carsona. Pak přicházeli obchodníci se zbožím v krytých vozech s vojenským doprovodem a přílivy zlatokopů a pionýrů a konečně ti ostatní stavitelé říše, k nimž Brazos počítal také sebe - cowboyové se svými stády dlouhorožého dobytka z Texasu. Byl to velkolepý obraz pro Brazose, který znal tak dobře historii těch dlouhých let. Měl melancholický pocit, že je částí toho Západu, který zmizel. Velkolepá divočina se nezměnila, vzdor železným kolejím, které viděl vinout se mezi horami. Slunce se stejně vznášelo, pozlacujíc ty nedo-stupné vrcholy a ozařujíc skalnaté červené svahy, černé pásy, bílé kaňony a zamlžené ranče. Avšak sláva a sen - to je divokost a romantika - jak se zdálo, zmizely.

Pak, když Brazose vyrušil z myšlenek klapot podkov přijíždějícího koně a on otočiv se, spatřil Hanka Bilyena, vzpomněl si na svůj úkol a zasmál se. Oloupení Neecea a vražda spáchaná na jeho synovi, záhadné činy skupiny tvrdých lidí a nedávné loupeže dobytka - to vše věru nebylo krotké a bez romantiky. Brazos si uvědomil, že June a Janis mohly poskytnout dost tohoto znepokojujícího elementu k uspokojení celého ranče cowboyů.

Dobré jitro, Hanku," pozdravil Brazos.

Pozdrav Bůh, Texasane. Viděl jsem tě pořádný kus cesty. Tak co chceš podniknout, Brazosi?"

Nu, chtěl bych, abys mi pomohl pořádně prohledat tenhle kraj."

Stopy, že? Nikdy jsem se nad tebou nevypínal, Brazosi Keene. A nejsem z těch, kteří se vyhýbají potížím."

Vjeli do skupiny stromů a přivázali své koně.

Allen Neece byl nalezen v téhle chatě. Ale podle toho, co říkali doktoři, tam nebyl zabit. Co bych hrozně rád našel - a očekávám, že jistě najdu - je stopa po malé botě."

Aha. No tak pojďme dovnitř."

Vstoupili do chaty a jejich vycvičené oči zkoumaly podlahu hledající stopu. Hank lezl po kolenou, aby prohlédl ty, které byly hned za dveřmi. Dal si na čas.

Myslím, že tyhle byly udělány toho rána, když tě tady Bodkin našel," řekl konečně.

A tady je moje stopa, ven a zpět. Spal jsem na téhle lavici."

Prohledávali zatuchlou, vyschlou chatu, jako kdyby byli lovci nějakého pokladu. Nu, tady nic není," řekl Brazos.

Jest-liže ta malá botička zde v prachu zanechala nějaké stopy, pak je musela nějaká větší přikrejt. Pojďme nahoru do pod-kroví."

Podkroví zaujímalu polovinu celého prostoru pod střechou a bylo vyrobeno z ohoblovaných trámů, kladených těsně vedle sebe. Podlaha se otřásala pod jejich kroky. Bylo zde pološero, mohli však rozeznávat předměty. Bilyen usoudil, že vrahové vylezli po žebříku až k okraji podlahy a vsunuli pak mrtvolu hlavou napřed na trámy. Tmavá krvavá skvrna se táhla po jednom z nich.

Co je to tamhle v tom rohu?" zeptal se Brazos a lezl opatrně tím směrem. Nalezl šňůru, laso, které bylo zřejmě rychle odho-zeno, aniž by je majitel svinul. Lezl s ním zpět k Bilyenovi.

Podívej se, Hanku... to musí být ten provaz, který zanechal známky na jeho pažích," řekl Brazos. Vezmi to dolů, Bilyene, zatím co si to tady ještě prohlédnu."

Brazos prozkoumal každou píd' podkroví, aniž by našel další stopy. Když sestoupil dolů, našel Hanka, jak sedí u dveří a prohlíží laso. Brazos poklekl, aby se účastnil prohlídky. Byli napjati a nemluví. Vedle zbraně a koně bylo laso nejdůležitějším majetkem každého cowboye.

Nu tak, co o tom soudíš?" zabručel Texasan. Laso je v pořádku. Manila, dobrá práce. Stejně jako kterékoliv ze sta."

Ano a co dále, cowboyi?"

Je jisté, že ho nebylo nikdy užito na tele nebo krávu či býka."

U čerta, ne, Brazosi, není nové. Bylo připevněno k sedlu po dlouhou dobu. Cowboyská riata, kterou cowboy nikdy neupotřebil... říká ti to něco?"

Hm. Nemluv tak moc, Hanku. Prohledejme si tady celé okolí."

Prozkoumali pečlivě každou cestičku, holé a málo zarostlé místo podle cesty, na východ i na západ.

A teď tu skupinu stromů," řekl Brazos. Hanku tady jsem se setkal s těmi třemi muži." Vyprávěl tu příhodu a kladl důraz na jméno, které zaslechl a ten rozčilený, vysoký hlas. Bilyenovo mlčení svědčilo o dojmu, jakým na něj Brazosovo vyprávění působilo. Kráčeli ke skupině stromů. Tady asi stáli jejich koně."

Byl to hrbolatý kus mrtvého a umírajícího dříví, táhnoucí se dost daleko. Brazos požádal Hanka, aby zde hledal, zatím co on sám začal na opačném konci. Na nejzazším bodu, pod největším a nejhustěji olistěným stromem našel holé místo. Když spatřil otisky kopyt a stopy po malých botách, rozproudila se mu krev. Poklekl a skoro číchal ke stopám po botách. Ze všech těch bezpočetných otisků tyto byly nejmenší. Žádný cowboy nemohl mít tak malou nohu, aby jeho boty zanechaly tyto stopy. Desetiletí chlapci nenosili boty ručně šité. Tyto stopy byly zanechány nějakým děvčetem. Brazos zde klečel, jako by četl nějakou temnou stránku z knihy života.

Nad čím to k čertu dumáš, cowboyi," zeptal se Bilyen zvědavě, když přišel k Brazosovi.

Podívej se! Moje domněnka byla správná."

Bilyen neřekl ani slovo, ale prohlédl si bedlivě místo. Pak se podíval na Brazose s podivným ohněm v očích.

Cowboyi, v téhle věci je zapletena žena."

Jistěže."

A vrátila se sem na tohle místo, aby byla daleko od té chaty... a zastavila tady koně - a tadyhle sestoupila - a chodila sem a tam... rozčilená! A tady stála tiše a její podpatky se vryly do země. Přikovaná k zemi - co Brazosi?... a tadyhle zas nasedla lehce a rychle... no Brazosi, ať jsem proklet...!"

Já taky, Hanku," skočil mu Brazos zamyšleně do řeči. Najdi mi nějaké hůlčičky, ať mohu změřit tu stopu."

Brazosi, myslím, že nebudeš dlouho hledat děvče, na které by se hodily tyhle stopy bot... Nedá ti to moc práce!"

Vůbec ne," odvětil Brazos a jeho hlas zněl ledově.

Ten mladý, nervózní, vysoký hlas jednoho z těch hombres patřil jí... bála se toho rizika..."

Musím se rozhodně seznámit s tou malou, rozkošnou dámou."

Jak to navlékneš, Brazosi?" zeptal se Hank, škrábaje se na zarostlé bradě.

Budu jezdit okolo a podívám se do heren."

Mají prachy a nejsou to dobytkaři. Nu, nežli objevíš odkud mají peníze, bude ti horko."

Horko? Poslyš, starý brachu, vždyť hořím už teď... ale ochladím se. Nelíbí se mi myšlenka, že je v téhle věci namočena cowgirl. Možná, že ji budu muset zneškodnit. Jednou jsem to musel udělat jedné ženské, která na mě mřela a nikdy neza-pomenou její výkřik."

Co myslíš, jakou v tom hraje roli?"

Co myslíš ty?"

Je to docela jasné. Ona a její dva společníci nejsou z města - je hezká a snadno svádí cowboye. Allen Neece snadno podlehl děvčatům. Taky se rád napil, jako všichni hoši. Nuže, tahle tříčlenná tlupa měla na něj spadeno z důležitých příčin. Vetřela se k Allenovi - a ostatní bylo snadné."

Představuji si to také asi tak, Hanku," řekl Brazos zamyšle-ně. Ostatně, vím toho víc než ty. Té noci, co byl Allen zavražděn, šel dolů k ohradám pro svého koně. Pedro mi říkal, že s ním byl nějaký hoch - hoch na černém koni - a stáli spolu venku. Odjeli - a pak se stalo asi tohle. Jestli se dobře pamatuji, byla krásná teplá noc, svítil měsíc a žáby kuňkaly - vhodná noc pro dostaveníčko tady venku. Ale nedostali se až sem. Ten Bard a jeho společník hodili po Allenovi lasem a strhli ho z koně. Pád Allena zabil, ale oni to nevěděli. Zatáhli ho sem, zastřelili ho - a nechali v chatě."

Zatím co ta dívka čekala rozčileně tady pod tím stromem a bylo jí nanic," dodal Hank.

Rozčileně, ovšem. Nu, měla důvod být rozčilená," řekl Brazos zamračeně. Hned potom jsem se objevil na scéně já."

Je to divné, jak všechno vyjde najevo. Rozhodně se nevyplá-cí být zločincem... Brazosi, kdo vězí za tím vším?"

Hanku, ty jsi moc zvědavěj," protahoval Brazos, ukládaje opatrně do kapsy malé hůlky, kterými měřil stopy nohou.

Vraťme se do města a nasnídejme se."

Na zpáteční cestě nevyměnili spolu ani slovo, až když dojeli k ranči Dvě Sombra, kde se Bilyen zeptal: Viděl jsi Surfacea stát ve dveřích?"

Ovšem. Vypadal veliký jako hora."

Musí být jedním z těch ranních ptáků, že?" poznamenal Bilyen sarkasticky. Od té chvíle až do příjezdu do města se Brazos rozhovořil a dával svému příteli mnoho otázek, týka-jících se pravděpodobnosti, že by některý z velkých obchodníků s dobyt看 mohl stát v pozadí a podporovat smělou a chytrou bandu zlodějů dobytka.

Jsi nějak okouzlený tou myšlenkou, že jo?" řekl Bilyen, kterého jak se zdálo mrzelo, že mu Brazos neřekl vše, co vě-děl. Myslím, že jsem. Je to velká myšlenka."

Nu, nejsi jediný, Brazosi. Už mi to napadlo dávno."

Hanku, ty jsi Texasan a žádný blázen," uvažoval Brazos. Můžeš to odpřisáhnout?"

Jistěže - tobě. Ale nechtěl bych to hlasitě vykřikovat v baru Happy Days anebo na poště."

Proč ne, starý brachu?"

Chtěl bych se dožít dne, kdy se Abe a jeho dvojčata vrátí na svůj ranč."

Aha. Nu, já to budu vykřikovat - dnes večer na schůzi Společnosti obchodníků s dobyt看 "

Bůh ví, že máš kuráž, Brazosi! A jsi mazaný. Divím se, že mi nenapadlo, že uděláš zrovna tohle... Jistě máme stejný nápad. Chceš vyprovokovat některého z těch dobytkařů a toho, kdo by s ním držel, aby na tebe poštlal tu cowgirl s jejími hombres, co?"

To je vono, Hanku," protahoval Brazos.

K čertu! To se mi nelíbí. Kdyby nebyli natolik chytří, že tě dovedou vystopovat, báli by se tě."

Nu možná, že o mně nikdy neslyšeli."
Žijí přece na západ od Mississippi, ne?"
Je to však dobrá myšlenka, Hanku, a tady je náš saloon."
Já jedu rovnou domů a uvařím Abemu snídani. Na shle-danou co nejdřív."
Zanedlouho potom se díval Brazos přes nálevní pult do páru krásných hnědých očí, které mu zářily v ústretu.
Dobré jitro, June - jste-li June," řekl s úsměvem.
Dobré jitro, Brazosi," odpověděla napodobujíc jeho přízvuk.
Zlomyslný ďábel ponoukal Brazose, aby řekl: Co bych dostal, kdybych objevil něco pro vás důležitého?"
Její oči se rozšířily a líce pobledly. Co byste raději - lívance nebo jehněčí žebírko?" zeptala se vmýšlejíc se do jeho nálady.
Ach ne!... Dostal bych políbení?"
Začervenala se a její humor zmizel. Ovšemže ano."
Překvapení z tak rychlého souhlasu způsobilo, že si uvědomil svou smělost.
Odpusťte, jsem dnes loco," dodal rychle sklopiv oči. Věděl, že jeho výčitky svědomí neobstojí dlouho ve světle jejího souhlasu. Pak spatřily jeho sklopené zraky oboje, lívance i žebírko na stole před sebou. Poděkoval tiše a pustil se do jídla. Ozval se sladký hlas po jeho boku: Žádnou kávu ani pečivo dnes ráno?"
Ach, zapomněl jsem. Jistěže," odpověděl Brazos udiven a nevě-děl proč. Až když vzlhl!!
Tak tohle je tajemství vašeho heroismu!"
Co?" vypravil ze sebe ohromeně.
Chtěl jste z Janis vymámit polibek za nějakou malou služ-bičku pro Neeceovy?"
June...! Přisáhám při všech svatých, myslel jsem, že jste to vy!"
Cowboyi!"
Při tomto slově Brazos zrudl. Být postaven do jedné řady s obyčejnými cowboysi bylo něco, co nemohl strpět.
Podívejte se, dámo," řekl chladně. Myslel jsem že jste to vy! Byl to omyl, za který nemohu. Vylítlo to ze mne - ta žádost o polibek. Nemyslel jsem to tak a omluvil jsem se jí. A také vám se omlouvám. Byl jsem loco."
Proč jste byl tak - tak loco dnes ráno?" zeptala se pochy-bovačně, trochu usmířena.
Brazos se opatrně rozhlédl, neposlouchá-li někdo. June, dnes ráno jsem našel vážnou stopu Allenových vrahů. Nemohu vám to teď povědět, ale dnes večer vám to řeknu, jestli se uvidíme."
Přijďte po desáté," odpověděla s vážnou horlivostí. Ach, sotva se dočkám.. Brazosi, stydím se. Zase jsem o vás pochybovala."
Zase? Nevěděl jsem, že jste to již jednou udělala."
Ano, zase. Musím se k tomu přiznat. Jsem hrozně - hrozně žárlivá na Jan. Dostane všechny chlapce a muže také."
Haha, to se mi líbí. Nu, odpouštím vám, že jste o mně pochybovala, ale to, že jste mne nazvala cowboym! Tím tónem, jakým jste to učinila!"
Jak jsem to řekla, Brazosi?"
Hrozně opovrhlivě. A podívejte se, June Neeceová. Mám tvrdé jméno. To je pravda. Ale vzdor tomu nepatřím k tomu druhu cowboyů."
Je mi líto. Teď prosím já za odpuštění... Mohu tedy říci Jan, že jste nás zaměnil - a že jste jen žertoval s tím políbením?"
Otázka byla provázena ruměncem a sklopeným zrakem.
Prosím, učinite to, June, a řekněte jí, že vím, že také ona žertovala, že mi ten polibek dá."
Jan jistě ne! Ta to myslela vážně."
Ach Bože, o co jsem přišel!" vybuchl Brazos upřímně. Někdy musel říci holou pravdu.
Jestli jste opravdu myslel, že Jan jsem já - nepřijdete o nic," odpověděla June vzdorovitě.
Opravdu jsem to myslel. A co tím chcete říci, June Neeceo-vá - že o nic nepřijdu?"
Protože já vám dám dva," zvolala vesele a odběhla.
Toho dne ujel Brazos dvacet mil a navštívil několik shro-maždišť dobytka a jeden ranč s nekalou pověstí. Všude se představil s otázkou:
Viděl jste někdo z vás ohnivého, plnokrevného koně s bílý-mi skvrnami na třech nohách? Jsem Brazos Keene a byl mi ukraden kůň. Naposled byl viděn se dvěma muži a jedním chlapcem, směřoval k severu. Možná, že ten mladý byla dívka v chlapeckých šatech - na černém koni."
Jeho pátrání vzbuzovalo sympatie, s výjimkou jednoho ranče, kde zamračený nevrlý rančer Sneed prozradil záblesk zvěda-vosti, která Brazosovi neušla.
Ne, Keene, neviděl jsem takového koně," odpověděl pomalu.
Ale viděl jste ty dva muže a chlapce - který je cowgirl?" rychle opáčil Brazos.
Co na mně chcete? Neřekl jsem to."
U čerta, Sneeede, jestli mi řeknete, kdy a kde jste viděl ty lidi, bude dobře. Ale jestli ne, pak budete určitě hlídán."
Hlídán? Kým a proč, pane Keene?"
Zeptejte se sám sebe. Řeknete mi to, Sneeede?"
Neviděl jsem žádné dva muže ani chlapce," opakoval Sneed umíněně.
A co dobytek?" hazardoval Brazos, jako pes jdoucí po čichu. Viděl jste nějaký dobytek s různými značkami táhnout tady okolo směrem ke Kansasu?"
Ne," odpověděl Sneed prudce.
Pak jste musel mít klapky na očích... nebo možná, že jste pro prach neviděl... Sbohem, Sneeede. Zase vás navštívím."

Brazos by si byl nikdy nedovolil dělat tak málo zastřené poznámky nebýt toho, že instinktivně tušil, že tento dobytkař je ve spolku se zloději. Předně objevil, že Sneed má špatnou pověst a za druhé nedovedl odpovídat na Brazosovy ostré otázky. Možná, že měl Sneed jen menší hříchy, ale mohl v tom být také důkladně namočen. Brazos přidal malý článek k svému řetězu.

No, příští měsíc nebo tak nějak," uvažoval, když jel zpět do Las Animas, jestli mě někdo bude chtít ze zálohy střílet nebo jestli poznám, že jsem stopován - budu si proklát jistý, že jsem na dobré stopě. A bude třeba, abys milý Brazosi dával na sebe pozor!"

Toho večera se Brazos vyhnul své restauraci a večerel u Me-xičana Joea. Pak začal obcházet bary, kde předstíral pití. A v devět hodin, když vystoupil po schodech nahoru do Old Fellows Hall, zabouchal na dveře rukojetí své pistole.

Otevřete vy tam!" zařval.

Dveře byly rychle otevřeny a Brazos vešel trochu nejistým krokem. Ale málokdy byl Brazos Keene tak střízlivý a chladnokrevný jako v tu chvíli. Potřeboval jasnou mysl a vtip za tucet cowboyů. Tento krok mohl mít dalekosáhlé následky.

Promiňte, pánové, že jsem se sem vetřel. Sami uznáte, jestli to, co vám povím, je důležité nebo ne."

Asi tucet nebo snad patnáct mužů sedělo kolem dlouhého stolu, na kterém stály láhve a sklenice a krabice s doutníky. Rychlým pohledem Brazos zjistil mezi nimi Hendersona a Surfacea. Neviděl nikdy předtím Spraguea, ale poznal ho podle Bilyenova popisu. Některé tváře byly známé. A nakonec k své-mu překvapení spatřil Inskipa.

To je ten cowboy, Brazos Keene," řekl jeden z mužů.

Opilý! Vyhodte ho," zvolal Surface, vstávaje ze svého se-dadla.

Jen pomalu, pane Surface, s tím vyhazovem," protahoval Brazos, dívaje se přimhouřenýma očima plnýma ohně na ranče-ra. Nejsem opilý. Je pravda, že jsem si dal několik loků, abych se rozhovořil. Ale vidíte, že jsem docela při sobě." Nechtě ho mluvit, Surfacei," radil Henderson se značným zájmem.

Spusťte, Brazosi," vložil se do toho Inskip suše.

Vměšování opilého cowboye! To je přece nesnesitelné," protestoval Surface a když se posadil, nebyla to jen zlost, která se jevila na jeho bledé tváři.

Mluvte, Keene," poručil Henderson. Krátce a věcně."

Brazos který vyhrál svůj vstup, se nyní očividně změnil. Zastrčil svou pistoli, ale ruku nechal na její rukojeti.

Pánové, vybral jsem si tuto schůzi jakožto správné místo i čas, abych učinil prohlášení, které jistě bude zajímat všechny dobytkaře z Colorada," začal Brazos rychle a jeho oči se dívaly bystře kolem. Stalo se, že události se na mě nějak hrnou. Je to čest, o kterou jsem nikdy nestál, ale bylo mi to vloženo na bedra. Situace obchodu s dobytkem na zdejších rančích od Spanish Peaks dolů k Old Trail není pro mne ničím novým. Vzpomínám si na pět podobných případů. Vy všichni víte, co bylo příčinou války Lincoln County v Novém Mexiku. Vy všichni jste jistě slyšeli o kombinaci Sewall McCoy - Russ Slaughter. Na jedné straně vzdělaný, bohatý, vychytralý gentleman - rančer, na druhé zloděj, tvrdý jako křemen a vůdce nejkrvavější bandy zlodějů dobytka, jaká kdy jezdila na koni. Snad jste také slyšeli, jakou jsem měl práci s vystopováním a rozprášením této bandy. Zmiňuji se o tom, ne abych se vychloubal, ale abych přidal důle-žitost tomu, co vám teď povím."

Brazos se trochu odmlčel a nechal svá slova působit. Jeho pohled nespočinul na žádné z napjatých tváří posluchačů, ne-ztrácel však nic z dojmu, jakým na ně jeho slova působila.

Vy, dobytkaři stojíte nyní před stejnou situací zde na těchto rančích," pokračoval s důrazem. A jestli tomu nezabráníte včas, nedá se říci, jak silně a všeobecně se to může rozrůst... tedy krátce a dobře, pánové, je mezi vámi dobytkař, který pracuje jako Sewall McCoy. Je vaším přítelem a možná partne-rem. Neurázím nikoho z vás ani žádného měšťana z Las Animas. Neboť to, co já vím, nemůže tady být dokázáno. Ale je to pravda, na to si můžete vsadit... to je vše, pánové. Vyberte si z toho, co se vám hodí."

Dokončuje svou kousavou řeč, couval Brazos pomalu ke dveřím, vrýváje si do paměti různé výrazy přítomných tváří. Pak byl jedním skokem ze dveří a seběhl rychle dolů ze schodů.

Když vlak vjížděl do Las Animas, všiml si konduktér, jak Brazos Keene zapíná svůj pás s těžkou zbraní kolem štíhlých boků. A těch několik spolecestujících, kteří navázali styky s hezkým cowboyem v nových šatech, se naň ustrašeně dívalo. Takový hezký kudrnatý cowboy!" šeptala dívka kolem pat-nácti let.

Kdo by si to byl pomyslel!" vzdychla její matka.

Cowboyi, máme ještě dva dny do 4. července," poznamenal konduktér.

Nu, tady v Las Animas se necítím dobře bez své výzbroje," protahoval Brazos, usmívaje se na dívku.

Kdo jste?" zeptala se horlivě.

Je mi líto, že se musím přiznat, dámo. Ale plavil jsem se pod falešnou vlajkou. Jsem Curly Keene, bandita a dokonale desperáto... adiós."

Brazos zvedl své zavazadlo a vyšel na plošinu. Když vlak zastavoval, spatřil Bilyena v první řadě čekajících lidí. Dříve než sestoupil, obhlédl bystrým okem nástupiště. Bilyen na něj kýval, aby sestoupil.

Jak se máš, Hanku? Připadá mi to jako za starých časů, když tě vidím s tou pistolí."

Nu, ty nastrojený pistolníku," zvolal Hank radostně. Brazosi, ty jistě máš rád pěkné věci."

Co je tady nového?"

Nevypadá to pěkně, ale dost času na povídání. Doufám, že jsi měl větší štěstí než já."

Hanku, opravdu jsem se mnoho dozvěděl. Ale co z toho bude, nevím... Pojď se mnou. Mám něco pro dvojčata."

Když vstoupili do restaurace, našli June a Janis v rozechvě-ní a plné nedočkavosti. Pro tu chvíli zapomněly na své

povinnosti. Brazos se jim galantně uklonil, a pak se díval s velkou vážností z jedné na druhou a zase zpět.

Za ty tři neděle se nic nezměnilo. Nemohu vás od sebe rozeznat. Musím jen říci, že jste krásnější," řekl. Tady jsem vám přivezl něco z Kansas City." Otevřel své zavazadlo a vyňal z něho dvě opentlené krabice bonbonů.

Ó Brazosi, vypadáte báječně!" zvolala jedna z nich, prohlížeje si ho nadšeně. Byla-li to June, zapomněla mu dát malé znamení, které si spolu umluvili, aby ji poznal.

Děkuji, cowboyi. Myslely jsme, že se již nikdy nevrátíte," zašeptala druhá.

A skoro jsme se modlily, abyste se vrátil!"

To je jistě June, pomyslel si Brazos a zachvěl se při pohledu do jemných stínů jejích hnědých očí.

„Ach, to nebylo od vás hezké... ptal se někdo po mně?"

Brazosi, snažíme se neslyšet co se mluví za pultem - ale slyšely jsme... a Jack má starosti."

Nuže, děvčata, nebojte se teď, když jsem zpátky. Přijdu sem později. Půjdu teď s Hankem k vašemu otci. Mám pro něj zprávu."

Venku se Brazos obrátil k svému věrnému příteli a zeptal se ostře: Co se stalo? June a Janis vypadají nějak smutně."

Asi měly o tebe strach. To proklaté město bylo plné řečí."

Aha. Nu, pojďme k Joemu, nechám tam své zavazadlo. Přivedl jsi mého koně?"

Ne. Přijel jsem sem pro zásoby. Můžeš se se mnou svézt na voze."

Na ulici si Brazos všiml chodců jdoucích před ním. Las Animas bylo oživeno blížícím se 4. červencem. Bylo málo pravděpodobné, že by někdo na ulici spatřil Brazose dříve než on jeho. Mexičan Joe při pohledu na něj zazářil celou svou opálenou, scvrklou tvář. Ach, señor Brazos! To je štěstí, že on zpět!"

Hank zašel s Brazosem kolem rohu a vedl ho do postranní ulice.

Viděl jsi toho proklatého greasera?" zabručel Brazos.

Jistěže. Joe myslí, že objevíš pronto, kdo po tobě pase. Zdá se, že nikdo nic neví."

Zvolili Bodkina šerifem?"

Ještě ne. Společnost dobytkařů se rozdvojila. Henderson a Surface se ďábelsky pohádali. Henderson se vzdal."

Aha, Henderson? Myslel jsem si tenkrát večer, když jsem vpadl do té schůze, že je na vahách."

Brazosi, měl jistě příčinu. Zanedlouho po té hádce ztratil Henderson tisíc kusů býků a své nejlepší koně. Oba cowboyové, kteří měli hlídku, byli zastřeleni. A ostatní z Hendersonových lidí se to dozvěděli až ráno."

Hrome!" zvolal Brazos. To je drzost. Začíná být horko, Hanku!"

Je to trochu divné, nemyslíš, hned po té hádce se Surfacem?"

To bych řekl - jestli není někdo jiný zodpovědný, kromě Surfacea. Je dost chytrý, aby to dovedl zařadit."

Nu, ať jsem proklatý, jestli tomu rozumím," řekl Hank nazlobeně, ty chceš tedy dokázat Surfaceho vinu?"

Bože, ne. A to mně právě dopaluje. Vím jistě, že je vinen, ale nemohu to dokázat."

Chlapče, nemůžeš přece sehnat důkazy za tak krátkou dobu."

Ale kulka se dá zadržet. Hanku, jestli po mně pasou, jistě mě znají, ale já neznám je. Příliš mnoho podivných událostí! A já na to nestačím. Přisahám, že kdyby se jednalo o jinou věc - kdyby se nejednalo o dvojčata a Neecea - obrátil bych koně směrem k Texasu."

Na to nesmíš ani pomyslet."

Začíná mne to dopalovat - a to je dobře. Bude to mít podobný účinek, jako kdysi láhev whisky... tak co jsi objevil?"

Dohromady nic. Jel jsem vlakem do Hebronu a mluvil tam s lidmi od dráhy. Nic jsem se nedozvěděl. Expedovali vlaky s dobyt看em na Jih, jeden za druhým. A jedno stádo se nelišilo od druhého. Není to naše věc, jestli nějaký dobytek byl kradený, řekl staniční úředník. Tlupa Billyho the Kida prodává dobytek kupcům hovězího masa pro indiánské rezervace. Nikdo o tom nemluví."

Brazos se odmlčel až do chvíle, kdy se setkali s Neecem v chatě. Byl rád, když uviděl, jak se Neece změnil. Vymanil se ze stavu beznaděje. Stal se opět mužem.

Nuže, Neece, mám pro vás noviny, které vás budou jistě zajímat," začal Brazos. Moje práce v Kansas City byla vystopovat dobytkaře, kterým Surface posílá dobytek. Nemohl jsem to zjistit, mohlo to být regulérní, ale zdá se to být podezřelé. Již sám tento fakt je divný. Mají zájem na koupi a prodeji hovězího masa a ne na tom, odkud přichází. Velká část dobytka, která se tam posílá, je určitě dobytek kradený. A nikdo nic nepoví. Ale já jsem se potuloval na trhu kolem stád a dozvěděl jsem se od cowboyů, že časně zjara byly dovezeny dva velké náklady dlouhorohého dobytka různých značek z Nového Mexika. Jeden náklad se dostal na trh a tam byl rozdělen na menší skupiny. Ten druhý náklad šel na Jih. Nemůžete rozpoznat neznačkováný dobytek, stejně jako ten, který má značkování, které jste nikdy neviděl. Jistě ty dlouhé vlaky odvážely váš dobytek. A to stádo prostě zmizelo... Nuže, na zpáteční cestě jsem se stavil v Abile-ne. Byl jsem z toho hodně nervózní, protože před sedmi lety bylo v tom městě kvůli mně pozdvižení. Ale kupodivu, všichni, kteří mne tenkrát znali, dávno zemřeli. Je to zvláštní, jak krátce my ze Západu žijeme! Abilene dost vyrostlo a je tam dosud značně horká půda. Seznámil jsem se s cowboyi, dobytkaři, karbaníky a různými obyvateli města. Ovšem, jak víte, člověk se nikdy nic nedozví, když se ptá jednoho westmana na druhého. Konečně jsem poznal cowboye, který kdysi jezdil pro Surfacea. Nelíbil se mi a mlčel jako ústřice. Pak jsem potkal dobytkaře, který plival oheň, když jsem se ho ptal na Surfacea. To, co jsem z něho dostal, by se hodilo na kteréhokoliv rančera. Ukázalo se, že tento dobytkař, byl příbuzný jiného, který byl Surfaceho partnerem... tady mám jména. Ten partner se jmenoval Stokes. Nuže, Stokes a Surface obchodovali s dobyt看em ve velkém. Surface kupoval a Stokes prodával. Jednoho dne se pohádali a Surface Stokese zastřelil. Nikdo tu rvačku neviděl. Surface říkal, že Stokes střelil první. Někteří lidé tvrdí, že se pohádali kvůli penězům a jiní slyšeli, že se Stokes vyptával Surfacea, odkud má ten dobytek. Ať to bylo jakkoliv, Surface odešel z Abilene. To bylo před rokem. A to je vše, co jsem vyzvěděl."

Myslím, že to je důležité," prohlásil Neece suše.

Mně se zdá, že to posílilo naši věc," dodal Bilyen.

Nu, souhlasím," řekl Brazos. Ale o čem jsme my přesvědčeni, to nemusí mít ani zbla důležitosti před soudem. Surface má peníze a vliv. Byl by silnější než my. A my nechceme žádné soudní rozhodnutí proti nám. Tahle záležitost nepřijde nikdy před denverský soud."

Máš docela pravdu, Brazosi," odpověděl Bilyen.

Ano, a mým přáním je usvědčit Surfacea tady na místě. Nechtě mi v tom volnou ruku. Budu však vděčný za každý sebemenší pokyn, který mi můžete dát. Všechno může být důležité."

Laura Surfaceová opustila Dvě Sombra, jak jsem slyšel," poznamenal Hank. Je na návštěvě u své přítelkyně Dellie Rossové. A dovoluje tomu karbaníkovi Howardovi, aby za ní běhal."

Ale jdi. To je zajímavé."

Brazosi, řekl vám Hank, že mne navštívil Henderson?" zeptal se Neece. Opravdu to udělal. A třebaže se o Surfaceovi nezmínil, považuji to za výraz sympatie a politování. Henderson je předsedou banky, která mi nechtěla půjčit peníze, abych zachránil svůj ranč."

Aha. No tohle je nápad. Osedlej mi koně, Hanku, pojedu do města."

Henderson přijal Brazose se zastřeným údivem a určitým zájmem.

Navštívil jsem vás, abych vám položil několik otázek, pane Hendersone, a požádal vás o jednu laskavost," řekl Brazos upřímně.

Nuže spusťte, cowboyi," odpověděl bankéř, s povzbuzujícím úsměvem.

Znáte Jacka Saina?"

Jen od vidění."

Mohl byste mu dát práci? Jak jsem slyšel, potřebujete několik jezdců. Zaručím se za Jacka."

Dobře, to mi stačí. Pošlete ho ke mně."

To je od vás krásné, pane Hendersone. Jack je na tom bledě, měl takovou smůlu. Vzal si k srdci Neeceho neštěstí... Moje druhá otázka je trochu osobní a doufám, že mi prominete."

Oč jde, Keene?"

Jste pro anebo proti Surfacemu?" zeptal se Brazos zamyšleně.

Je to vaše věc?"

Ne, ač svěčíte-li mi ji. Ale jsem proti němu. Jsem na straně Abe Neece v této věci."

Keene! Tak tohle tedy myslel Inskip?"

Pane Hendersone, znáte mne a jsem tak smělý, že myslím, že máte ke mně důvěru. Kdyby zde byl na vašem místě Kap Britt, svěřil by mi tuhle práci."

Jakou práci?"

Jste přece na Západě, pane Hendersone."

Ano, a vy jste chytrý cowboy, Keene... Víte, že Surface zabil jednoho dobytkaře, jmenoval se Stokes, protože ho podezřival?"

Ovšem, slyšel jsme o tom."

Keene. Neřeknu vám nic. Ale můžete se sám dovědět."

Mohu vám něco svěřit, aniž byste se o tom zmiňoval?"

Jistěže."

Nuže, myslím, že Raine Surface je druhý Sewall McCoy."

Aha! Tohle jste měl na mysli, když jste pronesl tu malou řeč na schůzi Společnosti dobytkařů před několika týdny? Inskip mi řekl totéž."

Ano, jsem o tom přesvědčen."

Choulostivá věc i pro takového Brazose Keenea. Surface má mnoho zájmů, mnoho jezdců a, jak se povídá, několik tvrdých lidí nahoře v horách."

To vše je pro mne moc zajímavé, pane Hendersone. Kdyby je Surface neměl, nepatřil by k lidem druhu McCoye. A myslím, že McCoy vydržel v Novém Mexiku kolik let. A nebýt mého podezření vůči jednomu cowboyovi z mých lidí, možná, že by McCoy dosud hrál vysokou hru. Ale Surface nevydrží ani měsíc. On nás prostě nezná."

Nás? A kdo je to - my?" zeptal se Henderson krátce.

Nuže, Kiskadden a Inskip, Neece a Bilyen, já - a vy, pane Hendersone," protahoval Brazos. Děkuji vám, že jste mne přijal a hlavně, že jste posílil moje podezření na Surfacea."

Podívejte se, Keene, já jsem nic neřekl - já jsem netvrdil -" koktal bankéř - dobytkař zmateně.

Chtěl jsem si s vámi jen pohovořit. Víím, co si myslíte. Ale nic jste mi neřekl a můžete mi důvěřovat. Vyhýbejte se Surfacemu. Snad se vás pokusí otrávit žádostmi, abyste podepřel jeho postavení."

Brazos vyšel z banky šťasten, že je na čerstvém vzduchu a chtělo se mu výskat a klít. Ale vše, co učinil, bylo, že zůstal stát a díval se zdánlivě bez zájmu na kolemjdoucí. Pak zabočil za roh, dolů postranní ulicí a šel k Mexičan Joemu. Z malého okénka své světnice nahoře pozoroval bystrým a pronikavým zrakem muže dole na ulici.

Henderson věděl, že Surface je špatný chlap a přece se neodvážil vystoupit proti němu. To je jedním z podivných rysů lidí ze Západu. Oželil svou ztrátu a čekal, až někdo jiný bude mít dost odvahy nazvat dobytčího barona zlodějem.

Brazosův původní dojem, hned při prvním setkání se Surfacem, byl správný, jako ručička kompasu ukazující k severu.

Raine Surface byl zloděj, vůdce zlodějské tlupy, falešný rančer, strůjce vraždy, i když ne sám vrah, člověk, který si dovedl svým vystupováním získat moc v důležitých obchodech a činech. Muž, který tváří v tvář smrti bude jistě zbabělý. Nebyl velkým zlodějem. Ani Sewall McCoy jím nebyl. Ale Russ Slaughter byl jedním z těch velkých hráčů se

životem a zoufalců, jaké pohraničí rodilo. Musel být prostřílen jako řeseto, dřív, než se smyčka zadrhla kolem jeho krku. Nu, mám karty v ruce a jistě jimi dovedu hrát," uvažoval Brazos, dívaje se zamyšleně dolů na kolemjdoucí. Byl v zasmušilé náladě. Musím jen dávat pozor na pár těch hombres, kteří mě chtějí dostat... a Bodkin je jedním z nich... a to trio s tou cowgirl, která má tak malou nožku... a možná ještě jiní, o kterých se budu muset něco dozvědět... a ví Bůh, že to bude některé z nich mrzet - jednoho zmrazím, až bude ječet... a kdyby všechno selhalo, zaženu Surfacea do úzkých, až poleze po kolenou a možná, že ho zabiju!"

Bylo to tvrdé, neúprosné odhodlání. A Brazos měl nyní něco autentického k podepření svého vlastního podezření morální podporu muže, který ač vinou Surfacea měl ztráty, dovedl se na věc dívat klidně.

Brazos zůstal u okna celé odpoledne až do soumraku. Z těch mnoha cizinců, které pozoroval, bylo několik, kterým se vždy rád vyhnul.

Když opět vyšel z domu, cítil, že má oči i vzadu - že může vidět dvěma i skrze stěny - až do samých mozků, ve kterých se rodily ošklivé plány na jeho zničení.

Když vešel do restaurace, vyhledal si místo, odkud mohl vidět na dveře.

Nuže, jste si jista, že jste Janis?" zeptal se v pochybovačném obdivu, když vzhledl do krásné tváře nad sebou.

Brazosi, proč se chcete přesvědčit, že jsem Janis?" zeptala se.

Nechci urazit June," odvětil upřímně, netuše, jak by si to mohla dívka vykládat. Náhle rozzáření se její tváře ho nikterak nepřekvapilo.

Urazil jste ji?"

Jistěže," přiznal se Brazos.

Brazosi, odešel jste, aniž byste si vzal něco, co vám dlužím," řekla roztomile.

Žertoval jsem jenom, Janis."

Neměl byste si zahrávat s dvěma dívkami, Brazosi Keene."

Zatím co odešla pro večeři, přemýšlel Brazos o tomto výro-ku. Nemohl objevit v Janis Neeceové nic, co by připomínalo měsíc leden (January). Zdála se být vřelá, sdílná, ani dost málo nesmělá jako June, spíš svůdnou a provokativní. Náhle ji Brazos viděl ve stejném světle v jakém viděl June, což znamenalo, že si jsou podobné jako vejce vejci. Co se stalo s Janis Neeceovou? Což nevěděla, že je zamilován do June? Bylo to tak znepokojivě sladké slyšet a vidět Janis takovou, jakou byla dnes. V jaké zvláštní situaci to byl! Cítil, že se ho zmocňuje stejná vlna rozechvění, když druhá svědkyně nebyla přítomna. Brazos si umiňoval, že se odváží o tom promluvit s June, anebo kdyby tohle bylo málo politické, odložil své námluvy až na dobu, kdy bude případ se Surfacem a jeho přísluhovači vyřízen. Ale v příštím okamžiku si Brazos vynadal sentimentálních bláznů, když si uvědomil, že i se smrtí v patách nemohl by přestat milovat June Neeceovou, stejně jako nemůže přestat dýchat. Mohl však přestat chodit do restaurace, kteréžto odhodlání by mu umožnilo věnovat celé své myšlení a energii úkolu, který si vytkl.

Téže noci po večeři započal Brazos svoji pochůzku, stejně vytrvale jako lovec zvěře, jenže s opatrným úsilím, které prováží honbu na člověka.

Držel se ve stínu blízko zdi budov a šel pomalu. Byl viděn, ale žádný chodec ani povaleč ho nespatriil dříve než on jeho. Jednou z Brazosových podivuhodných schopností - tou, která byla vždy částí každého pistolníka, který žil déle než ostatní - bylo, že dovedl vycítit v lidech onu náladu, která ho nyní držela. Kdekoliv to bylo možné, prohlédl si Brazos pořádně každou zábavní místnost, dříve než tam vstoupil. Když vešel, učinil to tak rychle a s odhodlaným a výhrůžným čelem tak, aby měl celé shromáždění před sebou. V těchto chvílích bylo jistě málo přítomných, které by byl neviděl. A vždy po několika okanzích, když význam jeho chování pronikl až do nejzazších rohů, couvnul zpět. Tento smělý manévr měl svůj výmluvný účinek. Shromáždění poznalo, že Brazos Keene je v divoké náladě, tím nebezpečnější, že byl střizlivý. Jeho nepřátelé, pokud byli přítomni, si uvědomili, že nebylo možné střelit ho zezadu, že při falešném pohybu kteréhokoliv muže se strhne palba, že je odhodlán ke všemu. Takovéto chování bylo výhodou pro každého pistolníka. Buck Duane, King Fisher, Wild Bill - většina proslavených pistolníků žila a ovládala touto pouhou odstrašující smělostí. Billy the Kid, mladý desperádo oněch dnů, kráčel klidně před zástupem mužů, z nichž každý toužil ho zabít. A nakonec byl úkladně zavražděn šerifem, který se bál s ním střetnout otevřeně. Tajemství této síly leželo v jeho podivném vlivu na muže, kteří si ze všeho nejvíc vážili smělosti u svého protivníka - v oné jistotě, že první, který se odváží zvednout zbraň proti pistolníkovi, zaplatí to skoro jistě životem.

Brazos za sebou zanechal tento dojem ve všech barech a hernách v Las Animas. A kromě toho - velkou zvědavost, koho tak odvážně hledá. Ti, kteří ho viděli, neměli ani tušení, že on sám to neví. Domnívali se, že si budou šeptat jména Bodkin, Barsh, možná Surface, ačkoliv poslední stěží, protože rančer nenavštěvoval podezřelé podniky. A konečně byl tento postoj pro Brazose velkou vzpruhou, skoro stejnou, jako silný nápoj, z jehož palčivosti a násilnosti se jeho duch nevymaní, dokud tato krvavá historie nebude vyjasněna.

Opačně než jak si byl dříve umiňoval, že se zachová, dostal se Brazos ke dveřím bytu Neeceových nad saloonem a silně zaklepal. Dveře se rychle otevřely a v nich se objevilo jedno z dvojčat v županu, velmi okouzlující v matném osvětlení lampy.

Promiňte - musím mluvit s June," oznámil Brazos vdechnuv hluboce.

Pojďte dál. Čekala jsem vás. Věděla jsem, že přijdete. Janis a tetička šly spát," odvětila tlumeným hlasem, trochu přetkně.

Brazos vešel dovnitř zvoně ostruhami a položil své sombrero na zem. V sladké přítomnosti June, v intimnosti, kterou zaručovala, málem ztrácel svou ponurou náladu. Zarazil se při myšlence na svou smělost - na svou tvrdošíjnou touhu skončit nedorozumění. Ale pak se uklidnil. Musí se jí svěřit. Možná, že se již nikdy nevrátí.

June trochu stáhla knot lampy. Stála před ním a dívala se na něj velkýma, tmavýma očima.

Neměla bych běžet do svého pokoje a rychle se obléct. Jsem docela - docela - "

Docela rozkošná - a to je to, co potřebuji," přerušil ji vážně.
Brazosi!" přistoupila k němu zcela blízko. Uchopila ho za výložky a dívala se na něj ulekaně. Co se stalo? Nikdy jsem vás takhle neviděla!"
Dosud se nic nestalo, June. Ale stane se a pronto. Ve městě jsou muži, nevím, kolik jich je - kteří přišli, aby mne zabili. A teď právě jsem obcházel kolem, abych jim ukázal, že to nebude tak snadné."
Polichocen její úzkostí, Brazos podlehl touze jít ještě dál. Ač jeho oznámení nebylo ani dost málo přehnané, nebyl by ho učinil, nebýt těch krásných ulekaných očí.
Ach Bože! Bála jsem se toho," šeptala June a opřela se o něj celá se třesouc.
June, myslel jsem, že bude lépe, když to uslyšíte ode mne," řekl vážně. Protože - třebaže jsem Brazos Keene - něco by se mohlo stát. Ale byl jsem již v mnohem horších situacích - vyšel jsem z toho dobře. A tak tomu bude i tentokrát."
A to všechno proto, že nám chcete pomoci," řekla výmluvně.
Na tom nezáleží," řekl spěšně. June, je pro mne těžké povědět vám to ostatní. Bere mi to dech... Vzpomínáte si na ten večer, když jsem odjížděl do Kansas City - jak jsem byl tak smělý, že jsem si vzal ty dva - ty dva polibky, které - jak jste říkala - mně dlužíte?"
Nikdy na to nezapomenu, Brazosi!"
Nuže, byl jsem tak zmatený, že jsem utekl, aniž bych se byl vyjádřil. A od těch dob mne to pronásleduje... June, nechci, abyste tomu špatně rozuměla. Nechtěl jsem tenkrát od vás nic, ale nemohl jsem prostě odejít bez těch polibků... A proto, že vy - já - já - och, mám vás hrozně rád, June. To je vše... A jestli vyjdu živ a zdrav z té zamotané věci, jistě vás požádám, abyste si mne vzala... A lépe, když to učiním hned - protože až se vrátíte na ranč Dvě Sombreira a stanete se bohatou nevěstou - pak k tomu jistě nebudu mít dost odvahy."
Pozvedla k němu tvář, zářící a zružovělou. Brazosi," šeptala nesměle, milovala jsem vás od toho okamžiku, kdy jste se na mne podíval."
Ach June, to není možné!" řekl s pohnutím a vzal ji do náruče.
Je tomu tak," šeptala skrývajíc obličej na jeho rameni. Div jsem se z toho nezbláznila... Bála jsem se - myslela jsem - že je vám milejší Janis."
Dobrý Bože!" vydechl Brazos nad jejími lesknoucími se vlasy. Ale blízkost, odevzdání se její něžné, chvějící se bytosti, rozčilující skutečnost, že její bílé paže ležely kolem krku - to vše zapudilo hroznou vzpomínku na Janis.
Brazosi - nezeptal jste se mne na něco?"
Řekl jsem, že zeptám - jestli - až vyjdu z té motanice živ a zdrav."
Raději se zeptejte - hned."
Byl pohnut a šťastnější, než kdy v životě doufal, že bude.
Drahoušku, June. Nejsem vás ani dost málo hoden. Ale miluji vás... a ptám se vás, chcete-li se stát mou ženou?"
Slibuji vám to," řekla prostě zvednuvši hlavu z jeho ramena a s ruměncem ve tváři mu podala své rty.
Dost už! Ach dost už, Brazosi!" šeptala a vyvinula se z jeho objetí, zapínajíc si župan u krku. Jděte teď, Brazosi, je již pozdě a já jsem zapomněla na svou pověst! Ale učinil jste mne tak šťastnou... Ted' se již nebojím. Adiós, můj cowboyi!"

Té noci ležel Brazos dlouho bez spánku, v prvních hodinách ve šťastném údivu, v nadšení a exaltaci docela proměněn. Později si začal uvědomovat svou hroznou odpovědnost. Příštího jitra, když se probudil, zdálo se mu všechno kouzelné. Avšak denní světlo a zvuky zvenčí ho upozornily, že sny musí ustoupit jeho nejchladnokrevnější uvážlivosti a bystrosti. Brazos odsunul June, lásku, budoucnost ze svých myšlenek. Znal svůj úkol a věděl, že na něj stačí. Čím bude tvrdší, čím odhodlanější, čím rychleji pozná a vycítí své nepřátele, tím má větší naději na výhru. Takový byl Západ.

Při snídani u Mexičan Joea se seznámil Brazos s drsným dobytčákem a zavedl s ním hovor.

Dobrý den. Jak to chodí tam venku u vás?"

Příliš mnoho nepřijemností."

Na které straně je to?"

Tam na cestě k Spanish Peaks."

Ztrácíte dobytek?"

Nemám toho moc a ani bych si příliš nevsímal ztrát, ale mám nějaké platy v bance."

Nemůžete dostat odklad?"

Nepokusil jsem se, cizínče."

Nuže, povězte mi, kdo vás okradl a já zařídím, aby vám prodloužili lhůtu."

Kdo vlastně jste?" zeptal se opatrně dobytčák.

Pro vás kdokoliv, ale pro ty zloděje - prostě Brazos Keene."

Jsem Jim Blake a těší mne, že vás poznávám, Keene."

Víte, kdo krade váš dobytek?"

Ne."

Máte nějaké podezření?"

Měl jsem, ale poslední dobou bylo rozptýleno. V tomhle roce mne zloději příliš neobtěžovali, až do nedávna. Jsou tam

dvě malé tlupy, které řadí kolem Peaks. Můj dobytek byl smíšen se značkou Arrow (šíp). A ta byla hodně rozkradena předešlý měsíc."

Značka Arrow. Komu to patří?"

Patří to Pattersonovi, který se nedávno spojil se Surfacem."

Aha. Teď jsme se někam dostali. To je mazanost, vykrádat svá vlastní stáda."

Dobytkář se díval mlčky na Brazose, užaslý a spletený.

Ovšem to neříkáte vy, Blaku," dodal Brazos. Ale já ano. Tak si to myslím."

Každý nemůže fici, co si myslí. Možná, že vy ano."

A co kdybyste vy mohl?"

Vy jste chytrý chlap, Keene. Já se už ničemu nedivím."

Nu, sázím se, co si myslíte... Jděte k Hendersonovi, tomu bankéři a požádejte ho, aby vám prodloužil platební lhůtu.

Můžete se na mne odvolat."

Děkuji, Keene. Udělám to... A poslyšte - kdybych neměl ženu a děti, mluvil bych otevřeněji. Chápete to?"

Jíme, máte nějaké cowboye?"

Dva. Jeden z nich je můj syn."

Řekněte jim, že se tam některý den k nim podívám. Děkuji vám za to, co jsem se dozvěděl. Adiós."

Toho rána začal Brazos obcházet Las Animas ve stejné náladě jakou měl, když oslovil Blakea. Byla sobota a začali se sem sjíždět cowboyové a ostatní lidé z rančů. Brazos kráčet kolem restaurace Dvě Sombra, dívaje se po očku kolem sebe. Přes nádražní kolej viděl na nástupišti stejný nával lidí a tlač-nici kolem příjezdějího vlaku jako obyčejně. Uvnitř potkal Lauru Surfaceovou, která právě odcházela od pokladny. Měla na sobě cestovní oblek a vypadala velmi elegantně. Nesla si malou kabelku. Větší zavazadlo, které stálo opodál, jí zřejmě také náleželo.

Dobré jitro, Lauro Surfaceová. Utíkáte ode mne pryč?" protahoval Brazos smekaje své sombrero.

Brazos Keene!" zvolala. Pak po něm zabýskla svýma nád-hernýma zelenýma očima, pohledem, který nebyl právě lichotivý. Ano, utíkám a navždycky - jestli vás to zajímá."

Ale jděte. Ó to mě mrzí. Toužil jsem tolik vás spatřit."

To jistě," řekla hněvivě.

Na mou duši, Lauro."

Tak proč jste nepřišel? Psala jsem vám. Chtěla jsem vás požádat - abyste mi pomohl. Šla jsem na to místo, kde jsme se tenkrát sešli, ale vy jste nepřišel. A také jste nepsal."

Lauro, to je hrozné. Je mi líto. Nedostal jsem žádný dopis. Je pravda, že jsem nebyl na poště. Už nikdy nechci dostat žádné psaní. A pak - jsem byl pět neděl pryč."

Slyšela jsem o tom - teprve včera. Příliš pozdě, aby to mohlo změnit mé smýšlení o vás."

Lauro, vy mne zahanbujete. Co jsem udělal zlého?"

Ta drzost, ještě se ptejte!"

Nu, ptám se vás," odvětil se svým upřímným úsměvem. Ve skutečnosti se Brazos dobře pamatoval a také vzpomněl, jak ho to tenkrát mrzelo.

Je příliš pozdě, Brazosi," řekla trochu trpce. Jedu do Denveru, abych se vdala za Hala Howarda."

Ach...! Opravdu? Nu, blahopřeji tomu chlapíkovi."

Ale mně negratulujete!" zvolala hněvivě.

Sotva. Nemohu pochopit, jak se můžete zahodit s tako-vým karbaníkem. Vždyť vám, Lauro, všechna děvčata zde zá-viděla."

Co? Že jsem si pohrávala s láskou?"

Vaši krásu. Jistě, že jste ta nejhezčí dívka, kterou jsem poznal - a ještě k tomu bohatá dědička."

Když jste o mně takhle - takhle soudil, proč jste... " zeptala se měkce, podléhající jeho upřímné chvále. Její tvrdé zelené oči se zalily slzami. Pak pokračovala: Bylo to proto, že jste slyšel něco o mých dobrodružstvích?"

Ne, to jistě ne," odvětil překotně uvědomiv si, že se s ní setkal v podivně vhodném okamžiku.

Byla jsem koketní. Ale ne k vám... Potřebovala jsem mu-že... Brazosi... Jestli nechcete, abych vás někdy nenáviděla, řekněte mi - proč jste začal tak mile - a pak jste si se mnou zahrával?"

Lauro, nevím, jestli jsem začal mile, ale určitě vím, že jsem cítil, že si vy pohráváte se mnou," řekl Brazos vážně. Byla to jen poloviční pravda, ale znělo to upřímně. A kdybych byl pokračoval ve schůzkách s vámi, byl bych se do vás tak zamiloval, že bych na to byl skoro zemřel. Ale přísahám, Lauro, to nebylo příčinou, proč jsem se vám vyhýbal."

Její tvář zazářila a zalila se ruměncem opravdové krásy. Prozradilo to nenasytnou touhu její duše - hlad a žízeň po lásce, bez které musí zahynout. Její oči svítily šťastným pochopením a odpuštěním. Tak se dívala chvíli na Brazose s výrazem oprav-dové ženskosti a tiskla mu impulzivně ruku. Pak si náhle uvědomila, že nejsou sami.

Brazosi! Báli jste se otce?" šeptala.

Ne, to ne... Lauro, nebojím se nikoho. Ale bylo to proto, že je on vaším otcem."

Snesla jeho pronikavý pohled s porozuměním a znatelně se zachvěla.

Nyní vám odpouštím, Brazosi. Ale mohu vám vrátit vaši důvěru... Otec chtěl, abyste byl pověšen. A vy jste nechtěl, aby mé srdce bylo zlomeno cowboyem, který věděl, proč se ho chce otec zbavit... Howard to všechno vyčuchal a měl otce v rukou - tak jsme to sehráli - dokud jsem ještě dědičkou."

Ozvalo se zapískání příjezdějího vlaku. Laura ukázala na své zavazadlo, které Brazos uchopil. Vyšli ven na nástupiště, kde se Brazos opět proměnil v muže, který se nenechá překvapit nepřitelem. Lokomotiva se přehnala kolem, vlak zastavil se skří-páním a trhnutím a nastal shon vystupujících a nastupujících lidí. Brazos pomohl Lauře nastoupit, našel pro ni místo a umístil její zavazadlo, podával jí ruku. Slova mu působila obtíže.

Sbohem, a mnoho štěstí," řekl. Jste pašák, Lauro... chci být tak smělý a dát vám dobrou radu. Nenechte Howarda hrát karty."

Nebude nucen karbanit," podotkla s úsměvem.

Aha. To je báječné... U všech všudy, Lauro, přál bych si nyní, abych nebyl býval tak chladný - ten den."

Cowboyský ďáble! Možná, že já ne! Příliš pozdě. Brazosi! Ale jsem tak ráda, že vím proč. Teď musíte běžet. Ještě poslední slovo, Brazosi Keene. Nahněte se blíže." Přiložila své chladné rty k jeho uchu a bylo v tom jistě také polaskání kromě tajnosti. Na mé přání ušetřete otce provazu!"

Brazos nenalezl slova odpovědi. Stiskl ji silně ruku, sehnul se nad ní a pak ji pustil a narovnal se. Vlak se začal rozjíždět.

Zachytil poslední pohled očí plných slz a ztemnělých bolestí. Pak se otočil a vyběhl na plošinu, aby seskočil z vlaku.

Stál, dokud vlak přejížděl a pak, pohroužen do myšlenek, odcházel, aby se opřel zády o vysokou dřevěnou stěnu nádražního skla-diště. V jeho hlavě vířilo plno myšlenek.

Zástup lidí se vytratil, nástupiště zůstalo prázdné až na jedno-ho Mexikána s dekou přes rameno. Hoch nesoucí poštu odchází k poštovnímu úřadu, koně s vozy odjíždějí dolů hlavní ulicí Las Animas.

Z motanice myšlenek se Brazosovi vybavoval jasný řetěz fakt a domněnek. Přišlo to teprve po chvílích obdivu a lítosti, vlivem setkání s Laurou Surfaceovou.

Přes svůj první dojem, který si o ní učinil a povídání, které o ní vyslechl, bylo mu milejší věřit, že její zájem o něj je upřímný. Snad lichotil své mužské ješitnosti. Věděl, že mnoho žen má potřebu sbírat mužská srdce, stejně jako udatný Indián skalpy. Trochu se za svou důvěřivost styděl, ale ujišťoval sám sebe, že to bylo nutné, a byl rád, že u ní zanechal dojem, jako by pouze okolnosti znemožnily jejich lásku. Na tom nebylo nic zlého, líbilo se jí to a změkla vůči němu a pohnulo ji to k překvapujícímu doznání a obvinění.

Laura Surfaceová se přesvědčila o tom, jaký je její otec darebák. Pochopila pak - anebo jí to bylo sděleno, že jeho zánik je nevyhnutelný. Ona s Howardem ho buďto postrašili nebo přinutili, aby jim dal značnou sumu peněz a nyní utekli. A Lau-ra odměnou za Brazosovo sentimentální ujištění potvrdila jeho podezření vůči jejímu otci, třebaže ne ve formě prozrazení. Chtěla, aby Brazos věděl, že ona ví, co ví on. A konečně, jako pravá dívka ze Západu věděla, co jejího otce očekává a prosila Brazose, aby ho ušetřil té nejhorší pohany, která může dobytkaře potkat.

Brazos krácel opatrně a pozorně ulicí dolů. Na rohu, kde stála banka, dostal nápad. Vešel dovnitř, aby navštívil Hendersona.

Bez pozdravu nebo nějaké předmluvy oslovil udiveného ban-kéře:

Byla tato banka včera nebo možná předevčírem přepadena?"

Nějakým banditou?" odvětil Henderson, směje se vzdor svému překvapení. Zdá se mi, že by si to mohl člověk myslet... Bandita se zelenýma očima a rudými vlasy."

Keene, vy jste vševědoucí. Jsem z toho paf."

Tak tedy povídejte. Nevyzvedl si Raine Surface velký obnos?"

Všechno, co měl na penězích."

Kolik toho bylo?"

Skoro čtyřicet tisíc dolarů."

U čerta!... A nebyl s ním Howard?"

Ano. Surface říkal, že to je hráčský dluh. Zdálo se mi, že tentokrát nenesl ztrátu tak lehce jako obvykle."

Hráčský dluh, na mou věru!" opáčil Brazos zlostně. Hendersone, to byla cena za Howardovu mlčenlivost. Ten hráč ji prodal lacino. Ale dostal alespoň, to děvče."

Lauru!"

A koho jiného?"

Pane Bože!" zvolal bankéř s úžasem. Teď do toho začínám vidět."

Nosil jste dost dlouho klapky na očích, Hendersone. Zatím si tohle nechť pro sebe."

Počkajte, Keene," řekl Henderson, když se Brazos obrátil ke dveřím. Ta malá záležitost s jmenováním Bodkina šerifem teď přišla na přetřes. Jak se mám v té věci zachovat?"

Jste dosud členem Surfaceho Společnosti dobytkařů?"

Rezignoval jsem."

Nuže, kdybych byl na vašem místě, pane Hendersone, řekl bych docela drze, že jsem pro to, aby se městu ušetřily výlohy za Bodkinův pohřeb tím, že nebude zvolen šerifem."

To je ovšem smělá řeč. Udělám to, Brazosi. Ale dovolte, abych vás na něco upozornil. Zvolí jistě Bodkina šerifem."

Ovšem - jestli bude dost velký blázen, aby to přijal. Myslím, že bude dobře, když mu naženu strach."

Brazos opustil banku a loudal se ulicí. Obchodování bylo v plném proudu tohoto důležitého dne. Kolem chodníků byla všechna volná místa obsazena vozy a jezdeckými koňmi. Bylo horko a plno prachu. Muži ze Západu, všech tříd a bez kabátů chodili kolem nebo stáli na rozích. Brazos pozoroval, že se k nim blížil, někteří z nich ztuhlí a většina předstírala nevšímavost. Žádný z nich se mu nepodíval do očí. Ale když přešel, obraceli se, aby ho pozorovali.

Když šel kolem otevřených dveří největšího obchodu, kterým se Las Animas mohlo pochlubit, spatřil Brazos Bodkina, jak mluví ke skupině mužů, z nichž někteří byli zaprášení návštěvníci z okolí ve žlutých botách. Brazos přešel a zastavil se. Co by vytěžil ze střetnutí s Bodkinem? Ten člověk by nevytáhl zbraň. Ale mohl být učiněn terčem řeči, která by se rozletěla po městě jako oheň suchou trávou prémie.

Brazos se vrátil a vstoupil do obchodu. Předstíral potácivý předklon a špatnou náladu cowboye, který si přihnul. Malá skupina se rozestoupila z hloučku do řady a zanechala Bodkina uprostřed samotného. Šlo to jako podle hodin. Bodkin nejevil žádnou změnu, když spatřil Brazose. Tak jako mu cowboy dříve neublížil, zachoval se i nyní. Tentokrát však bývalý náměstek šerifa měl za opaskem zbraň.

Bodkine, hledal jsem vás po celém městě," oznámil Brazos zamračeně.

Keene, neskrýval jsem se," omlouval se Bodkin.

Nu, je to zatraceně těžké nalézt vás. A jistě, že máte toho Barshe někde schovaného."

Není ve městě."

Kdy se vrátí?"

Nevím, snad brzy."

Mohl byste mu něco vyřídít?"

Mohl, kdybych chtěl."

Aha. Nu, tak raději čtějte. Řekněte tomu svému hombremu s lasem, že bude od něj moudré, když sem nepoleze anebo ať si vymyslí, jak by zabránil, abych ho neznepokojoval."

Keene, Barsh by se vám neopovážil postavit. Je to ještě chlapec. Nikdy nestřelil po člověku. A vy byste ho chladno-krevně nezastřelil."

U d'asa, nezastřelil! Copak se tady dost nestřílelo docela chladnokrevně...? Jsem dopálen, Bodkine. Vidím červeně!"

To vidím. Je to vaše hra a mně do toho nic není. Každý ví, že jste divokej na rvačky, ale nestřelíte na lidi, kteří se snaží jít vám z cesty."

Co mě může zadržet, abych Barshovi provrtal nohu?" zeptal se Brazos trochu vrávoraje. Měl sombrero stažené do čela, takže jeho oči byly ve stínu.

To, že jste Brazos Keene, myslím."

A co mě zadrží, abych provrtal vaši nohu?"

Já se nebojím," odvětil Bodkin, ale to, že ztratil svou zdravou opálenou barvu, svědčilo o jiném rozpoložení jeho ducha. Rozhovor se stával pro něho trapným. Zdálo se, že v tom vidí úmysl.

Aha. Myslím, že jste mne správně pochopil... Nuže, když jste tak chytrý, řekněte, co mi překáží, abych provrtal nohu Surfacemu?"

Výraz Bodkinovy tváře byl zvláštní. Neodpověděl. Všichni ostatní muži stáli jako očarováni. Prodej ve velkém obchodě ustal, prodáváci a kupci stáli kolem v úžasu.

Odpovězte, Bodkine. Mluvte, zatracenej chlap! Copak jste neměl dost velkou hubu, když jsem sem přišel?" hromoval Brazos zvučným, zlostným hlasem, který působil, že se venku lidé zastavovali. Co mi překáží, abych provrtal Raine Surfacemu nohu?"

Nic, Keene - nic," koktal Bodkin zmaten a nemohoucí. Věděl, co přijde a nemohl tomu zabránit. Jen revolver by mohl. Ale nemohl byste to udělat stejně jako Barshovi... Pan Surface je mimo váš dosah. Je to velký muž v tomto kraji. Jste loco, Keene. Jste opilý."

Ne tak opilý, jak si myslíte... A vy bráníte Surfacea před ožralým, zuřivým, rvavým cowboyem?"

Snažím se mluvit rozumně. Mohl byste stejně dobře ohrozovat Hendersona v jeho bance nebo pana Jonese za jeho pultem - jako Raine Surfacea. To je tím, že jste cizinec... Pan Surface je velkodušný, ušlechtilý gentleman, má velkou moc v tomto městě, je to čestný měšťan, který se stará o všeobecné blaho -"

Haha," přerušil ho Brazos posměšně. Bodkine, musíte být blázen kromě ostatních vlastností. Myslím, že nakonec řeknete, že Surface nikdy nic proti mně neudělal!"

Jistěže - nikdy," zajíkal se Bodkin začínaje se potit. Byl chycen do vlastní pasti.

U všech ďáblů. Copak za vámi tenkrát nejel a nenařídil vám - říkám nařídil, abyste mne na místě pověsil?"

On mi to nenařídil. Jednal jsem podle příkazu Kiskaddena."

Vy prolhanej nástroji tohoto dvojakého dobytkaře." Brazos přímo zařval ten epitet. A to ještě snad budete tvrdit, že Surface nevyhnal pana Neecea z ranče Dvě Sombra. Že neukradl ten texaský dlouhorohý dobytek, který Neece hnál na sever. Ach ne - vůbec ne! Nepřiměl své pomahače, aby podpla-tili nebo zabili Neeceovy jezdce a hnali to stádo na východ kolem Cimarronu, přes Dry Trail a Mexiko na dráhu? Ach ne -určitě ne...! Surface nezaměstnával své námezdníky, z nichž jedním jste vy, proklatý zbabělce! Nepřiměl je, aby Neecea tu noc zadrželi a oloupili o peníze, které chtěl příštího jitra složit v bance...? U všech čertů, ne! Jistě že ne...! A ten váš velko-dušný, úctyhodný pán neměl nic společného se zavražděním Allena Neecea?"

Můj Bože - ne!" vykotal Bodkin chraptivě. Keene - nemohu říci nic jiného - než že jste opilý nebo blázen."

To vy jste blázen, Bodkine," zavrčel Brazos hlasem, kterým žádný opilec nemohl mluvit. A váš pan Surface je horší než blázen. Není zde dávno a vy nejste ještě starý. Povídám, člověče, tento kout Colorada je blízko Nového Mexika. V těchto končinách jsou Texasané. Jednoho z nich máte právě před sebou."

Brazosi Keene - Texasan či ne - budete vyhnán z Las Animas," řekl Bodkin pánovitě, snaže se zoufale zachovat odvahu a rovnováhu.

A kdo vykoná tuhle malou práci?" zeptal se Brazos zamračeně.

Surface to udělá. Společnost dobytkařů... Obchodníci toho-to města... Nemohou si nechat líbit takové šílenství -"

Držte hubu, Bodkine," vpadl mu ostře do řeči Brazos. Slyšel jste mne. A všichni kolem nás to slyšeli... Co jste ještě kromě ohromného lháře, to jsem dosud neodhadl. Ale jste špatný chlap. Slyšíte... Jste špatný chlap. A jestli vás prohnáný zaměstnavatel vás dosadí na místo šerifa v Las Animas, zastřeším vás!"

Brazos skončil toto hlasité obvinění za všeobecného ticha. Pohled na Bodkinovu ustrašenou tvář ho přesvědčil, že trefil do živého. Také množství posluchačů ho uspokojilo. Věděl, že jeho neslýchané nařčení se rozlétne jako vítr tisíci hlasy po celém okolí. Jeho přátelé z Nového Mexika, Holly Rippleová, Renn Frayne a Kap Britt o tom uslyší, dřív než se týden skončí. Raine Surface bude poznamenaným, ne-li zničeným mužem.

Jedním z posluchačů před obchodem byl Kiskadden.

Dobrý den, Texasane. Kde jste k čertu tak dlouho? Slyšel jste naši malou rozmluvu tam uvnitř?"

Jestli jsem vás slyšel! Vždyť vás, cowboyi, bylo slyšet po celém městě. Bylo to skvělé i na Brazose Keenea. Zdá se, že vás vyvedli z míry."

Rozhodně mě dopálili. Co podniknou, Kiskaddene?"

Ať jsem proklet, jestli to vím. Povolají sem pár lidí, aby se vás zbavili, myslím."

Hledal jsem ty dva muže a děvče, kteří zabili Allena Neecea. Nenalezl jsem žádnou stopu."

No, teď se s nimi shledáte. Surface vás bude muset zabít, aby zachránil své jméno. Je jisté, že to byl chytrý kousek, Brazosi. Pojďme někam a pohovořme si."

Po tři dny hlídal Brazos nenápadně Bodkina. Schovával se neúnavně na všech možných místech, sleduje Bodkinovy pohyby. Bývalý zástupce šerifa chodil drze kolem, ale Brazosovi bylo jasné, že ten člověk je nesmírně znepokojen. Nikdy se nepřiblížil k ranči Dvě Sombreira. Bodkin čekal, až se ta hrozná zpráva donese k Surfaceho uším.

Třetí noc polekal Brazos majitele hotelu, ve kterém Bodkin bydlel, žádostí, aby mu dal pokoj vedle Bodkina. Brazos se přesvědčil, že Bodkin není doma a pak provrtal stěnou otvor v rohu pokoje v místě, o kterém věděl, že nebude tak hned objeveno. Když byl s prací hotov, usedl a čekal. Jednoho dne přijde do tohoto pokoje Surface anebo zde bude mít Bodkin rozhovory s některým z rančerových lidí. Brazos se zde chtěl schovat, vycházet pouze pozdě večer, až do doby, kdy události dosáhnou svého vrcholu.

Ale jak už tomu chtělo Brazosovo štěstí, nemusel svou báječnou trpělivost napínat příliš dlouho. O půlnoci, právě po příjezdu vlaku směřujícího k jihu, vstoupil Bodkin se dvěma muži do svého pokoje. Brazos, kráčeje opatrně pouze v ponožkách, přiložil ucho k malému otvoru ve zdi.

Mluvte tiše, chlapci," řekl Bodkin. Bojím se i zde v tomhle městě... Keene se neobjevil po tři dny."

Tak jistě, jako že Bůh stvořil malá jablíčka, má na vás spadeno," šeptal jeden z mužů.

Cítím to, Bradě... Sedněte si. Tady je whisky a cigára. Mám toho mnoho na srdci."

Brazosovo srdce poskočilo jako povzbuzeno elektrickým proudem při jméně Brad. Spletl si oně noci na silnici jméno Brad se jménem Bard? Musí to zjistit. Celý ztuhl, plný očekávání. Slyšel klokotání nápoje nalévaného z láhve a škrtání sirkou. Panhandle Ruckfall z toho má strach," ozval se jiný hlas, slabý a tichý, jako když had syčí. Nechce se mu do toho. Zvedl jsem cenu na dva tisíce dolarů, ale Ruckfall se mi vysmál. To bych měl po čertech málo legrace za dva tisíce dolarů, až bych se setkal s Brazosem Keenem!" Tohle mi řekl... Má příliš moc rozumu, aby se pustil do takové práce. Snad by se mu podařilo zabít Keenea, ale stejně se může vsadit, že Keene zabije jeho... Nebylo pistolníka v Dodge nebo Abilene, který by se Keenemu vyrovnal. Upozorňoval jsem na to. A tady to máme. Wild Bill je šerifem v Hays City, ale toho nemůžeme najmout na tak špinavou práci. A kdybychom to zkusili s Billy the Kidem, je pravděpodobné, že by nás pak otravoval."

Jsme v rejži," šeptal Bodkin rozčileně. Vyhýbal jsem se starýmu, ale dnes mě chytil... Bože na nebi! Myslel jsem, že mne zastřelí."

Mejlíte se, Bodkine," ozval se ten se sykavým hlasem. To on je v rejži. A patří mu to. Zašel moc daleko. Ta věc s Neecem byla příliš silná. Říkal jsem mu to... Jestli Bard a jeho děvče zklamou..."

Výmluvné ticho poskytlo Brazosovi čas, aby si uvědomil toto nové poznání.

Existoval tedy Bard stejně jako Brad!

Přivedl jste je?" zeptal se Bodkin.

Ano. A také Orcutta. Šli k Haileyovi."

Tak co bude dál?" zeptal se třetí muž.

Počkáme, až to bude odbyté, Bradě."

Poslyšte," šeptal tento člen tria. Bude to odbyté pronto. Brazos Keene prohlídne tuto nástrahu. Bardovo černooké děvče je šikovné. Ale sázím se, že tady nepochodí."

Ona je náš nejlepší trumf," odvětil Bodkin chraptivě. Kee-ne je blázen po holkách. Celé město si povídá, jak běhá za Laurou Surfaceovou a za Neeceho děvčaty. A to jsou všechno slušná děvčata. Bess Syvertsenová je špatná - špatná po matce. K tomu přidejte, že je hezká jako peklo, takové kombinaci Keene neodolá."

Čerta neodolá," odvětil Brad. Vy neznáte toho chlapa. Povím vám, co si o té věci myslím. Nesouhlasím s žádným z vás. A zítra zmizím z města a odjedu hodně daleko. Jestli máte jen za mák rozumu, uděláte totéž."

Brade, já se odtud nemohu vzdálit. Stanu se šerifem tohoto kraje."

Bude z vás mrtvola," posmíval se Brad.

Ne tak nahlas," vložil se do toho třetí muž svým studeným hlasem. Bodkine, obávám se, že Brad má pravdu. Řekl bych, kdyby bylo dost času, už bychom si mohli být jisti Bess Syvertsenovou v té věci. Neznám svůdnější děvče než je ona. Ale háček je v tom, že nemůžeme otálet. Musí se to stát teď hned."

Budeme ji muset dopřát čas."

Každá hodina zvyšuje nejistotu a podezření se již šíří."

I když Brazos Keene zemře - což jistě není pravděpodobné - tohle město začne přemýšlet. Henderson, Kiskadden, Inskip, Moore, Hadley, Stevens - všichni ti muži dávají hlavy dohromady. Zruší Společnost dobytkařů. Většina z nich jsou poctiví dobytkaři, jak známo. Byli oklamáni. Je velmi snadné oklamat dobytkaře, protože se nepozastavují nad malými nesrovnalostmi ani mezi sebou a neradi přemýšlejí. Ale když k tomu dojde, že jsou okrádáni o svá stáda, pak se probudí... Vzpomeňte si na válku Lincoln County - na vraždy v Nebrasce, záležitost Woming Jasper nebo některý z těch známých příkladů, hlavně případ Sewall McCoy - Russ Slaughter před několika roky v Novém Mexiku. A Brazos Keene je ten cowboy, který to vyčuchal, usvědčil ty muže - a oba zabil!"

Následovalo delší významné mlčení. Jeden z mužů vstal, aby se prošel. Dýchal těžce. Druhý si nalil nápoj. Schůze se blížila ke konci. A Brazos usilovně přemýšlel, jak by se měl v příštím okamžiku zachovat.

Hoši," řekl konečně Brad. Já zmizím. A mohu vám říci, že bych ten kufík se zlatem vzal sebou, kdybych ho našel."

Haha," smál se Bodkin tiše a sarkasticky. Brad nebyl jedi-ným, který měl tuto skvělou myšlenku.

Kam to dal?" zeptal se neznámý muž. Uložil asi tak velkou sumu do banky."

Jistě ne. Schoval to," prohlásil Bodkin.

Jaký k tomu mohl mít důvod?"

Nemohl to uložit do banky, je to příliš brzo po oloupení Neeceho. Ale mám dojem, že si to nechal někde blízko, aby byl dobře zásoben, až bude chtít upláchnout!"

Vi Bard, kde jsou ty peníze?"

Neví o nic víc než vim já... Vždycky ho to pronásledovalo, ten kufřík se zlatem. On a Orcutt Neecea zadrželi. A jednou jsem slyšel, jak Orcutt povídá: Proč jsme si nechali to zlato ujit!"

Totě se hodí na nás všechny. Silnější vůle prohnanejšího člověka... No, jel si svůj závod. Kvůli němu nebudou všichni muži, kterých používal, stát okolo a čekat, až budou pověšeni nebo zastřeleni. Co tomu říkáte, Bobe?"

Já tady zůstanu," odpověděl Bodkin vyhýbavě.

Odedneška každý sám pro sebe, což?"

Napijeme se na to."

Brazosovi zbývalo jen několik okamžiků, aby se rozhodl, co učiní. Vše, co měl v povaze tygřího, ho nutilo, aby konfrontoval spiklence dříve než opustí místnost. Slyšel všechna fakta. Ale silný pud, který ho nabádal, aby zabíjel, nemohl potlačit jeho inteligenci, jeho uvažování, jeho nadání vymyslet pravou věc v pravý okamžik. Měl by jen malý prospěch z boje a velmi mnoho rizika. A tak Brazos zanechal myšlenku na krvavou odplatu. Tento Brad a muž, jehož jméno neznal, půjdou svou cestou a možná, že se s nimi Brazos již nikdy nesetká. Ale Bodkin, třebaže byl zbabělcem, musí mít silný důvod, aby zůstal v Las Animas.

Brazos slyšel oba muže tiše odcházet. Bodkin zaklel, a spo-kojeně si oddechnul. Něco se skončilo a bylo to více než tato rozmluva. Brazos uleh do postele a ještě dlouho slyšel, jak Bodkin přechází sem a tam. Pak vše utichlo. Bylo pozdě. Brazos mohl v klidu uvažovat o vzrušujících možnostech zítřka. Měl se tedy stát hříčkou Bess Syvertsenové - té krásky, černooké, chytré, malé sirény, které žádný cowboy neodolal? Brazos si přiznával, že se těší na setkání s Bess a začal v duchu osnovat plány, jak na ni vyzrát. Ale dříve než se rozhodl, hleděl si ujasnit celou situaci. Nemusel se obávat, že dojde k okamžitému stří-lení. Starý zvyk v těchto krajích zbavit se nepřítelů běžnou metodou, vyprovokováním k utkání ve střelbě, nepřicházel v úvahu v případě Brazose Keenea. Napětí Brazosových myšle-nek povolilo, když si uvědomoval tuto skutečnost, a měl melan-cholické potěšení ze své pověsti. Ti Surfaceho lidé nemohli najít člověka, který by se mu chtěl postavit tváří v tvář. Wild Bill, Hickok a Billy the Kid nepřicházeli v úvahu z té jednoduché příčiny, že jak velký pohraniční šerif, tak i velký pohraniční desperado by drželi s Brazosem. To bylo něco, na co mohl být hrdý, něco, co mohl povědět June, až se s ní sejde. Vzkázal jí po Jackovi, že pravděpodobně den nebo dva nebude možné se s ní setkat. June mu jistě porozumí. Hleděl zapudit ze své mysli sladkost a vřelost vzpomínky na ni.

Bard Syvertsen se svými spojenci budou jednat opatrně a tajně. Neodvází se otevřeného utkání s ním a také se neopo-vází střelit ho na ulici nebo v některé herně zezadu. To by potvrdilo podezření, které již mezi lidmi kolovalo. To děvče Bess se pokusí zapůsobit na Brazose jako na chudáka Allena Neecea. Brazos promyslel každou možnou fázi takového úkladu i jak mu čelit a připravil si vlastní plán, jak jejich úsilí nejen zmařit, nýbrž i dosáhnout cíle, který si předsevzal - odkrýt Surfacea.

Událostí každé neděle byl příjezd a odjezd odpoledního vla-ku. Znamenalo to, že se shromáždilo tolik lidí, kolik jich Las Animas vídalo jen při tanečních zábavách nebo školních před-staveních. Kostel ve městě nebyl. Občané se dostavili oblečení do svých nejlepších šatů.

Brazos stál na svém starém místě, zády ke zdi staniční budovy. Jeho přítomnost pro ty, kteří ho zpozorovali, trochu kalila bezstarostné potěšení z této hodiny.

Bess Syvertsenová zde byla s nějakými lidmi z venkova, kteří Brazose zajímali skoro stejně jako ona. Stačil mu jediný pohled, aby se přesvědčil, že žádný z těch čtyř lidí nemohl být Bard Syvertsen nebo Orcutt. Pátá byla žena smělého a nápadné-ho vzezření. Brazos je studoval se zájmem.

Byl překvapen touto událostí. Neočekával, že by hvězda Surfaceho prohnaneho tria mohla mít nějaký zájem na lidech z tohoto města. Byl by čekal, že bude ve společnosti cizinců. Kromě toho měla přece Bess Syvertsenová hledat jeho, což rozhodně nedělala. Vlak přijel a žena, doprovázena dvěma z mužů, kteří byli nejlépe oblečení, nastoupila. Bess s oběma druhmi se otočili a loudali se nástupištěm ven na ulici, kde se připojili k zástupu odcházejících. Brazos si zpod svého sombre-ra prohlížel trio, jako kdyby jeho oči byly zvětšovacími skly. Oba muži se potloukali městem, někde je již viděl. Brazos nevěnoval velkou pozornost cowboyskému oděvu Bess Syvertsenové. Všiml si pouze, že má za pasem revolver, trochu těžký na její útlou postavu. Podíval se jí do obličeje.

Zdálky se zdál oválný, světle olivového zabarvení, ozářený pronikavými, temnými zraky. Když přicházela blíž, měl přile-žitost prohlédnout si ji lépe. Úzká tvář, orámovaná tmavými vlasy, které bylo dobře vidět pod jejím malým černým sombre-rem, byla nápadně krásná, až na tvrdý, krutý jestřábí výraz, který Brazosovi neušel. Byl by o tom jistě přemýšlel, avšak jak šla kolem něho, nabyt přesvědčení, že ho beze vší pochyby znala a po celou tu dobu si byla vědoma jeho přítomnosti. Byla tedy výbornou herečkou a toto odhalení zaměstnávalo jeho myšlenky více než její zvláštní fyzická přitažlivost. Brazos se zamyšleně ubíral nahoru ulicí, ale ač se zdržoval tu a tam až do setmění, nespátlil ji.

V pondělí nastal v dobytčím městě opět ruch, zdvihal se prach a vrátila se mu jeho barvitost. Brazos tušil, že toho dne potká Bess Syvertsenovou a čekal netrpělivě na tuto událost. Dá jí všechnu příležitost, aby se mu mohla přiblížit a učinit první krok. Učiní tak na ulici, v některém obchodě, na poště nebo na nádraží nebo v uzavřenosti některého baru či hemy? Během dne ji spatřil dvakrát na ulici a jednou v hale Laileyova hotelu. A vždy šla kolem něho v průvodu různých lidí a zdánlivě ho neviděla. Brazos usoudil, že navazuje tolik náhodných známostí, kolik jen může, aby její eventuální seznámení s ním nebylo nápadné.

U d'asa!" bručel si pro sebe Brazos. Jistě že se začínám ohromně zajímat o tohle špatné děvče v cowboyských kalhotách. Je to náramně štěstí, že jsem se zamiloval do June Neeceové!"

A tak byl Brazos náležitě připraven na okamžik sblížení, kdy k němu došlo na poště. Zdálo se, že Bess spadla z nebe. Náhle stála za ním u okénka, kde si chtěl vyzvednout poštu. Přistoupila těsně k němu a žádala úředníka o známku. Jaká vlna horka proběhla Brazosovými žilami při zvuku toho vysokého hlasu! Poznal ho, až na sladké zabarvení, které nyní měl, místo rozčileného a ostrého tónu, na který se pamatoval. Za známku podala úředníkovi stodolarovou bankovku, kterou tento se smíchem odstrčil.

Co si počnu?"

Důvěřuji vám. Jděte do banky a proměňte ji za drobné."

Brazos rychle vytáhl několik mincí. Tady máte, dámo, vypomůžu vám," protahoval.

Ach, děkuji vám," odvětila uvědomujíc si náhle jeho přítomnost. Vzala dva centy a zaplatila za známku, neměla však žádný dopis, na který by ji nalepila. Pak se obrátila k Brazosovi, který poodstoupil několik kroků. Nyní přišla ta chvíle a Brazos pocítil jedno z nejsilnějších pohnutí svého života. Zde byla dívka, která se měla stát prvním nástrojem úkladu o jeho život. Přesto zapůsobil na Brazose její půvab.

Cowboyi, jak je možné, že jsem si vás nevšimla?" zeptala se vesele.

Brazos sňal své sombrero, stál před ní s obnaženou hlavou se svou vrozenou chladnou zdvořilostí k slabšímu pohlaví.

Nu, myslím jsem si totéž o vás," protahoval se svým poma-lým úsměvem.

„Jsem Bess Syvertsenová," řekla s rozmyslem.

Brazos se galantně uklonil. Jsem velmi rád, že vás pozná-vám," odvětil, ale své jméno neřekl.

Zatím co si vyměňovali tyto poznámky, vedla Brazose stranou od dveří k oknu. Stáli dívající se jeden na druhého.

Byla tak opravdová, jak jen žena dovede být. Brazosův zájem, náhlé cowboyské vzplanutí při setkání s novou dívkou bylo pouhou usměvavou přetvářkou. U ní, jak se zdálo, bylo hlavním pocitem té chvíle překvapení, za kterým skrývala hluboký zájem. Brazos si pomyslel s ironií, že dívka, která má v úmyslu zabít chladnokrevně muže, musí mít o něj určitý zájem.

Dejte na hlavu své sombrero. Nejsem zvyklá vidět před sebou stát muže s obnaženou hlavou," řekla, trochu zmatena něčím, co neočekávala.

Je to jen jedna z mých zvyklostí," odvětil Brazos upřímně. Tam, odkud přicházím, smekají muži před ženami."

Líbí se mi to. Ale zdá se mi to být tak - tak divné... Pocházíte z Texasu?"

Myslím, že jste uhodla."

Kdo jste?"

Ó nerad bych vám to řekl."

Nebojte se," řekla s úsměvem, který změnil tvrdou krásu její tváře. Snesu každý otřes."

Ale jestli vám to povím - leknete se a utečete tady těmi dveřmi a já budu nešťasten."

Ne, to neudělám!"

Nu, tak vem to čert - jsem ten ubohý hombre, Brazos Keene."

Ne!" zvolala. Pod svou přetvářkou prozrazovala určitou upřímnost. Přece nejste ten divoce jezdící, divoce pijící, divoce střílející cowboy?"

Stydím se opravdu, že to musím přiznat, slečno."

Ale vždyť on je zralý muž - a pistolník od paty až k hlavě... To přece nejste vy!"

Ano, já."

Ach ne. To nejste vy, s vaším milým chlapeckým obličejem, ospalýma očima, kudrnatými vlasy, vaším báječným úsměvem!"

Děláte mi poklonu, slečno Syvertsenová." Nemohu prostě uvěřit, že jste Brazos Keene," oznámila vážně, prohlížeje si Brazose svými lesknoucíma se černýma očima, od jeho stříbrných ostruh a vysokých bot, přes tmavý oblek, od něhož se nijak neodrážel těžký opasek se zbraní, a jeho šátek, až k obličejí, kde se zastavila s tak zkoumavým, pronikavým pohledem, jaký si jen Brazos mohl přát.

Zapomínáte, že jsem na Západě, děvče," protahoval. Kolují o mne pověsti, které nejsou pravdivé."

Takové řeči bývají vždycky pravdivé, Brazosi Keene."

Nuže, vrátím vám váš kompliment, co se týče vzhledu," řekl Brazos se svým odzbrojujícím úsměvem a začal si ji prohlížet stejně směle jako dřív ona jeho.

Ostruhy, které měla, byly užívané k jízdě a nejen jako ozdo-ba, ač to byla nejjemnější španělská práce. Její elegantní, ručně pracované boty zdobily nejmenší a nejpůvabnější nožky, jaké kdy Brazos viděl. Cítil, jak se mu v žilách rozlévá oheň. Tyto malé boty zanechaly stopy v prachu pod stromem, tam venku v Hillově chatě. Brazos byl nucen nechat své oči sklopeny tak, aby nezpůsobovala náhlou vášeň, která v něm vzplanula. Avšak její štíhlé nohy a oblé boky, jejichž ladnost kalhoty spíše zdů-razňovaly než skrývaly, byly dosti velkou omluvou pro cowboye bláznivého po ženských, jak se o něm povídalo, aby na ně upíral oči. Zbraň, kterou měla za pasem, vypadala příliš oprav-dově, aby se Brazosovi zamlouvala. Měla na sobě šedou blůzu, červený šátek a koženou vestu s perlovými knoflíky, která byla rozepnuta.

Brazos si všiml, že se nedala zapínat přes její bujně poprsí. A když nakonec si dovolil prohlížet její tvář, viděl, že je v té

chvíli krásná, teplá a zářící, skoro sladká světlem ženské uspokojené ješitnosti. A když se prohlíželi vzájemně s úsměvem do očí, nemohl Brazos uvěřit, že byla otrlým pohraničním děvčetem z tančírny, v nadhledu k polapení mužů, stejně jako ona nemohla uvěřit, že on byl tím nejdivočejším a nejkrva-vějším cowboym pohraničí.

Nuže, jak se vám líbím?" zeptala se šelmovsky. Trvalo vám to dost dlouho. Bylo mi, jako byste mne svlékal."

Nu, líbíte se mi, až příliš," odvětil Brazos a myslel to upřímně.

Proč příliš? Nemůže to být nikdy dost, aby mi to stačilo."

Ó vy jste právě taková, jako všechny ostatní, třebaže nosíte kalhoty... Bože, chtěl bych vás vidět v šatech, do kterých patříte."

A jaké by měly být?"

Nu, myslím něco bílého, s trochou barvy - červené jako ten ruměnec na vašich lících - a paže a krk odhalené... jistě byste oslnila všechny cowboye, Bess."

Není nemožné uvidět mne tak, Brazosi," odvětila zasněně. Ale schází příležitost... Kdypak jsem byla ve slušné tančírně - s..."

Vzpamatovala se dříve, než ji romantika, ubohý šperk její duše, prozradila a dívala se zamyšleně z okna na kolemjdoucí. Brazos udeřil na správnou strunu. Ať byla jakákoliv - stejně jako u každé ženy - zůstávalo v ní skryto někde hluboko to věčné, nezničitelné ženství. Toto děvče mělo snad staré pohraniční zkušenosti, nebylo však starší než rok nebo dva nad dvacet let.

Jak je možné, že jsem vás nikdy nespapřil?" opakoval Brazos svou dřívější otázku.

To věru nevím. Vždyť přece máte oči v hlavě, cowboyi," odvětila.

Nu, abych se přiznal, díval jsem se spíše po mužích."

Jakých mužích?"

Nevím. Myslím ty hombres, kteří se dívají po mně," řekl Brazos zachmuřeně.

Ach tak. Máte tedy nepřátele? Ovšem že máte, zapomínám, kdo jste."

Udělal jsem si nějaké, když jsem přišel před několika týdny do tohoto města. Snad jste o tom slyšela?"

Proč nevsednete na koně a nevrátíte se zpět do Texasu?"

Chtěl jsem to udělat - a možná, že to udělám. Ale byl jsem nějak dopálen. A teď nemohu jít, když jsem vás poznal."

Něco z toho, co jsem o vás slyšela, je pravdivé," řekla vesele.

Aha. Kdo vám to řekl?"

Možná, že Laura Surfaceová a Neeceho děvčata. Ženy si často vzájemně pomáhají, aby se zachránily, víte?"

Nuže - zazlíváte mi - že jsem to zkoušel s těmi děvčaty?"

Ne, obdivuji se vašemu vkusu."

To Surfaceho děvče bylo opravdu vyzývavé. Ale je to ničivý anděl. A Neeceho děvčata jsou příliš jemná a sladká. A ostatně, nerozeznáte je od sebe." Třebaže jen hrál svou hru, měl Brazos pocit nepoctivosti při svých slovech.

Myslela jsem, že to myslíte s některou z nich vážně."

Mýlíte se ve mně, Bess... Proboha, neříkejte mi, že jste ženou nějakého šťastného dobytkaře."

Bohužel nejsem. Jsem svobodná, a dokonce volná. Vlastně - byla jsem - než jsem přišla na poštu."

Takhle se někam dostaneme."

Tato věčná poznámka připomněla, jak se zdálo Bess Syvertsenové, že se snaží poctivě o uskutečnění intriky, jejíž po-hnutkou bylo něco zcela odlišného.

Kam se dostaneme, Brazosi?" zeptala se krátce.

To přenechávám vám, slečno," odpověděl Brazos stejně krátce.

Vždyť mne vidíte poprvé, cowboyi," připomněla mu.

Nu, co dělat. Udělal jste na mne hluboký dojem. Ale rozumějte mi. Žádný Texasan by neurazil dívku."

Urazit! Jak byste mne mohl urazit!"

Nemohl bych, to je jisté."

Líbím se vám, Brazosi Keene?" Líbíte! Myslím, že jste báječná. A nezáleží mi na tom, kdo jste, odkud přicházíte nebo s kým žijete."

To je pro vás riskantní. Můj otec nezaměstnává cowboye." Je zde?"

Ano. Bard Syvertsen. Kupuje dobytek. Cestujeme krajem z Kansas City do Denveru. Otec má nějaké obchody se Surfacem a Millerem."

Kdo je s vámi ještě, slečno?"

Orcutt, otcův společník. Není příliš mladý, ale je do mne zamilován. A s vámi nebude mluvit."

Žárlivý, že ano. A vy ho také milujete?"

Milovat Hena Orcutta?" opáčila, jako kdyby ta myšlenka byla něčím docela novým a trochu ponižujícím. U čerta ne!" Brazos se na ni přísně zadíval. Slečno, vaše ústa jsou příliš sladká na taková slova."

Nesmím před vámi klít, Brazosi Keene?"

Myslím, že můžete, ale jen jednou."

Ukázal byste mi záda?" zeptala se udiveně.

Jistěže - a hrozně by mě to mrzelo."

Děláte si ze mne blázný? Kdo kdy slyšel o cowboyovi, který si nezahrával s děvčetem z tančírny?"

Stojí před vámi, slečno - jestli zahráváním myslíte něco více než napít se a zatančit si s takovým děvčetem."

Myslela jsem něco více, Brazosi Keene!"

Pak jste mne špatně pochopila, slečno Syvertsenová," odvětil Brazos chladně. Sbohem."

Počkujte," řekla a zadržela ho, kladouc mu ruku na rameno. Omlouvám se vám. Věřím vám. Ale nezazlívajte mi, že jsem

myslela, že jste jako většina mužů. Vidím, že nejste... A já nejsem děvče z tančírny, třebaže umím klít."

Nuže - kam jsme došli?" protahoval Brazos se svým poma-lým úsměvem.

Nevím," přiznala se.

Myslím, že jsme mluvili o mužích z vaší rodiny."

V tomto okamžiku bych si přála, aby byli v pekle," řekla s náhlou vášní, která ji celou změnila.

Bess, znamená to, že nebýt jich, zkusila byste to s touto novou známostí?"

Ano - a ještě víc."

Nu, to je hrozně špatné. Mívám vždy štěstí. Jezdím kolem a potkávám dívky. Myslím, že není lehké zalíbit se mi. Matka mne učila respektovat ženy. Nestojím o městské husičky, nebo táborové poběhlíce. Také nemohu vystát ty upejpavé krasotinky. Laura Surfaceová byla jednou z těch, které dovedou cowboye zbláznit. Ale byla flirt. A teď jsem potkal vás."

Brazosi, možná, že jsem také flirt - nebo něco horšího," řekla, když skončil svou řeč.

Jistěže. Říkám vám jen, jak na mne působíte. A musíte mi povědět, jestli to chcete změnit."

Brazosi! To nejhorší při tom je, že to nechci změnit," řekla s pohnutím. Chytlo mne to náležitě... Nelichotí to vaší cowboyské ješitnosti?"

Nechápu vás, Bess. Nikdy jsem nedovedl chápat hlubší děvče. Avšak cítím, jako kdybyste bojovala s něčím, co ne-chtíte, abych věděl. Řekněte mi to - nebo ne, jak je vám líbo. Jestliže se o vás ucházím tak pronto a směle - je to tím, že nevidím žádný smysl v tom, aby se věci zdržovaly. Mám špatnou pověst a mohu být každým okamžikem zastřelen. Pro člověka mého druhu je život příliš krátký a proto žiji ze dne na den."

Nuže, já vás chápu, Brazosi Keene, a myslím... Nezáleží na tom, co já myslím... Co když vám již nic o sobě nepo-vím?"

To na věci nic nezmění. U mne platí jen to, jaká jste vůči mně. Bud'to mne vezmete, nebo mne necháte. Nic se nestalo. A jestli někdo bude litovat, budu to já. Budu jistě rád, že jsem vás poznal a pohovořil s vámi - odjedu a budu vždycky vzpo-mínat na to, co jsem ztratil."

Myslíte přátelství - nebo víc - se mnou... polibky a to všechno?"

Myslím."

Vzít vás či nechat?" uvažovala zasmušile. Na vysloveného pistolníka jste opravdu podivný chlapík. Postavil jste mne před těžké rozhodnutí... Nechci vás nechat... Bylo by mi milejší, kdybyste mne nepovažoval za tak - tak drahocennou báječnou dívku. Je to ale tak-tak..."

Nuže, Bess, jestli mne nepošlete pryč, nechtě mne dále snít," přerušil ji Brazos. Nemůžete změnit svou krásu, ani to něco, jako sladký oheň, který ve vás cítím."

Ale, romantický cowboyi, vždyť nerozumíte ženě."

Což jsem ten jediný romantický cowboy, kterého jste kdy potkala?"

Všichni cowboyové jsou plni romantiky, sentimentálnosti, nadšení a hloupých nesmyslů... Vy jste chlapec, chlapec, Bra-zosi Keene, a já se prostě nedovedu přes to přenést."

Stáli u okna na poštovním úřadě ještě dvě hodiny. Brazos měl nad ní tu výhodu, že od počátku věděl, čím byla, kdežto všechny charakteristické znaky, které si ona o něm vykouzlila, byly nesprávné, stejně jako ty ošklivé, špatné a tvrdé ustálené vlast-nosti, které se přičítaly pistolníkovi. Brazos nemohl jinak než být si vědom, že se nemusí příliš namáhat, aby fascinoval ženy. Dokonce i jeho jméno k tomu přispívalo. Jestliže si ho Bess Syvertsenová představovala jako Panhandle Ruckfalla, nyní za to trpěla. Zdálo se, že Brazosův fyzický vzhled na ni působil stejně jako na ostatní děvčata, jak dobře věděl. Nalezl rychle její zranitelné místo. Kdyby k ní byl pojal cowboyskou náklonnost a polechtal ji pod bradou, byla by přišla kosa na kámen. Ale ať byl život Bess Syvertsenové jakýkoliv - a Brazos věděl, že byl nepočetný a trpký - byla bezbranná před hroznou skutečností, že je pokládána za dobrou, když byla špatná, za jemnou, když byla nízká, že je milována, když jí měl pohrdat. Neprozradila před Brazosem ani na okamžik tuto smutnou pravdu. Avšak její ženské srdce toužilo se mu svěřit. Jestliže se do ní zamiloval na první pohled, bylo to jistě více než měla původně v plánu. Tak, jak ona to viděla, byla její hra odehrána. A nyní se cítila v rozporu. To se stávalo Brazosovi čím dále tím zřejmější, jak pokračovali v rozhovoru, vyptávající se jeden druhého. Bylo krutou pravdou, že propůjčila svou krásu a svou osobnost k oča-rování cowboye, jen proto, aby ho její spoluviníci mohli za-vraždit. Nyní, když se s ním seznámila a snad se do něho i zamilovala, nechtěla, aby byl zavražděn. Tak si Brazos vyklá-dal její vzájemně si odporující dvojsmyslné a divné poznámky. Čím déle hovořili, čím déle naslouchala Brazosovi, a cítila na sobě jeho hřejivý úsměv, tím se stávala rozpoltěnější. Viděl její rozpačitost a podporoval ji pouhým slovem i pohledem. Byl neústupný a přece, jak se mu na první pohled zalíbila, tak mu jí nyní bylo líto.

Je pozdě a jsem hladová," řekla konečně. Vezměte mne někam na večeři."

Myslím, že nejjistější místo bude saloon Dvě Sombra, " odvětil vycházející za ní na ulici. Šla jste někdy s pistolníkem - když byl trochu nervózní z lidí, které potkával?"

Ne. Bude to rozčilující," smála se. A možná, že na to budou v Las Animas vzpomínat."

Šli dolů ulicí, která byla tou dobou plná lidí. Byla výbornou herečkou a kráče-la a hovořila tak přirozeně jako kterákoliv dív-ka, doprovázená mužem. Ale Brazos viděl koutkem oka její ne-nápadné, ostré pohledy, kterými zkoumala okolí. Také byla ble-dá. Nedovedl v ní číst. Byl si však jist, že na cestě z pošty do saloonu Dvě Sombra nepotkali Barda Syvertseny ani Orcutta.

Vešli do restaurace, která naštěstí pro Brazose byla jen poloobsazena návštěvníky. Nalezli místo v rohu u stolu, odkud mohli pozorovat dveře. Na cestě ke stolu Brazos vrhnul vý-znamný pohled najedno z dvojčat, které měl za June. Když ho spatřila, nezměnila se znatelně, ale četl v jejích očích. Jeho příchod s Bess Syvertsenovou bude pro ni utrpením.

Brazos litoval, že se tomu nemůže vyhnout.

Na druhé straně byl zvědav, jak bude na Bess působit blízkost Neeceho děvčat. Jestliže měla sebemenší výčitky

svědomí, do-vedla to dokonale skrýt. Byla napjatá, v zajetí silných citů, to však nemělo nic společného se vzpomínkou na chlapce, kterého zradila tak, že musel zemřít.

Brazos se podívil jejímu sebeovládání a jeho srdce se k ní zatvrdilo. Nyní se mu zdál jeho plán oklamat ji a přivést ji k zpovědi, tak či onak, daleko snazší. To, že byla ješitná a dovedla se zamilovat, ho nijak neobměkčilo.

Brazos si oddechl, když viděl, že June poslala mexické děvče, aby je obsloužilo. Pak upřel celou svou pozornost na dveře a podivné stvoření sedící naproti jemu.

Znáte ta Neeceho děvčata?" zeptala se zvědavě.

Ano, seznámil jsem se s nimi," odvětil Brazos lehce.

Myslím, že mne moc nepřitahují... Víte, byl jsem zajat Bodkinem v souvislosti se zavražděním jejich bratra. Byl jsem však nevinný a Kiskadden mě propustil."

Bard mi o tom vyprávěl," řekla dívka, klopíc na okamžik oči. O tom, jak jste ty lidi zadržel a hnál je k šerifovi. Říkal, že to byl trik hodný Brazose Keenea... Musíte asi Bodkina nenávidět..."

Ujde to. Dříve nebo později si ho podám, až nebudu mít nic jiného na práci," protahoval Brazos s výrazem klidného odhodlání, které se nemínulo účinkem. Mám spadenou hlavě na Joela Barshe. To je ten mladý hombre, který mi hodil smýčku na krk."

A co ti - ti pistolníci nebo kdo to jsou, kteří po vás pasou?"

Bess, když muži jako oni se člověku nepostaví otevřeně, pak - víte nestojí za to, aby se s nimi člověk zabýval."

Nebojíte se?" zeptala se, upírajíc naň v zamyšleném údivu své černé oči.

Ne... Ale Bess, nikdy o těchto věcech nemluvím, lichotí mi, že se o mne strachujete a jsem tomu rád. Ale nemějte žádné obavy."

Strachovat se!" prohodila smějíc se nedůvěřivě, jako by si náhle uvědomila, že má zájem o život cowboye, k jehož vylákání na smrt byla najata. Myslím, že dám náležitě pozor na své srdce - než bych ho zadala tak nejistému muži, jako je Brazos Keene."

To vám věřím, Bess... Nu, tady přichází naše večeře. Máte hlad?"

Zapomněla jsem, že jsme se sem přišli najíst," řekla. Zatím co jedli, hovořila jen málo a zdálo se, že přemýšlí o svém stále těžším problému. Když vyšli ven na ulici, vrátila se jí opět její živost. Když Brazos podotkl, že bude lépe, když si řeknou dobrou noc, vzala ho pod paži a nepustila ho. Chodili nahoru a dolů hlavní ulicí Las Animas. Nesnažila se nijak vlákat Brazose do některé z temnějších ulic nebo někam ven.

Nuže, Bess, nerad se omlouvám," protahoval Brazos, ale jsem cowboy a zvyklý jezdit na koni. Jsem k smrti unaven chozením."

Já také," řekla a přitiskla k sobě jeho paži. Ale my dva nemůžeme nikam jít."

Mohli bychom to zkusit na nádraží a sednout si tam na chvíli."

Šli tam tedy. Zdálo se, že je Bess klidnější, když přišli mezi lidi, třebaže nepřestala být bdělá. Když vlak odejel, vstala a řekla: Pojdte, musím již domů. Jsem tak unavená, že sotva stojím na nohou... Působíte takhle na všechna děvčata, Brazosi Keene?"

Jak to myslíte?"

Byla do něho zavěšená, když kráčeli k Haileyovi. Tam se ho pustila.

Brazosi, byla jsem nejprve ráda, když jsme se seznámili. Ted si tím nejsem tak jista."

Ach, to není od vás hezké. Znamená to tedy rozloučení?"

Kde se sejdeme zítra?"

Zde. Kdekoliv - kdykoliv."

Kdekoliv?" zeptala se a její nevyzpytatelné oči ho probádaly. Co venku za městem?"

Nu, myslím, že to bude lepší tady," odvětil Brazos. A když to řekl, zdálo se, že vzplanula vášně.

Tedy zítra zde, ve dvě hodiny. Adiós."

Příštího dne přišla Bess Syvertsenová pozdě. Brazos chodil sem a tam před hotelem. Konečně přišla a zdála se rozzlobená, což ji dělalo ještě hezčí. Neužnala za vhodné omluvit se. Ale Brazos nepotřeboval žádné vysvětlení. Byli spolu celé odpoledne, procházejíce se, sedíce na nádraží, stojíce na poštovním úřadě. Brazos se Bess úporně dvořil a ona přijímala jeho ucházení se příznivě. Odmítla však jít s ním toho dne na večeři nebo kamkoliv jinam v noci. Když odcházela, byla zřejmě opět pod vlivem přitažlivosti, kterou pro ni měl.

Tento stav pokračoval příštího dne a také následující den. Brazosovu bdělému oku neušly její měnící se nálady.

I když věděl, oč jde a byl ve svém předsevzetí neústupný, bylo těžké nepodlehnout jejím svodům. Nebylo pochyby, že tomu přispívalo její chování. Od chvíle, kdy se seznámili na poštovním úřadě, neučinila ani jedinou věc, ze které by Brazos mohl usuzovat, že se snaží vylákat ho někam, kde by mohl být zavražděn. To bylo ovšem původní pohnutkou, na to čekali její otec Bard Syvertsen a jeho kreatura Orcutt. Nebylo pochyby, že je Bess musela žádat o prodloužení lhůty, když uplynul další den jejich známosti.

Tyto hodiny, kdy byli spolu, musely být sladké pro nešťastné děvče. Prodlužovala je. Brazos začal s přetvářkou, ale jak se jejich známost vyvíjela, zdálo se, že je té přetvářky stále méně a méně třeba. Úcta a galantnost, kterou jí Brazos prokazoval, byly věci, po kterých žíznila, stejně jako po lásce. A jak jim den po dni, skoro hodinu za hodinou podléhala, Brazos stále upřímněji pociťoval, co dříve předstíral. Tušil také, že tak podléhala svému otci a snad i Orcuttovi, že nemohla přijmout nabídku poctivého muže k sňatku, i když se odvažila přijímat jeho lásku.

Čtvrtého dne této podivné známosti přišla Bess o hodinu později. Byla bledá a její tvář prozrazovala utrpení. Tentokrát nedovedl Brazos číst v jejích pronikavých očích. Za ní kráčeli dva muži, jeden velký, druhý menší. Že byli bez kabátů a neměli opasky se zbraní, o tom se Brazosovy ostré oči přesvědčily dříve, než si všiml jejich vzhledu. Malý muž měl tvář, která byla typem pro tváře pohraničních zločinců. To musel být Orcutt.

Velký muž byl tedy Bard Syvertsen, skvělá představa norského mužství, štíhlé postavy, světlých vlasů, očí jako modravý led a ostrých rysů. Mohlo mu být okolo čtyřiceti let.

Brazosi, "řekla rychle Bess, když se přiblížili, to je můj otec Bard Syvertsen a Hen Orcutt."

Dobrý den, pánové," protahoval Brazos svým chladným hlasem a nesnažil se být nikým jiným, než Brazosem Keenem. Věděl, že v té chvíli se nemá od nich čeho obávat a že přišli schválně neozbrojeni. Co tím chtěli docílit, nemohl si Brazos domyslet. Snad to byla neodolatelná zvědavost, aby spatřili cowboye zblízka.

Dobrý den, Keene, jsem rád, že vás poznávám," řekl Orcutt krátce.

Syvertsen si Brazose prohlížel s podivnou důkladností a ne-bylo to jen pro Brazosovu pověst v pohraničí. Brazos dovedl číst v jeho ledových modrých očích jako v otevřené knize. Ne, neznal strach, byl bezcitný - a přece uvnitř hořel. Opětoval Brazosův pozdrav hlasem, který by byl Brazos poznal mezi tisíci. Kdyby byl Bard Syvertsen býval v té chvíli ozbrojen, byl značně blíže smrti, kterou mu Brazos v duchu sliboval.

Moje dcera tráví hodně času s vámi, cowboyi," řekl.

Nu, myslím, že to vím a jsem šťasten," odpověděl Brazos.

Jsem proti tomu."

Ano? A proč, pane Syvertsene?"

Nechci vás urážet, ale každý říká - že si jen zahráváte s děvčaty. Řekl jsem Bess, že musí přestat s vámi chodit.

Odpověděla, že vám to mám říci sám."

Aha. Nu, musím vám s politováním říci, že mě nikdo nesmí urážet. Ale v tomhle případě to myslím smrtelně vážně."

Oba spojenci Bess Syvertsenové očekávali všechno jiné než takovou odpověď, čekali uhýbání nebo krátké ujištění, že jim do toho nic není, nebo chladné zapření. Orcutt planul pod svou snědou, zjizvenou pleť a Brazos se jistě nemýlil, když se mu zdálo, že Syvertsenovy oči vyjadřují žárlivost. Miloval děvče vášní, která se Brazosovi nezdála být otcovskou láskou.

Keene, nevěřil jsem Bess," odpověděl Syvertsen nuceně. To omlouvá tohle vměšování se. Musíte prominout."

Vrátili se do hotelu a Brazosův jemný sluch zachytil zbytek nadávky, kterou Orcutt častoval svého druha. Brazos si nezastíral význam tohoto setkání.

Bess, co u čerta znamenalo to všechno?" zeptal se obraceje se k dívce se zdánlivým překvapením. Zdálo se, že je zarmou-cena.

Pojďte. Lidé se na nás dívají," odpověděla spěšně a táhla ho pryč. Příští hodiny toho odpoledne se stávaly pro Brazose utrpením. Chodili městem sem a tam, a když byli příliš unaveni, usedali kdekoli se dalo.

Byla-li Bess v minulých dnech fascinujícím stvořením, stáva-la se nyní ještě přitažlivější. Teprve pozdě večer poznal Brazos, že přišlo vyvrcholení - že byla Bess Syvertsenová donucena svými spoluviníky, aby ukončila tu komedii - nebo že se stala ženou, zmítající se mezi láskou a zlou mocí, pro ni příliš silnou. Po večeři, kterou jedli u Mexičan Joea, opřela se lokty o stůl, podepřela hlavu dlaněmi a dívala se na Brazose očima, které skrývaly mnoho, ale více prozrazovaly.

Milujete mne, Bess?" ptal se Brazos již postě.

Hrozně. Ale co je to platné...? Poddám-li se lásce, budu zabita. Jestli ne, pak budete zabít vy."

Brazos si všiml, že se jí nezdá být divné, že nežádal vysvětle-ní její záhadné odpovědi. Ztratila svou vychytralost. Zlo ztrácelo nad ní vládu. Viděl, že se vyhýbala rozluštění nebo se ho snažila oddálit, přelstít čas, vytáhnout trochu hořké sladkosti z přítomnosti. Brazos nepochyboval o tom, že když s ním před několika hodinami opouštěla hotel, podrobila se Syvertsenovu nařízení. Avšak bojovala proti tomu po celé odpoledne. Brazos věděl to, co ona netušila, spatřil Syvertseny s Orcuttem vyjíždět postranní ulicí z města ven, tam, kde očekávali, že si Bess dá s Brazosem dostaveníčko. Prožívala muka. Až do úplného set-mění očekával Brazos od ní nějakou výzvu, nějaké předstírání, aby ho vylákala z města. Nestalo se tak - a za tuto známku její ženskosti si přísahal, že jí ušetří, až dojde k nejhorsšímu.

Pojďte," řekla náhle a v jejich očích byl záblesk, prozra-zující nový impuls, příliš něžný, aby to mohla být přetvářka. Vyšli ven na ulici. Byla to hodina, kdy se večerelo a ulice byla liduprázdná. Hala hotelu Hailey byla opuštěná. Pojďte se mnou!" táhla ho pevnou rukou s ocelovou vůlí nahoru po scho-dech do prvního poschodí. Lampy nebyly rozsvíceny a v chod-bě bylo přitímí. Brazos se stal ostražitým. Přece však nemohl vi-dět žádnou spojitost mezi Syvertsenem a Orcuttem a její napja-tou náladou a jejím chováním. Odemkla jedny dveře a otevřela je.

Dáme si dnes brzo dobrou noc, že ano, drahoušku?" prota-hoval. Byl to namáhavý den. Sejdeme se zítra ve stejnou hodinu."

Ano - ale pojďte dovnitř - nyní," řekla těžce oddychujíc.

Bess! Copak jste loco - pozvat mne do své ložnice?"

Loco, opravdu! Pojďte... nebudte bláhový."

Jsem jen člověk, Bess - a myslím, že bych povolil, kdy-bychom se mohli vzít. Ale přes vaše řeči o lásce nemohu věřit, že si mne chcete vzít."

Brazosi Keene! Vzal byste si mne?" zeptala se vášnivě.

Můj Bože, zač mne máte? Vždyť jsem vám říkal, že nejsem Texasan a - mám úctu před ženou, kterou miluji."

Objala ho kolem krku - přitiskla se k němu rozechvěně a zdálo se, že nemůže promluvit a potlačovala pláč na jeho prsou. Bylo to, jako by ji stravovalo nové pohnutí, které mírnilo žár, který v ní plápolal. Toto vyvrcholení končilo ve vášnivém objetí, v náhlých divokých polibcích na jeho tvář i ústa. Zatínala prsty do jeho vlasů. Jděte... jděte - dříve než..." pronesla chraptivě a odstrčivši ho, zabouchla před ním dveře.

Brazos slyšel, jak se vrhla na postel se zadržovaným vzlykotem. Běžel rychle po schodech dolů ven na ulici, kde zůstal stát ve stínu vrat, aby přemýšlel a byl na stráži. Ulice byla teď méně pustá; projel kolem nákladní vůz, z dálky se ozvalo klepání podkov jezdeckého koně; chodci ve vysokých botách přecházeli těžkými kroky.

Dříve než - dříve než..." uvažoval Brazos o posledních přidušených slovech Bess. Dříve než co? Dříve než podlehně té vášni, která ji přemohla tak, že ho zatáhla do své ložnice. Ne! Dříve než mu řekne pravdu! To bylo to, co Brazosovi bušilo ve spáncích. Hle, co z Bess Syvertsenové učinila láska! Nemohla prozradit Surfacea a nechtěla zradit Syvertseny a Orcutta, neby-la však schopna déle klamat Brazose.

Příštího jitra se Brazos cvičil v obratném zacházení se dvěma revolvéry - v řídkých případech nosil dvě zbraně - jak měl ve zvyku, společně s všemi pistolníky - mnohem důkladněji než obvykle - instinkt mu říkal, že přišla jeho chvíle - střetnutí s vrahy Allena Neece nebylo daleko. Jeho oblíbená tmavá pistole vypadala jako lesklý kotouč, když ji otáčel v prstech. A jako kouzlem vylítla na jeho impuls z pouzdra. Když sešel dolů k snídani, páčila ho pravá ruka a kůže na palci byla skoro sedřená. Přišel k jídlu pozdě, prodléval však u stolu přemýšleje a pozoruje ulici. Když spatřil Surfacea jedoucího kolem v kočá-ře, řekl si v duchu: Aha. Myslím, že moje domněnka byla správná.

Konečně vyšel Brazos od Mexičan Joea, napjatý očekáváním, spoléhaje se jako vždy, že v rozhodné chvíli bude vědět, jak se zachovat.

Na ulici potkal Inskipa a Kiskaddena.

Co dělá Surface ve městě?" zeptal se rovnou.

Schůze Společnosti dobytčářů," odpověděl Inskip. Surface se tvářil zamračeně jako před bouřkou."

Poznal by některý z vás Syvertseny a Orcutta, kdybyste je viděli?"

Já je znám," odpověděl Kiskadden. Schovali se u Halla, aby mne nemuseli potkat. Mají něco za lubem, Brazosi."

Chtěli byste, chlapci, něco pro mne učinit? Přejděte na druhou stranu ulice a jděte po ní nahoru a vraťte se po téhle. Ať vám nikdo neujde, ale hlavně zjistěte, kde je Syvertsen a Orcutt. Já počkám zde. Dejte si načas. Ti dva se jistě nebudou procházet ulicí."

Brazos se opřel o stěnu a dával pozor, zatím co jeho přátelé zkoumali okolí. Zdálo se, že jim to trvá dlouho. Zbývalo ještě čtvrt hodiny do jeho schůzky s Bess Syvertsenovou. Přicházel Hank Bilyen, zdánlivě náhodou, přistoupil však k Brazosovi.

Kiskadden mi řekl, že jsi zde. Co se děje, Brazosi?" zeptal se ostře.

Jdi k Hallovejmu a postav se k baru tak, abys nevypadal, že čenicháš okolo. Ale jestli Syvertsen a Orcutt vyjdou ven, všimni si, kam půjdou."

Z Bilyena spadla nejistota. Neproněsť již ani slovo a odešel do Hallova baru. První z obou ostatních mužů se vrátil Inskip. Oddychoval těžce a oči mu svítily.

Brazosi, mám dojem, že se co nejdříve strhne pekelný poprask," oznámil rozčileně. Viděl jsem Surfacea a Bodkina ve dveřích u schodů, které vedou k Old Follows. Surface si tloukl pěsti do dlaně, rudý v tváři. A Bodkin byl bledý jako stěna."

Aha... V kolik hodin se sejdou ti dobytčáři?"

Ve dvě. Myslím však, když je Surface tak rozzlobený, že to bude trvat dlouho."

Tak tam s Kiskaddenem hleďte být, abyste o nic nepřišli, až tam vpadnu."

Brazosi, chcete se postavit Surfacemu?"

Nestůjte tady. Jděte na druhou stranu ulice. Hlídejte Hallův bar a až tam vejdu, přijďte pronto."

Kiskadden přišel k Brazosovi přesně ve dvě hodiny, ve chvíli, kdy měl Brazos dostaveníčko s Bess. Texasan nejevil žádné rozčilení, avšak Brazos věděl, že uvnitř hoří.

Surface právě vešel k Haileyovi. Zastavil Bess Syvertse-novou, která právě vycházela. Zdržel jsem se, abych si zapálil cigaretu. Nerozuměl jsem, co říkal Surface tomu děvčeti, ale slyšel jsem dobře, její odpověď."

A co to bylo?"

Ne - Surface! Nechci! Najděte si někoho jiného na tu špinavou práci!"

Aha. Krátce a dobře. Správně jsem odhadl Bess... Ještě něco?"

Surface syčel jako had a zatáhl děvče do předsíně. Teď ji tam zpracovává, to bych se chtěl vsadit."

Nu, to volá o potrestání. Ještě něco, Kisi? Jsem jako na trní."

Nakoukl jsem k Hallovejmu. Ti chlapi jsou tam ještě."

Pijí?"

Ba ne. Jsou u okna na stráž."

Tak, to by stačilo. Zůstaňte tady. A až vejdu k Hallovým, následujte mne pronto."

Brazosi, nechtě mne jít s vámi!"

Ne. Karty jsou vyloženy, ale oni je neznají."

Brazos vešel rychle do nejbližšího obchodu, proběhl jím, vyběhl ven do stromořadí a utíkal do postranní ulice. Zde zmínil běh, vydechl si a šel dále k Haileyovu hotelu, který stál na rohu, kde se ulice spojovala s hlavní třídou. Brazos prošel postranním vchodem a pokračoval k předsíni. Surface stál po-bliž dveří vedoucích do haly, jeho vysoká postava byla sehnuta nad dívkou, která se právě snažila vyprostit se z jeho spárů. Byl obrácen zády k Brazosovi. Bess se opírala o zeď. Měla výraz bránící se, uštvané bytosti před samým koncem.

Nebojím se vás, Raine Surface," řekla tiše a tvrdě. Říkám vám, že bych nechtěla být na vašem místě ani za všechny vaše peníze."

Brazos vešel, aby se mu postavil tváří v tvář.

Nuže, Bess, myslíte na místě mrtvého muže?" zeptal se Brazos, když vkročil mezi ně.

Ach - Brazosi!"

Surfaceho tvář se okamžitě změnila, zbledl a výraz jeho obličeje byl hrozný. Překvapení bylo tak dokonalé, že kdyby si byl Brazos přál více důkazů o ničemnosti tohoto muže, byl by je spatřil, když mu spadla maska. Na okamžik bylo jasné, že Surface myslí, že nadešla chvíle jeho smrti.

Proč se sápete na moje děvče?" zeptal se Brazos předstíraje žárlivost.

Vaše - děvče?" zvolal Surface chraptivě a jeho brada se přestala chvět. Oklamala vás, Keene - tak jako nás všechny... Je Syvertsenova..."

Dcera, chcete říci?" skočil mu do řeči Brazos. Rančer se uklidňoval. Když se vzpamatoval z prvního leknutí, začal opět nabývat odvahy.

Dcera - u d'asa! Je tak málo Syvertsenovou dcerou jako mojí."

To říkáte vy. Nu, tak co vlastně je?"

Co by mohla být, Keene? Na cowboye, o kterém se říká, že je tak chytrý, jste jistě bláhový..."

To stačí, Surfacei," vložila se do toho Bess. Stála za Brazosem a nyní vystoupila vpřed. Chtěla jsem mu to sama říci a pak odejít z Las Animas. Dejte si pozor, abyste mne nedohnal k tomu, abych mu řekla, kdo jste vy."

Brazos sebou trhnul jakoby uštknut. Tím se uvolnily jeho zadržované síly. Dosud však bylo nutno předstírat.

U čerta! Bess, nelíbí se mi tahle řeč mezi vámi a ním. Ale důvěřuji vám... Surfacei, vždycky jsem myslel, že je u vás něco v nepořádku."

Uštědřiv Surfacemu silnou ránu levičkou, srazil ho Brazos k zemi. Rančer se namáhavě zvedl a koktaje nadávky, ukázal svou krvavou, zkroutenou tvář. Zaplatíte mi za tuhle urážku, vy..."

Jen vytáhněte svou zbraň," supěl Brazos zlostně.

Ale měl-li Surface zbraň při sobě, neučinil žádný pohyb, aby ji vytáhl. Obrátil se nyní k několika svědkům této scény.

Tento cowboy je opilý," řekl těžce, obraceje se k nim a opraňuje si svůj černý kabát. Zás pěkňý příklad pro měšťany v Las Animas. Musíme si zde zavést zákony a pořádek."

Hm! Kdo vám řekl, že jste měšťanem v Las Animas?" opáčil Brazos. Nejste ani ze Západu, Surfacei. Vy sem vůbec nepatříte. A jestli tady chcete zůstat, radím vám, abyste dbal zákona a pořádku - důrazně vám to radím."

Surface přemohl potměšilý vztek. Věděl, že je bezmocný proti západní víře v jednání muže s mužem. Nedovedl však kontrolovat výraz svého obličeje. Když odcházel, vráží ve spěchu do dveří, jeho oči vrhaly blesky na Brazose a Bess. Brazos ho chvíli pozoroval. Ten muž nebyl velký ani silný, v žádném ohledu. Brazos se divil, že vydržel tak dlouho. Porovnávat Raine Surfacea se Sewallem McCoyem nebo někte-rým z velkých zlodějů dobytka by znamenalo urážet je.

Pojďte, Brazosi," řekla Bess tiše a dotkla se jeho ramene.

Prokuratě, Bess!" stěžoval si Brazos, vycházeje s ní na ulici. Málem bych se byl rozzlobil."

Měl jste všechnu příčinu," odvětila klidně, mrzí mne, že jste mne viděl se Surfacem. Mohl byste věřit, že to mne přimělo, abych vám - abych vám řekla to, co musím."

Hlouposti, Bess. Nemusíte mi nic říkat."

Musím, i kdyby to měla být ta poslední poctivá věc, kterou udělám."

Dobře, když to berete takhle."

Uvěříte mi, Brazosi?" prosila ho. Uvěříte mi, i když jsem byla taková lhářka a podvodnice?"

Nu, Bess, jste rozčilená," odvětil konejšivě. Avšak po rychlém pohledu, který na ni vrhl, nesměl se již na ni dívat. Bylo nutné, aby viděl každého muže, který se k nim blížil, když kráčeli ulicí dolů. Ale můžete mi říci vše, co máte na srdci, když vám to udělá dobře - tak spusťte a já vám uvěřím."

Brazosi Keene, jste jediným mužem, kterého jsem opravdu milovala," řekla vážně.

Nu, to rád slyším, ale co myslíte tím opravdu."

Hned vám to dokáži. Kdybych vás byla nemilovala - byl byste nyní mrtev."

Tak? Bess, tahle řeč mi zní nějak povědomě. To už jsem slyšel."

Byla jsem podvodnicí a lhářkou," pokračovala rychle. Co jsem jinak, můžete si domyslet. Surface mluvil pravdu. Bard Syvertsen není mým otcem... neměla jsem nikdy rodiče, o kte-rých bych věděla. Byla jsem vychována v útulku pro - pro nemanželské děti... Syvertsen mne nezkazil, ani Orcutt. Tím je nezatežujte. Byli najati, aby vás odstranili... Měla jsem využít vaší známé slabosti pro ženy - vylákat vás na nějaké odlehlé místo nebo do mého pokoje, kde jste měl být zastřelen - zdánlivě rozzlobeným otcem nebo milencem za to, že jste mne chtěl zneuctít... To byl jejich plán. Dávám vám však své slovo - nikdy od okamžiku, kdy jsem se s vámi setkala, pohlédla vám do očí, nedržela jsem s nimi. Klamala jsem je... A dnes až - až se s vámi rozloučím - řeknu jim..."

Hlouposti, miláčku," odvětil Brazos záhadně a vycítil spíše než viděl její náhlé leknutí. Byli blízko Hallova baru. Inskip stál na svém místě přes ulici. Kiskadden stál tam, kde ho Brazos zanechal, Bilyen dosud nevyšel ven. Brazos přidržel Bess svou levou rukou tak, aby od něho nemohla utéci. Zdálo se, že je poplašená, ale nebránila se.

Děvče, když jste to vše na sebe pověděla, dokázala jste mnoho... získala jste moji úctu... A uspořila jste si pobyt v žaláři a možná - i zachránila život!" Po těchto slovech s ní vběhl do otáčecích dveří a mrštil jí proti Syvertsenovi a Orcuttovi, kteří couvali od okna, takže skoro upadla. Brazos skočil zpět před dveře, tak aby měl před sebou celou velkou místnost.

Všichni ruce vzhůru!" vykřikl pronikavě.

Všeobecné ticho, které ihned nastalo, lišilo se podivně od dřívějšího hlomozu, cinkání sklenic a bzukotu hlasů v baru. V témže okamžiku se Kiskadden přiblížil za Brazose, těsně sledován Inskipem. Pak se pomalu přibližovali k Brazosově levé straně, až pro stoly nemohli dál.

Na protější straně stála Bess podepřena o zeď, popelavá v obličeji, pronikavé oči upřeny na Brazose v hrozném

pocho-pení. Věděla, že Syvertsen a Orcutt jsou polapeni jako vlci v pasti. Lidé, tisíce se kolem nálevního stolu a hracích stolků tušili totéž, ač nechápali příčinu. Ale Nor a jeho tmavý společník nechápali nic, kromě hrozné možnosti, že snad byli prozrazeni. Byli zmitáni vášní, nikoliv strachem.

Ty ďábelská kočko!" vybuchl Syvertsen. Co to znamená?"

Jeho nízká nadávka, jeho chladná otázka působila na děvče jako bodnutí. Ztuhla a její hlava se vymrštila vzhůru. Nárazem o zeď jí spadlo sombrero a objevila se bledá tvář ženy v úz-kostech.

Řekla jsem mu vše!" zvolala.

Coo?" Syvertsenovo slovo, vystřelené jako kulka, mohlo stejně znamenat otázku jako zvolání. Byl to Orcutt, který se do ní pustil: Ty zrádná děvko...! Co že jsi mu řekla?"

Můžete se vsadit, že jsem podvedla vás," zvolala, ještě dopáleněji. Mluvila jsem o lásce s Brazosem Keenem. Ano! Ale bylo to upřímné... A právě jsem mu pověděla o spiknutí, do kterého jsem byla vtažena - že jsem byla vaším vnadidlem, abych ho svedla - abych ho opila - nebo docílila, aby na sebe nedával pozor tak, abyste ho vy mohli zabít... Zavraždit ho, protože nemáte dost odvahy, abyste se mu postavili...! Že jste byli k tomu najati."

To jsi mu řekla... Řekla jsi mu, kdo... "zajíkal se Syvertsen náhle vystrašen i ve své ledové nenávisti.

Ne - neřekla jsem kdo... Ale jestli Brazos Keene má jen polovinu té chytrosti, která se mu přisuzuje, ví kdo to je."

Byla jsi do něho po celou tu dobu zamilovaná?" zeptal se Orcutt nedůvěřivě a jeho žárlivost nabyla vrchu nad ostatními city.

Po celou tu dobu," řekla posměšně.

Ty miluješ toho záletného cowboye s koudelí na hlavě... Toho čmuchavého, potměšilého pistolníka!" křičel Orcutt zuří-vě a jeho kožená tvář nebyla již zarudlá.

Miluji-li Brazose Keenea? Ano - ano! Díky Bohu, zbylo ve mně dost poctivosti, abych se do něj zamilovala!" odvětila s vášní podobnou Orcuttově.

Vytrhnu ti ten tvůj prolhaný..."

Mlčte!" zahromoval Brazos. Čekal chvíli, aby si všichni uvě-domili jeho povel. Zapomínáte, že jsem tady já. Ptejte se mne!"

Oba Bessini protivníci opravdu zapomněli na přítomnost Brazose Keenea. Byli na to drsně upozorněni a viděli, že napjatost pozorovatelů, ticho, zvláštní cowboyův postoj, který byl trochu předkloněný, obě obratné, snědé ruce vztažené nízkou při těle a slabě se chvějící - že to vše znamenalo strašlivou hrozbu. Pak se jim rozjasnilo proč zde Brazos Keene je.

Konfrontoval je. Nebylo úniku. Ať došlo k tomuto neuvěřitelnému střetnutí jakkoliv, bylo skutečností. A bylo to, jako by pověst tohoto cowboye ohnivých očí byla plamenným písmem vepsána na stěnách.

Ptejte se mne, vy zbabělí psi," zvolal Brazos.

Ale žádný z obou zaskočených mužů nepronесl slovo, neboť věděli, co je čeká. Obklopeni svou vlastní chtivostí a požívačností, pomalu myslící a slabě vůle, byli lstí přinuceni střet-nout se právě s tím mužem, kterého chtěli úkladně zavraždit.

Nuže, jestli nemáte dost odvahy se ptát, povím vám to sám," pokračoval Brazos. Bess mi to řekla, ale nebylo to třeba. Věděl jsem to celý ten čas."

Vidíš!" vzplanul Syvertsen, vzpamatovav se ze svého transu a ukázal třesoucím se prstem na děvče s vytřeštěným očima. Ty jsi byla blázen. Předstíral ti lásku. Oklamal tě. Celý čas to věděl! Tak tedy on oklamal tebe. Zradila jsi nás pro jeho polibky."

To není pravda," vylítla Bess a její bledá tvář se zalila ruměncem. Nikdy mne nelíbal... A nevěřím, že si ze mne - dělal blázna."

Zeptej se ho. Podívej se na něj a zeptej se ho," křičel Orcutt celý bez sebe.

Bess upřela svůj nevyzpytatelný pohled na cowboye.

Brazosi, je to pravda?"

Brazos neodpověděl ani neodvrátil své přimhouřené oči od obou mužů.

Nechtě ji," zvolal kousavě. Co na tom teď záleží?"

Keene, jestli žvanila, zabiju ji!" dusil se Syvertsen.

Žvanila... ? Myslíte o mladém Neeceovi a o špinavém díle, které jste na ni navěsili?" zeptal se Brazos opět svým pomalým, protahovaným hlasem, posměšně.

U čerta!" ozval se Syvertsen chraptivě blýskaje očima. A význam jeho slov, třebaže ne jejich slyšitelný zvuk, byl opakován Orcuttem.

Ne, ne!" křičela Bess v náhlém zoufalství. Barde, přísahám, že jsem to neudělala... Neřekla jsem mu nic víc... Heně, věřte mi... Neřekla jsem to - nemohla jsem být tak zkažená!"

Bledé, úzké Orcuttovy rty naznačily ošklivé slovo, které nemohl pronést.

Ach! Teď chápu vše," vybuchl Syvertsen tragicky. Ty falešná duše!"

Povídám!" rozkřikl se Brazos hněvivě. Nechtě to děvče na pokoji. Použili jste ji. Vsadili jste na ni v té hře. Ale teď hraju já... Já! Brazos Keene!"

Vy!" opakovali oba muži unisono.

Ano, já! A jak jsem řekl, co na tom teď záleží - teď? Copak to nechápete?"

Pochopili. Uhodilo je to jako rána klackem. Orcuttovy rty se semkly, Syvertsen začal řídit. Podle těchto znamení poznal Brazos, že Orcutt je z obou nebezpečnější. Pak uvolnil Brazos zadržovaný příval, který po týdny čekal na tento okamžik.

Poznal jsem ve svém životě několik nízkých hombres. Ale vy dva jste vrchol všeho. Zbytečně bych plýtval dechem, kdybych chtěl nalézt pojmenování, které se na vás hodí. Ani bych nenašel dost špinavá slova."

Brazos se odmlčel. Ani při osvobozujícím hněvu nezapomínal na svou lest. Věděl, jak má zacházet s takovými muži, aby zmařil možnosti, které snad měli. A skutečnost, že se jim směl po-smívat, potvrzovala, jak dovedl odhadnout jejich sílu a statečnost.

Proč vás tedy vyzývám k řeči... ? Pamatujete se na tu malou prácičku tam venku u Hillovy chaty? Aha! Nezapomněli jste na to. Ani já jsem nezapomněl a na tomhle jsem pracoval celé týdny. Orcutte, Syvertsen, jestli se odtud dostanete živí, budete viset. Ale možná, že máte dost vlivných přátel, kteří vás zachránějí od provazu, Miller, kupříkladu, a Bodkin, který se chce stát šerifem - a Raine Surface... Aha. To vás nějak studí pod žebry... Nu, myslím, že se odtud nedostanete živí, nedůvěřuji spravedlnosti v Las Animas - ani Společnosti dobytkařů."

Keene! Vy jste se docela zbláznili," hlesl Syvertsen.

Barde, říkal jsem vám to," chraptil Orcutt s trpkou výčitkou. Zavřete hubu a přijměte svou medicínu."

Vy, chlapi, jste zavraždili Allena Neecea a hodili to obvi-nění na mne," pokračoval Brazos neúprosně. Zavraždili jste ho, protože to Surface chtěl. A chtěli jste mne odklidit z cesty, protože se Surface bál, že půjdu po stopě Allena Neecea. No, můžete se vsadit, že jsem to udělal a končím zrovna tady... Surface vyšťval Abe Neecea z ranče Dvě Sombra. Vy ostatní jste té noci Neecea přepadli a obrali o peníze, které měl Surfacemu za dobytek zaplatit. A pošťvali jste na mne tuhle dívku, protože žádný z vás neměl dost odvahy postavit se mně... Nuže to jsem chtěl povědět. A nakonec si přece stojíme tváří v tvář."

Když Brazos skončil, četl v Orcuttových očích zoufalý úmysl sáhnout po zbraní. Vyzval ho. Orcuttovo srdce bylo prostřeleno v okamžiku, kdy zmáčkl kohoutek. Jeho kulka zasvětila kolem Brazosova ucha. Syvertsen, příliš pomalý, aby pochopil a jed-nal, sotva vyprostil svou zbraň, když byl Brazosem zasažen. Kulka, která jím prolétla, narazila na zeď. Syvertsenova život-nost se rovnala jeho zuřivosti. Neupadl. Neztratil zrak ani úmysl zabít. Ale jeho síla byla zničena. Oheň a dým vyšlehly z jeho kývajících se zbraně. Výraz obrovského úžasu, bledé, horečné oči, jeho zmatená slova nenávisti - to vše působilo děsivě.

Brazos byl nucen učinit tomu konec ranou do hlavy, ač věděl, že je ten muž smrtelně raněn. Syvertsen se zakymácel a jeho velké tělo se svalilo přes stůl, z něhož sklouzlo na druhý a nakonec hmotně dopadlo na podlahu.

Dým se rozptýlil. Objevila se Bess, opírající se o zeď, paže široce rozhozené, oči upřené v hrůze na ležící muže.

On je - zabil?" koktala jako omámená. Brazos Keene!"

Náhle vyltla od zdi, vtělená fúrie, nádherná jako tygřice.

Bess," zvolal Brazos, který se obával, jak asi přijme tu tragédii.

Oklamal jste mne - zabít je!"

Nestřílejte, Bess... ne!" vzkřikl Brazos varovně. Zabiju vás."

Když vytáhla zbraň, musel Brazos být rychlý, aby zachránil svůj život. Střelil ji vysoko do paže. Těžká kulka s ní zatočila jako s vlčkem a malý revolver ji vylétl z ruky.

Vykřikla divoce, vrazila do zdi, vyskočila a upadla mezi oba mrtvé muže, kde její boty tloukly do podlahy.

Když Brazos zastrčil svou zbraň a poklekl, aby zvedl její hlavu, přestala naříkat. Dívala se vzhůru na Brazose, zbavena vši nenávisti a vášně.

Brazosi - střelil jste po mně," šeptala vyčítavě.

Můj Bože, udělal jsem to, děvče! Ale proč jste na mne mřila? Proč, Bess?"

Dělal jste si ze mne blázný!"

Ne, přísahám, že ne. Aspoň jsem to neměl v úmyslu. To vy jste mě chtěla klamat, Bess."

Zabil jste mne?"

Mám hrozný strach, Bess," odvětil Brazos a nelhal. Viděl, že ji trefil do prsou nebo do ramene, místo do paže. Tekla jí krev. Bál se ji rozeprout blůzu.

Je to tak lepší, zasluhovala jsem to... Ale být zabita vámi, Brazosi Keene - za to, že jsem vás milovala! Jaká ironie...!

Ach, můj zničený život...! Škoda!"

Bilyen klečel vedle Brazose, Kiskadden, Inskip - všichni ostatní se tlačili kolem, pohnuti a zmlklí.

Bess, jestli musíte odejít - očistěte se ze všeho," řekl Brazos vážně. Přiznejte se. Řekněte pravdu o té věci."

Pravdu?" zašeptala.

„Ano. O zavraždění Allena Neecea."

Ach ano, Brazosi."

Hanku, Kiskaddene - přineste někdo papír a tužku. Napište, co bude říkat... A vy ostatní poslouchajte. Budete voláni, abyste dosvědčili některé důležité věci, které se děly v tomto kraji."

Omdlévám - whisky!" volala dívka skoro neslyšně. Kdosi přinesl sklenici a Brazos ji zakrvácenou rukou přidržel u jejích bledých rtů. Napila se. Dobře," řekla usmívajíc se na něj. Mé pravé jméno je Bess Mooreová. Nejsem Syvertsenovou ženou... Náleželi jsme v Abilene k tlupě Raine Surface pod-plácených lidí. Surface je člověk, který má dvě tváře. Jedna z nich je černá jako peklo... Byli jsme sem zavoláni, abychom odstranili Allena Neecea. Sváděla jsem ho k pití - přemluvila jsem ho, aby se mnou jel z města... u silnice ho Orcutt chytil ze zálohy lasem - strhl ho z koně... když ležel na zemi, střelil ho Bard do zad... zanesli ho do Hillovy chaty... Nechali ho na půdě. Pak přijel Brazos Keene. Bard s ním mluvil pár slov. Myslel, že ho oklamal. Vrátil se do města a navlékl ten zločin na Brazose... Ale naše spiknutí se nepodařilo... A nedávno - Surface nás znovu povolal, abychom vykonali totéž na..."

To stačí, Bess. Dejte mi ten papír, Kiskaddene. Bess, můžete se zde podepsat?" naléhal Brazos silně pohnut.

Bess se podepsala a pak upadla v bezvědomí.

Brazos roztřhl její blůzu chvějícíma se rukama. Stáhl blůzu ze zakrváceného ramene, hledaje ránu, šílený strachem, že bude příliš nízká. Ale nebyla. Nalezl ji vysoko nahoře, právě tam, kde je paže vkloubena do ramene. Bolestná, ošklivá rána, ale nikte-rak životu nebezpečná.

Ó!" vybuchl Brazos. Není těžce raněna. Pouze omdlela... Hanku, sežeň někoho, aby nám pomohl donést ji k Haileyovi. Zavolej doktora. A až přijde k sobě, řekni jí, že nezemře a já se vrátím pronto."

Brazos vzal od Bilyena papír a svěřil mu děvče. Pak vstal, napjatý a plný dychtivosti.

To je tak asi vše, lidé, ale ještě ne docela," řekl, skládaje opatrně zповěď. Pojdte se mnou, Kiskaddene, a vezměte s se-bou ještě někoho."

Před schodištěm v Old Fellows se Brazos zastavil, aby nabil zbraň a počkal na ostatní, které předešel.

Brazosi, je vaše hlava chladná?" zeptal se Kiskadden těžce dýchaje. Nechci vám nic radit, jenom se vás ptám."

Jen mluvte, starý brachu."

Bude lépe, když budete opatrný se Surface. Znáte zdejší kraj - a on má přátele. Ať neříkají, že je to pistolnický kousek."

Nu dobře, jen jestli sáhne po zbrani - ale to neudělá. Prál bych si však, u Boha, aby to udělal! Pojdte a nemějte starost. Inskip přicházel hlomoznými kroky, následován skupinami mužů po dvou a po třech.

Prohledali jste je?" zeptal se Brazos, obraceje se k nim.

Ano, oba a důkladně. Bilyen vzal k sobě peníze, papíry a zbraně."

Brazos vyběhl po schodech nahoru; bral tři stupně najednou a ti, kteří ho následovali, pospíchali za ním, snažíce se našla-povat tise ve svých těžkých botách. Dveře do místnosti byly otevřeny. Surface řečnil zvucným hlasem.

Pánové, všichni obyvatelé tohoto města byli pozváni, aby se zúčastnili této schůze. Ti, kteří nepřišli, spoléhají zřejmě na nás v rozhodování o důležitých věcech. Hlasovali jsme všichni a výsledek zaručuje Bodkinovi, že bude zvolen šerifem v Las Animas. Dříve byl volen Společností dobytčkářů. To je zvláštní vyznamenání."

Surface na okamžik významně umkl, pak pokračoval silným hlasem...

Nyní nezbyvá než vyzvat povaleče, hráče, lehké ženštiny, podezřelé dobytčkáře a konečně jednoho pověstného cowboye, aby opustili Las Animas."

Brazos vytáhl revolver a vstoupil do místnosti.

Nu, Surfacei," zvolal pronikavě. Tady je ten vámi naposled jmenovaný nežádoucí - aby mluvil sám za sebe."

Surface stál na pódiu čelem k shromáždění mnoha mužů, sedících v řadách. Zdálo se, že to všemi škublo, otočili se však, aby viděli, co se děje.

Nikdo se nehýbejte," poručil Brazos. Surfacei, hra je u konce!"

Bledá tvář rančera nejevila žádnou zjevnou změnu. Začal uvažovat o tomto přepadení. Kiskadden, Inskip a ostatní vešli do místnosti s vážnými zamračenými tvářemi. Jejich příchod znamenal pro něho stejně, ne-li více, než příchod Brazose.

Pánové, přicházíte příliš pozdě, abyste se účastnili této volby," prohlásil zvucným hlasem.

Hlouposti!" odvětil Brazos. Surfacei, slyšel jste mne? Řekl jsem, že vaše hra je u konce!"

Co tím míníte?" zvolal Surface prudce.

Právě jsem postřílel vaše lidi."

Coo...! Koho?"

Barda Syvertsena... Hena Orcutta a Bess!"

Mrtví!"

Nu, to děvče ještě žilo a podepsalo svou zповěď."

Se Surfacem se udala nápadná změna. Stal se jiným člověkem.

Uslyšíte to tady."

Levou rukou, pozoruje dobytčkáře jako ostříž, vyňal papír ze své blůzy.

Přečtete to někdo."

Kiskadden vzal papír a četl slavnostně pomalým, vážným hlasem, který zněl nějak přesvědčivěji a neúprosněji svým te-xaským přízvukem.

Když skončil, zdálo se, že Surfaceho postava se zmenšila. Otevřel několikrát ústa, ale nevyšlo z nich ani slovo.

Surfacei, doufám, že budete mít dost odvahy, abyste vytáhl zbraň, ale sázím se, že to neuděláte," zvolal v chladném hněvu.

Rančer neuposlechl této výzvy. A když to bylo jasné, začali sedící muži nervózně šoupat nohama, bručet, kroutit se a doro-zumívat se mezi sebou hněvivými pohledy.

Dobře Surfacei. Nemohu mařit čas," pokračoval Brazos. Pojdte sem!"

Surface uposlechl bez zdráhání a když došel na volné mís-to za sedadla, poručil mu Brazos, aby zůstal stát a dal ho prohledat.

Tak vy jste měl u sebe zbraň," protahoval Brazos posměšně. Rád bych, u čerta, věděl, k čemu... Surfacei, jste tak nízký, jako ti nejhorší. Kdybychom byli v Novém Mexiku, dostal byste pořádný výprask."

Tato Brazosova řeč uspíšila výraz nahromaděného údivu a hněvu mužů, k nimž Surface prve mluvil.

Mlčte!" zařval Brazos náhle dopálen. Křičte trochu pozdě proti tomuto muži. Možná, že většina z vás je poctivá, ale někteří jsou špatní...! A jistě bude pro vás a pro Las Animas nejlépe, když spolknete tu hanbu, o kterou se budete všichni dělit."

Pak strčil Surfacea do zad svou pistolí.

Hejbejte se, vy! A nezapomeňte, že bych s chutí vyzkoušel vaši specialitu - střilet lidi zezadu."

Brazos vedl Surfacea před sebou dolů po schodech na ulici a k rančero-vo kočáru. Brazos vylezl na zadní sedátko.

Jedte ven k Neeceho ranči," zvolal dost hlasitě, aby to všichni kolemstojící slyšeli.

K Neeceho ranči...! Kde je to?" koktal Surface.

Kde myslíte - vy zloději...? ranč Dvě Sombra!"

Hustě zalidněné chodníky Las Animas se pak staly jevištěm nového kousku Brazose Keenea. Nejváženější občan

pohra-ničního města řídil své spřežení vraníků středem hlavní třídy, s revolverem na svých zádech a za touto zbraní cowboy s chlad-ným výrazem v tváři.

Brazos se nedíval vpravo ani vlevo a byl příliš zaměstnán, aby se mohl těšit z této jízdy nebo z výskání, které se ozývalo ulicí a ven z města za ním.

Zakrátko dojelo ohnivé spřežení na ranč.

Surfacei, chci ten kufřík se zlatem."

Jaký - kufřík - se zlatem?"

Však víte. Syvertsen zadržel Neecea a oloupil ho o něj."

Ten! Já ho nemám," odpověděl Surface.

Nu, to bude moc zlé. Jen přemýšlejte a možná, že si vzpomenete. Slyšel jsem Bodkina, Brada a ještě jednoho muže hovořit o tom kufříku se zlatem. Vy ho máte. Najděte ho - nebo vás prostřelím pronto a najdu si ho sám."

Dobře, já - já ho přinesu," odpověděl Surface namáhavě.

Maje hlaveň Brazosovy zbraně v zádech, vedl ho rančer do domu a do svého pokoje, kde ze schránky pod podlahou vytáhl nesmírně těžký vak.

Otevřete to," poručil Brazos dychtivě.

Surface uposlechl a vyňal z kufříku balíky bankovek a pytlíky, které vydávaly melodický zvuk vzácného kovu.

Dobrá. Vyneste to ven."

Brazos poručil Surfacemu, aby s ním jel zpět tak, jak přišli. Hloučky mužů stály na rozích a před bary. Před Haileym byl zástup lidí.

Jedte na nádraží, Surfacei. Je právě hodina příjezdu odpo-ledního vlaku."

Se zbraní v ruce se postaral Brazos, aby si sesazený rančer koupil lístek do Abilene - nechal ho stát na nástupišti jako terč všech očí - poručil mu, aby nastoupil do osobního vlaku. Pak k němu promluvil poslední slova.

Surfacei, vyjdete z toho moc šťastně. Možná, že se nad tím zamyslíte, když vám řeknu, že za to máte co děkovat vaší dceři... Odejděte z Colorada a nevracejte se... Jestli vás ještě jednou potkám, zabiju vás!"

Když vlak odjížděl, kráčel Brazos zpět ke spřežení. Oknem spatřil Surfacea, bledého a rozrušeného, jak se dívá ven nevi-doucíní zraky.

Bilyen přiběhl přes koleje, s přehozenými těžkými opasky se zbraněmi.

Pane Bože - cowboyi, je to věru těžké sledovat tvou stopu," řekl udýchaně.

Hanku, nechal jsem ho odejít," řekl Brazos, jako kdyby tato skutečnost byla nepochopitelná. Je to první bídný zloděj, na kterého jsem byl slabý... to všechno pro to jeho zelenooké, červenovlasé děvče!"

To nejlepší, co mohl udělat," odpověděl Bilyen srdečně. Brazosi, možná, že to byla ta tvá slabost pro ženské, ale zdejší tvrdohlaví muži se na to budou dívat jinak... Ale kam chceš jít - co chceš dělat?"

Hanku, dostal jsem ten kufřík se zlatem a bankovkami, který Syvertsen ukradl Neecemu," oznámil Brazos vítězoslavně. Je tady pod sedadlem."

Ty - zatrachtilý texaský pistolníku!" zvolal Bilyen v doko-nalém úžasu.

Poslyš. Vezmi ten kufřík ven k Neecemu. A hned ho dovez tady tím spřežením ven do ranče Dvě Sombreira. Ještě dnes...! Řekni June a Janis, že je pro ně jejich domov připraven - a žádná krev nebyla prolita, aby zkazila jejich příchod domů. Řekni jim, že už nemusejí rozdělovat sekanou pečení na pultě a - a řekni jim, že odcházím na nějaký čas na venkov, ale jistě se vrátím."

Brazosi, žádný muž na světě kromě tebe by neměl přinést tu zprávu. Cowboyi, pomysli jen, o co přijdeš!"

Hanku, na Texasana jsi trochu těžkopádný. Prošel jsem prá-vě krvavou hrou se zbraní, že ano - a málem jsem zabil ženu!"

Chápu to. Snad máš pravdu. Ale to děvče není těžce raněno... Donesli jsme ji k Haileyovi a doktor Williamson ji pronto ošetřil."

Aha. Má nějaké zlomeniny?"

Nu, už se nepokusí vytáhnout zbraň... Človče, ta byla divoká. Je to divné, jak taková ženská dovede milovat a zabít skoro jedním dechem... Tady je její malá pistole - a těžké zbraně, které jsme našli u těch hombres... Taky peníze, Brazosi. Oba měli balíky bankovek. Tady jsou, vem si to raději na starost. Jistě sis to zasloužil, haha!"

Brazos si přehodil opasky přes levé rameno a díval se s trp-kým úsměvem na malý revolver, ze kterého Bess po něm střelila. U čerta! To se jí musí nechat. Byla by mě střelila, Hanku... Právě do toho slabého místa, které jsem pro ni měl. Nu dobrá, postarám se o vše - a také o ty peníze, když myslíš... Bože, to je prkenice!"

Ta byla Syvertsenova," řekl Hank, a tady je Orcuttova."

Ti hombres lehce vydělávali. Nu, tam, kam jdou, nebudou potřebovat nic. Bess ano."

A ty také, Brazosi. Měl by sis ponechat Orcuttovy pe-níze. A jak tě znám, bude z toho mít prospěch kdekdo - jen ty ne."

Dobrá, uvidíme... Na shledanou, Hanku."

Navštiv nás brzy, Brazosi," volal za ním Bilyen. Tam venku na ranči Dvě Sombreira."

V Bessině pokoji byla dvě okna, dovolující slunečnímu svět-lu, aby proudilo dovnitř. Osvěťlovalo její bílou, zničenou tvář na polštáři. Avšak nenávisť, vášeň a ohnivost zmizela.

Brazos přikročil k posteli a požádal ošetřovatelku, aby je nechala na chvíli o samotě.

Dobrý den, Brazosi Keene," řekla dívka, dívajíc se naň svýma nevyzpytatelnýma očima.

Dobrý den, děvče," odpověděl a usedl opatrně na postel. Máte bolesti?"

Není to již tak zlé. Ale bolelo to pekelně."

Bylo to jen o vlasek, Bess... Bože, jaký jsem měl strach!"

Nechtěl jste mne zabít?"

Bože, ne! Musel jsem něco udělat pronto a snažil jsem se vás jen zneškodnit."

Přála bych si, abyste mne byl zabil."

Jistě, vy bláhové děvče. Ale neudělal jsem to. A vy to přemůžete a někde daleko odtud zapomenete na svůj - na své trápení a stane se z vás pořádné děvče."

Brazosi! Věříte, že je to možné?"

Ano, pevně v to věřím." Ale copak - nemusím do žaláře?"

Jistěže ne. Bess, máte nějaké příbuzné nebo přátele, ke kterým byste mohla jít?"

Několik přátel v Illinois. Žádné příbuzné, Brazosi... Ach, jak jste hodný! Při vši své ďábelskosti... Brazosi, smím-li odejít, měla bych to udělat hned. Tohle město bude v pozdvižení."

Myslím, že ano. To, že jste se stýkala se zloději dobytka, nebylo tak zlé. Ale to Surfaceho dílo - najmout vás a vaše druhy k odstranění Allena Neecea... to bylo hrozně podlé a hrubé, Bess! Učiníte dobře, když opustíte pronto Colorado."

Odjedu nočním vlakem," odvětila spěšně. Mohou mne odnést. Tahle žena mne dopraví - na dráhu určitě... Ale budu potřebovat peníze, Brazosi. Nemám žádné. Bard měl tašku plnou velkých bankovek. Našli to?"

Tady je, Bess," odvětil Brazos a strčil ji pod polštář. Myslí, že bude moudré od vás odejít ihned. Snad by se nic nestalo, kdybyste tady zůstala, ale až se uzdravíte - nu, muži jsou divní, Bess. A ať jste k tomu byla přinucena nebo ne, byla jste účastná na vraždě Allena Neecea. To se nedá utajit."

Ach ano, vím to. Je to hrozné," odvětila. Byla jsem donucena. To však není omluvou. Pokoušeli se o to silněji ve vašem případě, ale nepodařilo se jim to."

Nu, bylo zatraceně namále," řekl Brazos. Vy podivuhodný, hrozný cowboy!...! Člověk vás musí mít rád. Budu na vás vzpomínat takhle, místo abych... Bože! Pochopila jsem vše v okamžiku - kdy jste mne vtáhl do toho baru a mrštil mnou proti Syvertsenovi a Orcuttovi. Ve vašich očích byla smrt. Ale já jsem byla tupá. Neprohlédla jsem vás... teď to vím. Orcutt prokoukl. Příliš pozdě! Jsem ráda, že je to za mnou. Myslím, kdybych si byla jista jednou věcí - mohla bych se stát teď poctivou."

Jista jakou věcí, Bess?"

Snesla bych myšlenku na to, že jste mne klamal - kdybych věděla, že jste o mne opravdu stál," řekla, nejsouc si vědoma své podivné nelogičnosti.

Brazos vzal její malou, pevnou, studenou ruku do své a držel ji pevně. Nemusel se přemáhat, aby něco předstíral. Byl by to však stejně učinil a věřil, že jedná správně.

Bess, věděl jsem, že náležíte k tlupě zločinců. Ale myslel jsem, že jste Syvertsenova dcera a byl jsem do vás celý blázen, dokud jsem se nedozvěděl, že jí nejste. To bolelo jako peklo, Bess. Vy nejste jako některá z těch děvčat z tančírén. Jste báječná, Bess - a myslím to tak, jako když řeknu, že je kuň čistokrevný. Vy jste to nejkrásnější stvoření, které jsem kdy viděl. Tenkrát večer, tady před vašimi dveřmi - když jste mne držela kolem krku, měl jsem hrozný strach."

Strach!" odvětila udivena a změklá. Její tvář ztratila svou bledost. Neříkejte mi, že jste myslel, že jsem měla umluveno s Bardem a Henem, že vás nacytají v mém pokoji - nebo jak z něho vycházíte - a že toho použijí, aby vás zastřelili?

Tenkrát ne, Brazosi!"

Hlouposti, miláčku, nemyslel jsem..."

Brazosi, řekněte to ještě jednou."

Hlouposti, miláčku. Tenkrát jsem zapomněl na Syvertsen a Orcutta. Měl jsem hrozný strach, protože jsem se bál, že chcete - nu, to co jste opravdu chtěla - a měl jsem strach, protože jsem také chtěl... to by bylo zničilo všechno, Bess. Jak jsem se od vás dostal, to věru nevím."

Miloval jste mne tenkrát, Brazosi?"

Nu, jak byste to chtěla pojmenovat?"

Ale pak, když jste měl dost času na přemýšlení... a teď, Brazosi?"

Je to jinak, Bess. Něco, zač bych vámi měl pohrdat, a přece tak sladké - a lituji... budu na vás vzpomínat, Bess. Za nějaký čas zapomenu na váš - nu, však víte, a budu na vás vzpomínat jako na takovou, jakou jste se pro mě dělala. To je vše."

Polibte mne, Brazosi."

Sklonil se nad ní a políbil ji tak, jako kdyby byla tím, čím se snažila být, aby ho oklamala.

Ach, Brazosi! Co jste mi to udělal!" nařikala zoufale, tisknouc se k němu.

Nu, unavil jsem vás, to je jisté," odvětil a vyvinuv se jemně z jejího objetí povstal. Půjdu teď, miláčku. Vypadáte tak straš-ně, jako když jste ležela na podlaze u Halla a já myslel, že umíráte... Příliš jsem vás rozčilil."

Zlomil jste mi - srdce... a žehnám vám za to - a chci - chci žít."

Nu, jen si představte - zlomit dívce srdce a zlepšit ji tím!" protahoval Brazos a sklonil se, aby ji znovu políbil. To je něco pro člověka jako jsem já, aby si zapamatoval. Přijdu se s vámi rozloučit k vlaku."

Zašeptala něco příliš tiše, aby tomu mohl rozumět a její temné oči ho sledovaly ke dveřím.

Brazos zastavil koně a díval se se smíšenými pocity úlevy, bolesti a štěstí dolů do Coglanova údolí, schouleného mezi úpatím posledních vrchů a bariérou nevlídných hor.

Ač byl teprve počátek září, zde nahoře byly již mrazíky, které zalily osiky a zapalovaly duby. Brazos zde byl již před lety. Čas neměnil příliš přírodu, nepřišel-li člověk, aby ji předělal. Neviděl žádné změny. Pamatoval se na osamělou, mrtvou borovici, která stála jako stráž podél cesty, vedoucí do Nového Mexika.

Nebylo daleko do západu slunce a na černém horizontě se blýskalo z těžkých nakupených mraků. Štěrbinami zářily zlaté sluneční paprsky dolů do zeleného údolí s jeho plochami alfařky, jeho šedými pastvinami, tečkami, prozrazujícími stáda koní a dobytka k jeho vinoucím se pruhem lesklé vody.

U čerta!" uvažoval Brazos zamyšleně. Tohle je kout, kde bych se rád jednoho dne usadil. A teď myslím, že budu jezdit pro velký ranč."

Toto údolí nahoře na úpatí vrchů bylo čtyřicet mil vzdáleno od Las Animas. Bylo to osamělé místo, kdysi obývané Indiány kmene Ute, kteří dosud občas přicházeli dolů z hor. Kmen se odstěhoval na nepřístupnější místo, vyhnán postupem svého bezohledného nepřítele - bílého muže. S Coglaniem, jak si Brazos vzpomněl, byli zadobře.

Nu, myslím, že bylo načase, abych někam zalezl," pokračoval Brazos. Protože bych se byl někde jistě dostal do horší pralice... ti hombres s Bodkinem oné noci - Brad a ten druhý chlap - ti mi nedělají starosti. Ta práce není skončena. Něco mi říká, že se beztoho ještě s Bodkinem srazím. Tady jsem - a bylo již načase, jinak bych se byl dal do pití - už teď cítím jakousi úlevu kolem žaludku. Budu do úpadu porážet dříví, chodit s flintou po těch vrškách - a za čas - možná, že si dovolím přemýšlet..."

Bylo skončeno dlouhé strádání, nejistota, věčná potřeba ostra-žitosti a bdění, nátlak na jeho skryté síly, chladné očekávání boje - a touha po krvi. Nyní byl unaven tím ledovým pocitem ve svých útrokách - výčitkami z volnosti, že bude moci pracovat, odpočívat, snít a vzpomínat na ty skvělé dívky, kterým sloužil a jejichž lásku získal.

Brazos jel dolů do údolí a vzhůru k dřevěnému srubu mezi borovicemi. Před dveřmi si hrály dvě malé dívky. Utekly jako Indiánky. Buclatá, mladá žena růžových tváří vyhlédla ven. Pohled na ni udivil a zároveň potěšil Brazose. Coglani si našel ženu.

Dobrý večer, paní," řekl Brazos snímaje sombrero. Je Coglani někde nablízku?"

Byl tady. Sestupte a pojdte dále, cizince."

Brazos sotva sestoupil z koně, když se Coglani objevil, sekýru v ruce. Byl to statný muž, dosud mladý, napůl lovec a napůl stopař, hnědý jak Indián.

Dobrý večer, Coglani," protahoval Brazos. Jsem opravdu rád, že tě vidím."

Brazos Keene, na mou věru!" zvolal horal a zavýskl.

Ty zpropadený, dlouhonohý cowboyi, vlož ji sem!" a div že nerozmáčkl Brazosovi ruku.

Hej, člověče, pozor na tuhle pracku," zařval Brazos snaže se ji vykrotit. Právě jsem byl nucen jí použít a možná, že ji budu ještě moc potřebovat."

Haha! Vždyť jsem si to myslel. Nic jiného by tě nepřivedlo, abys mě navštívil. Ale ses vítán, cowboyi, jako květiny na jaře... Roso, tohle je můj starý přítel Brazos Keene! Jezdili jsme spolu v Panhandlu... a nebýt jeho, nebyl bych dnes tvým man-želem. Brazosi, tady je ta malá ženuška, jak jsi vždycky říkával, abych si našel."

Uvítali Brazose a malá plachá děvčátka se sovima očima se přiblížila už bez bázně.

Později odešli Brazos a Coglani s Brazosovým koněm dolů ke stájím.

Coglani, rád bych zůstal tady v okolí asi měsíc," řekl Brazos. Kácet dříví, honit a toulat se a být sám. Však víš!"

Ano, chápu. Řekni mi vše anebo nic, jak chceš."

Nuže, shodím to ze sebe," odvětil Brazos a pověděl krátce o tragédii v Las Animas.

Tak to bylo ono," řekl Coglani klidně. Myslel jsem si, že vypadáš trochu bledě a unaveně. Opět taková záležitost jako McCoy - Slaughter, co?... Slyšel jsem o Surfaceovi. A ztratil jsem letos v létě dobytek. Měl jsem skoro tisíc kusů."

Nu, myslím, že krádeže na nějaký čas přestanou," řekl Brazos zamyšleně.

Doufám, že zde s námi přezimuješ, cowboyi," odvětil Cog-lan vřele.

Jen asi měsíc. Vypotím ze sebe ten jed. Bože, měl jsem v poslední době tak málo jídla, že by to těžce udrželo naživu cowboye, jedoucího za prací. Budete mne muset vykrmit, Cog-lane. A chtěl bych, abys zajel jednou týdně do města a přinášel mi odtamtud zprávy. Můžeš si najít nějakou výmluvu a navštívit Neecea. Bilyen ví, že zde budu. Můžeš s ním mluvit. Bude mne hrozně zajímat, co se tam děje. Ale neříkej nikomu, hlavně ne Neeceovým, že jsem tady nahoře."

Brazos si postavil dřevěnou chýši pod borovicemi na břehu potoka. Udělal si z větví borovice ležení a natáhl přes ně po-krývku. Později se vrátil do Coglany chaty a pojedl vydatnou večeři, která byla mimo jiné ze zvěřiny a z divoké krůty. Nezdržel se dlouho u pohostinného Coglana. Dětem řekl: Brzy se spřátelíme." Pak si šel lehnout na své lože pod temnými borovi-cemi a natáhl se na něm, jako by si přál, aby nemusel už nikdy vstát. Horský vzduch byl studený a řídký. Potok pospíchal s bub-láním přes kameny, vítr nařikal v korunách stromů a známý, osamělý pláč kojotů se ozýval smutně v dlouhých odmlkách.

Skoncoval tedy s temnými mocnostmi, které ho ovládaly. Tentokrát nepotřeboval omamný nápoj, který by přinesl zapo-mnění a otupil vzpomínky. Ta nelítostná stránka byla pouze částí jeho povahy. Jako noční démon odlétla, nechávajíc mu možnost spánku.

Příštího dne se probudil k novému životu, nemohl se však těšit ze své dokonalé samoty, z barevné krásy podzimního jitra, ze zpěvu stěhovavých ptáků, kteří se v údolí zastavili na své cestě k Jihu. Musí se tělesně vyčerpávat, aby mjející hodiny a dny mohly na něho působit uklidňujícím vlivem.

V Texasu, ve dnech svého chlapectví, býval velmi obratný v zacházení se širočinou. Zde v Coglanově lese, kde ležela spousta kmenů mrtvých dubů a osik, dal se Brazos do práce. Nosil rukavice, protože se vždycky snažil zachovat si ruce, hlavně pravou, měkké a ohebné. Kácel, odklízal a štípal dříví, až byl den jako kouzlem u konce a on unaven. Dny rychle ubíhaly. Přišel večer, kdy se Coglan vrátil z Las Animas. Brazos viděl, že je plný novinek, které nechtěl před svou ženou vyprávět.

Brazosi," řekl po večeri, dostal jsem několik dobrých doutníků. Pojďme ven a zakuřme si."

Vyšli do měkkého přití. Červen zapadajícího slunce mizela za vrcholky hor, z výšin vanul studený vítr, pozdní cvrčkové hráli své podzimní písně.

Brazosi, slyšel jsem toho tak zatraceně mnoho, že si to nebudu nikdy pamatovat," začal Coglan vzrušeně.

Mluv, člověče, nebo ti něco hodím na hlavu," odvětil Brazos netrpělivě.

Tak poslouchej. Tentýž den, když jsi sem jel, byl Raine Surface zabit na ulici v Dodge City."

Ne!" zvolal Brazos ušasle.

Je to fakt. A bylo z toho mnoho řečí od Dodge až do Denveru."

Kdo?" zvolal s náhlou prudkostí.

Nikdo v Las Animas nedovedl říci, kdo ho vlastně zabil. Ale připisují to vysokému muži s divným hlasem. Byl slyšen, jak proklíná Surfacea a po tom střelení opustil pronto Dodge."

U řasa! Ať mě čert. Byl to ten třetí té noci, kdy jsem špehoval Bodkina s jeho dvěma kumpány. Ten druhý se jmeno-val Brad. On a ten neznámý hombre měli něco proti Raine Surfacemu... Nu, tak dostal, co mu patřilo!"

To jistě. Myslím, že to všichni dostanou, dříve nebo po-zději."

Ne, všichni jistě ne. Znal jsem nejednoho dobytčího barona, kterého měla většina ve vážnosti a jen několik nás vědělo, že je to krvavý, zlodějský padouch. Známa jednoho tady v Novém Mexiku, který zemře v posteli, obklopen svou rodinou a přáteli. Ale takových velkých dobytčáků toho druhu je jen málo... Pokračuj, Coglane, mluv! Ještě jsi mi nic nepověděl."

Nuže, pak je tady Bodkin," pokračoval Coglan. Stal se šerifem. Nikdo ve městě se k tomu neměl, aby mu to místo upřel. A ukázalo se, že ho někteří ze Společnosti dobytčáků podporovali."

Nepovídej!" zvolal Brazos. No, to je houževnatost, Cogle-ne, tak jistě, jako že kouříš ten smradlavý doutník, Surface měl větší moc než jsem tušil. A jeho tlupa byla silnější... ať jsem proklet!"

Brazosi, je Bodkin ničema?"

Ničema? Člověče, zloděj z Missouri je poctivec v porovnání s Bodkinem... Ale když tak na to myslím, vlastně jsem Bodkina neusvědčil - a ani Bess ve své zpovědi... Nu, to je smělost! Rád bych věděl, co tomu říká Kiskadden a Inskip." Řeknu ti to, Brazosi. Známa je oba dobře a můžeš se vsadit, že jsem na téhle cestě do města navštívil kdekoho, kupoval drinky a kuřivo a sháněl noviny. Kiskadden říkal, že situace není nikterak vyjasněná. A Inskip řekl, že nikdy nebude, dokud nebudou všechny dobytčí pastviny přeorány. Žádný z obou se nevyslovil přímo o Bodkinovi. Ale Bilyen to udělal. Řekl, že Miller vstoupil na Surfaceho místo a nová Společnost dobytčáků je stejně silná jako byla, má však méně odpůrců. Co tím Bilyen myslel, Brazosi?"

Nevím, jsem z toho jelen."

Nuže, lidé ve městě mají v úmyslu propouštět pracovní síly a dobytčáci vyčkávají, jak se bude Bodkin ve svém úřadě chovat."

Aha. No, nechci nic předvídat," řekl Brazos. Nechme toho... Co dělají Neeceovi?"

Jel jsem ven na Dvě Sombra, odvětil Coglan. Tam jsem se právě sešel s Bilyenem. Neece se na mne pamatoval. Jistě se hodně změnil - je-li pravda, co jsem o tom slyšel. Stále stejný dobytčák, bystrých očí, pilných jako včela, jak jsem ho znával. Ptal se mne, mám-li nějaké stádo na prodej. Řekl jsem, že ano - co mi zloději nechali. A on na to: Přijďte to dolů, dříve než napadne sníh... Bilyen mi ukázal celý ranč. Surface věnoval spoustu peněz na opravy a zlepšení. Je to věru báječný ranč. Viděl jsem ta dvojčata, June a Janis. Nemohl jsem je rozeznat. Ale nač také? Zdály se mi být jako okouzlené."

Okouzlené! Nu, není divu... Co asi udělají s tím saloonem?" Nechají si jej, u čerta, je to zlatý důl. Dali si tam správce - ženu, jejíž jméno jsem si nezapamatoval - a povedou to dál."

Dobrý nápad, ale myslím, že tam přestanou všichni mladí cowboyové chodit. Co udělal Neece se Surfaceho lidmi?"

Propustil je pronto. Najal si novou tlupu jezdců a čeká na tebe, aby ses stal jejich předákem."

Och!" vydechl Brazos a málem překousl překvapením doutník vedví.

Co tě bolí, cowboyi?" zeptal se Coglan. Nebud' takový zatracený blázen a jeď tam! Měl jsi vidět oči těch dvojčat, když to jejich otec řekl."

Och!" opakoval Brazos silněji.

Cowboyi, dám ti návrh," odvětil udivený zálesák. Mnoho mladých šviháků kolem Las Animas by si přálo být ve tvé kůži. Mohl by ses oženit s některou z těch dvojčat. Nezáleží na tom, s kterou. Považují tě tam dole za hrdinu - a měl bys kout železo, dokud je žhavé. Mladý Henry Sisk se s Neecem podíli na nějakém obchodu. A Jack Sain je předákem na ranči. Ti dva chlapci si nenechají růst trávu pod nohama. Bilyen říká, že dvojčatům ztrpčují život."

U čerta!" vybuchl Brazos a nemohl to více snést; odhodil doutník a odcházel do samoty své chýše.

Brazos rozřezal a rozštípal všechno dříví, které Coglana na-hromadil na zimu. Když se díval na tu pěkně srovnanou hranici polen, nemohl ani uvěřit svým očím. Náležel přece k té třídě cowboyů, kteří jezdili, hlídali a dovedli zacházet s lasem i se zbraní. Postavit Brazose k takové práci jako bylo vykopávání děr pro kůly na plot, by mělo neblahé následky. A přece před ním leželo svědectví jeho práce - vysoká hranice dříví.

Když byla tato práce skončena, odešel Brazos s puškou do hor. Šplhal se do výšin, honil zvěř. Srnčí, divoké krůty a losi padali pod jeho neomylnou kulkou. A stálo ho to mnoho práce dopravit maso dolů do údolí. Když další střílení by bylo znamenalo nesmyslné vraždění, šplhal se a honil Brazos dál, ale již nestřílel.

Brazos, jako většina cowboyů miloval svahy, vrchy a hory - samá vysoká místa. Od dob, kdy opustil ranč Don Carlos, neměl příležitost vystupovat nahoru. Nyní ukájel svou dávno se hlásící touhu šplhat se vzhůru a honit se za něčím, co nedovedl pojmenovat. Snad to byla touha po samotě.

Když se září chýlilo ke konci a blížil se říjen, vracel se k určitým místům, která ho okouzila. Jedním z nich byla slu-nečná, otevřená mýtina, hustě zarostlá vysokou trávou a žlutými sedmikráskami. Sem a tam roztroušené skupiny osiky hořely bledým zlatem proti modrému nebi. Mýtinu obklopovaly boro-vice a jedle. Pásla se zde vysoká zvěř a losi, nevšímající si nikterak osamělého pozorovatele.

Brazos tam chodil denně, uléhal do husté trávy na pokraji lesa, kde se slunce scházelo se stínem. Zde odpočíval a přemýšlel celé hodiny.

Jiným zamilovaným místem byl skalnatý vrchol hustě zalesněný a plný obrovských, mechem pokrytých balvanů. Dole zurčel horský potůček, průhledný jako křišťál, tvořící malé bílé vodopády a ztrácející se jinde, naplňující kraj svou melodií. Takové zážitky byly vzácné v cowboyově životě. Brazos zde prolonošil ospalé polední hodiny, když vítr tiše lkal a ohýbal vysoké vrcholky stromů a potok se zdál usínat a zpomalovat svůj běh.

Nakonec si Brazos zvykl navštěvovat stále častěji vysoké předhoří a zdržovat se tam vždy déle a déle. Byla zde vyhlídka na velkolepý masiv hor, na šedé útesy skal, zelené houštiny a žluté skvrny, ven, skrze velkou bránu do širé roviny k jihu. Tam někudy, tou zamlženou, nachově zbarvenou krajinou jel Brazos kdysi po Staré stezce z Dodge do Cimarronu.

Coglana byl znovu dvakrát v Las Animas a vrátil se s příjemnými, vzrušujícími novinkami, o kterých se dalo přemýšlet.

Brazos, dychtil stále více po odjezdu dolů na Dvě Sombra. Ale nemohl se rozloučit s těmito výšinami. Byl by rád zůstal až do října. Zdálo se to být dávno, kdy přišel poprvé ke Coglana, a ačkoliv měl dost odpočinku a změny, přece se jen s ním neudala ta změna, ve kterou doufal. Snad toužil po zázraku. Poznal, že když člověk, který zabíjí, neklesne na úroveň zvířete, nemůže se nikdy zbavit výčitek svědomí, pochybností, vědomí, že osud mu připravuje nové střetnutí, že jeho minulost je překážkou nadějí, že kdy učiní ženu a děti šťastnými. Ale Brazos musel čelit tomuto osudu.

Jednoho večera se vrátil do údolí a našel doma Coglana, který přijel o den dříve, než ho očekávali. Farmář nebyl v tak dobré náladě jako obvykle.

Bilyen říká, že se tady zdržuje příliš dlouho. Bodkin se chvástá, že tě dá zavřít, jestli se kdy vrátíš."

Dobrý Bože!" zvolal Brazos pochybovačně.

No, to by tě nemělo překvapovat, Brazosi," řekl Coglana strážlivě. "Vždyť přece známe tenhle typ lidí. Bodkin není moc chytrý. Je jako zvíře. Zapomíná rychle, když nebezpečí minulo... Ale myslím, že Bilyenovi záleží na tvé pověsti. Mrzí ho to. Ví dobře, že až se vrátíš do Las Animas, Bodkin zavře svou nevytěžitelnou hubu."

Hrome, doufám, že ano," odvětil Brazos uvážlivě.

Nedávno se objevil ve městě cizinec. Říká si Knight a tvrdí, že nakupuje dobytek pro velkou firmu v Kansas City. On a Bodkin se rychle spřátelili. Bilyen si vzpomněl, že toho člověka již viděl předešlý srpen v Bodkinově společnosti."

No, pojedou dolů co nejdříve. Bože, jak nerad opustím tohle údolí... Co jsi ještě slyšel, Coglane?"

Ne mnoho. Nejsem tentokrát na Dvě Sombra, ale potkal jsem Neece ve městě. Nikdo by neřekl, že byl nedávno tak skleslý a zničený. Ta společnost Neece-Sisk-Henderson se uskutečnila. Mají teď dohromady osmdesát tisíc kusů."

To je solidní kombinace. Myslím, že doběhnou Millera. Neece se již nenechá znovu chytit. Jistě, že za tímhle vězí Bilyen."

Staví na ranči velkou stáj, přivtělenou k pile. Hank říká, že bude největší v celém Coloradu. Právě dodělali střechu a položili podlahu, když ta dvojčata dostala nápad. Chtějí pořádat velkou taneční zábavu!"

Dvojčata - nápad - taneční zábava?" opakoval Brazos, náhle nesmírně zvědavý.

Říkal to Hank. A jestli si nepospíšíš, přijdeš o velkou legraci."

Och, June by nepořádala taneční zábavu beze mne!" zvolal Brazos trochu nejistě.

Děvčata jsou nevypočitatelná. Uděláš lépe, když tam poje-deš, Brazosi!"

Avšak Brazos se chtěl ještě jednou vyšplhat nahoru na rudé a zlaté stráně vrcholů.

Jitro bylo mrazivé, louky a pole pod sněhem se bíle leskly. Nad údolím visela šedá mlha, kterou prosvítaly modravé skvrny a pruhy. Brazos se brzy ocitl ve mraku. Když konečně vystoupil nad něj, do sluneční záře, podobala se krajina kolem něho - jemně, perlově šedě zbarvenému jezeru s oblymi vlnkami. Z něho vystupovaly ostrůvky skalisek.

Vypadalo to, jako by jezero obkličovalo černé úpatí velké hory, jejíž vrchol byl růžový, v září vycházejícího slunce.

Brazos vystupoval lesem dále a ztrácel se mezi velkými, větrem poraženými stromy a změtí, způsobenou lavinami, kde se musel proplétat labyrintem nakupeného zničeného podrostu a povaleného stromů, až konečně dospěl k předhoří, které bylo jeho oblíbeným útlukem.

Toto travnaté, mechem porostlé místočko, leželo ve slunci, teple a suchu plné vůně. Jeho pozadí tvořil les a před ním byla propast. Hluboko dole visela stříbrná clona mlhy, místy protrhaná, pomalu se pohybující. Vyčnívaly z ní jako oštěpy špičky borovic a lesklá skaliska.

Brazos si dosud neuvědomil, proč tak často navštěvoval toto skoro nedostupné místo. Nyní si pomyslel, že se to snad

nikdy nedozví. Byl nadšen jeho zabarvením, krásou a divokou velko-lepostí, avšak to bylo pouze částí toho, co cítil. Byl zde nejbližší dojmu, že je orlem - chlapecké přání, které měl již od dětství. Tajemství toho leželo pravděpodobně hlavně v tom, že zde byla samota, dosud nikým neporušená.

Usedl na svém obvyklém místě a nechal na sebe působit tyto osamělé výšiny. Skutečnost, že to byla poslední návštěva a tou-ha odnést si ty pojmy dolů s sebou k lidem, ještě zvyšovala jeho pocity. Příroda tady hýřila úžasnou divokostí útesů a vrcholů, strašidelnou nahotou balvanů a vybledlých mrtvých borovic. Bylo zde na sta vyvýšenin, kterých mohl jen orel dosáhnout. Šarlatové zabarvení, zlaté skvrny, černé třásně borovic vysoko nahoře a purpurové rozsedliny kaňonů hluboko dole.

Jak se Brazos díval, spatřil orla, krále těchto výšin, vznášejícího se na mohutných, tichých perutích prostorem. Náhle sklonil svá křídla a sletěl jako blesk do hlubin.

Východní val tohoto kolosálního amfiteátru byl ponořen do stínu neprobádané části hor, záhadné a tajemné. Brazos sledoval svým zrakem západní část hořící sluncem, tam, kde se stále více snižovala nekonečnou, přerušovanou čarou k úpatí hor, které temné a vysoké, vlnily se v dálce, ztrácejíce výšku a barvu, až končily v kraji širých pastvin.

Za několik hodin se Brazos vracel zamyšleně zpět do Coglana údolí. Poznal po všech těch chvílích přemýšlení zde nahoře, že našel v sobě dost síly, aby žil o samotě a v klidu, kdyby se jeho sen o lásce nesplnil. V jeho poháru byla pouze jediná, malá kapka hořkosti - a to byla podivná, nejasná pochybnost o svém okouzlení, které plálo jako duha svým přisli-bem lásky, štěstí a bohatství.

Pak ji vypudil ze své mysli a příštího jitra opustil Coglana a dal se na cestu dolů do Las Animas. Jel osm hodin.

Brazos se opět ubytoval u Mexičan Joea a vypravil se k holi-či a za různými nákupy.

Jak se máte," zdravil každého. Jsem opravdu rád, že vás všechny zase vidím. Byl jsem zalezlý v horách, štípal jsem dříví a lovil zvěř. Zdá se, že to tady šlo i beze mne."

Brazos vešel do největšího obchodu se smíšeným zbožím a řekl: Rád bych tu nejlepší výzbroj, kterou tady máte." Přes velký výběr cowboyské výzbroje původem z Denveru, bylo Brazose neuvěřitelně těžké uspokojit. Musím být hezký - a to je u mne hrozně těžké." Konečně si vybral měkkou šedou blůzu a červený šátek, velké světlé sombrero a nejlepší vysoké boty, jemné jako rukavice a stejně přiléhavé. Dále koupil ještě nízké střevíce a černé ponožky, košile, šály, spodní prádlo, holicí potřeby a tolik jiných věcí, že nakonec nevěděl, co všechno má. Než mu byl nákup dodán do jeho pokoje, nastal večer. Brazos se navečerel s Joem a pak odešel, aby v barech a hernách viděl, že se vrátil. Navštívil je všechny, dokonce i Hallův bar, kde na zdi pod děrami od kulek byl nápis "Brazos Keene". A byl tímtež chladnokrevným bezstarostným cowboyem s texaským přízvukem jako dříve.

Příštího dne věnoval Brazos daleko více času svému zevnějšku, než bylo jeho zvykem. Jeho čistě oholená, opálená tvář s červeným nádechem byla hladká a beze stínu. K čertu! Mohl bych vypadat lépe," bručel si nespokojeně. No, ale není to tak zlé." Když zapínal svůj nový šedý kabát, shledal, že pod ním z vysoko zapjatého pasu čouhá jen malý kousek jeho pouzdra se zbraní. To mu způsobilo velké uspokojení, když však vyšel, aby jel na ranč Dvě Sombrera, nechal kabát otevřený a posunul pouzdro se zbraní na obvyklé místo.

Brazos sjel u potoka z cesty a zajel dolů na borovicemi obklopenou paseku, kde se kdysi sešel s Laurou Surfaceovou. Viděl v duchu její rudé vlasy, zelené dráždivé provokativní oči a přitažlivé rty. Nemohl potlačit slabý pocit lítosti.

Vem to čert! Jak je v tom žena, nestojí muž za nic," uvažoval. Hořím láskou k dívce, kterou brzo spatřím - a přece lituji, že jsem nepolíbil tu rudovlasou kočku!"

Přejel potok a projížděl lesem dolů k louce, která se táhla od pastvin k ohradám a stájím na zadní straně rodinného domu na ranči. Dojel ke kostře nové stáje obrovských rozměrů. Podlaha byla čistá a vyleštěná. Kolem dlouhé podlahy byly lavice.

U d'asa, přicházím právě včas k tanci."

Jiná nová stavba, pravděpodobně Surfaceho nápad, bylo obytné stavení, které mohlo skoro závodit s oním, které měla Holly Rippleová na ranči Don Carlos. Stáli tam jezdecktí koně bez postrojů a cowboyové se dívali na Brazosův pomalý příjezd. Zastavil před nimi. Jak často ve svém životě pozoroval Brazos takovou skupinu přimhouřenýma očima!

Tentokrát měl dobrý dojem.

Dobrý den, cowboyové. Je tohle ranč Dvě Sombrera?" pro-tahoval.

Ovšem, cowboyi. Sestupte z koně a buďte vítáni," odvětil jeden z mladíků.

Kde jsou ta dvojčata? Chci je požádat o práci."

Vlastně máme tak mnoho pánů, že nevíme, kdo je tady pánem," řekl jiný jasnoooký hoch s úsměvem.

Kolik je jich?" zeptal se Brazos s předstíraným úlekem. Pan Neece, Henderson a Sisk, Hank Bilyen a Jack Sain."

Hrome! To je celá tlupa pánů. Pokusím se požádat dvojča-ta."

Poslyšte, cowboysi, nás neobelstíte. Vy jste Brazos Keene," promluvil jiný hoch.

Kdo u čerta říká, že nejsem?" zeptal se Brazos vlídně.

Hej, Jacku, pojdte sem," zvolal ten, který mluvil nejdříve, strčil hlavu do dveří stavení. Někdo s vámi chce mluvit."

Načež se objevil Jack Sain, aby se podíval, podívil, zavýskl a vyběhl se zvonícími ostruhami ze vrat. Nebylo pochyb o jeho radosti. Svítila mu v očích.

Brazosi! Co děláte na tom koni? Pojdte dolů!" křičel a běžel s nataženou pravicí k Brazosovi.

Jak se máte, Jacku. Hrome, ztloustl jste ale od dob, kdy jsem vás viděl naposled. Pozor! Opatrně s touhle rukou...! Jsem rád, že vás vidím, Jacku!"

A co teprve já! No, cowboysi, bez vás by se nebyla ta taneční zábava pořádala. Bilyena to mrzelo a Neecea také. A co teprve dvojčata! Už se na vás ani neptají. Jsou docela poblázněna."

Ó, to je zlé. Je mi to zatroleně líto."

Kde jste byl? Vypadáte báječně - mladě a fešácky - nějak jste se změnil."

Pracoval jsem... Jacku, představte mne těm chlapcům."

Prokatě, promiňte mi mé špatné chování, Brazosi. Docela jsem zapomněl. To jsou Neeceho lidé. Vybraní Bilyenem..

Hoši, předstupte a seznámte se s Brazosem Keenem."

Jsem moc rád, že vás všechny poznávám," odvětil Brazos a potřásl jednomu po druhém rukou. Byli to ti nejmladší, nejslušnější cowboyové, které Brazos kdy viděl. Pak se objevil Hank Bilyen na scéně. Když spatřil Brazose, zaklel od plíc. Ale jeho obličej se rozjasnil. Jen zářil.

Ty texaský zjevení...! Měl jsem smrtelný strach. Myslel jsem, žeš použil svého starého triku a odejel pryč. Pojd' sem, ať tě obejmú."

Takové přivítání Brazose rozehrálo, pocítil však podivný smutek. Což nebude jezdit pro ranč Dvě Sombra?"

Pojd' se mnou do domu," řekl Hank dychtivě. Neece na tebe právě huboval. Chce dostavět tuhle stáj, než začne padat snih. A nemůže pokračovat ve stavbě, protože June a Janis čekají s tím tancem na tebe."

No, to je od nich moc hezké... Hanku, co myslíš, vypadám dobře? Jsem nějak nervózní."

Dobře? Můj Bože! Vypadáš jako Brazos Keene před deseti lety - šestnáctiletý, kudrnatý cowboy s růžovými tvářemi. Tak jsi vypadal, když jsem tě poprvé viděl u Doana na poště."

Jen deset let? Cítím se hrozně starý, Hanku. Ale když tak nevypadám, vem to čert... Poslyš, není to Henry Sisk támhle na verandě?"

Ano. Jeden z Abeho pardů. Je to správný chlap, ale tak zamilovanej, že není ve své kůži."

Aha. Zamilovaný? Do koho?" zvolal Brazos poplašeně.

Janis. Ta to s ním, pane, umí!"

Brazosův bystrý postřeh nebyl nikdy tak na výši, jako když spatřil Henryho Siska. Mladý rančer byl gentleman, ale jeho dvoření Brazose neoklamalo. Nebyl rád, že se cowboy vrá-til. Pak se ozval zvukný, úsečný hlas, při kterém se Brazos zarazil.

U všech rohatých! Je to Brazos Keene!"

Brazos se otočil a uviděl Neecea tak změněného, že ho sotva poznal.

Jak se máte, starý brachu," protahoval Brazos a jeho srdce poskočilo. Od těch dob, kdy se s ním loučil Kap Britt, žádný muž se na něj takhle nepodíval.

Synu, nemohu vám ani vyjádřit - jak..." začal rančer se sil-ným pohnutím.

Nu, tak toho nechtě," přerušil ho Brazos svým starým, pomalým úsměvem. Víš, co chcete říci... Neece, vypadáte tak - nuže tak, jak otec vašich dvojčat musí vypadat."

Proboha, zapomněl jsem. Jestli nás chytí při tom, jak spolu hovoříme dříve než ony přišly na řadu..."

Volání rozčilené dívky Neecea přerušilo. Přicházelo z čelní strany domu, patrně otevřenými dveřmi haly.

Henry... Henry!" volal ten hlas rozkazovačně. Pojd' sem!"

Když Sisk pospíchal verandou, aby vešel do pokoje, spatřil Brazos bledou, sladkou tvář s divokýma tmavýma očima, jak ustupuje ke dveřím.

Děvčata, neostýchejte se, pojdte sem," volal Neece vese-le. Henry se opět objevil překotně, jako by ho silné paže vystrčily.

Keene, máte jít dovnitř," řekl zamračeně. Zdálo se, že ho to nařízení mrzelo.

Kdo mne chce vidět?" zeptal se Brazos, aby získal čas a zároveň viděl, jak to na Siska působí.

June - a Janis. Chtějí s vámi být samotné."

Ach!" zvolal Brazos a jeho srdce poskočilo. Ale nohy měl jako z olova, když přecházel verandou.

Brazos sňal své sombrero a vešel do místnosti. Jedno z dvoj-čat stálo uprostřed pokoje - druhé za ním zavřelo. Pak stály obě dívky před ním, bledé, hrozně rozčilené, tmavé oči široce rozevřené. Brazos je nedovedl od sebe rozeznat.

Jak se máte, děvčata," řekl stísněně. Je to jistě moc krásné, vidět vás tady."

Ó, Brazosi!" vydechla jedna.

Cowboysi!" zvolala druhá.

Poznaly ho ovšem, ale bylo zřejmé, že si ho představovaly jinak. Brazos se málo podobal divokému, neúprosnému cowboysi a docela nic krvavému pistolníkovi. Ani jeho zbraň nebylo vidět. Na jeho opálené tváři byl ten starý, upřímný úsměv. Měsíc práce a samoty, která ho zbavila těžké a zoufalé nálady, setřel z jeho obličeje léta. Zářil mladostí.

Měl všechen důvod být šťastný, že je Brazos Keene.

Nuže, zdá se mi, že se cítím, tak trochu divně," protahoval a položiv sombrero na stůl dělal, jako by si prohlížel velkou halu. Bože, jak je to tady hezké! Stejně pěkné, jako na ranči Don Carlos. Já jistě - "

Brazosi!" Dva hlasy najednou, hluboké, plně pohnutí, přita-hovaly ho jako magnet. Hnány citem, vrhly se k němu, šeptající sladká slova a jemné, chladné rty se dotkly jeho tváře v téže okamžiku, kdy ještě sladší rty se spojily s jeho. A Brazos jako v transu poznal, že má dvě dívky v náručí a cítil dmoucí se ňadra na svých prsou. Na okamžik se s ním místnost zatočila. Pokud byl vůbec schopen myšlenky, nezáleželo mu na tom, která je June a která Janis. Byl by rád prodloužil ten okamžik. Skončil však a dívky odstoupily, jedna červená jako mák, druhá bledá. A Brazos když se vzpamatoval, poznal, že ta, jejíž tvář zbledla, byla dívkou, jež ho políbila na ústa.

Pak začaly mluvit obě najednou, stejnými hlasy, které pro-nášely různé věty, ale žádná z nich mu nepřinesla poznání, která je jeho snoubenkou. Pochopil však, že jejich velká, ne-hynoucí vděčnost se týká zachránění a omlazení jejich milo-vaného otce. Zpočátku pro ně ranč mnoho neznamenal, pak se jim však stal domovem. Bylo jim kupodivu líto opustit práci v restauraci. Bavilo je zařizovat pokoje a měnit dům na ranči -vidět nespočetné cowboye, kteří přicházeli k jejich otci se žádostí o práci - stáda koní, mustangů a hříbat - stavba velké stáje a myšlenka na taneční zábavu, která se měla stát slavnou historií ranče. To všechno a ještě více vychrlily na Brazose, až jim došel dech.

Aha. Báječné - opravdu báječné!" zvolal Brazos celý ohlu-šený. Ale řekly byste mně, která z vás je June a která Jan?" Hádejte," zvolala jedna se zářivým úsměvem.

Copak na tom tolik záleží?" zeptala se druhá toužebně, ale v očích měla čertovinu.

Brazos měl okamžik starý známý pocit zkázy. Cítil - i když si to neuvědomoval, že je vzdálen jen o vlasek něčemu, pro co neměl jména, něčemu neuvěřitelnému.

Ať mne vezme čert, jestli budu hádat!" odvětil tvrdohlavě.

Bláhový hochu, copak si nepřejete, abychom byly jen jed-nou dívkou...? Já jsem June."

V tu chvíli vešla do pokoje teta obou dívek, aby Brazose přivítala. Byla tak vážná a laskavá, tak nevšímavá ke stavu, ve kterém byl a ke kruté příhodě, která jim dopomohla k ranči Dvě Sombra, že se Brazos konečně uklidnil.

Nu, bylo načase, aby mne někdo vysvobodil," protahoval. Slečno Neeceová, nedovedete si představit, jak rád vás vidím."

Děkuji. Málem bych vás byla ani nepoznala, Brazosi Keene."

Není báječný, teto Mattie?" zeptala se June červenajíc se. Já jsem ho objevila."

Ale malá Jan byla u toho, když se ta věc udala," řekla její sestra Istivě. Pojdte, Brazosi, ukáží vám svůj pokoj."

A můj také," dodala June.

Zavěšená, každá z jedné strany, táhly zma-meného cowboye z jednoho krásného pokoje do druhého, celým domem, ven na dvůr a k ohradám kolem zevlujících cowbojų, až k nové stáji. June mluvila o tom, jak báječné to bude pro její koně, až nastane zima a Janis se rozpovídala o tanci, který zde chtějí pořádat.

Ted', když jste zde, můžeme se do toho pustit. Kdy?" zvolala June se zápalem.

June Neeceová, byla byste pořádala ten tanec beze mne?" zeptal se Brazos.

Můžete se vsadit, že ano," prohlásila Janis. Ona a Jack Sain se již nemohli dočkat."

Ale, Jan!" bránila se June červená jako růže. To ne ja... to ty a Henry jste na mne poštvali Jacka."

Nu, nevádí," vložil se do toho Brazos vida, že uhodil na falešnou strunu. Ted' jsem tady - a těším se na tu zábavu...

Hrome! Chtěl bych se vsadit, že jsem zapomněl tančit."

Každý již na to čeká," řekla Janis, která byla energičtější. Řekněme - v pátek večer. Budeme mít dva dny na vyzdo-bení stáje podzimmím listím a květinami. A k přípravě jídel. Tatíček má pro nás nějaké překvapení - nevím, co to je. To-hle bude přivítání do domova, které pro nás chtěl připravit, June."

V pátek večer - za dva dny?" zeptala se June zasněně, dívajíc se na Brazose. Bude právě měsíc v úplňku."

Vracely se s Brazosem zpět do domu, aby oznámily veselým voláním datum zábavy. Henry Sisk ač nerad uposlechl jejich nařízení, aby se vypravil s několika cowboji do lesa pro spoustu podzimmního listí, šíšek a kapradin na dekoraci. Děvčata běžela dovnitř radit se s tetou. Janis vystrčila hlavu ze dveří a zvolala: Cowboji, ne abyste odjel!"

Synu, kdy se toho ujmete?" smál se Neece.

Míníte jako předák vašich lidí? Hrome!"

Myslím, místo mne. Henderson má svého předáka a Sisk také. Soudím, že mají velmi dobré lidi. Ale já jsem hodně závislý na Bilyenovi."

Jakou práci bude mít Hank?"

Hank bude kupovat a prodávat dobytek?"

Výborně. Je to chytrý hombre a poctivý. Cogan mi řekl, že máte osmdesát tisíc kusů. Je to pravda, pane?"

O několik tisíc víc."

Aha. Nevím, jestli je to tak dobré," řekl Brazos zamyšleně.

Hank tím také nebyl nadšen, ale já ano. Je mi milejší mít v tom Hendersona s jeho penězi a bankovními zájmy a mladého Siska, než se pustit do toho sám pouze s deseti tisíci kusy, které mi tu Surface nechal."

Neece, jste staromódní. Znamená to přitahovat zloděje jako sladkosti přitahují mouchy."

Nebude již zlodějství ve velkém. Byl jsem třicet let v pohra-ničí a viděl jsem vyrůstat obchod s dobytkem. Nyní je tak asi na nejvyšším bodě. A pouze jednou jsem byl svědkem zlodějství ve velkém. A vy?"

Nuže, když o tom přemýšlím - máte pravdu. Ale je-li dobytek kraden v malých skupinách, nelze to přehlížet."

Brazosi, ztratím méně, spojím-li se se svými partnery a budeme-li mít sto tisíc kusů, než budu-li sám a majetek pouze desetiny toho čísla."

To se zdá být rozumné. Proč se to Hankovi nelíbí?"

Bilyen není proti tomu, ale také není nadšen. Říká, že tak velká stáda přináší s sebou starosti všeho druhu, svádí k zlo-dějnám a korumpování cowboyů."

Nu, Hank má jistě pravdu."

Brazosi, to uvidíme dřív než napadne sníh."

Tamhle přijíždí Hank v kočáře... Hrome, ti vraníci jsou mi nějak povědomí!"

Kam jedete, Hanku?" zeptal se rančer, když se Bilyen u nich zastavil.

Do města. Dostal jsem listinu delší než je vaše noha - všechno pro ten zatrolený ples."

Hanku, mluvil jsem právě s Neeceem. Říká, že nejsi nadšen tím jeho společenstvím a velkým stádem."

A což ty, Brazosi?" opáčil Bilyen.

Já ano. Čím víc, tím veselejší." Brazos schválně změnil svůj náhled vyslovený Neecemu z důvodů jemu vlastních.

Abych řekl pravdu, jsem teď klidný, když jsi tady, Brazosi."

Aha. Nuže, jaképak jsi měl pochybnosti - než jsem přišel?"

Snad jsem trochu příliš osobní. Mám zlost na Bodkina. A také nemám moc rád toho nového dobytčíka Knighta."

Bodkin mi jde také proti srsti, pane," řekl Brazos zamračeně. Byl to špatný chlap. To vím jistě. Slyšel jsem ho hovořit se dvěma muži, které jsem neznal. Ale všichni byli účastníky na té věci a všichni byli ochotni oklamat Surfacea. Právě od nich jsem se dozvěděl o tom kuffiku se zlatem, který jsem pro vás dostal zpět. Všichni po něm pásli... A Coglani mi řekl, že se povídá, že Knight je tím houbrem, který zastřelil Sur-facea."

Nu, dovedli smazat svou stopu... Brazosi myslíte, že se Bodkin polepší teď, když byl zvolen šerifem?"

Ani za milion let!"

To zjednoduší Neeceho problém," prohodil Bilyen přitáhnuv opratě. Odejel bez dalších slov.

Co tím ten starostlivý Texasan míní?" zeptal se Brazos podrážděně, ač věděl velmi dobře, co chtěl Bilyen říci.

Vyhnat Bodkina z Colorada," odpověděl Neece hněvivě. To by tomuto kraji pomohlo."

Nemůžete vyhnat toho člověka z Las Animas."

Brazosi, nesmíte ho zabít," řekl Neece vážně. Bodkin byl zvolen šerifem tohoto kraje. Tentokrát neměl protekci. Je naším prvním zvoleným představitelem. Jestli ho zabijete, stanete se psancem."

Nu, na to jsem již myslel."

Bodkin se nenechá chytit při vpalování značek telatům nebo při jednání se zloději. Od nynějška se bude chovat tak, aby to měl jisté."

Přece však je špatný, Neece. A polovina města to dobře ví, i když druhá polovina je slepá... A i kdyby to nikdy nevěděl - ani Hank a vy - já to vím. S určitostí...! A bude to pro mne nepříjemná situace, mám-li pro vás jezdit."

Mám-li...! Proboha Keene, neříkejte, že byste nechtěl. Vždyť na vás spoléhám. Proto se Henderson rozhodl spojit se se mnou... Ostatně se stanete mým synem, že ano?"

Můj Bože - rád bych se stal," zajíkal se Brazos.

June mi řekla, že se mi zaručuje, že budete pro mne jezdit. A Jan řekla, když vás nedostane June, že ona jistě."

Pomoc!" zvolal Brazos slabým hlasem. Pak skloniv na okamžik hlavu, podíval se na Neecea a promluvil s citem: Neece, děkuji vám za vaši důvěru - a že mne máte rád. Jsem opravdu hrdý na to, že June - a také Janis - mne zde chtějí mít... Přijdu, pane, a budu pro vás jezdit jako ďábel."

Dobře! Ulehčilo se mi a děvčata budou šťastna," odpověděl rančer se značným uspokojením. Myslím, že je to pro vás choulostivá situace, Brazosi. Ač jste divoký cowboy a pistolník - díky Bohu - máte přece hrdost a čest v těle. Snad se ostýcháte požádat mne o June nebo Janis, protože jste tím, čím jste. Ale chtěl bych vám říci - dříve než mne požádáte - byl bych rád, kdybyste zaujal místo Allena... Nedělejte si starosti se svým rozhodnutím mezi June a Janis. Ony si to vyřídí samy pronto a mně je to jedno... Tak, teď mi spadl kámen ze srdce. Pojďme dovnitř a připijme si na to."

Nu, potřeboval bych také kapku povzbuzení," odpověděl Bra-zos rozechvělý a zmatený, kráčeje za svým hostitelem dovnitř. Neece zřejmě považoval tuto chvíli za vhodnou k více než jedné skleničce. Následek toho byl, že když Brazos opět vyšel ven, byla jeho vrozená zdrženlivost trochu oťesena. A jeho starost jak rozeznat dvojčata, se mu nezdála být tak velká. Bylo pro něho štěstím, že se odbývala jakási všeobecná konference o taneční zábavě, do které byli on i Neece vtaženi. Pak následoval oběd, který byl pro Brazose slavnostní hostinou. Všichni, až na Henryho Siska, který byl ponořen v opravdový nebo pomyslný bol, se zdáli být báječně šťastni - Brazos se ztrácel v jasou dvou párů očí. Právě byl tázan, co soudí o tom, aby u příležitosti tanečního večera byla v hale postavena velká ná-doba s punčem.

Bože můj, to je hrozný nápad," řekl Brazos.

Když ustal veselý smích, zeptalo se ho jedno z dvojčat vážně:

Dobrý nebo špatný?"

Špatný."

Brazosi Keene, myslíte, že kterýkoliv cowboy by se opová-žil pít příliš mnoho na naši zábavu?"

Ó ne, ne kterýkoliv cowboy," odpověděl pohotově, ale bude zde váš tatíček a Hank a Henry..."

Já nepiji," odsekl Sisk.

No, spolehneme se na každého," poznamenal Neece mna si ruce. Nebude to jen obyčejná zábava."

To bych řekl, že nebude," souhlasil Bilyen.

Holly Rippleová pořádala ples a večeři jednou před lety," řekl Brazos vzpomínaje. Její otec měl otevřený dům pro každého, stejně jako starý Don, Hollyin dědeček. Lidi, to byl večírek! Celé okolí bylo pozváno. Byli tam cowboyové, dobytčíkáři, trapezi, Indiáni, vojáci, obchodníci, bandité, zloději i desperáti. A to nejbáječnější na té zábavě bylo, že nedošlo ani k jedinému boji."

My nemůžeme doufat, že se vyrovnáme slečně Rippleové," řeklo jedno z dvojčat. Jedna proslavená osoba stačí pro June a mne, abychom se o ni postaraly."

Za všeobecného smíchu byl Brazos umlčen nejen touto odpovědí, ale také poznáním, že již posté zaměnil Janis za June. Po jídle vytáhly Brazose, Neecea, Henryho a Bilyena ven ke stáji a po cestě přibraly ještě Saina a cowboye. Ležely tam již spousty zeleně, smrkových větví s nepoškozenými šíškami a podzimního, různě zbarveného listí.

To všechno ani zdaleka nestačí," prohlásila Janis. Henry, vezměte vůz a cowboye a přivezte víc."

Henry se mračil a pokusil se nesměle navrhnout, aby šel Brazos.

Brazos tady zůstane a ukáže nám, jak se leze na žebřík," odvětila rozměrně Janis.

Celé to báječné odpoledne Brazos lezl po žebříku, balanco-val, přibíjel, klepnul se do palce, dělal chyby, spadl ze žebříku a jak řekl Bilyen, dokázal, že sice může být Brazosem Keenem, je však tím nejnešikovnějším dekorátérem, který se kdy v tomto kraji objevil.

Tentokrát byl Brazos pokorný, pokud se týkalo kritizování. Ba, sotva slyšel suché poznámky svého starého přítele a Neecea. Snažil se dělat vše, co mu dvojčata nařizovala a myslel pouze na rozkošnou a podivuhodnou intimitu, do které ho přijala. Často byl schován s Janis nebo s June či s oběma za velkými větvemi planoucích listů javorů nebo zlatých topolů či rezavých dubů. A odvážil se použít této příležitosti, kdykoliv si byl jist, že je sám s June, aby jí ukázal svou lásku. Ale jak se odpoledne chýlilo ku konci, ve vzrušení letmých okamžiků, nemohl vsadit svůj život na to, že se v děvčatech nemýlí. Byl v tomaž po krk a přestalo mu na tom záležet. A ony mu nikterak nepomohly, aby je rozeznal. To byla ta podivná ďábelská slabost obou dvojčat. Libovala si v této nevinné hře od dětství.

Přece však práce pokračovala rychle, zvláště když Neece a Bilyen pomohli uzavřít otevřené konce stáje barevnými větvemi. Pak se ti dva dobří muži pokusili zařídít další, aniž se tázali Janis o radu, což jim vyneslo přísné vyhubování a ostatní trpěliví cowboyové byli odvoláni od své práce. Tak zůstal Brazos s June sám v jednom větvemi ozdobeném stání.

June, to byl opravdu úžasný den," řekl Brazos.

Jistěže byl. Ale vy jste nebyl úžasně hodný, cowboyi," podotkla. Podržte tohle - ne moje ruce!"

June, byl jsem tak hodný - jak jen mohu být," protestoval Brazos ulekaně.

Zdá se, že nedovedete být příliš hodný."

Co jsem provedl?"

Vodil jste chudinku Jan za nos - to je jedna věc."

Vodil chudinku Jan za nos?" vybuchl Brazos náhle rozohněn.

Brazosi, já - já jsem Jan a nikomu jinému neřekla - že - že jsme zasnoubeni... Obávám se, že vás má Jan ráda."

Pane Bože! - To se ví, že mne má ráda. Proč ne? Byl jsem k ní hodný - a jistěže.

Myslíte, že je to od vás hezké, že na ni děláte oči - že se na ni usmíváte tím svým zničujícím úsměvem - že ji držíte za ruce - že necháváte svoje ruce... Nu, Brazosi, vaše ruce mají velkou zběhlost - a nejen v řízení koně a zacházení se zbraní."

June, doufám, že zemřu..."

Nehraje si tak strašně se slovy. Ženy berou vážně toho, koho - koho mají rády. Nedoufáte, že zemřete a ví Bůh, že já nechci, abyste zemřel... Brazosi, byla bych ráda, kdybyste - kdybyste Jan také miloval, jenže ne tak jako mne - mě nejvíc!"

Dítě! Nemiluji Jan vůbec," zvolal Brazos, jako kdyby stál před soudem. Nejvýš jen jako sestru, jako vaši sestru."

Můžete to odpřisáhnout, Brazosi?" zeptala se dívka pohnutě.

Na kupu biblí, vysokou celou míli," prohlásil Brazos a ucho-pil opět její ruce a přitáhl ji trochu blíže.

Och, drahý Brazosi - jsem zase šťastná," šeptala June. A přece - je mi skoro líto, že ji také nemilujete... Kdyby vás měla jen ráda! Jan je divoká tyto dny."

Ale vždyť miluje Siska."

Hlouposti! Má Henryho raději než své ostatní ctitele a snad by..."

, June, neztrácejte tolik času," přerušil ji Brazos. Jsme zde sami jen malou chvíli - poprvé - a vy ji utrácíte."

Ale Brazosi! Nemůžeme se objímat přímo před nosem tatínka, Jan - Jacka..."

Jistěže můžeme. A proč Jacka? June, bojím se, že - že máte ráda toho cowboye."

Mám. Velmi ráda, od těch dob, co Allen odešel. Byl Allenův nejlepší přítel. Ale Jack nejste vy."

Miláčku, musíš udělat dvě věci nebo se stanu loco," naléhal Brazos.

A jaké?"

Nuže, být více milenkou - a nosit něco - nebo mi dát nějaké znamení, že jsi June."

Brazosi, byla jsem tou nejvěrnější milenkou, jakou jsi kdy měl. Kdybys jen věděl!"

June, chtěl jsem říci milující milenkou. Jsem z těch mužů, kteří musejí dostávat polibky - milión polibků."

Zasmála se smíchem, který bylo možno si různě vykládat. To jsem si myslela. Jste si tak jistý tím číslem - ráda bych věděla, víte-li s určitostí, odkud mají všechny přijít."

Ale dala se obejmout a nastavila mu ostýchavě svá ústa. Její polibek byl chladný, sladký, rychlý a když končil, bylo to, jako by si něco přivlastňoval.

Tak! Tady je jeden dopředu... Počkejte, volají mne, hned se vrátím."

June!" ozvalo se volání zvenčí.

Vyklouzla od Brazose s pohledem, který ho přesvědčoval, že by si přála zůstat zde v jeho náručí. Brazos stál a díval se za ní v růžovém přítí, které se snášelo na velkou stáj. Nechtělo se mu odtud odejít. Byl dosud okouzlen Juninou ostýchavou povolností, jejím polovičním příslibem a čekal netrpělivě na její návrat. Jistěže budou mít pro sebe ještě okamžik. Stmívalo se. Na pastvinách bučely krávy. Pak se ozval gong, svolávající k večeři a ukončil živou diskusi, která přerušila Brazosův okamžik blaženosti.

Pojďte, Brazosi," vykřikl veselý hlas Jacka Saina.

Vem to čert!" bručel Brazos.

Hej, Texasane, jde se k večeři," volal Bilyen.

Brazos stál s pocitem zklamání, ztrácje svou náladu plnou očekávání. Naslouchal vzdalujícím se hlasům a krokům. Pak jeho srdce poskočilo, když uslyšel rychlé, lehké kroky, které se před stáním zpomalily a zastavily.

Štíhlá postava v bílých šatech se rýsovala na tmavém pozadí listů u vchodu.

Ach, konečně!" zašeptal Brazos s vášnivým vzplanutím citů.

O neviděla jsem vás... Poslali mne zpět...

Snad se ulekla, když ho tak náhle spatřila před sebou, a proto nebylo v jejím hlase veselosti. Viděl její tvář, bledou na listna-tém pozadí a její oči byly nepřirozeně velké a temné.

Div, že jsem tady nezemřel," řekl Brazos, zdvihaje ji od země.

Brazosi!" Celé její štíhlé tělo se leknutím vymrštilo náhlou křečí, avšak Brazosovi se nezdálo, že se brání. Jeho náhlý výpad byl tak trochu následkem dřívějšího zklamání. Držel ji pevně v náručí a když líbal její zavřené oči: Ach...! Prosim vás, ne... Slitování...!" Brazosovy žízňivé rty uzavřely její a on ukájel svou vroucnost v dlouhých vášnivých polibcích.

Tak! Tohle jste si jistě zasloužila, slečno," mluvil zadýcha-ně, když se její hlava zvrátila a oči byly zavřené pod mystický-mi víčky. Otevřela je. Cowboyský ďáble!" zašeptala a v její tváři ani zvuku hlasu nebylo možno číst. Ale Brazos si to vysvětlil ve svůj prospěch.

Dost už," křičela zuřivě a Brazos byl překvapen, s jakou náhlou silou se osvobodila a utekla.

Brazos šel za ní, dosud v okouzlení. Ale když vyšel z přítmi stáje ven do světla, přišel zase k sobě. Jeden z hochů zde čekal a za okamžik poznal Brazos Henryho Siska.

Proč jste šla zpět?" zeptal se tichým hlasem.

Proč jste - volali June - ven?" řekla dívka udýchaně, když ho dostihla.

Myslel jsem, že jste to vy!" odvětil Sisk polekaně.

Hahaha."

Sladký smích Janis nejen umlčel Siska, ale obrátil Brazose v kamenný sloup. Stál zde v letním šeru, náhle ztuhlý a chlad-ný, jako by se byl proměnil v kámen. Byl schopen jediné myšlenky: Můj Bože, byla to jistě Jan!"

Brazos stál tváří v tvář špatným mužům, zlodějům, divoké zvěři, zdivočelým mustangům, ohni a povodni s mnohem men-ším strachem než byl ten, se kterým nyní vcházel do Neeceho jídelny. Muselo to však být. Utéct by bylo osudovou chybou. Jako muž jdoucí na popraviště přistoupil Brazos k veselému shromáždění kolem stolu.

Brazosi, proč jste se tak opozdil? Volala jsem a volala," řeklo jedno z dvojčat a její oči byly plné veselého smíchu. Byla to jistě June.

Šla jsem za ním," řeklo druhé dvojče a její tmavé oči byly sklopené. To není cowboy prerie, je to lesní faun."

Nu, myslím, že nevím, co to je," protahoval Brazos svým starým klidným, líným hlasem. Ale když začne listů žloutnout a červenat, stávám se nějak loco."

Po celý zbytek večera se Brazos pro jistotu držel společnosti. Přece však cítil, že ho June pozoruje, jako kdyby věděla, jak byl bláhový. Janis se rozzářeně usmívala, jako kdyby měla tajem-ství, které nezůstane dlouho skryto před světem. Ještě někdo o tom věděl. Brazos nepochyboval a to byl Henry Sisk. Jack Sain prozrazoval zvědavost beze vší žárlivosti a zdálo se, že se snaží záhadu rozřešit. S pokračujícím večerem začal Brazos podezřívát i ostatní.

Nuže, přátelé," řekl ve vhodném okamžiku. Dám vám dobrou noc a pojedu zpět do města."

Co to má za smysl?" promluvil rychle Neece. Tohle je váš domov a Hank vám může zítra dovézt vaše věci."

Prosim, neodcházejte, Brazosi," volala June náhle postrašena.

Brazosi Keene, dostal jste zde zaměstnání," připojila se Janis s veselou lstivostí. Ti Neeceho lidé nadělají příliš mnoho rámusu, nemohl byste je zvládnout, kdybyste jezdil po zábavách do města."

Nu, myslím, že bych je nemohl ovládat ani kdybych zůstal," odvětil Brazos, který ztratil pochopení pro humornost situace.

Dělala jsem si jen legraci," řekla Janis spěšně.

Proč musíte odejít?" vzdychla si June.

Nu, když to chcete vědět," protahoval Brazos, přeháněje svůj zvyk mluvit pomalu, ve městě je ještě několik hombres, které jsem zapomněl zastřelit."

Po těchto slovech všichni překvapeně ztichli. Jak si Brazos přál, nevěděli, jestli žertuje nebo to myslí vážně.

Sbohem. Uvidím vás všechny zítra ráno," končil a vyšel z pokoje. Hank Bilyen šel za ním ven na verandu a jedno z dvojčat je dohonilo.

Brazosi - počkejte," řekla tiše.

Cowboyi, přivedu vám koně za okamžik," řekl Hank a ode-šel hlučně z verandy.

Brazos sestoupil z jednoho schodu, otočil se však, aby se podíval na dívku, jejíž tvář byla v rovině s jeho.

Hněváte se?" zeptala se.

Vůbec ne... A která z těch Neeceho děvčat jste?"

Brazosi! Já jsem June. Nedívejte se tak na mne. Dělaly jsme si jen legraci a oni mne do toho vmluvili. Posmívali se mně."

Do čeho?" zeptal se Brazos chladně. Junina rozpačitost mu prozradila, že bylo něco ve vzduchu, o čem on neměl ani potuchy.

Dohadoval jste se to - že ano?"

Láry fáry. Jsem špatný hádač. A také do společnosti se nehodím. Myslím, že sem nepatřím."

Ó Brazosi, opravdu se hněváte," zvolala June a otočila se, aby kývla na Janis, která stála bledá, oči rozšířené, ve světle otevřených dveří. Ale Janis nepřicházela. Vidíte! Jan to všech-no nechává na mých bedrech... A podívejte se na tatíčka a Jacka! Smějí se jako hyeny... Brazosi, nedivím se vám... Ale odpusťte mi to, drahoušku..."

Tohle bylo tak podivuhodné a krásné, že Brazos neodolal touze prodloužit tu chvíli.

Nuže, June, také neodpouštím tak snadno, když vidím, že si někdo ze mne dělá blázny."

Vždyť si ze mne také dělají blázny," bránila se June. Jsme v tom oba dva."

Aha. Snad mi o tom můžete něco říci."

Miláčku!"

Báječné krásné slovo, June, ale nikam nás nevede."

Nebudte přece tak cizí," naříkala. Brazosi, byl byste hrozně rozzlobený - kdybych se přiznala, že - že jsem řekla něco o vás a o mně?"

Ne, jestli to byla pravda, měl bych vás ještě radši."

Pamatujete se dnes večer před večeří - když jsme byli sami v té stáji?"

Nu, myslím, že na to tak snadno nezapomenu."

Museli jsme tam být hodně dlouho. Byla již skoro tma, škádlili mě bez milostí, dokonce i tatíček. Pobláznilo mne to. Jan mi nikterak nepomohla. Tak jsem řekla: „Nikdo nemá větší právo být s Brazosem Keenem sám. A jestli jste mne jen kvůli tomuhle volali, vrátím se tam...“ Nuže, Jack Sain mne chytil, vytáhli mě ven za stáje a byli plni zlomyslnosti. A pak se mnou provedli ten žert. Tentýž starý trik, který mně už často přivedl do nesnází...! Poslat tam Jan, nechat ji předstírat, že to jsem já. Měla vás vodit za nos, dokud nepůjdeme k večeři. Nelíbilo se mi to, bránila jsem se. Nechtěla jsem. Ale Jan ano! A já vždycky pro ni udělám vše, co si přeje. Povolila jsem tedy a ona šla. Henry byl jediný, kterého to mrzelo. Opravdu mrzelo. Čekal a Jan vás tam v tom boxu zdržela tak dlouho, že jsme všichni odešli, až na Henryho... Když se Jan vrátila sama s Henrym, který se mračil jako před bouřkou a vy jste nepřišel - pak uhodli, že ten žert nedopadl příliš dobře. Jan byla tajemná. Mlčela. Záleželo jí houby na tom, že je Henry ve špatné náladě. Mne však nemohla oklamat. Jan není pro nic a za nic tak bledá a její oči tak temné. Něco se stalo, když předstírala, že jsem to já. A já jsem od té chvíle docela poblázněná."

Nu, opravdu jsem myslel, že Jan jste vy," oznámil Brazos s trpkým zadostiučiněním.

Ó Brazosi, přece jste ji - ne..."

Nechtě se unést svou obrazotvorností hodně daleko a vyso-ko a možná, že na to přijdete."

Brazosi! Sázela bych se, že jste byl příliš chytrý, abyste se dal oklamat. Poznal jste Jan!" zvolala June plna naděje.

Zahrál jste si s nimi. Chudák Jan, není divu, že byla tak zvláštní, tak napjatá. Patřilo jí to. Brazosi, jsem hrozně žárlivá, ale jestli jste ten trik neprohlédl, mohu - mohu to snést... Ale Jan je mi líto... Odpusťte mi, Brazosi?"

Jistěže, miláčku, odpustil bych ti všechno, ale nejsem si tak jist - pokud se týče Jan, Jacka a tvého tatíčka."

Nyní jsi zase mým starým Brazosem," řekla tiše June. Příště se jim tak snadno nedám... Brazosi, vymysleme si na ně nějaký hrozný žert."

Dobře. Co abychom uprchli?"

Och Brazosi, to nemyslíte vážně?" zvolala June polekána, přece však zaujata tou myšlenkou.

Docela vážně. Mohli bychom vypadnout časně ráno - jet do Dodge City, kde by na nás hodili tu ohlávku - a pak se vrátit k taneční zábavě."

To je báječné. Ale..."

Pak by na tom tolik nezáleželo, jestli jsem vás zaměnil s Jan nebo ne," protahoval Brazos suše.

Nezáleželo?" vzplanula June. Brazosi Keene, Jan má prav-du. Nikdo si vámi nemůže být docela jistý."

Kdybyste byla mou ženou, necítila byste se dost jistou?"

Nesvádějte mne, Brazosi. Kdybychom uprchli, urazilo by to tatíčka. A není třeba tak pospíchat. Mně - mně by se to líbilo, ale nesmíme to udělat. Je tu ještě jedna věc - Jan by mi nikdy neodpustila."

Že se za mne provdáte!" zvolal Brazos.

Ne. Že jsem jí nic neřekla. Počkáme, drahý Brazosi - chcete-li mi být věrný."

To jistě chci, jen kdybyste něco nosila nebo udělala, abych si vás již nemohl splést s Jan."

Zdá se mi, že to nemyslíte vážně," řekla vyčítavě.

Musí to být velká legrace pro cowboye, zvláště když sestra jeho snoubenky od něho neuteče."

Asi taková legrace, jako když jste shozena z koně. June, slíbíte mi že si dáte nějaké znamení, abych vás vždy poznal?"

Ano. Slibuji, Brazosi. Vymyslím si něco, co nikdo jiný nepozná."

June, myslíte, že všichni věděli, že jsme zasnoubeni," zeptal se Brazos úzkostlivě.

Ne, nevěděli. Tatíček se o tom nikdy nezmínil a Jan se mi vysmála. Pak se snažila tahat ze mne rozumy. O Brazosi, mám o ni starost."

Nu, kdybyste o tom děvčeti měla takové smýšlení jako já, byla byste loco... Máš trochu odvahy, miláčku?"

Odvahy? Ano. K čemu?"

Jan ustoupila do pokoje. Bože, její oči vypadají jako beze-dné tůně. Stále nás pozorovala. Všichni po nás pokukují. To mne otravuje. Co, abys mne políbila na dobrou noc? To je usadí."

Ach, tolik odvahy nemám," zašeptala June. Snad bych..."

Jan by ji měla na tvém místě," přerušil ji Brazos trochu zatrpkle.

Kdybych měla tvou odvahu, vím co já bych udělala," opáčila June.

Ach, tady přichází Hank s mým koněm."

Hlouposti! Kdopak si všimá Hanka... Brazosi, Brazosi, vezmi mě do náručí - přitiskni mě jako medvěd - polib mne na

dobrou noc a pak běž."

June!"

Ano - a vysvětlí to tatíčkovi Zítřka."

Takto povzbuzen a podnícen vyzývavým úsměvem, Brazos využil směle svého sladkého privilegia. Zatočila se mu z toho hlava tak, že málem spadl ze schodů.

Povídám, cowboji, co to k čertu do tebe vjelo?" zeptal se Hank se zájmem, když se Brazos vyšvihl do sedla.

To ví Bůh, Hanku," řekl Brazos s klidným úsměvem. Je to jako kdybych odjížděl z ranče Don Carlos. Na shledanou, Texasane."

Brazos spatřil na okamžik rozčuchanou June, jak stojí ve světle s rukama na obličejí, štíhlá a líbezná.

Brazos sjížděl zuřivě dolů po temné cestě a jeho velká radost zatlačila do pozadí všechny ostatní dojmy. June, malá darebačka, vyprovokovala to sladké bláznovství. Janis to viděla, její otec, Sain, všichni ostatní. Jistě přinutí June, aby se přiznala k jejich zasnoubení. Brazos se cítil nejen nejbláženějším ale zároveň nejšťastnějším mužem na světě.

Když se blížil k městu, zpomalil rychlou jízdu svého koně a zároveň divoký proud svých myšlenek. Každé dobytčí město mělo na Brazose uklidňující vliv. A náhle mu napadlo, že se nikdy nevracívá do měst, kde se vážně utkal v boji při nějaké střelbě. Studené hvězdy, svěží vánek, přicházející z pastvin, temné aleje, vedoucí do hor, mlhavé světlo, které označovalo Las Animas, to všechno mluvilo o skutečnosti, že láska a štěstí může změnit neúprosnou pravdu, že je stále ještě Brazosem Keenem. Byl nenáviděn muži, které ztrestal. Bude navěky poznamenán jimi a jejich společníky. Nemohl nikdy vstoupit do města, aniž by se nezměnil v tvrdého, bdělého pistolníka. Vírou pohraničních zlodějů bylo, že mrtví muži nemohou nalézt nebo sledovat jejich stopy.

Brazos zanechal koně v obvyklé ohradě a kráčet postranní ulicí do hlavní části města. Ta část obyvatelstva Las Animas, která v noci bděla, a cowboyové a dobytkaři, na které číhala, byla v plném počtu venku. Bary, taneční místnosti a herny bzučely jejich zvláštním, zlověstným, tlumeným hlomozem. Las Animas rostlo. Byla půlnoc a Brazos potkával mnoho mužů, některé v doprovodu žen. Díval se do místnosti. Stál ve tmavých koutech dveří a pozoroval. Usoudil, že Las Animas se sice nevyrovná Dodge, Abilene nebo Lincolnu, pokud se týče neřestnosti těchto dobytčích měst, bylo to však tvrdé město a středisko zlodějských akcí. Bylo vyloučeno, aby jediný muž zde udělal pořádek. Konečně se Brazos odebral do svého pokoje u Mexičan Joea a rozsvítil lampu, odepjal svůj pás se zbraní a usedl na postel.

Lepší muži nežli jsem já byli v podobné situaci," dumal zamračeně. Žádá se ode mne, abych se oženil a usadil klidně v rodinném kruhu. A zapomněl na muže, které jsem zabil - a že jich ještě několik zbývá, které bych měl zabít... Ha! Tohle ode mne chtějí. Tohle od Brazose Keenea...! Nu, udělám to pro June, jen jestli budu moci... Ubohé dítě! Je to pro ni zlé. Nikdy se neměla do mne zamilovat. Kdybych byl jen z polovice mužem, nikdy bych to býval nedovolil. Ale zamiloval jsem se a ona také... Bůh žehnej jejímu milujícímu srdci...! Musím skrýt ten tajný strach a být opatrný jako nikdy v životě v důvěře, že čas všechno změní."

Brazos spal dlouho. Byl to přepych, který si málokdy dovo- loval. A když se probudil, zůstal ležet v posteli, uvědomuje si, že ve dne, kdy sluneční světlo zlatě proudí jeho oknem, nemůže cítit stejně jako včera v temných hodinách o půlnoci. Byl báječně šťasten a tato krásná nálada trvala, zatím co si oblékal boty, ostruhy a svůj pás se zbraní. Pak vyšel ven.

Sotva učinil několik kroků, vystoupil z nejbližších dveří cowboy, hubený mladík tvrdých rysů.

Dobrý den, Keene," pozdravil jakoby náhodně. Chodím tady již hodinu sem a tam, abych vás zastihl."

Dobrý den, cowboji," odvětil Brazos pomalu.

Dejte mi zápalku. Ať to vypadá přirozeně," řekl ten druhý.

Aha! Tady je. Mluvte rychle, cizince."

Cowboy vzal sirku a zapaloval si pomalu cigaretu, při tom však mluvil rychle.

Včera v noci u Halla - slyšel mluvit dva muže - Brazos Keene ve městě - Knight přísahal, že ho musejí dostat za každou cenu - Bodkin po tom dychtí.

Cowboy pozvedl svou mladou tvář, odfoukl mrak kouře a obrátil se k odchodu.

Děkuji, příteli," řekl Brazos a pokračoval v chůzi. U čerta! To je vážné. Myslím, že ten cowboy riskoval svůj život a věděl to... Budou se snažit odstřelit mne zezadu. Zase ten Bodkin!"

Brazos vešel do prvního obchodu, který měl na cestě a vyšel pak zadním vchodem, odkud pokračoval alejí do postranní ulice, která ho odvedla k ohradě, kde nechal svého koně. Mexický chlapec Pedro nakrmil a napojil Baye. Brazos neztrácel čas a rychle vyjel z města. Dospěl k názoru, že Bodkin se spojil s Knightem - že budou pokračovat v Surfaceho práci - a že tyto operace jsou zdržovány nevídanou existencí jistého Brazose Keenea.

Blížící se zima patrně vyžadovala obnovení činnosti zlodějů dobytka. Dobytek stoupl v ceně na čtyřicet tři dolary za kus při zvýšené poptávce. Neece tušil, že to přijde a nakoupil lacině. Dostal několik menších stád za nízkou cenu třiceti dolarů za kus.

Když se Brazos vrátil do ranče Dvě Sombra, nemyslel mnoho na zajímavé sestry a slavnostní večeri a tanec, který se měl toho večera konat. June a Janis na něj vesele volaly z domu. Ale Brazos jen zamával, aniž by zastavil. Nalezl veselou, hlomozící tlupu cowboyů při práci ke zvýšení podzimního dojmu, jak si to dívky přály.

Hej, vy rozpustilí blázni," zvolal. Řekněte jeden z vás Neecemu a Hankovi, že s nimi musím pronto mluvit."

První přišel rančer a měl na rtech onen teplý úsměv, kterým vždy cowboje vítal.

Dobré jitro, synu. Vypadáte nějak vážně. Bojíte se tatíčka po předešlé noci, co?"

Brazos byl nucen se usmát. Neměl strach z kritiky tohoto otce! Neece stál při něm.

Hrozně se bojím, otče, teď když jste mi připomněl předešlou noc. Ale tohle jsem neměl na mysli."

V tu chvíli se k nim připojil Hank. Dobré jitro, Brazosi," řekl Texasan a jeho šedé oči pátraly v Brazosově tváři.

Pojďte sem," odvětil Brazos a odtáhl je stranou.
Ó ty nám zkazíš zábavu," stěžoval si Hank, který zřejmě tušil nějakou nepříjemnost.
Hlouposti. To neudělám. Dostal jsem však nějakou informa-ci... Dobytek už stojí na čtyřiceti třech dolarech. Ani ne za týden vyleze na čtyřicet pět a ještě to stoupne."
Ale jděte!" zvolal rančer dychtivě. Hanku, moje vnuknutí bylo správné."
Nu, já jsem počítal se čtyřiceti. Ale čtyřicet pět! Povídám, šéfe, začínáme dobře."
Kolik kusů můžete sehnat a odeslat pronto během týdne?" zeptal se Brazos zamyšleně.
Skoro dvacet tisíc, jestli to dráha zmůže," odvětil rychle Neece.
Viděl jsem na sta prázdných vagónů, když jsem vyjížděl. Neece, můžete předhonit ostatní dobytkaře a uspořít, myslím, polovinu z těch dvaceti tisíc, jestli budou vaši lidé dost rychlí."
Uspořít! Co tím myslíte, cowboyi?" zeptal se Bilyen po-dezřívavě svého mladého přítele.
Nu, teď právě zlodějství na chvíli přestalo, ale nebude to dlouho trvat, jestli to ovšem někdo těm lidem, kteří zbyli po Surfaceovi, nezatrhne. Otče, vsadil bych se, že by bylo dobré prodat vše, co dráha může odeslat."
Vyřídím to pronto, Brazosi. Díky vám."
A co Henderson a Sisk? Mohou to také rychle zařadit?"
Ne. Hendersonova stáda jsou roztroušena po celém kraji. Sisk má svůj ranč čtyřicet mil daleko. Trvalo by to měsíc, než by se sehnalo velké stádo."
Příliš pozdě pro nejvyšší ceny a příliš pozdě k předhonění zlodějů."
Hanku, snažil jsem se přesvědčit Siska a Hendersona právě v téhle věci - totiž, že cena dobytka stoupá. Na zloděje jsem nevzpomněl... Brazosi, jak mohou zmizet s velkým počtem dobytka?"
Nu, vypadá to podivně se zákonem a pořádkem v Las Animas," smál se trpce Brazos. Pane, deset dobře ozbrojených zlodějů na rychlých koních může dát do pohybu mnoho kusů. Žádné z těchto stád by sem nepřišlo. Hnali by je podél hranic a naložili ten den, kdy by dostihli železnice, daleko dříve, než by majitelé poznali svou ztrátu. Něco z toho by bylo smícháno s nákladem těch dobytkařů, o kterých tušíme, že jsou špatní. Ach, je to snadné. Zatraceně snadné!"
Půjdu ihned napsat telegramy svým kupcům a zamluvím si všechny vagóny, které jsou k sehnání. Hanku, můžete s tím hned odejet," řekl Neece rozhodnut a pospíchal pryč.
Tak ven s tím, čert vem tu tvou přetvářku," žádal Hank příkře.
Nu, není to nic nového, ale mrzí mne to vzhledem k tomu, že jsem tady tak zapleten," odvětil Brazos a pověděl Hankovi o informaci, kterou dostal od cizího cowboye ve městě.
Texasan mocně klel a bez výběru slov, kterýžto výbuch Brazos mlčky přijal.
Věděl jsem dobře, že je něco ve vzduchu, jinak bys nikdy nebyl radil Neecemu, aby tak rychle prodával. Je to pro Neecea zatracené štěstí! Můžeme ten dobytek odeslat dříve, než ceny klesnou nebo bude ukraden... Ale co, k čertu, budeš dělat ty?"
Já? Nejlépe udělám, když zmizím."
Bodkin! - Ten zbabělec! To všechno Bodkin! Brazosi, myslíš, že ten chlap ví, že ho nemůžeš zabít?"
Je asi natolik chytrý, že to ví," přiznával Brazos.
Kdo kdy slyšel o takovém darebákovi!" huboval Hank. Škoda, že tohle není Texas!"
Není to Texas, kde mají zákon a pořádek," prohlásil Brazos trpce.
Co z toho budeš mít, cowboyi, když zmizíš?"
Nevím. Nemohu si nic lepšího vymyslet."
Budou myslet, že se bojíš a vykradou tenhle kraj dokonale."
Jistěže. Ale skončí dříve nebo později na šibenici. Las Animas si to nenechá věčně líbit."
Ne, myslím, že ne. Ale trvá jim to dlouho - než umřou."
Dlouho? Podívej se, Texasane, vždyť oni vlastně nežijí. Každý dobytkař tady podezřívá svého souseda. Víš, Hanku, tenhle druh jednání je těžko zvládnout. Možná, že to bude trvat dlouho, než tento kraj uvidí lepší časy."
Ne, nebude, protože vůdci této tlupy, Bodkin a Knight, možná i Miller a kdo je v tom ještě, nemají dost filipa."
Hanku, měl bych prostě odjet," řekl Brazos tragicky.
Jistěže. Ten tvůj starý zvyk uhnout se, by jim pasoval," odvětil Bilyen se sarkasmem, který Brazose ťal do živého.
Jenže - nemohu."
A proč nemůžeš?"
Není na žádný způsob možné, opustit tu dívku."
Brazosi, také bych to nikdy neudělal."
Kdyby jen June chtěla se mnou utéct...! Mohli bychom se vrátit, až ti hombres zmizí."
June? Poslyš, cowboyi, my jsme mysleli, že je to Janis."
My? Kdo je to k čertu, my?" vyrazil ze sebe Brazos trhnuv sebou.
My, já a Neece - a někteří z hochů. A také Jack."
Jack Sain? Ten falešnej chlap! Je sám do June zblázněný. Proto tedy..."
Jack je poctivý," přerušil ho Bilyen. A Neece myslí, že jsi zamilovanej do Janis."
Neece? Ach, můj Bože!" zvolal Brazos rozhodiv ruce.
Cowboyi, nejsi sám nějak spletenej, do kterých z těch dvojčat jsi vlastně zamilovanej?"
Spletenej? Vždyť stojím zrovna tuhle minutu na hlavě... Hanku, miluji June, poctivě a věrně - ale - ach, je to hrozné... Nerozeznám ji od Janis."
Texasan se tak rozesmál, že měl Brazos chuť dát mu ránu. Hahaha... ať jsem proklet," zajíkal se smíchem. Ty nejseš v žádné pletenici. Ach ne...! Myslíš, že je to June, ale nero-zeznáš ji od Jan...! Jedna je jako druhá... To vysvětluje tvůj

případ, Brazosi Keene."

Hanku, ty dovedeš člověka dopálit - starej popleto," prohlásil Brazos, červený v tváři. Tak co, k čertu, myslíš tou poslední větou? Viděls přece včera večer, jak líbám June."

Jistěže, Brazosi, avšak to nevylučuje, že jsi zamilovanej do obou."

Jsi zatracený lhář."

A ty máš z pekla štěstí," odvětil Bilyen krátce. V cifrách je jistota. Hrál jsi vysoko a ztrácíš dvě skvělé dívky.

Neza-pomeň, že jsi z Texasu!"

To jsem blázen," bručel Brazos, když jeho přítel odcházel, zřejmě uražen. Co k čertu myslel tím štěstím a jistotou v cifrách?"

Brazos zde seděl, snaže se rozluštit, ale čím více přemýšlel, tím zapadal hlouběji, až byl beznadějně zmaten. Bilyen se opět objevil, s jeho koněm.

Proklatě, Brazosi, nemohu se na tebe zlobit," stěžoval si.

Nu, já na tebe ano. A vem to na vědomí."

Máš něco ve městě, co bys rád odtamtud dostal?" zeptal se Hank, nevšímaje si Brazosovy hrubosti.

Ano. Jdi k Mexican Joemu a spakuj moje věci. A nezmačkej mi ty moje šedé šaty, které chci obléct k tanci."

Tak ty tady budeš," řekl Hank, předstíraje překvapení.

To bych řekl, že ano... Hej, na koho to kýváš?"

Jde sem June a Jan," prohodil Bilyen. A koho asi hledají? Ovšem, že Brazose Keenea!" Hrome, podívej se na ně! Dvě tak sladké, hezké, milé, jemné, dobré dívky nikdy ještě nezdo-bily tenhle kraj - Brazosi, byl bych moc rád na tvém místě."

Byl bys, ty ohavo...! Kde jsou? Raději zmizím."

Už tě viděly. Jen to spolkni."

Koukej mazat, ty šklebivý paviáne," vzkřikl Brazos a pak, když spatřil dvojčata, klesl zpět se záupněm. Ach! Byl kdy na světě tak ubohý chlap jako je Brazos Keene...? Ale tohle je zhola nemožné. Musím se přetvařovat, jak nejvíc dovedu, nebo se mnou bude konec."

Zatvářil se líně a lhostejně a začal si pomalu svinovat ciga-retu. Ve svém nitru byl však rozechvělý, když se dívky před ním zastavily.

Dobré jitro, děvčata," protahoval, jsem hrozně rád, že vás zase vidím."

Stály před Brazosem, držíce se za ruce, vážné i čtverácké, ostýchavé i vyzývavé, oblečené přesně stejně jako vždy a byly si více než kdy jindy beznadějně podobné. Byl to jistě ten nejrozkošnější pár, který kdy znepokojoval ubohého cowboye. Brazos se na ně díval s přísným úsměvem, marně hledaje sebemenší odlišnost, marně čekaje na nějaké znamení nebo záblesk oka, který by mu prozradil, která z nich je jeho miláček June.

Pojďte, Brazosi."

Musíte nám pomoci."

Jistěže, jestli zůstanete spolu," řekl Brazos umíněně. Ale už nikdy nechci zůstat s jednou z vás o samotě."

S veselým smíchem se rozdělily a zavěšeny každá z jedné strany, vedly ho loukou ke stáji.

Zbytek toho dne ubíhal jako sen. Pozdě odpoledne stáli kolem ranče na každém volném místě jezdecké koně a vozidla všeho druhu, počínaje elegantními kočáry a konče vozy, jejichž kola byla zamazána blátem.

Dvě hodiny" před západem slunce odběhla děvčata, aby se oblékla a Brazos měl dost času, aby se vyšňořil. Nedařilo se mu to příliš, přece však se mu zdálo, že nikdy nevypadal lépe. Nový šedý kabát se dobře zapínal a kryl jeho pás se zbraní až na zcela malý kousek pouzdra. Jeho nohy v nových lehkých střevících se zdály být pružnější, jen se Brazosovi nelíbilo, že jsou příliš malé na otužilého cowboye. Konečně si zastrčil polní květinu do knoflíkové dírky, vyšel, aby to vyhrál nebo zahynul.

Brazos se srazil s Jackem Sainem, štíhlým v tmavém obleku, se zářící tváří. Haló, Brazosi, nezapomněl jste něco?"

Hrome, myslím, že svou hlavu," odvětil Brazos, sáhl si však k boku, aby se přesvědčil, že je zbraň na svém místě.

Je čas, abychom rozsvítili borové šišky. Henry a jeho tlupa se mají starat o ohně. My to máme snadnější... Bože, jak krásná noc, Brazosi! Podívejte se na měsíc, jak vystupuje nad horami... Hudebníci z Denveru jsou již tady! Jen si pomyslete, cowboyi! A tanec začíná přesně v osm."

Nuže, nebude do toho již daleko," protahoval Brazos se zdánlivým klidem, který necítil.

Rozsvítili prosté lucerny ze šišek po obou stranách louky od stáje k domu; pak olejové lampy ve stáji, hýřící barvami a velkou lampu z lokomotivy, která byla upevněna vysoko na jed-nom ze sloupů. Velké ohně venku zvyšovaly veselou náladu noční scenerie. A měsíc se vyhoupl nad setmělým krajem, kulatý, bílý a zářící. Pak se vyhnula na louku záplava dívek, některé v bílém, většina v pestrých šatech, které se hodily k barvám podzimního listí. Štěbetající a smějící se vesele po-spíchaly, aby se připojily k mužům, čekajícím před stavením. Nakonec přicházeli starší lidé, méně barevně oděni, ale stejně veselí a šťastní. Hlasy a smích byl přehlušen výbuchem ryt-mické hudby.

Brazos byl obklopen tímto spokojeným zástupem, nezdálo se však, že by si ho někdo všímal. Odešel tedy stranou a pocítil ulehčení. Začal ztrácet trochu toho rozechvění a neobvyklé radosti, kterou pocíťoval. Tu se do ruky vsunula malá, jemná ručka. Brazos se otočil a spatřil vedle sebe zjevení v bílém, s rozkošnou tváří zvednutou k jeho a tmavým očima, ve kte-rých i ten nejhloupější muž musel číst správně.

Jsem June," řekla prostě. Jak se vám líbí mé šaty z New Yorku?"

Děvče - netušil jsem, že dovedete vypadat tak krásně," odvětil Brazos nadšeně.

Cowboyi, vy také vypadáte báječně. Jan, ten ostříž, vás viděla první. Chtěla k vám jít, ale zmocnil se jí Henry."

Náhle pocítil, jak se její druhá ruka pohybuje lehce po jeho kabátu na pravé straně a zastavuje se na vypouklině, kterou byla jeho zbraň. Brazosi, vy nosíte zbraň na mém večírku," řekla vyčítavě.

Miláčku, nemohu bez ní být," vysvětloval Brazos důtklivě. Právě včera v noci jsem se dozvěděl, že po mně někdo pase."

Ach, to je hrozné - být zamilována do desperáta!" zvolala a její růžové tváře pobledly.

June, to bolí!"

Ale oč sladší je být zamilována do hezkého cowboye, jehož pouhé jméno působí, že srdce dívek bijí prudčeji," dodala rychle a v jejím hlase i očích byla snaha o nápravu. Pojdte. První tanec patří vám. Vybrala jsem dlouhý valčík, protože jste říkal, že ho tančíte rád."

Přetancovali sotva čtvrt cesty kolem stáje, když June zašeptala: Říkal jste, že tančíte jako sedlák."

Nu ano - ve vysokých botách."

Brazosi, umíte tančit... Ale držíte mne trochu příliš pevně - před lidmi..."

Ó nevím, jestli tančím nebo jedu nebo se plavím... A June, kdybych vás takhle nedržel, nevěděl bych ani, že vás mám v náručí - jste jako víla."

Nemluvte - vy pochlebníku!"

Tančili dále a Brazosovi se opravdu zdálo, že se plaví po čarokrásném jezeře v podzimním lese. Vedl ji však bezpečně vířícím zástupem tanečníků. Ale ke konci tento rytmický, zasně-ný pohyb, bzukot dívčích hlasů, pestrost oděvů, rudé záření podzimního listí a božský dotyk Junina těla, tak jemně spočívajícího na jeho prsou - to vše stoupalo Brazosovi k hlavě, jako víno.

Brazosi - tisknete mne příliš," šeptala June těžce dýchajíc.

Opravdu... ? U čerta! Nevěděl jsem to," protahoval uvolňuje trochu své objetí.

Všichni ostatní - si toho všimli."

June, jestli mě zrak nešálí, dělají všichni totéž."

Jan to viděl. Dívala se na mne - zuřivě."

Nu, tak se na ni nedívejte... Ach, je konec! Jak je to možné...? June, zdá se mi, že jsem si nikdy tak báječně nezatančil."

Ani tenkrát na tom slavném bále Holly Rippleové - s ní?"

Nu, to bylo také báječné. Ale ne jako tenhle tanec s vámi. Holly nebyla mou milenkou."

To nechápu. Byla bych myslela, že musela být do vás zblázněná... Brazosi, chcete mi něco udělat k vůli?"

Všechno, co si přejete."

Postarejte se trochu o dívky, které nemají žádné tanečníky a některé starší dámy. Dovedete být tak roztomilý! Bude to pro vás výhoda. Budou vás mít rády - a našemu večírku to pomůže k úspěchu. Chcete to dělat, Brazosi?"

Bůh sám ví, jak to udělám, ale pokusím se. Ale co Janis?"

Jan bude mít na každý tanec tři partnery. Ale musíte ji požádat aspoň o jeden. Zlobila by se na mne, kdybyste to neudělal."

Sázím se, že se k ní nedostanu ani na míli... A k vám už také ne. Podívejte se na ty cowboye, jak se předhánějí, aby se k vám dostali."

Brazosi, vylovím si vás," usmála se a odtančila od něho.

Rozohněn a pln dychtivosti, zbaven všech pochybností, ujal se Brazos úkolu, který mu byl svěřen. Byl v takovém nadšení, že nalezl potěšení v tanci s nehezkou dívkou, již ne mladou. Takto rozběhnut vynaložil Brazos všechny své síly, aby pomohl večírku Neeceho dvojčat k úspěchu. Chvilími, když se naskytla příležitost, přestal tančit, aby se rozhlédl shromážděným tanečníkům, které se stávalo stále veselejší, jak večer ubíhal. Vyhledal krásnou, zardělou tvář, která se mihla kolem, jako květina a zase zmizela. Jedenkrát se na něho z této tváře anebo jejího dvojníka upřely tmavé, vyčítavé oči a on se zachvěl, vydechnuv těžce. Ty oči musely náležet Janis. Tento prchavý okamžik bylo vše, co z ní měl. Po této příhodě se již nedíval.

Hodiny při tanci rychle ubíhaly, světla borových šišek dohořela; velké ohně byly znovu zažihány. Mnoho mladíků a některé z dívek zavítali často k velké bowli punče, která, jak Neece nařídil, musela být stále plná. A nad tím vším zářil vysoko na tmavé obloze měsíc.

O půlnoci byla podávána večeře, pro mládež venku na velké verandě a pro starší v dlouhé jídelně uvnitř domu. Brazos jedl ve stoje vedle vozu, jak to tisíckrát dělával na Staré stezce.

Tanečníci se brzy trousili zpět, vylákáni hudbou. Brazos se na ně díval trochu smutně z verandy, dumaje, kdy asi ho June vyhledá. Náhle se vsunula bílá ručka pod jeho rameno.

Pojďte, cowboyi," ozval se vyzývavý hlas.

Ach, konečně!" zvolal Brazos.

Rychle. Hledají mne. Utíkejte!" řekla chichotajíc se a vedla ho do lesa místo dolů po louce. V okamžiku byli z dohledu a za chvíli zmizela i světla a nebylo slyšet veselé štěbetání.

Pak kráčeli spolu ruku v ruce. Brazosovo srdce se zdálo být plné k prasknutí. Nebylo třeba, aby hovořili. Borovice se temně odrážely od stříbrem zalité paseky. Dívka se zastavila. Stála teď proti němu, jeho ruku však nepustila. Kde jste byl po všechny ty hodiny?" zeptala se. Měsíční světlo zvyšovalo její krásu, její oválná tvář byla bílá a hluboké, nevypytatelné oči temné. Brazos uhodl, že mu chtěla dát příležitost, po které toužil.

Pomáhal jsem vašemu večírku k úspěchu. Ani jsem nevěděl, že to dovedu. Tančit se starými pannami, bavit manželky a matky, dělat ze sebe sklepníka. Ale byla to legrace a líbilo se mi to."

Brazosi, to bylo od vás hezké," odvětila vřele.

Nu, nechtěla byste mě odměnit?" protahoval pomalu.

Ano." Když pronesla to povzbuzující slovo, všiml si Brazos, jak byla krásná a podivná. V čarovné měsíční záři se zdála její půvabnost a záhadnost ještě zvýšena.

Byl by - polibek příliš mnoho?" zeptal se nesměle.

Příliš málo!"

Brazos ji políbil a zachvěl se pocitem něčeho neznámého. Stála zde štíhlá a bílá ve stříbrné záři, dívala se mu do očí a její rty se nabízely k polibkům.

Děvče, nedívejte se na mne tak... Řekla jste ano."

Řekla jsem také příliš málo!"

Při těchto slovech opustila Brazose jeho zdrženlivost. Vzal ji do náruče, avšak neměl mnoho z opakování tohoto vyzývavého vzdání. Dosud se trochu strnule vyhýbala pevnějšímu objetí.

Povězte mi, vezmete si mne?" zeptal se náhle, silný a plný uvolněného pohnutí.

Ach!" vzdychla a jakoby ji síly opustily, klesla na jeho prsa. Brazos ji tiskl pevněji a pevněji, skláněje k ní svou hlavu, aby položil svou tvář na její vonné vlasy.

Překvapilo tě to, miláčku?"

Pohnula slabě hlavou a Brazos si to vyložil jako doznání

Ale nemělo tě to překvapit."

Kdo si může být jist - Brazosem Keenem?" zašeptala.

Ty bys měla... Miluji tě hrozně, drahoušku... Řekni, že ty mne také."

Zbožňuji tě."

Řekni, kdy se vezmeme?"

Ale co by řekl tatíček a sestra?"

Budou rádi. Ale nemluvme o nich. Miláčku, nemohu déle čekat. Vy dvojčata mne doháníte k šílenství... Řekni, kdy, má drahá?"

Kdy budeš chtít," zašeptala velmi tiše.

Ach...! Nu, nechci tě nutit ke spěchu, drahoušku. Ale je tady důvod. Jsem poznamenaným mužem v Las Animas. Měl bych zmizet, dokud ti lidé nezapomenou, že mě chtěli zabít."

Brazosi!" vybuchla vášnivě v jeho náručí.

Vždyť jsem ti to říkal, drahoušku," připomenul jí.

Ó můj Brazosi! Vdám se za tebe."

Kdy? Čím dříve, tím lépe."

Utečeme spolu!" zvolala rozechvěně.

Nu, to by bylo pro mne to nejsnazší a nejjistější. Tvůj otec by mi to nezazlíval."

Uděláme to!" Náhle se zdála být proměněná v malý vír, objímala ho kolem krku, čuchala mu vlasy zuřivýma, malýma ručkama a nakonec si přitáhla jeho hlavu a ohnivě ho líbala. Ó Brazosi, umírala jsem láskou k tobě," vybuchla vášnivě. Zamilovala jsem se do tebe, i když jsem věděla, že si jen pohráváš s ženami... Celý ten čas, celý ten čas jsem myslela - že miluješ June."

V hrozném okamžiku, kdy si Brazos uvědomil katastrofu, strnul tak náhle, že div nerozdrtil dívku ve svém náručí.

Nezabíjej - mne," vypravila ze sebe Janis slabým hlasem.

Ach - odpusťte. Ztratil jsem hlavu," odvětil Brazos konejší-vě a uvolnil své objetí.

Ale Janis se ho nepouštěla a nezvedla hlavu z jeho prsou. Ó Brazosi, děvče, byť i miluje - tak strašně jako já - musí dýchat."

Nu, nevěděl jsem - že mne máte tak strašně ráda."

Mám - mám...! A byla jsem nemocná láskou - hořela jsem žárlivostí - umírala strachem... A chvílemi jsem věděla, že mne milujete."

Bože můj, i já to věděl!" zvolal Brazos s hrůzou, uvědomiv si svou vinu a blažené šílenství, které ho obklopovalo.

Sklonil k ní hlavu a znovu objal její štíhlé tělo, dívaje se nevidomýma očima do černých stínů lesa. Bílý, chladný měsíc se na něj díval dolů s výčitkou. Noční vánek tiše lkal ve vrcholcích borovic. Pouze slabé zvuky hudby z dálky dávaly této tajuplné samotě výraz skutečnosti.

Miláčku, to je skvělé," řekla Janis, pohnouc se a snažíc se podívat na něj. Odškodňuje mne to za mé úzkosti. Udrží mne to - až do příště. Ale nesmíme zde déle zůstat."

Ne," uznával Brazos, ale stál jako zkamenělý.

Odklonila se od něho, aby se na něj podívala. Ó Brazosi! Jsi tak bleďý a vážný! Je to proto, že jsi musel volit mezi mnou a June...? Můj ubohý drahoušku, mohl jsi mne mít, kdybys byl chtěl."

Brazos odtrhl své oči od stínů a díval se na ni; byl si teď plně vědom své slabosti a viny, vědom toho, že ji miluje stejně jako June, že má nad ním hroznou moc, kterou nikdy nepocíťoval u její plaché sestry. A náhle ji opět projevila, vzplanula jako oheň, objímajíc ho oblémy pažemi jako z ocele, noříc své prsty do jeho vlasů a svírajíc mu hlavu, aby ji přitáhla k palčivým rtům, za které byl Brazos ochoten čelit všemu. Oddal se plně této chvíli opojení. Ať cokoliv vzejde z tohoto šílenství, bude mít v budoucnosti o čem snít. Janis hýřila životem. Cítil její pevná, plná řadra, tlukot jejího srdce, palčivost její krve pod kůží jejích paží. Slyšel přerývaná slova lásky, která pronášela hlubokým, tichým hlasem. A vložil celou vášeň svého osamělého, neuspokojeného srdce - v nekonečných hodinách touhy ve dne v noci v sedle - trpkou osudovost, že mu není dopřáno naplnění lásky - do svých polibků.

Pak jejich opojení poněkud ochablo a ona mu hladila vlasy.

Vždycky jsem si přála čuchat takhle tvé vlasy," šeptala a její oči svítily jako hvězdy.

, Jan, já jsem vás také celou rozčuchal," odvětil chraptivě.

A jak...! Ach Bože, tyhle šaty nebyly stvořeny pro medvědy... Pojďme, jsem odvážná jako lvice, ale přece bych nechtěla potkat Henryho. Měl slíbený tanec. Spatřila jsem tě na verandě a poslala ho pro něco... Ale tohle byl náš tanec, Brazosi. Nyní musíme zaplatit za muziku, ať se stane cokoliv!"

Celou cestu zpět po louce ho držela za ruku a musel jít rychle, aby postačil jejím spěšným krůčkům. Ani záře plápolajících ohňů ji nezadržela. Dvakrát se obrátila, aby se na něj podívala svými zvláštníma očima, jejichž tajemství náleželo pouze jemu. Hudba se stávala slyšitelnější. Brazos spatřil jako ve snách pohybující se postavy, bledé, neskutečné, jako přízraky bez těl. Pak uslyšel sladký posměšný smích Janis: Henry, jistě jste mne postrádal!"

Já ano, ale tenhle cowboy ne," bručel Henry a Brazos se jeho slovy probudil k životu a skutečnosti.

Nu, Sisku, co jeden muž propase, to druhý dostane," mluvil rozvláčně, kousavý ve svém náhlém probuzení.

Nic si z toho nedělejte, Henry. Zatančíme si tenhle... Adiós, Brazosi, až do..."

A Brazos stál, dívaje se za ní ve světle, které ztratilo svou zamlženou neskutečnost. Díval se za dívkou, jak odplouvala s Henrym, krásnou tvář pozdvíženou, bledou, ozářenou temný-ma, vábícíma očima. Shromáždění je pohltilo. Brazos odcházel, hlavu sklopenou, jako člověk, ztracený na nekonečném píseč-ném břehu, v tajemné měsíční noci, bez cíle a bez naděje.

Ohrady, ploty, vrata, ovocné zahrady, křoví, lesy a balvany, to vše pro něj neexistovalo. Jeho nový šedý oblek, na který byl tak pyšný, se potřhal a zablátil. Vyšel ven na silnici a kráčel dál, nevšímaje si kam. Několik mil na západ spatřil na kopci chatu, kde spal oné osudné noci, kdy byl zavražděn Allen Neece. Nemyslel nyní na sebe. Mohl se stát snadnou kořistí pro no-váčky ve hře zabíjení. Nahore na kopci se však obrátil a loudal se zpět.

Měsíc stál teď nízko a jeho matné světlo ozařovalo točitou silnici, vinoucí se mezi tmavými okraji lesa a křovin. Kojoti začali lkát a naříkat. Na otevřených planinách viděl Brazos slabé šedé čmouhy nad východním krajem. Nebylo daleko svítání. Pokračoval v chůzi stále pomaleji a pomaleji. Jeho nohy se stávaly olověnými. Nikdy se takto nepohyboval. Východ slunce jej zastihl toulajícího se lesem a polí a loukami do malé chaty, o kterou se dělil s Bilyenem.

Slyšel, jak hudba skončila; viděl vycházet poslední tanečnický ve dvojicích. Viděl June a Janis, jak se ubírají v doprovodu svých tanečniců k domovu. A s trpkostí je rozpoznal, Janis zavěšenou do Henryho Siska a June do Jacka Saina. Nemocen úzkostí, třesa se zimou, vrávoraje únavou, odvrátil se Brazos od tohoto pohledu a vešel do chaty, aby svlékl své zničené šaty a natáhl se na lůžko.

Bilyen chrápal jako člověk, který není zvyklý na noční bdění. Nebylo to však to, co Brazosovi bránilo ve spánku. Ani to nevnímal. Snažil se oprostít svůj mozek od nesnesitelných myšlenek. Co se to jen stalo?

June a Janis Neeceovy! Devatenáctiletá dvojčata. Byla to ctižádost pyšného a milujícího otce - poslat je na Východ a dát jim vzdělání. Vrátily se nezkažené, zůstaly dcerami Západu, krásné jako sny osamělých cowboyů kolem prérirajících ohňů. Jejich oči měly barvu ambry a žádný cowboy, který se do těchto očí zadíval, nemohl děvčata od sebe rozeznat a také již nikdy nenalezl duševní klid. Byly si dokonale, naprosto, prokletě podobné. Jejich krásné postavy, perleťová pleť, hnědé vlasy, jejich hlasy, pohledy, úsměvy, způsob mluvení, to vše bylo neodolatelně zvyšováno tou úžasnou podobou. Měly ďábelský zvyk či koketérii nebo nějaký instinkt sebezáchrany oblékat se přesně stejně.

Ale pro cowboye, který byl šťasten anebo proklet osudem, že byl oběma milován, jejich podoba byla až nesnesitelná, i když se nevztahovala na jejich povahy. Zdálo se, že jsou od sebe tak daleko jako dva póly. Jedna byla jižní a druhá severní. June byla chladná, rozkošná, plachá, zdrženlivá, hluboká jako jezero, zbožňující a nesobecká, vášnivě oddaná své sestře. Janis byla oheň, skrytý pod chladným, provokativním zevnějškem, so-becká svou potřebou úspěchu, ješitná, zatímco její sestra byla skromná, dobře si vědomá svých půvabů, malý ďábel v tom, jak dovedla s nimi úsporně zacházet a nakonec k zbláznění neodolatelná ve svém královském odevzdání se lásce.

Brazos je nyní znal obě - poznal je k svému utrpení. Zbožňoval obě. Nebyl by dovedl mezi nimi volit. June odpovídala odvaze, ušlechtilosti - nekonečné hloubce jeho schopnosti po-máhat, sloužit, ochraňovat. Cowboyové snu o kraji a ranči, domovu a štěstí, klidu a míru po jeho těžkém životě na po-tulných cestách. Janis ho obklopila plamenem, jako když se oheň šíří prérií po větrem zvlhčené suché trávě. Probudila v něm vlastnosti, o kterých nevěděl. Nesmírně silné, primitivní já, které nebylo možno potlačit. Byl to temný, panovačný velitel divošského původu, jehož žádostivost a potřeba byla silnější než zvyk, nutkavější než kterákoliv síla, jakou kdy poznal.

Konečně uviděl Brazos situaci v celé nahé skutečnosti a promlouval o ní k sobě, jak bylo jeho zvykem. „Nuže, Brazosi Keene, tímto končíš se ženami nadobro. Miluješ June Neeceovou, je tvým ideálem - dívkou o které jsi snil na svých dlouhých cestách. A jsi s ní zasnouben... Miluješ také její sestru, vzru-šující Janis - a ani bys nechtěl přestat ji milovat, i kdybys mohl. A řekl jsi jí, že s ní utečeš... Miluješ je obě... Ani bys nechtěl, aby to bylo jiné... Nerozeznáš je od sebe... Nu, je načase, abys odešel a zastřelil se!"

Nějaký hlas pronikl nejasně do Brazosova spánku a bylo to jako v dávných dobách, tak úzce spojených s olověným spánkem časných probuzení.

Mám hlídku? No dobře... Život cowboye je těžký..."

Vzbudte se, Brazosi. Jestli se nemýlím, váš život bude dnes večer těžší než peklo."

Co?"

, Jsou čtyři hodiny a jste očekáván," ozval se hlas krátce.

Brazos se převálil a když otevřel oči, spatřil Jacka Saina stát vedle svého lože. Nijak se nepodobal veselému chlapci, kterým vždy býval.

Kdo mne očekává?"

June a Jan. Posílají mne. Čekají na vás, tam kde se stezka zahýbá z louky do lesa."

Aha... A vy máte dojem, že se můj život stane tvrdším než peklo pronto," protahoval Brazos, sklouznuv svými dlouhými nohama z postele.

Sázím se, že jste nikdy v životě něco takového nezažil."

Chlapče, vypadáte, jako by také pro vás život nebyl lehký dnes ráno... Chtěl jsem říci dnes večer po tom tanci." Byl bych raději mrtev," odpověděl Sain beznadějně. Brazos se na něj podíval lépe a pocítil výčitky svědomí. Co vás trápí, cowboyi?" zeptal se laskavě. Však víte. Totéž co vás."

Láry fáry. Copak nechápete? Moje trápení je dvakrát takové jako vaše... Přece však vám mohu pomoci." Díky, Brazosi... Musím vás mít rád - i když jste zničil můj život."

To je hrozně výstřední řeč, Jacku... Chcete říci, že June nebyla - nebyla k vám tak milá od té doby, co jsem sem přijel?" Brazosi, skoro mne milovala - než jste přišel vy," odpověděl Sain sklíčeně. Od té chvíle byla - ach ano! Milá a vldná, jenže jinak. To bolí, Brazosi. Nehněvám se na vás. Myslím, že jste ten nejbáječnější chlapík, jakého jsem kdy poznal. A i kdybyste nebyl, musel bych mít k vám úctu za to, co jste vykonal pro June - a celou rodinu. Jenže..."

Jenže co, Jacku?"

Bojím se vám to říci, Brazosi, ale - ale všichni to říkají. A musíte to slyšet."

Jen pokračujte. Moje zbraň je daleko, tamhle pod polštářem, tak vás nemohu zastřelit."

Brazosi, říkají, že si ďábelsky zahráváte s těmi dvojčaty," odpověděl Sain chraptivě. Že se na nich mstíte za jejich legraci - za to, že chtějí, abychom si je pletli."

A kdo to říká?"

Všichni. Dokonce i Neece. Řekl mi, že to těm děvčatům patří... Ale, Brazosi, jsem si jistý, že je tím vinna Jan. June ji zbožňuje. Dala by svou duši za Jan."

Jacku, měl jsem také ten dojem," odpověděl Brazos - oblékaje si boty. Jeho myšlenky se zdály jiskřit inspirací, kterou mu Sain dal. Vstal, sáhl pro svůj pás se zbraní a zapjal ho. Pak přistoupil k malému zrcátku a podíval se na svou tvář. Bože můj, jaká tlama...! Viděl jste někdy obrázek Lucifera...? Docela tak dnes ráno vypadám."

Je už večer, Brazosi. V poledne byli již všichni vzhůru. Bilyen jel do města, něco ho trápilo - a dívky čekají na vás."

Ať čekají," řekl Brazos a upřel pronikavý pohled na svého přítele. Jacku, jste hodný hoch, mám vás moc rád. A je mi ztraceno líto, že jsem zkazil vaše námluvy. Ale to byla jen taková příhoda ve vašem románě. Dám vám dobrou radu, chlapče. Nebudte smutný a žárlivý a neříkejte se tak černě. Budte k June - jako jste dřív býval a dívka zase skočí do vaší náruče, jako mič odražený od stěny."

Ach, Brazosi. Nelžete - neplývejte slovy jen abyste mne potěšil."

Nechtě si tohle pro sebe, cowboyi. Dal jsem těm dívkám lžičku té jejich medicíny. Je pravda, že jsem si s nimi ošklivě pohrával. Nu, Jacku, vždyť to pro mne nebylo nic těžkého - rozeznat je od sebe... Nuže řeknu vám něco, o čem nikdo nevěděl - kromě Neece a tomu to můžete říci... Spálil jsem se hrozně při té malé hře s láskou."

June a Jan - obě!" vydechl Jack který náhle porozuměl.

Chlapče, trefil jsi hřebík na hlavičku."

Ó Bože...! Ale, Brazosi, nejsem tomu rád. Nemohl bych snést myšlenku, že - že jste to nemyslel vážně."

Hrome, Jacku, jste člověk bez srdce," protahoval Brazos. Tak, teď jdu na tu malou schůzku."

Ve svém srdci však Brazos plný úzkosti věděl, že není člověka, který by nosil tak klamnou masku. Celé své myšlení upřel na jedinou věc - aby vypadal, mluvil a jednal tak, jako člověk, za kterého ho cowbojové na ranči Dvě Sombreira měli, tak, aby ho June a Janis nenáviděly! Spatřil je dřív než ony jeho.

Myšlenky se začaly šíleně honit hlavou a jeho pocity s nimi udržovaly krok. Dívky na něj čekaly v lesíku za loukou. Odhodil svou cigaretu a pomalu sňal sombrero.

Dobrá, děvčata - ó chtěl jsem říci dobrý večer," mluvil pomalu, věrný svému bezstarostnému, sympatickému způsobu. Jsem opravdu rád, že vás vidím tak svěží po tom celonočním tanci."

Ale jeho svědomí ho udeřilo jakoby strašnou palicí. Ačkoliv se to zdálo neuvěřitelné, poznal ihned, která z nich je June a která Janis.

Brazosi, Jan - chceme se vás na něco vážného zeptat," řekla June, dívající se mu do očí smutným, zpytavým pohledem. Byla bledá, klidná, podivuhodně silná. Brazos tušil, že teď pozná hloubku její povahy. Janis byla bílá jako sníh a její oči byly černé prohlubně plné ohně. Nijak se nepřemáhala. Byla připravena vzplanout jako požár.

Brazosi," šeptala chraptivě, řekla - řekla jsem to June."

Aha. Myslím, že jste si porovnávaly účty... Co jste jí řekla, Jan?"

O věřejší noci... Že jste mne žádal, abych - abych s vámi utekla... A já to slíbila."

Nu, June, a co vy jste tomu řekla?"

Brazosi! Tak je to tedy pravda... Pověděla jsem Jan, že vás miluji - a že jsme zasnoubeni."

A co se pak stalo?"

Hrozně jsme se pohádaly."

Brazosi Keene, je to pravda?" vybuchla Janis zuřivě.

Ovšem, že ano," protahoval Brazos. Mám tu čest být zasnouben s June a přemýšlím o tom - utéct s vámi."

Ach, vy dábě...! Vy prolhaný, domýšlivý cowboyi...! Měl byste být - zmrskán. Zahrávat si s námi - mít mne za bláznou...! Protože já - já jsem byla vážně - hrozně do vás zamilovaná... Ó jak vás ne - nenávidím...! Jak je to haněbné...! Zlomil jste mé srdce!"

Jan, napadlo vám někdy - že jste také vy zlomila několik srdcí?"

Nepřidávejte urážku k pohaně," zvolala vášnivě.

Nu, myslel jsem si, že vy a June zasluhujete lekci - lžičku vaší vlastní medicíny," řekl Brazos pomalu. Ale cítil na sobě Juniny oči a začal vnitřně slábnout v tomto nesmyslném klamu. Tahle vaše hra - jako byste byly jedním děvčetem, zatímco jste dvě - to jistě není hezké vůči nám, chlapcům. Nikdy jsme vás nemohli rozeznat. A vy jste z toho měly legraci. Bavily jste se na naše útraty. Oblékaly jste se přesně stejně a také tak mluvily a jednaly. - Vymýšlely jste si na

nás triky... Myslím, že to nevadilo, dokud jste byly dětmi. Ale teď jste vyrostlá děvčata, ženy - pokud se týče tváří, postavy a citů - a jste při své kráse nanejvýš vzrušující. A to dělá váš trik v mých očích zatraceně nízký... každý cowboy v tomhle kraji, a sázel bych se, že i starší muži, churaví láskou k vám... A tak malý Brazos sem zajel a řekl si, že vám tu hru zarazí."

Kdybyste nebyl zachránil otce - vrátil mu radost ze života - zabila bych vás!" vzplanula Janis v bezmocném vzteku. Vidíš Jan," vložila se do toho June vážně, objímajíc svou sestru. Vždycky jsem ti říkala, že nás to přivede do nesnázi." Mne to - zničilo," vzlykala Janis přikrývající si tvář. June - je mi to líto. Ale byla to taková legrace - dokud nepřišel tenhle ďábel... Nikdy nehrál žádnou hru pro legraci. Byl smrtelně vážný - a způsobil, že - že jsem se d - do něho tak h - hrozně zamilovala - ... Teď vím - možná, že mi to patřilo... Ale to nic nepomůže - v téhle - v téhle..."

Nedořekla a náhle sejmula ruce ze své strhané tváře a upřela na Brazose pohled, který se zdál planout skrze slzy.

Zašel jste se svým hloupým žertem příliš daleko... Jste zlý člověk bez srdce. Nestydatý falešník. Děláte hanbu názvu cow-boy."

Brazos se zachvěl pod tímto posledním šlehem, jehož ospra-vedlnění uznával. Bojoval ve svém nitru, aby mohl pokračovat v nízké přetvářce, když k němu June přistoupila s pohledem, zkoumajícím až na dno duše. Stála zcela blízko. Zmocnila se jeho duše, dívajíc se na něj jasnými, vážnými očima. V oka-mžiku se jejich výraz změnil. V jejich hlubinách se objevilo světélko ženského pochopení.

Brazosi Keene, vy lžete!"

Ó June!"

Ano, lžete. Snažíte se zachránit nás - docílit, abychom vás nenáviděly. Ale to není možné."

Brazos usedl na poražený strom, jako by jeho nohy zeslábly, stejně jako jeho vůle. Cigareta mu vypadla z třesoucích se prstů - sombrero se zakutálelo do trávy. Sklonil hlavu; nemohl dále snést Junin pohled plný lásky a politování. Zdálo se, že jeho život je nadobro zničen.

Ano. Jsem - lhář... A nešťastný člověk."

Brazosi!" Janis k němu přiskočila a poklekla, kladouc mu ruku na rameno. Co tím myslěla? Co vy myslíte?"

Ach Jan, není to nic platné. June mne prohlédla... Zamiloval jsem se do vás obou. Nedovedl jsem vás rozeznat... Byl jsem upřímný k June - a k vám také. Požádal jsem ji o ruku. A když - tenkrát, když jsem byl s vámi sám - myslel jsem, že jste June...! Ale teď, když vás znám, nemění to nic na věci. Miluji vás stejně - stejně hrozně - a po předešlé noci - když jste si povolila uzdu - ach! Jsem ztracen."

Miloval jste mne v domnění, že jsem June?" zeptala se skličene.

Myslím, že ano."

Ale milujete mne také?"

Ano, miluji vás, Jan."

Stejně jako June?"

Nemohu rozlišovat svou lásku - stejně jako vás, dívky."

Ale, Brazosi," zvolala Janis rozčileně. Není možné, aby-chom pro vás obě znamenaly totéž."

Ano. Znamenáte. Jenže June mne dělá šťastným, klidným, jistým sám sebou - a vy ze mne děláte divocha svými polibky... Jan, šel bych do pekel za jediný váš polibek."

Janis objala Brazose vášnivě, jako kdyby ho nikdy nechtěla pustit. Pak se podívala s úzkostí na svou sestru. June já mu odpouštím. My - já jsem nejvíce vinna. Ale teď ho nemohu nenávidět... Nesnesla bych jeho odchod... Pro smilování boží, co si počnu?"

Jan, nemusíš se Brazose vzdát," řekla June pevným, slad-kým hlasem. Vdáš se za něj."

Brazos při těchto slovech vyskočil, div že nezvedl Janis s sebou.

Co to znamená?" zeptal se příkře.

Jan vás dostane, Brazosi."

Díval se na ni a při pohledu na její strhanou tvář a podi-vuhodné oči si uvědomil, že teprve teď poznal pravou June Neeceovou.

S tím nemohu souhlasit."

Já také ne, June," dodala Janis. To by nebylo hezké. Oloupit tě o všechno! Ne ne! Po celý život jsem tě nechávala stavět se do pozadí. Tentokrát to neudělám... Ale nejsem dost velkorysá, abych ti ho přenechala... Musíme trpět společně."

Janis, žádná z nás nemusí trpět. On se s tebou ožení a bude-me všichni šťastni."

Ale - ale -, " koktala Janis.

Co vás to napadlo děvče?" vložil se do toho Brazos přísně a pustil Janis, postavil se před June, zkoumajíc její bledou tvář přimhouřenými, pronikavými očima. Sněsila jeho pohled. Byla nejsilnější ze všech tří.

Brazosi, dala bych za to život, aby byla Jan šťastná."

Jistěže. Ale nedá se to udělat."

Jan se stane vaší ženou, Brazosi... A mne můžete mít také."

Janis se k ní vrhla. June...! Já - on - ach, kdyby to jen bylo možné!"

Brazos ji chytil za rameno prudkým pohybem. Pocítil, jak se mu krev valí k srdci a jeho tvář zchladla a zbledla.

Co to - říkáte?" zeptal se chraptivě.

Řekla jsem, že se Jan stane vaší ženou... a mne můžete mít také. Jsme dvojčata, víte, je to jako bychom byly jen jedna dívka... Já se nikdy nevzdám. Zůstanu vám vždycky věrná, Brazosi. Nikdo se to nikdy nedozví."

Můj Bože!" vydechl Brazos sklesnův přemožen zpět. Junino rozuzlení jejich problému bylo tak úžasné, oslepující a pohoršující jako úder blesku. Nalezlo ho nepřipraveného. Neměl čas myslet, uvažovat dříve, než ho zachvátila prudká

vlna. Krev, která se mu navalila k srdci, zatemňující jeho smysly, proběhla náhle jako palčivý oheň jeho žilami. Hořel a hlava se mu zatočila tak, že viděl dvojčata jako v červené mlze. Ó June! Proboha, neříkejte takové věci."

Myslím to vážně!"

Ale, děvče...! Poslyšte, vždyť jsem jen člověk. Miluji vás hrozně... Jan ještě hůř a neodolal bych - jako muž - takovému pokušení... Prosím vás, June..."

Ne! Chci vám - také náležet."

Jan, tohle nemůžete přijmout... Řekněte jí to... Ona se zbláznila... Slyšela jste, jak řekla, že by za vás dala život... A teď by mi dala... sebe celou - mně! Jan, jestli mne máte ráda, zachraňte mne přede mnou samým. Jsem jen ubohý, samotářský cowboy... Jsem..."

Otřesen, zničen, stál Brazos před nimi s výmluvným gestem. Vztahoval k nim ruce, umlčen, poděšen věcí, kterou tušil.

Ó Brazosi, jak vás mohu zachránit, když jsem sama ztra-cena?" volala Janis zaníceně, červená v tváři pocitem viny.

Jestli dovede být June takto šťastná - ó Brazosi..."

Brazos se vzdal dokonale poražen. Člověk může zápasit s jednou ženou - bojovat, aby ji zachránil od zhoubné lásky - ale dvě ženy - dvojčata, mladá, krásná, fyzicky dokonalá a stejně fascinující, jedna hluboká, druhá mělká, jedna něžná a ušlechtilá, druhá sladká a nehodná - jak by kdy mohl potlačit tu nesnesitelnou skutečnost být milován a požadován oběma? To bylo příliš mnoho pro Brazose Keenea. Žil opuštěn a bez lásky až do tohoto zázračného okamžiku. Vzdal se tomu, co nemohl zlomit. A ani vyrovnání se sebou samým a s osudem nemohlo nic ubrat z jeho okouzlení.

Nuže, děvčata, vy jste mi dala co proto," řekl konečně, když sebral své sombrero a stál uhlazuje ho, ač to nebylo zapotřebí. Pak stál před nimi vztyčený, dívaje se upřeně na ně. Dívky se objímaly v pase a ačkoliv tvář jedné byla průsvitná a druhá hořela jako mák, měl Brazos opět pocit nejistoty, pokud se týkalo jejich identity. Vy báječné dívky! Bylo mi věru dopřáno úžasné štěstí... Půjdu teď a pokusím se nalézt znovu bývalého Brazose Keenea."

Teprve když sestoupil z koně u Pedrovy ohrady a Mexikán prohodil něco o rvačce ve městě, při které se střílelo, uvědomil si Brazos - že jsou na světě také jiní lidé, jiná dramata než jeho vlastní.

Co se děje, Pedro?" zeptal se bez zájmu. Jel celou tu cestu z ranče Dvě Sombrera v zasnění, ve kterém jeho svědomí, i když se dosud ozývalo slabým hlasem, bylo přehlušeno vášni-vou radostí.

Tyhle dny se ve městě moc střílelo."

Aha. Byl jste při tom, Pedro?"

Ne, señore. Slyšel jsem střelbu. Pak ti muži utekli."

Kdo to odnesl?"

Nevím, señore."

Vezměte mého koně, Pedro."

Brazos obrátil své kroky k městu v zamyšlené náladě. Rvač-ky, při kterých se střílelo, nebyly ničím zvláštním. Ovšem, Las Animas nebylo jako Dodge nebo Lincoln, kde málokdy uplynul den bez zápachu střelného prachu a nikdy týden bez nějakého muže, ležícího obličejem dolů s botami na nohou. Přece však tyto Pedrovy novinky zůstaly vězet v Brazosově vědomí. Uva-žoval, že to bylo patrně tím, že na delší dobu zapomněl na životní spojitost zbraní a Brazose Keenea. Avšak dříve než došel do hlavní ulice, vrátila se mu jeho ostražitost. Po poledni byla ulice skoro opuštěná a teplý podzimní vzduch visel ospale nad bary a obchody.

Rád bych věděl, kdo?" bručel Brazos a tato otázka se týkala spíše toho, kdo střílel, než osoby, která byla zastřelena. Trochu se zasmušil. U Mexican Joea by se to nejspíše dozvěděl. Ale nedošel ještě ani do poloviny bloku, když potkal Inskipa, vy-nořivšího se z jednoho obchodu.

V okamžiku, kdy se jejich pohledy střetly, pochopil podivný pocit zasmušilosti, který se vloudil do jeho duše. Inskip se na něho díval tvrdým pohledem texaského bratrství.

Jak se máte, Brazosi. My o vlku a vlk za humny."

Dobrý den, Inskipe. Mluvil jste o mně?"

Ne, ale právě jsem slyšel, jak se jeden muž sázel, že se tady co nevidět objevíte."

No, už dávno jsem tady nebyl," řekl Brazos rozvážně.

Hledáte Knighta?"

Ne. Nikoho zvláštního právě teď."

Tak jste nic neslyšel?"

Inskipe, musím se přiznat, že jsem neslyšel nic - kromě valčíkové hudby tam venku na ranči Dvě Sombrera."

Knight střelil po Hanku Bilyenovi dnes ráno."

Ach!" náhlá bolest vznítla v Brazosovi oheň. Hank...! Mrtev?"

Ne, ale ušel tomu jen o vlas. Doktor říká, že Hank není v nebezpečí."

Nu, to je úleva. Zpotil jsem se strachem... Ten hombre Knight? Zastřelil Surfacea, jak se pamatujete... Proč to všechno bylo?"

Hank o tom nemluví. Ale Knight rámusil po městě. Byl prý opilý, když střílel, jak jsem slyšel."

Opilý? A co k čertu dělal zatím Hank?"

Neměl u sebe zbraň."

Aha. Vynadám mu za to... A proč ten zabiják Knight rá-musí?"

Nu, myslím, že teď vystřízlivěl. Ale je šílený, nebo to jen tak dělá. Všude povídá, že se mu zdálo, že Bilyen měl u sebe zbraň a vytáhl ji na něj... Že prý řekl Bilyenovi, že mu Neece musí vrátit dobytek, který mu byl Surface dlužen... Že Bilyen začal nadávat a vyhrožovat mu."

Aha. A co si o tom povídají ve městě?"

Nu, není o tom moc řečí, ale zato mnoho pohledů... Ale pokud jsem slyšel, jsou všichni hrozně proti Knightovi. Není oblíben u většiny obyvatel Las Animas, to je jisté."

Povídá se něco o tom, že je Knight ve spojení s Bodkinem?"

O tom jsem nic neslyšel. Ale drží na sebe, jako chmel k tyči. To vám říkám já, Brazosi."

Bodkin je ten tajnej. Inskipe, co myslíte, proč ten chlap tak dlouho vydržel mezi Texasany?"

Myslíte mne, vás a Kiskaddena? No, to ví jen Bůh, jak to, že tak dlouho vydržel, když jste tady vy. Ale já a Kis máme povinnosti - obchod a rodiny. A pak měl Bodkin jeden čas mnoho přívrženců, stačilo to, aby byl zvolen. Dříve nebo později pozná každý tady v Las Animas, jak je prohnáný, stejně jako to víme my."

Kde je Hank?" zeptal se Brazos a jeho čelo bylo zachmuřené.

U Gagea. Půjdu s vámi."

Myslím, že byste mi raději měl zjistit, kde je Knight."

Není třeba. Chodil po ulicích. Do obchodů a zase ven. Barům se vyhýbal. Nemusíte dělat nic jiného, než počkat někde na rohu, až půjde kolem."

Brazos našel svého přítele Bilyena ležícího na improvizovaném lůžku na zemi v pokoji za Gageho krámem. Texasanova ošlehaná tvář byla bezbarvá a zpocená.

Budte tak hodní a nechte nás s Bilyenem o samotě," požádal Brazos několik přítomných mužů. Odešli a Brazos poklekl vedle lůžka.

Nuže, staroušku, jak se ti vede?" protahoval s hlubokým pohnutím.

Těbůh, Brazosi. Čekal jsem, kdy se tady objevíš... Mně? Co znamená střelná rána pro Texasana...? Jsem v pořádku.

Shýbnul jsem se, když střelil, jinak by mně byl jistě zabil. Jestli jsem kdy viděl v očích člověka krvavou vraždu, byly to Knightovy oči. A upadl jsem, jako bych byl trefen přímo do srdce."

Aha. Jseš moc chytřej, když ti kuň uteče z ohrady... Ukaž... Pravá strana... Hanku, neříkej mi, že je to hodně nízko."

„Právě pod klíční kostí a skrz naskrz. Bolí to hůř než vyvrtnutý palec... Ale to nic není, Brazosi, nelhal bych ti, chlapče." Neplival jsi krev?"

Ani kapku. Ta pětačtyřicítka minula jen o chlup moje plíce. Doktor Williamson říká, že mne mohou zítra převést."

Hrome, to je dobře, Hanku. Měl jsem starost... Jak to, že neměl u sebe zbraň?"

June a Jan mě přemlouvaly, abych ji odložil," odvětil Hank zřejmě v rozpacích.

Hanku Bilyene, ty jsi uposlechl ty dvě malé krasotinky?"

U čerta, ano! Co chceš dělat?"

Nu, tak ti něco povím. Ty - ! - !...!"

To stačí kamaráde," ozval se Hank, který již nebyl bledý. A já se ptám tebe - copak si tě ta dvojčata nedovedla otočit kolem svých malíků?"

Ba ne, starý brachu," odvětil Brazos klidně.

Hm! Jsi hrozný lhář, Brazosi... myslel jsem - a Neece také - že jseš tím nejzamilovanějším zatraceným bláznem, jaký kdy chodil za June a Jan."

Ale jdi! To je zvláštní, co si lidé vymyslí...! Hanku, jsem hrozně rád, že na tom nejseš hůř... Ted' si pohovoříme o kšeftu, ačkoliv jestli nemyslíš, že bude lépe, když přestaneme mluvit a ty si trochu odpočineš."

Cowboyi, určitě nebudu odpočívat ani spát, dokud nevystře-liš vnitřnosti z toho černého luňáka."

Dobře. Když budeš mluvit krátce a srozumitelně, myslím, že můžeš spát dřív, než jehně dvakrát hejbně ocasem... Proč k tomu došlo?"

Nic jsem neřekl ani neudělal. Knight si mne podal. Říkal, že žádá dva tisíce rocků. Vysmál jsem se mu za Neecea, až jsem náhle spatřil rudé světlo v jeho očích. Kdybych jen byl měl v tu chvíli svou zbraň!"

Řekl jsi něco?"

Vynadal jsem mu pořádně."

Ještě něco kromě nadávek?"

Nu, byl jsem dopálenej. A dřív než jsem poznal, že chce vraždit, řekl jsem mu, aby dal Neecemu pokoj, nebo že bude mít co dělat s tebou. Na to se mi vysmál. Řekl, že on a Bodkin není ani dost málo chytrý, Brazosi, prozradil Bodkina - vědí, že máš svázané ruce. Že už je konec tvému střílení na šerify!"

A co ty jsi na to řekl?"

Pověděl jsem mu, že víme, že je s Bodkinem ve spolku - že ty víš, že on je tím zlodějem jménem Brad, kterého jsi tenkrát u Haileye slyšel mluvit s Bodkinem. Brazosi, vypálil jsem tu ránu jen náhodně, ale jistě jsem trefil do černého... Tužil jsem to... A tahle moje slova mne málem stála život. Neboť v Knightových očích se objevila vražedná vášeň. Viděl jsem to a hned jsem umkl. Ale bylo pozdě. Když vystřelil, shýbnul jsem se."

Tak... Poznám hned, je-li on tím Bradem, až uslyším jeho hlas. Ne, že by to bylo důležité, ale zapadá to nějak do... A to je můj trumf proti Bodkinovi."

Brazosi, tenhle Brad musel mít v hrsti Surfacea i Bodkina. Měl jsem dojem, že je silný, vychytralý a špatný. Ale není to pistoliník. Byl bych ho mohl třikrát zastřelit... Ale Bodkin! Řekl jsem ti již několikrát, aby ses mu vyhýbal."

Inskip je přerušil. Máte pravdu, Bilyene. Nemá-li Brazos důkazy - opravdové důkazy nebo svědka, udělá lépe, když Bodkina nechá být. Neboť byl zvolen šerifem tohoto města. Je zákonným úředníkem v tomto kraji."

Nedá se nic dělat," protahoval Brazos.

Máte něco proti Bodkinovi, co by vás u soudu ospravedlnilo?"

Znám ho."

Ale vaše pouhé slovo nestačí, Brazosi," prohlásil Inskip s důrazem.

Přítel Inskip mluví rozumně," dodal Bilyen vážně. Poslyš, cowboyi, jestli - jestli věci tam venku na ranči Dvě Sombra stojí tak, jak se mně a Neecemu zdálo a jak jsme doufali, že zůstanou - proboha, nech Bodkina být. Vždyť se sám oběsí pronto."

Prostě to nejde. Ted to uznávám," odvětil Brazos záhadně.

Chlapče, pomysli na June - je-li to June," naléhal Hank.

Myslím na June - a také na Jan," odvětil Brazos a stiskl Bilyenovi pevně ruku. Věděl, ačkoliv Hank to netušil, že toto gesto znamenalo přátelství a rozloučení. Na shledanou, Texasané."

Brazos vyšel zanechav tam Inskipa. Šel kolem hloučku mužů a prošel obchodem. Zastavil se po straně otevřených dveří. Chtěl ještě okamžik uvažovat, dříve než obrátí veškerou pozornost ke svým smrtícím schopnostem. Jak tam klečel vedle svého přítele, viděl Brazos náhle jasně před sebou cestu, kterou se beze všech pochybností musí ubírat. Trpkost, smutek, a přece nadšení zmocnilo se jeho duše, když přijal svůj úděl. Byl mu dávno předurčen. Užil svého ráje a opustil ho krásný a neposkvrněný, třebaže chyboval, miloval a zřekl se ho. Pravda mu byla dlouho skrývána. Byl Brazos Keene. Nemohl nikdy být nikým jiným - než Brazosem Keenem. A vyšel otevřenými dveřmi opět jako Brazos Keene, chladnokrevný, bezcitný, se všemi svými zvláštními schopnostmi, ještě vybičovanými.

Brazos měl před očima obraz toho muže, Brada, - velkého, temné tváře, černých pronikavých očí - černě oděného - nápadného vzezření. Nebyl první člověkem, kterého Brazos vysto-poval, aniž by ho byl kdy viděl. Mohl se mýlit v popisu, nikdy však ne ve hlase. Slyšel Brada mluvit.

Chodníky byly opuštěné. Na konci ulice se objevil nákladní vůz, tažený silnými koňmi a za ním se zdvihala oblaka prachu. Na opačném konci vyjížděli dva jezdcí z města. Ticho se zdálo být nezvykle tíživé, plné napětí. Brazos znal tuto náladu - věděl, jak zbystřuje jeho smysly.

Na polovici cesty mezi Hallovým barem a Happy Days bylo hliněné, neobydlené stavení, žluté a rozpadávající se stářím, jeden ze zbytků starého Las Animas. Brazos se tam postavil ke dveřím, kde ho nebylo snadné zpozorovat, kromě z místa přímo naproti. Uposlechnuv Inskipovy rady, chtěl zde chvíli čekat.

Tak zde stál s ostražitým, jestřábím pohledem, nyní zcela v zajetí podivné nálady, která se stala částí jeho osoby, vlastností, pro kterou se stával tak nebezpečným. Byl si vědom zvýšené fyzické činnosti, napětí, zesílení nervů, zrychlení srdečních tepů. Kůže jeho těla byla napjatá a chladná. Byl tygrem na číhané, ale jeho myšlení bylo jasné a zůstávalo chladnokrevné.

Nemusel dlouho čekat, než byl klid Las Animas přerušen. V ulici nastal pohyb, povozy začaly jezdit nahoru a dolů a du-pající a ostruhami zvonící pěši naplnili chodníky. Dva cowboyové prošli kolem svou neohrabanou chůzí, spatřili Brazose a přestali spolu hovořit; když Brazos slabě pokynul, pospíchali dále, šeptajíc si, hlavy vedle sebe. Už to nebude dlouho trvat a ulicí proběhne vlna očekávání.

Brazos se rozhodl, že tomu předejde a chtěl právě vykročit, když se z Hallova baru vynořil vysoký muž. Odpovídal popisu, který si Brazos v mysli utvořil o Knightově osobnosti. Za ním vyšli z baru tři muži. Hovořili spolu. A Brazos rozpoznal vzru-šení ve způsobu, jak stáli a mluvili. Pak obrátil Knight svou temnou tvář k Brazosovi. Jeden z jeho přátel ho následoval, byl to štíhlý muž, zřejmě zvyklý na sedlo. Neměl kabát a jeho vesta byla rozepjatá. Knight měl na sobě dlouhý černý kabát. Na boku po pravé straně měl vypouklinu. Brazos se hněvivě usmál tomu bláznovství a slepé aroganci muže, který nosil takto svou zbraň. Štíhlý muž, který ho doprovázel, nebyl ozbrojen.

Přicházeli. Vypadalo to, jako kdyby se Knight chtěl stavět na odiv Las Animas. Druhý muž se tak nechoval. Byl pouhým divákem.

Když se blížili, ocenil Brazos naposled Knighta. V příštím okamžiku vystoupil, aby se s ním utkal.

Dobrý den, Brade," řekl pomalu.

Jestli se tento muž tak nejmenoval, mělo to jméno jistě moc, aby zastavilo a on sebou prudce škubl.

Jmenuji se Knight," zasyčel.

U ďasa!" zvolal Brazos posměšně. Hlas byl ten, který očekával.

Kdo jste?" zeptal se druhý náhle.

No, jestli to nevíte, nemáte moc času, abyste se to do-zvěděl."

Štíhlý muž, který se upřeně díval na Brazose, řekl klidně: Je to Brazos Keene."

Uhádl jste, cizince... Zmizte co nejrychleji - nebo vás odstřelím," odvětil Brazos stejně klidně.

Muž se otočil jako na obrtlíku a jeho ostruhy zazvonily na tvrdém chodníku.

Nuže, pane Knighte. Konečně jste se setkal s Brazosem Keenem."

Co má být?" opáčil Knight.

Nemohu říci, co pro vás, ale uhádnou snadno, co z toho budu mít já."

Jste tím cowboyem z Texasu, o kterém jsem tolik slyšel?"

Co všechno jste slyšel?"

Jsem tím už přejeden."

Aha. Vypadáte, jako by vám to nesvědčilo. Špatný žaludek, myslím... a nezdá se mi, že byste měl moc zdravý mozek," protahoval Brazos sarkasticky.

Myslíte?" odsekl Knight svým divným, syčivým hlasem.

Jistěže. Protože kdybyste byl chytřejší, věděl byste, koho máte před sebou."

Brazos Keene? Haha! To na mě nedělá žádný dojem, vy vychloubačný skotáku!"

No, ale udělá, Brade."

Proklatě! Jmenuji se Knight," vybuchl druhý zlostně. Brazos spatřil v jeho korálkových černých očích záblesk. Byl studený, červený, kompasová jehla chvějící se a ustalující - úmysl zabít. Brad se pokusil ho zastřelit, to Brazos věděl a pocítil hluboký úžas nad neznalostí toho muže o pravém pistolníkovi.

Nu, jmenujete se také Brad."

Kdo vám to řekl?"

Nikdo. Slyšel jsem, jak vás Bodkin a ten druhý hombre jmenuje Brad."

Kdy a kde?" zeptal se Brad dopáleně, začal však blednout.

Oné noci u Haileye. Právě ve chvíli, kdy půlnoční vlak přijížděl z Východu. Byl jsem vedle v pokoji a provrtal jsem si ve stěně díru."

Vy vměšující se dobytčí slouho!"

Ano... Brade, mám ruce k tomu, abych pracoval - a jednu z nich, abych s ní střílel!"

Knight se zachvěl. Hořel vášní. Byla to zuřivost, ne strach, která ho ovládala.

A mám u sebe zbraň, kterou, jak jste věděl, můj přítel Bilyen neměl."

Do pekla s vámi, vy Texasane!"

Hlouposti. Texasane nepřijdou do pekla za to, že osvobodili Západ od takových darebáků - jako jste vy, Brade, vy - Bodkin a Surface - nejste ničím jiným, než krev cucajícími klisťaty!"

Knight nemohl ze sebe vypravit slovo, oslepen svou zuřivostí. Pomalu viděl nevyhnutelnost něčeho strašlivého, co se nad ním zvedalo jako strašidlo. Dosud nejevil strach. Byla to však zuřivost, ne statečnost.

Nu, člověče!" pokračoval Brazos svým chladným výsměšným hlasem, plným jistoty. Sešel jste se ve svém životě s opravdovými muži. Vy jste jen ničemný zbabělec, který střílí na bezbranné muže..."

S chraptivým zaklením sáhl Knight po své zbrani.

Brazos vykročil mizející clonou dýmu, aby se podíval dolů na ležícího muže. Nespatřil však již, jak Brad umírá. Vůdce zlodějů ležel na zádech, pravou ruku svíral polovytáženou zbraň pod sebou, tvář zkroucenou v křeči, mezi životem a smrtí. A v tomto okamžiku se jeho sombrero, které se kutálelo po chodníku, nachýlilo, převrátilo a zůstalo ležet.

Teprve teď se Brazosova touha po krvi, jeho vášeň zabíjet, jeho neskonálá nenávist vůči těmto parazitům dobytčích rančů, to vše, co se vyvinulo okolnostmi, nad kterými neměl žádnou kontrolu, zpřetrhalo nyní pouta jeho zdrženlivosti a učinilo ho strašlivým.

Vsunul novou patronu do prázdné komory své dosud kouřící se pistole. Chodník před Hallovým barem byl zacpán shlukem lidí. V oknech a dveřích přes ulici se objevovaly bledé tváře. Zvuk jako hromadný vzdech se ozval mezi muži, kteří stáli venku, zesiloval a vyvrcholil v hlasy. Vyjadřoval ulehčení v na-pětí, ve skončené tragédii.

Chlapík Brazos!" zaječel nějaký klacek vzadu, ulevuje své-mu rozčilení a shromážděním proběhl smích, nervózní a bez veselí.

Zastrčiv svou zbraň, otočil se Brazos rychle a pospíchal odtud směrem k šerifově kanceláři.

Byla zamčena. Strážce zákona Las Animas ztrácel zde málo svého drahocenného času. Brazos vtrhl do tří různých místností, dříve, než mu kdosi pověděl, kde nalezne Bodkina.

Viděl jsem ho vcházet do saloonu Dvě Sombra, řekl ten člověk.

Brazos se zasmál. Právě tam být vehnán do úzkých Brazosem Keenem! Špatní lidé neuniknou svému osudu. Bodkin, v hodině, kdy se jeho společník Knight pokusil o vraždu Bilyena a nyní ležel sám mrtev na ulici, měl být ve své kanceláři obklopen svými ozbrojenými zástupci nebo v baru, kde popíjel nebo karbanil a dělal plány se členy své tajné společnosti. Bylo pro něho špatnou předzvěstí, že hostil návštěvníky z Denveru a ob-chodníky, kterým chtěl imponovat.

Brazos otevřel dveře saloonu, vklouzl dovnitř a pak je při-bouchl za sebou. Restaurace, která náležela Neeceho dvojčatům, byla plná hostů. Po pravé straně, naproti ulici, ze které Brazos přišel, bylo přistřešených několik malých stolků k sobě a kolem nich sedělo asi deset nebo dvanáct lidí. Brazos šije bleskurychle prohlédl, aby našel svou oběť. Zůstaňte sedět bez hnutí!" zaječel.

Náhlé zděšené ticho, které zavládlo mezi přítomnými, bylo stejně výsledkem jeho objevení jako jeho zvukného hlasu.

Prohlédl si muže kolem stolu. Poznal Millera. Byl tak rozváž-něný, že ho nepřekvapila ani přítomnost bankéře Hendersona. Ještě několik tváří, náležejících zřejmě novým obchod-níkům v Las Animas mu bylo povědomých. Ostatní byli cizinci.

Hahaha!" smál se Brazos, divoce jako šílenec. Ale bystrý pozorovatel by si byl všiml, že se cowboy neodchýlil ani o vlas ze svého slabě sehnutého postoje - že jeho ruce byly nízko a právě trochu nataženy před tělem. Věru, že byl Brazos vzdálen tomu, aby se dopustil nějaké chyby. Byl smrtícím strojem, tak neosobní jako úder blesku. Haha! To je legrační, že vás tady nacházím, Bodkine!"

Hosté kolem stolu vyskočili tak rychle, že málem převrhli své židle. Rozdělili se po obou stranách, nechávající Bodkina samotného. Jeho volské oči se upíraly na Brazose, jeho kožený obličej ztratil svou zarudlost.

Keene, tohle je dotěrnost... Urážka pro mé hosty... Já -"

Haha...! Vaši hosté, co? Nu, musí být stejně špatní jako vy nebo ti nejprokletější blázni z celého Colorada."

Zase opilý! Pořád tentýž Keene...? Odejděte nebo vás dám zavřít."

Brazos prskal jako kočka. Zavřít...? U čerta, připomínáte mi, že mám i tohle proti vám...! Nu, Bodkine, můj zlodějský šerife, vy mne již nikdy nedáte zavřít - a žádné jiného cowboye!"

Dosud si Bodkin neuvědomoval, že se může od Brazose nadít něčeho více než potupy. V jeho tupé mysli se muselo usídlit velmi pevně přesvědčení - patrné následkem povídaček - že má-li se Brazos přiznít do Neeceho rodiny, musí přestat se svým střílením v Coloradu.

Jděte pryč, Keene. Jste opilý a mluvíte do větru. Proč jste si na mne zasedl?"

Nu, nebylo mi moc do řeči, když jsem sem vpadl," prota-hoval Brazos kousavě. Ale jak vás vidím vyparáděného, s tou vaší přetvářkou, mám chuť kopat."

Tak jděte ven na pastvu a kopejte," odvětil Bodkin zlostně. Nechtě mne na pokoji. Nemůžete ode mne nic požadovat."

U čerta, nemohu!"

Následovala napjatá přetvářka, plná významnosti cowboyova ledového hlasu.

Co tady chcete?" zeptal se Bodkin chraptivě.

No, nejdříve jsem vám chtěl něco říci, Bodkine," mluvil Brazos velmi pomalu, odmlčel se. Pak se ještě trochu předklonil, jako orel, který chce udeřit a vychrlit ze sebe slova rychlostí vypálených kulek. Váš pard Brad leží tam na ulici mrtev!"

Kdo ho zastřelil?"

Nějaký hombre z Texasu."

Vy!"

Bodkine, dovedete dobře hádat, možná uhodnete ještě něco."

Nuže, to se mne tak moc netýká," odvětil Bodkin nevrle. Vy jste jedním z těch cowboyů, kteří střílejí jen v boji, takže vás za to nemohu zatknout. Znal jsem ho jako Knighta. A teď odejděte -"

Ach Bodkine, jste samá lež," zvolal Brazos a dvěma dlouhými kroky dosáhl stolu. Kopl do něho ze všech sil botou. Naložené stoly se s ráumsem převrhly, strhnuvše s sebou Bodkina, takže jeho hřmotná postava byla jimi zcela zakryta. Vytáhněte svou zbraň," nařídil Brazos.

Bodkin neohrabaně vstal a nebýt příšerného strachu, který se jevil v jeho tváři, byl by vlastně představoval směšnou figuru. Neučinil žádný pokus chopit se své zbraně, která mu visela volně u boku, aniž by jí kabát překážel.

Nebudu se s vámi bít - vy pistolníku," - koktal.

Ano, budete - nebo budete prvním mužem, kterého zastřeším bez boje."

Nechtě mne být. Jestli se chcete rvát, zavolám muže -"

Vy greasere se slepičím srdcem! Nedovedete dělat lepší figuru před vašimi hosty? Nedovedete zemřít jako muž?"

Brazosi Keene, nechci přidat ještě jeden vrub na rukojeti vaší zbraně."

Nu, poruším tentokrát své pravidlo a udělám jeden vrub za vás, Bodkine. A kudy budu jezdit, všude ho ukážu a řeknu, tohle je za toho nejzbabělejšího, nejšpinavějšího tchoře, kterého jsem zastřelil."

Říkám vám, že nebudu střílet," křičel Bodkin zoufale ve svém strachu.

Brazosův revolver se modře zableskl. Bác!... Bodkin vy-křikl jako kůň v úzkosti. Noha se pod ním podlomila a byl by upadl, nebýt židle, které se chytil. Brazosova kulka prolétla jeho lýtkem.

Chcete, abych vám to dal po částech?" zeptal se cowboy.

Bodkinova čelist se třásla a jeho oči byly plné hrůzy. Jeho láska k životu a strach před smrtí byly až příliš zřejmé. A přece ještě nechápal plně cowboyův úmysl zabít.

Bodkine, vaše hra je u konce. Hrál jste naposled karty. Vaše prohané, falešné, zlodějské dny končí... Vaše vraždy končí... Neboť vy jste byl Surfaceho nástrojem při vraždě Allena Neecea. Pokoušel jste se o podobnou hru, když jste vyzval Barda Syvertsen a jeho děvče Bess, aby mne zavraždili... Jste nebezpečný pro tento kraj. Tihle blázní z Las Animas, kteří vás zvolili šerifem, jsou buďto šílení, anebo špatní."

To vy jste - šílený," vydechl Bodkin.

Poslyšte, človče. Copak nechápete, jak věci stojí? Mohl bych vás zabít z osobních důvodů. Zabiji vás však pro všeobecné dobro."

Keene, nemůžete dokázat... Nemáte nic v ruce..."

U čerta...! Tady máte něco, co nemůžete zapřít. Byl jsem v Haileyově hotelu v pokoji vedle vašeho. Měl jsem tam pro-vrtanou díru ve stěně. Slyšel jsem, jak jste přišel o půlnoci se dvěma muži. Jedním z nich byl ten Brad, kterého jsem právě zastřelil. A slyšel jsem váš rozhovor o tom, jak se Bradovi nepodařilo dostat sem toho pistolníka Panhandle Ruckfalla, aby mne zabil... O tom zlatě, které Syvertsen ukradl Neecemu a dal Surfacemu... Aha! Vzpomínáte si, Bodkine, starý brachu...! O tom, jak jste chtěl tady zůstat, abyste se stal šerifem... A konečně, jak ten třetí muž - jehož jméno jsem nikdy neslyšel - jak tento muž řekl, že dobytkaři v tomto kraji se začínají probouzet a že on zmizí."

Vědomí prokleté viny se začalo pomalu objevovat na Bodkinově tváři a strach a úzkost ustupovala do pozadí..

Tak chcete teď vytáhnout zbraň?" dodal Brazos posměšně.

Ne - vy - posedlý skotáku!"

Bác! Brazos střelil Bodkina do druhé nohy. Šerif ještě neupadl a tentokrát také nevykřikl. Poklesl trochu, až ho koleno opřené o židli udrželo.

Pak se z jeho obličeje vytratil výraz hrůzy a místo něho se na něm objevila známka pochopení, že zemře - a temné přání vzít svého odpůrce, neznajícího smilování s sebou. Pustil pra-vou rukou židli a sáhl po zbraní. Brazos ho nechal zvednout ji. Pak uskočil stranou a střelil. Bodkinova rána se ozvala tak rychle za jeho, že se zdálo, jako by padly obě najednou. Ale Bodkinova kulka prolétla oknem a Brazosova zasáhla svůj cíl. Bodkin se svalil přes židli, paže mu visely, hlava klesla a v oka-mžiku upustil zbraň, která spadla s rachotem na podlahu.

Pak se cowboy obrátil k hloučku mužů, kteří se zde sešli jako Bodkinovi hosté. Nikdo se nehýbal. Stáli jako přimražení.

Hendersone, jste ve špatné společnosti," zvolal Brazos. Ať jsou vaše výmluvy jakékoliv, Las Animas si to bude pama-tovat. Millere, vás obviňuji ze společenství se Surfacem a jeho bandou... Vy, obchodníci a cizinci, nyní všichni víte, jakým člověkem byl Bodkin... A myslím, že je to tak asi vše, co měl Brazos Keene v Coloradu na práci."

Brazos odejel z Las Animas k večeru, když slunce zabarvovalo rudě šedou krajinu, aniž by se byl ohlédl zpět, jak to tak často dělával za svého pohnutého života v těchto krajích.

To, že zamířil k jihu a štihlá, bystrá hlava jeho koně Baye směřovala k Texasu, ukazovalo jeho úmysl odejít nadobro. Touha po dobrodružství, ba i po romantice, byla v něm nadobro zabita. Když se Brazos ocitl na dobře ušlapané dobytčí stezce, cítil se nemocným, starým a nešťastným. Věděl, že se z prvního uzdraví, neboť to byl spíše následek krveprolití, ale pochyboval, že ještě kdy bude mladý a šťastný.

Po dlouhé dny jel sám, vyhýbaje se dobytčím táborům, objížděje několik menších měst; tábořil u prohlubní s vodou a živil se potravinami, které si vzal s sebou. Byl to zachmuřený a podivný cestovatel. Šedé míle ubíhaly a každá z nich se zdála být částí okovů, které z něho spadávaly. A v pravý čas hořký kal poslední vraždící orgie znavil jeho pýchu.

Avšak pocit ztráty na něj dosud těžce doléhal. Zapomínal, že bylo od něho rozumné odjet z míst, která z něj udělala vydědence; ať již byl zákon sebespravedlivější a přes počet přátel, které za sebou zanechal.

Brazos věděl, že jeho zoufalství má původ ve zlomeném srdci. Tato citlivá část jeho organismu byla již dříve často churavá a tenkrát, když odjížděl od Holly Rippleové, se domníval, že se již nikdy neuzdraví. Byl to však omyl.

Přes tíži svých strážní nemohl však Brazos zamezit vlivu, který na něj měl život ve volné přírodě a samota. Bylo něco uzdravujícího ve vlnící se trávě, v zelených rovinách, ve hlubínách točitých řek, vroubených stromů a ve vzdálených horách. Podzim, jeho oblíbená roční doba, mu přicházel vstříc se svým zlatým, úchvatným, indiánským létem. Suchý, vonný vánek ovíval jeho tvář, jestřáb se vznášel nad krajem číhaje na králíka, zvěř se mihla kolem do úkrytu podrostu, stáda dobytka mizela pomalu z dohledu. Teplé zabarvení dálavy, pach prachu, který se občas zdvihal pod neúnavnými kopyty Baye, topolové háje, kde před lety tábořil, obrovský platan na břehu řeky Purgatorio, kde kdysi pomáhal všeset zloděje koní, tajemná podstata líbez-ného kraje, který v jeho životě tolik znamenal - to vše na něj působilo stále silněji a silněji, až konečně našel opět svou starou filozofii a rozum mu ujasnil zněnu, která v jeho životě nastala. Uvědomil si, že musí být vděčný za své úžasné vzpo-mínky i za cenu zlomeného srdce.

Přišel den, kdy Brazosova cesta vedla do malé ospalé vesnice v Hookeru, kde si koupil pokrývku a tolik zásob jídla, kolik jen mohl Bay unést. Jakmile bude za hranicí v Panhandlu, stanou se města řídkým zjevem a budou od sebe vzdálena. Když přešel hranici Texasu, zdálo se mu, že je to definitivní, stejně jako rozloučení s Las Animas. Ocitl se ve svém milovaném texaském kraji. A přece, jak miloval Colorado!

Pak již cestoval pomalu. Nyní nebylo již třeba pospíchat, bylo-li kdy vůbec, a on mohl brát ohled na Baye a dopřát si pohodlnou jízdu na svém velkém koni.

Jednoho pozdního odpoledne, když Brazos sjížděl k potoku, jehož dno mělo barvu zlata a nachu, měl zvláštní obrozující pocit. Znal celý ten texaský kraj kolem, jako kdyby četl znovu svou oblíbenou knihu. Té noci se mu u táborového ohně vybavovaly různé vzpomínky na staré časy, kdy ještě hnával dobytek. Díval se nyní na ně z hlediska trpkých zkušeností, získaných v Coloradu. Seděl dlouho do noci u svého malého ohniště, vzpomínaje, pohroužen ve snění, neschopen zahnat myšlenky na June a Janis. Dny ubíhaly a nebude to již dlouho trvat, než přijde do zásobovacího tábora, na Chisholmské stezce. Pak již nebude cestovat stále sám. Bude potkávat dobytčí vlaky, pro-jíždějící Texasem severu na své cestě do Abilene a Dodge. A bude potkávat cowboye jedoucí k jihu. Nalezne společnost. Na poštovních úřadech ho budou znát.

Široká, vyježděná cesta prérí, kterou byla Chisholmská stezka, tak často přejížděná cowboyi stejně divokými jakým byl on, se táhla dále a dále šedým, širým krajem Texasu. Lidé udržovali přátelství na Staré stezce. Jeden den byl jako druhý. Brazos se dosud vyhýbal usedlostem, dobytčím vlakům a stádům.

Konečně přijel do Doan's Crossing (Doanova křižovatka). Podivil se, že je tak hluboko v Texasu, když se ocitl v prosa-vených, starých stanicích pohraničí. Hladový a špinavý dlouhým cestováním s Bayem, který kulhal a potřeboval odpočinek, byl Brazos nucen zastavit se.

"To nic nevadí," uvažoval. Myslím, že nemohu zůstat na věky samotářským vlkem. Musím žít. Ještě trochu déle na této opuštěné prérí - a stane se ze mne podivín."

Na křižovatce se odchýlil od Stezky a jel směrem ke stanici. Byla za řekou a zdála se mu změněna. Pak poznal, že Doan's Crossing vyrostlo. Velká obchodní budova s cihlovými stěnami, červenajícími se v zapadajícím slunci, byla stejná, jak ji měl v paměti. Tvořila však roh široké ulice, která se táhla daleko mezi šedými, plochými domy a budovami z cihel. Za touto typickou ulicí Západu, plnou prachu, vozidel a domů, byly rozházeny vilky a sruby a na okrajích prerie se zvedaly stany.

Nu, to jsem blázen!" zvolal Brazos překvapením. Tom Doan tady vystavěl velkoměsto."

Soudě podle jezdeckých koní, stojících se spuštěnými uzdami, okounějících jezdců a Indiánů nehybných očí, bylo sem z Jihu po Stezce přihnáno stádo dobytka. Nemělo to však nic společného s živým provozem na této ulici. Když Brazos sklouzl unaveně ze sedla, oslovil ho mladý hubený Texasan bystrých očí.

Dobrý den, cowboyi. Zůstanete tady?"

Dobrý den, mladíku. Myslím, že ano. Můj kůň kulhá. Chtěl byste se o něj postarat?"

To se ví," odvětil hoch, chopiv se uzdy.

Je tady dosud Tom Doan?"

Ovšem, Tom je tady živ a zdrav. Byl jste tady už někdy?"

Poslyšte, Texasane. Tahle osada by neexistovala - nebýt mne," mluvil Brazos rozvláčně, když odepínal od sedla svůj kabát a tlumok.

Opravdu?" divil se hoch a jeho bystré modré oči se na Brazose dívaly s texasanskou otevřeností. Pane, tamhle přichází Doan."

Brazos se živě podíval na vysokého Texasana, který k nim přicházel. Starý Tom Doan se nezměnil! Brazos by ho poznal mezi stem Texasanů, třebaže všichni měli piskové světlé vlasy, hubené obličeje a jejich oči vypadaly jako šterbiny, plné

šedého ohně. Brazos byl zvyklý na pátravý pohled a zde se mu ho dostalo v plné míře. Jeho tep se zrychlil, poprvé za mnoho dní. Byl opět doma v Texasu.

Dobrý den, cizinci, pojdte dovnitř," zněl pozdrav. Neviděl jsem vás již někdy?"

Tome, myslím, že jsem vyhladovělý a hubený, zčernalý tímhle prachem a zarostlý. Ale je to pro mne opravdu urážka, že mne nepoznáváte," protahoval Brazos.

Doan se na něj zadíval ještě pozorněji. Pak se jeho nehybná, hluboce rýhovaná tvář roztáhla v širokém úsměvu.

Nu, mluvme o vlku a on za humny! Brazos Keene!"

Ano, je to opravdu Keene, jenže ne ten hoch, kterého jste znával. Jak se vede, Tome?"

Teplý úsměv, šťastný záblesk v očích Texasana, pevný stisk ruky a ruka spočívající na jeho rameni, to vše sňalo trochu tíhy z Brazosova srdce.

Jsem hrozně rád, že vás vidím, pane," odvětil chraplavě.

Poslyšte, stojíte sotva na nohou. Pojdte dovnitř, chlapče, a dejte si něco k pití."

Nu, potřebuji to. Ale žádnou whisky."

Doan vedl Brazose zástupem zvědavých jezdců dovnitř budo-vy. Veliká místnost, jejíž cihlové stěny byly ozdobeny indiánskými kresbami a ornamenty, barevné pokrývky a nářadí za-věšené na dřevěných trámech, pulty přeplněné zbožím a police plné různých věcí a hlavně obrovský krb na konci místnosti - to vše vypadalo stejně, jako kdyby byl včera odešel. Byly tu však velké dveře, na které Brazos nepamatoval. Vedly do baru plného kouře a hluku. Západáci se zaprášenými botami, bez kabátů, stáli kolem dlouhého nálevního pultu. Indiáni v kože-ných oděvech se povalovali vzadu kolem zdí, hráči seděli pohroužení do hry kolem svých stolků.

Tome, co se to tady, u čerta, děje?" zeptal se Brazos, když utišil svou žízeň.

Brazosi, vyrostli jsme. Doan's Crossing se stává městem," odvětil hostitel hrdě.

U d'asa, Tome, nejsem slepý. Ale jak se to stalo? Vždyť tady nebyvalo nic - nic kromě bizonů, Indiánů a zlodějů dobytka."

Doan se usmál. To jsme si tenkrát mysleli, cowboyi. Ale byli jsme slepí. Je tady úrodná země. Mnoho farem a rančů. Skvělé pastviny a voda. Naše město roste. Máme zde více než dvanáct obchodů, příliš mnoho barů, školu, kostel a lékaře. Přistavěl jsem hotel k této budově. Dvakrát týdně divadelní představení. Stáda jsou dosud hnána k severu, práce je těžká. Ó Doan's Crossing vzkvétá."

Nu, jsem opravdu rád, Tome. Ale kdo by si to byl po-myslel?"

Já ano, Brazosi... Kam máte namířeno?"

Kamkoliv," odvětil Keene zamyšleně odvraceje oči.

O neříkejte mi, že jste na útěku, Brazosi?"

Ne. Myslím, že jsem neměl jezdit do Colorada. Ale to město, které jsem vyčistil, bude tak spokojené, že jistě vyhodí každého šerifa, který by mne chtěl pronásledovat."

Aha. Nu, nic jsem o tom neslyšel a nechci se na nic ptát."

Dobře... Tome, chtěl bych pokoj a horkou vodu. Když jsem tady byl naposled, spal jsem vedle na pultě. Vzpomíná-te si?"

Jistěže. A tenkrát jste nepotřeboval vodu, protože vy a Herb Ellerslie jste se bezhlavě hnali do řeky."

U d'asa, Tome, pamatujete si mnoho. Nejsem vám náhodou dlužen nějaké prachy?"

Ne. Ostatně, je tomu již příliš dávno, abych si to mohl pamatovat."

Tome, vy lžete. Co se stalo s Herbem Ellersliem?"

Zastřelen, Brazosi. Zastřelen v Dodge nějakým karbaníkem jménem Cardigan."

Ach ne!... To je mi líto. Byli jsme s Herbem dobrými kamarády... Cardigan? Budu si to jméno pamatovat... A co Wess Tanner?"

Má se dobře. Wess tudy projížděl - počkejte - někdy v srpnu. Prodělal jednu z těch hrozných bouří. Teď si vzpo-mínám, že tady bude v nejbližších dnech."

Jak rád bych zase viděl Wesse!" zvolal Brazos zasněně, odcházející za svým hostitelem ven z baru do dlouhé chodby. Bílé stěny byly ověšeny barevnými indiánskými pokrývkami, které ležely také na hliněné podlaze. Z jedné strany byla okna a z druhé strany dveře. Na konci chodby se Doan zastavil. Vcházelo se zde, jak si Brazos všiml, do patia, plného zeleně a květů. Bylo slyšet zvuk tekoucí vody. Brazos byl zaveden do pokoje, který byl výmluvným svědectvím pokroku Doan s Cros-sing na cestě k civilizaci.

U d'asa!... Tome, tohle je pro mne příliš slohové. Nevím, jestli mohu spát na téhle posteli."

Nu, vypadáte, jako byste to potřeboval," odvětil Doan se smíchem. Pošlu vám horkou vodu. Máte asi půl hodiny času do večere."

Brazos odložil své sombrero, zbraň, ostruhy a kožené kalho-ty. Pak otevřel tlumok a vyňal z něho svou poslední čistou košili, ponožky, šátek na krk i holicí potřeby. Chochocho!" vzdychl si a usedl na postel. Doan's Crossing... Stezka Jesse Chisholma... A já jsem zničený starý muž!"

Mexikánský chlapec přinesl džbán horké vody a ručníky. Pak užíval Brazos rozkoše lázně, holení a převlečení do čistého prádla. Prohlížel svou hubenou tvář v zrcadle a potřásl nad sebou v pochybnostech hlavou, když zazněl gong, svolávající k večeři. Brazos neopomněl připnout si svůj pás se zbraní. Pak vyšel ven. Nechal se zavést do jídelny a našel tam asi dvanáct či více mužů, kteří ho předešli. Většina z nich byli veselí jezdci. Nalezl prázdné místo, překročil lavici a usedl. Chlapík vedle něho byl přívětivý a nebyl zvědavý. Přece však se stal Brazos zřejmě terčem všech očí. Doan se pravděpodobně o něm zmínil a pověděl jim jeho jméno. Muž středních let, jistě rančer, s ním navázal řeč.

Avšak Brazos se cítil vyhladovělý jako vlk a jídlo vypadalo báječně. Jedl, až se za to styděl a byl poslední, který opustil stůl.

Po večeři vyšel ven, aby se trochu prošel, Indiáni si v chladu večera zapálili oheň. Bylo pro Brazose příjemné pozorovat a naslouchat. Noční vítr byl studený. Slyšel vytí kojetů v prérii. Pak se vrátil do budovy a postával kolem zdí, naslouchaje povídkám o Stezce, která byla kdysi celým jeho životem. Vyhýbal se jasně osvětlenému baru a veselým jezdcům. Pak prošel širokou ulicí od jednoho konce na druhý a viděl, že se ničím nelišila od podobných promenád pohraničních měst. Jasně osvětlené obchody, kolemjdoucí, mezi nimi několik pochechtávajících se děvčat, která po něm házela očima, rachot způsobený kotoučem rulety a kovový zvuk stříbrných mincí, hudba a vese-lý zpěv. Výkřiky, rána z pistole a ticho, které následovalo - to vše nechávalo Brazose lhotejným. Vrátil se do svého pokoje s tíhou na prsou ještě větší a olověnější, než když sedával sám u táborového ohně.

Ulehl, ale až byl unaven, nemohl usnout. Postel byla příliš měkká a pohodlná. Ležel a přemýšlel. V pokoji byla tma jako v ranci. Jen slabý bzukot hlasů pronikal silnou zdí. Myslel na June a Jan Neeceovy.

Bylo s podivením, že tato noc po všech těch, které prožil na své cestě, měla pro něho zcela jinou, obrovskou důležitost. Možná, že opětný styk s lidmi zahnal sen, představu, neskutečnost. Něco vyjasnilo jeho zamlženou mysl. Zdálo se, že po všechny ty noci se blížil k objasnění svého problému, aniž si toho byl vědom. Jan a June Neeceovy se mu již jevily jako jeden celek - jedna dívka. Opět je od sebe rozdělil tak, jako na počátku. V tichu noci, ve tmě svého pokoje, v budově Toma Doana, sta mil od jeviště svého úpadku viděl konečně jasně. Byla to June a jediné June, kterou mohl milovat od první chvíle. Zbožňoval ji tenkrát a zbožňoval ji dosud. Měl k oběma dívkám sympatii, jakmile je spatřil. Ale byla to June, která ho pozvedla a inspi-rovala, byla to ona, která v něm probudila to lepší já, o kterém ani nevěděl, že existuje. Myslel na June jako na dívku, pro kte-rou bude pracovat, která změní jeho povahu, připraví mu domov a stane se matkou jeho dětí. Pouhé sny! Ale viděl nyní jasně.

Jan, ta ďáblice, sladký opak své sestry, koketa, v něm podní-tila vše, co bylo tělesné a divoké. Miloval ji také. Nebylo možno jinak. Ale viděl nyní vše v docela jiném světle. Kdyby to bylo možné, byl by si zvolil Jan za ženu, nemohl-li by dostat June - a uvědomoval by si, že místo klidu by byl nalezl rozháranost.

Zdálo se, že tato skutečnost mu ulevila. Nestyděl se již za sebe - tak jako dříve. Jak se mohl ubránit těm rozkošným dívkám, které byly tak nebezpečné, každá svým způsobem? Ani jediný muž ze sta, ani jediný cowboy z tisíce, octnuvši se v podobné situaci, nemohl odolat pokušení, do kterého ho přivedla June Neeceová. Brazos se zachvěl ve své posteli. Stará vlna proběhla každým nervem jeho bytosti. Obával se, že tak bude cítit až do svého stáří, možná až do hrobu. A pře-ce si nepřál, aby tomu bylo jinak. Bylo něco velkého v jeho pádu. Avšak jaké bláznovství nazývat to pádem nebo zniče-ním? Ta děvčata byla jeho spásou. Musel se stát hodným jejich lásky.

Ale to vše neujasňovalo Brazosovi jeho nynější stav. Cesto-val každý den pomaleji a pomaleji. Zdálo se, jako by ho to táhlo zpět. Doan's Crossing znamenalo pro něho jakousi hranici. Copak byla v jeho podvědomí skryta myšlenka, aby použil dostavníku a ubíral se k severu? Tato otázka Brazose znovu roztřásla. Jak mohl vědět, co učiní? Bylo to však nemyslitelné. Přece zde však bylo něco, co mělo nad ním nevysvětlitelnou nadvládu, co ho přesvědčovalo o tom, že nemá v rukou svůj neblahý osud.

Té noci Brazos dlouho neusnul. Byl probuzen z těžké dřimo-ty, do které vysílením upadl, tlucením na dveře. Posadil se, a mnul si oči.

Hej, pane Keene, jste mrtev?" volal hlas, který, jak Brazos poznal, náležel texaskému chlapci.

Dobrá, Texi, ne, ještě nejsem mrtev, nač ten rámus?"

Snažil jsem se vás probudit."

Poslyš, hochu, neříkej, žeš mne volal několikrát."

Ba jo, volal jsem."

Kolik je hodin?"

Pozdě. Myslím asi dvě hodiny."

Tak co je? Indiáni nebo oheň?"

Horší pro vás, pane Brazosi."

K čertu! Koukej, Texi, chtěl bych ti hodit něco na hlavu. Co tím myslíš - horší?"

Já - vy... totiž přijel dostavník z Dodge City - a byli v něm nějací vaši známí."

Chlapcův hlas prozrazoval vzrušení, ne-li zmatek.

Známi?" vybuchl Brazos a jeho pomalá krev obíhala rych-leji.

Tanner a několik jeho jezdců. Slyšel jsme, jak mu Doan říká, aby šel a probudil vás. A Wess: 'Já a budit Brazose Keenea? Snad venku na Stezce, ale tady ne...' Báli se vás vzbudit, Brazosi. A mě to také moc netěšilo. Víte..."

Co si, k čertu, všichni myslíte - copak nejsem člověk?" křičel Brazos vyskočiv z postele. Řekni Wessovi, že tam budu v tu ránu. Pospěš si, ty nádivo."

Brazos se zasmál, uslyšel chlapcovy rychlé kroky, jak běžel chodbou. Umyl se a oblékl tak spěšně, jako při ranním budičku na Stezce. Hřejivé myšlenky ho při tom provázely. Uvažoval, že uvidí stejně rád Wesse Tannera jako Wess...

Strach vzbudit ho? To bylo dobré. Ten proklatý starý skoták. Brazos si připjal pás a vyšel do chodby. Zastavil se přede dveřmi baru. U nálev-ního pultu stálo asi dvanáct nebo více mužů, všichni se tvářili divně, stojíce čelem proti dveřím chodby. Brazos se rychlým pohledem přesvědčil, že žádného z nich nezná. Avšak tento rychlý pohled mu také prozradil, že oni ho znají a jsou zaraženi. Tiše zaklel a šel dál po obchodní místnosti. Hlomez hlasů se utišil, když vstoupil. To rovněž pokazilo Brazosovi radost. Co se stalo? I když byl Brazosem Keenem... Kolem širokých dveří stály hloučky Indiánů a jezdců. Venku byl, jak se zdálo shluk lidí. Na druhém, světlejším konci velké místnosti přestal Doan obsluhovat nějakého zákazníka. Brazos viděl, jak mu Doan dává palcem znamení směrem ke vchodu a sleduje tento pohyb, spatřil několik jezdců, stojících po levé straně vysokého, světlovla-sého chlapíka, hubené tváře, s očima jako dýky. Brazos poznal Wesse Tannera. Viděl, jak ten sebou náhle trhl, jako by se mu zmrzlá krev uvolnila horkou vlnou. Ještě jednoho z jezdců po-znal Brazos rychlým pohledem. Zdálo se, že jsou všichni nějak zaraženi. To Brazose dráždilo.

Proč by se kamarádi měli chovat jako cizinci, když se on objeví? Byla to jedna z těch trpkých cen, které musel Brazos Keene zažít. Ale setřásl to ze sebe a šel dál. Když přistoupil k Tannerovi, byl plný opravdové radosti.

Wessi...! Ty hubený, vyhladovělý starý cowboyi!" vybuchl Brazos. Můj Bože, jak jsem rád, že tě vidím!"

Parde...! Ty zatracený opálený vaquero!" odvětil Tanner nejistě, uchopiv vztaženou ruku. Brazosi - nikdy jsem nečekal, že se dožiji tohoto dne. Bože, jak jsem rád!"

Stiskli si ruce a jejich oči se do sebe vhroutily. Bylo to setkání dvou pravých Texanů, kteří spolu spávali, bojovali a pracovali v nezapomenutelných dnech. Ať bylo u Tannera cokoliv podivného a skrytého, zmizelo to v okamžiku, kdy stál Brazos před ním.

Brazosi - představuji ti své lidi," řekl Tanner. Měl bys znát tadyhle Sama."

Sam Jenkins, jistěže. Dobrý den, Same," odvětil Brazos, podáváje ruku štíhlému, tmavému Jenkinsovi. Jsem rád, že vás zase vidím. Dovedete ještě ty své triky s kartama a vezpívat stádo do klidu."

Jak se máte, Brazosi," odvětil Jenkins srdečně a vesele. Jsem hrozně rád, že vás vidím... Ovšem, že jsem nezapomněl ty staré triky."

Brazos byl představen ostatním jezdcům. Většina z nich byli chlapi v letech jako on, když začínal hlídat stáda. Byli zřejmě překvapeni tímto představením - a ač potěšení a vzrušení, nedovedli potlačit svou rozpačitost.

Nuže, Wessi, myslím, že se na zimu vrátíš do Snatone. Dost již té jízdy po Stezce pro letošek?"

Ne dříve než na jaře, Brazosi. A možná, že ani pak ne. Parde, mám opravdu ten největší obchod dobyt看em, jaký v Te-xasu existuje. Jen kdybych sehnal dost velký úvěr!"

Tentýž starý Wess. Vždycky snící o velkém ranči. Rád bych se o tom dozvěděl víc. Doufám, že zde zůstaneš přes noc?"

Nemáme naspěch, Brazosi."

Rád bych s vámi jel kousek k jihu. Byl jsem dlouho sám."

Tanner se na něj podíval pronikavým, vlídným pohledem, který Brazose udivil. Očekával vřelou odpověď na svou po-známku, že by rád doprovodil Tannera a jeho hochy po Staré stezce. Jelikož ta hned nepřicházela, pocítil Brazos trochu překvapení a zklamání.

Nezlob se, kamaráde. Myslím, že není pravděpodobné, že bys chtěl jet s námi. Já bych byl moc rád... Brazosi, pojď trochu tamhle stranou. Mám pro tebe novinku... Bojím se hrozně, ale..."

Wess zavedl Brazose do rohu vedle okna a postavil se před něj s výrazem naděje, ale zároveň obavy ve své bledé tváři, plné potlačovaného vzrušení, které Brazose překvapovalo a způsobilo, že se mu vrátila jeho původní podrážděnost.

Bojíš se ty?" zeptal se zachmuřeně, skoro trpce. Wessi, vím, že jsem pronásledovaný zákonem - a to neprávem, přísámboh - ale ty, můj starý kamarád, který by dávno neměl ten svůj světlý skalp nebýt mne..."

Mlč, ty starý svárlivý člověče," přerušil ho Wess. Nemohl bych se za tebe stydět, Brazosi Keene, stejně jako za vlastního bratra."

Odpusť, staroušku. Myslím, že jsem trochu nevrlý... Tak co máš na srdci?"

Wess byl zřejmě ovlivňován nějakou starostí, která mu hrozně ztěžovala řeč. Zapálil si cigaretu, přičemž se mu trochu třásl prsty a těžce polknul. Ale pod jeho opálenou pokožkou začala bledost ustupovat ruměnci.

K čertu, člověče!" vybuchl Brazos. Nebýval jsi tak proklatě ostýchavý... Slyšels něco o té malé rozmlisce v Las Animas?"

Jistěže Brazosi - jistěže," souhlasil Wess rychle. Jenže mně se to nezdálo být malé. Pravda je, že to bylo velké - velké jako Texas."

Tak? A co dál?" zeptal se chraptivě Brazos.

Nu předně, Dodge City to přijalo skvěle - sám Divoký Bill mi řekl: „Wessi, to by byl šerif pro Dodge, až mne najde kulka!" "

U d'asa, Divoký Bill Hickock...! To je pro mne kompli-ment."

Možná, že jsi neměl tak rychle odjíždět z Las Animas."

Zdalo se, že myslíš, že jsem měl sehnat společnost a osla-vovat to po městě," řekl Brazos sarkasticky.

Ne, to zrovna ne, ačkoliv ta práce jistě volala po trošce whisky. Kdepak ses stavil a nalil se pořádně?"

Wessi, ani jsem se nedotkl toho proklatého nápoje," prohlá-sil Brazos.

To vysvětluje všechno, jsi blázen. BáI jsem se toho již od těch dob - co - co..."

Od kdy, ty svázaný jazyku? Dopálím se co nejdříve."

Brazosi, za nic na světě nemohu pochopit proč. Kdybych byl na tvém místě, byl bych tak úžasně šťasten..."

Bál ses od chvíle, kdy? Od které chvíle?" vybuchl Brazos, chopiv se ocelovými prsty Wessova zápěstí. Něco nebylo v po-řádku s jeho starým přítelem - něco, co bylo nutno objasnit.

Nuže, starý brachu - od - od chvíle, kdy mne slečna Neeceová zastavila na ulici v Dodge."

Coo...? Slečna - Neeceová?" Brazosovi zněl vlastní hlas slabě, tak mu hučelo v uších. Pustil Wessovo zápěstí.

Ano, tvá snoubenka," odvětil Wess. Kamaráde, kdybych o tobě byl nikdy neslyšel, byl bych se do té krásné dívky zamiloval."

Moje - moje snoubenka? Jak ses to - dozvěděl?"

Řekla mi to."

Dobrý Bože...! Wessi, nestyděla se za to?"

Haha! To bych řekl, že ne."

Ach...! Ale proč... jak je to možné. Navštívila Dodge se svým otcem nebo přáteli... a slyšela snad, že mne znáš?"

Ne, nebyla tam na návštěvě - a pokud se týče jejího otce... Nu nemluvme o něm... Slečna Neeceová tě hledala,

Brazosi."

Při těchto slovech se začal Brazos chvět. Co to znamená? Jeho myšlenky se mátly... Hledala mne?" opakoval šeptem. Řekl jsem hledala, kamaráde... Bylo to takhle. Šel jsem náhodou do hotelu Dodge navštívit Jeffa - jistě jsi nezapomněl na Jeffa Davise? On se na tebe pamatoval. Nu, a dříve než jsem mohl říci dobrý den, Jeff mne uchopil a otočil proti dívce, která tam stála. Celý jsem ztuhlul při pohledu na ni. Jaké štěstí! zvolal Jeff. Tady právě přišel... Wessi, tohle je slečna Neeceo-vá. Ptala se mne, není-li tu nějaký texaský jezdec, který zná Brazose Keenea. A já jí řekl, že vy - Wessi Tannere - jste jeho starým pardem... Dívčina bledá tvář zčervenala a pak opět zbledla. Prosím, pojdte se mnou, řekla a vedla mne ven z haly do saloonu. Vy znáte Brazose?" zeptala se celá se třesouc.

„Nu, znával jsem ho, slečno," řekl jsem.

„Slyšel jste o mně?"

„Ne, musím se přiznat, že ne."

„Ale slyšel jste o tom - co učinil v Las Animas."

„Ano, slečno. Tady o tom mluví celé město. Ale já nikdy nevěřím povídačkám a už docela ne o Brazosovi Keeneovi."

„Ach! Je to však všechno pravda... A já jsem jeho snou-benka."

„Slečno Neeceová, ať učinil Brazos cokoli, měl k tomu jistě právo. Je pravým, plnokrevným Texasanem, ten nejlepší chla-pec, jaký kdy seděl na koni..." Nu, děkovala mi a slzy jí tekly po krásné tváři. A pak mi pověděla, že jste se spolu pohádali. Byla žárlivá na svou sestru. Odešel jsi do města a postřílel tam nepřátele jejího otce, z nichž jeden byl šerifem. Pak jsi odejel a chtěl ze sebe udělat vydědence, ale nestalo se tak. Řekla, že ví, že pojedáš do Texasu, a chtěla, abych se pokusil tě vyhledat. Brazosi, toho jsem se hrozně polekal, ale žádný cowboy by nebyl odolal jejím očím, jejím hlasu... „Mohli byste Brazose najít?" zeptala se. Řekl jsem, že je skoro jisté, že mohu. „Chcete?" prosila mne. „Ať to trvá jakkoliv dlouho, ať to stojí cokoli. Mám peníze. Zaplatím to." Přerušil jsem ji. Nemohl jsem prostě snést pohled na její úzkostlivou tvář. Řekl jsem: „Slečno, nemohu přijmout vaše peníze. Najdu vám Brazose. A ten hombre mi za to prostřelí nohu." „Střelil po vás?" zvolala. „Bude vám žehnat po celý život."

Měl jsi pravdu, Wessi," bručel Brazos stísněně, bránil se vlnám pohnutí, které na něj doléhalo. Jaká to hrozná a sladká zpráva! Prostřelím - ti nohu. Proklatě! Což jsem nebyl dost nešťasten? Ale teď mi pověz, co víš ještě, víš-li něco."

Je toho mnoho, kamaráde. Pojdme se nejprve napít."

Ne! Mnoho...? Wessi, nesnesu již moc... Ale ten nápad! Co to měla za bláznivý nápad přemlouvát tě, abys mě našel?"

Co myslíš, starý brachu?" zeptal se Wess dlouze vdechnuv.

Myslím? Nemohu přemýšlet. Vím jen, že to bylo od June krásné... Pověz mi to nebo to z tebe vyrazím."

Wessova ruka dopadla těžce na Brazosovo rameno.

Kamaráde, slečna Neeceová chtěla jít se mnou - až tě nalezneme," odpověděl Wess zvukným hlasem.

Jít s tebou...? Pane na nebi!"

To chtěla, Brazosi. A šla se mnou."

Brazos se díval v úžasu do bledé tváře svého přítele.

Je tady!" zvolal Wess.

Brazosovi se zatmělo před očima. Jeho třesoucí se ruka hledala oporu u Wesse, který se jí chopil a uklidnil ho.

Je tady - teď?" vydechl Brazos, zachvácen pohnutím, které ho přivedlo na okraj mdloby.

Ano, kamaráde. Je u paní Doanové."

Právě teď! Je tady!" opakoval Brazos dutým hlasem. Nohy se pod nim třáslly. Musel se držet Wesse. To byly jeho fyzické reakce, které ho v této chvíli ovládaly. Pak se jeho napětí uvolnilo, následoval úžas a radost, která ho povznášela do sedmého nebe.

Brazosi, pro trojjediného Boha!" mluvil k němu jakoby z dálky Wessův hlas. Co je ti? Člověče, měl bys být tím nejšťastnějším mužem v Texasu. Takhle jsem tě ještě nikdy neviděl. A jak často jsi byl zblázněn do děvčat. Ovšem kama-ráde, tohle je něco jiného. Tahle dívka je ta pravá a poslední... Ale... U všech čertů, Brazosi, přece jsi nevylopil banku nebo neukradl koně? Neučinil jsi něco špatného a nezákonného, co by na tobě zůstalo viset?"

Která - je to?" šeptal Brazos a jeho oči byly pevně zavřené.

Která? U ďasa, ten chlapec se pomátl. Není divu... která? Myslíš které děvče? Nu, ty ubohý, pomatený stíne sebe samého, je to tvůj miláček. Tvá snoubenka. Dívka, se kterou jsi se zasnoubil."

Wessův pronikavý šepot vnikl do Brazosova zmučeného vědomí. Úžasný otřes minul, byť i ne pohnutí, které jej prová-zelo. Brazos pustil Wesse a obrátil se k oknu. Jeho zatemnělý zrak se vyjasnil. Venku spatřil Indiány a koně, sloup šedého prachu, zvedající se vzhůru k horizontu. Nalezl opět sám sebe. Co se vlastně stalo? Ta bezejmenná věc, kterou pocí-oval, ho zdržela zde v Doan's Crossing. Proč? Dostihla ho odplata. Jedno z Neeceho děvčat přišlo za ním. Myslel, že je to June - dobrá a tichá - ta sladká a ušlechtilá dívka, kterou zbožňoval. Ale June by se byla nikdy neodvážila této divoké honby. Byla by nikdy neopustila svého otce pro vydědence. Byla to Jan, Jan - vášnivý malý ďábel, který konečně zkontroloval svou divokost.

Dobře, Wessi," prohlásil Brazos, obrátiv se k svému příteli. Co mi chceš ještě říci?"

Nu, tohle je zas můj starý kamarád," odpověděl Wess. Není toho již moc. Tvá dívka měla spoustu zavazadel, Brazosi. Bylo jasné, že se nehodlá vrátit domů. Haha...! Nu, naložili jsme to všechno na dostavník a jeli jsme sem celou tu dlouhou cestu z Dodge. Vyměnilo se po cestě několik jiných pasažérů. Ti všichni, moji hoši i já, se hrozně do tvé snoubenky zamilovali. Náš dostavník byl málem zastaven lupiči. Aspoň tak říkal náš kočí Bill Hampstead, který tu tlupu zná. Ale bylo nás příliš mnoho. Později se slečna Neeceová přiznala, že má u sebe spoustu peněz a že je velkým štěstím, že jsme byli jejími průvodci... To je myslím tak asi vše. Ujišťuji tě, že se mi ještě nikdy Stará stezka tak nelíbila - jako tentokrát."

Spousta zavazadel a peněz!" zvolal Brazos v novém úžasu. Wessi, řekni mi, že je to vše jenom sen."

Sen, můj ty pane! Podívej se semhle - svíral jsi tak silně moje zápěstí, žeš ho div nerozmačkal."

Odpusť, kamaráde, a děkuji ti za všechno. Myslím, že ti tu nohu neprostřelím."

Nu, to jsem opravdu rád. Brazosi, já mám také děvče a až budeš mít čas, musím ti to všechno povědět."

Ó to je báječné, Wessi. Rád o tom uslyším."

Brazosi, jde sem paní Doanová," pokračoval Wess spěšně. Sázím se, že tě hledá. Pojď, kamaráde, ať to máš odbyto. Musím opakovat, že bych byl docela rád na tvém místě."

Doan představil Brazose své ženě. Byla typem statečných ženských pionýrů, světlavá, statné postavy. Rozhodně si dříve Brazose náležitě prohlédla, než mu projevila sympatii a stala se vlídnou.

Myslím, že bude nejlépe, když půjdete ihned k své nevěstě. Něco jí tíží. Doufám, že to není nic zlého. Je rozkošná a musí vás mít velmi ráda."

Cowboyi, všiml jsem si toho a měl jsem ten dojem, když vystupovala z dostavníku. Úžasné oči! Temné a lačné, jako oči vyhladovělého Indiána!" dodal Doan se srdečným úsměvem.

Nuže, přátelé, musí mít o mně vysoké mínění," odvětil Brazos vážně. Teď je příliš pozdě na to, abych si dělal starosti, že pro ni nejsem dost dobrý a abych odejel, jako jsem to udělal... Dovedte mne k ní."

Nu, cowboyi," řekl Doan s důrazem, něco vám řeknu. Texasan vašeho druhu je hoden dvou amerických dívek, ať jsou sebelepší."

Dvě dívky! Brazos pocítil prudkou ránu. Rychlý pohled ho přesvědčil, že muž z pohraničí pouze nadsazuje v prostotě své oddanosti a hrdosti.

Tome, jestli je Brazos hoden jedné dívky - a hoden této - musíme být za to velmi vděční. Pojďte, Brazosi," dodala paní Doanová.

Vedla ho ke dveřím v jižním křídle budovy. Tohle je můj pokoj, Brazosi. Tady budete v bezpečí. Vyřídíte si to s ní.

Hleďte si uvědomit velké štěstí."

Ve chvíli, když vstoupil do pokoje, Brazos stál tváří v tvář svému osudu. Byla to June, kterou více miloval a toužil, aby se stala jeho ženou, nemohla to však nikdy být June, která měla ten dobrodružný nápad jít za ním. Jan se to nesmí dozvědět. Také ji miloval, avšak ne tak jako June. Pokorně si přiznal, že musí být šťasten, ať kterákoliv z obou dívek se zřekla všeho, aby ho následovala.

Brazos byl velmi rozčilen a napjat, když otvíral dveře. Pokoj byl prostorný a světlý. Sluneční světlo sem proudilo několika okny, takže nábytek působil útulným a veselým dojmem. Uslyšel vzdech a rychle se otočil.

Brazosi!" zašeptal někdo třesoucím se hlasem. Stála skoro za dveřmi, čekajíc bledá, rty pootevřené, oči široce rozepřené a temné. Brazos nečekal, že ji uvidí v bílých šatech, měla ovšem dost času, aby se převlékla. Jan by nikdy nepřivola, aby ji spatřil ušpiněnou nebo rozčuchanou po cestě. Její tvář byla krásná přes zpustošení, které v ní četl. Tato známka hoře ho k ní přitahovala, stejně jako vděčnost a láska, která ho přemohla, když ji spatřil.

Jan! Ty sladký diblíku," zvolal chraptivě a vztáhl k ní ruce.

Byla již na cestě k němu. Zdálo se, že ji jeho dráždivé zvolání či snad jeho láskyplné gesto na okamžik zarazilo a tváří jí přeběhla křeč. Ta minula, rozběhla se a vrhla se mu do náručí.

Brazosi - miláčku. Já - musela jsem přijít," řekla tiše.

Nu, neměl jsem jistotu, dokud jsem tě nepocítil takhle," odvětil chraptivě. Přitiskl ji pevně k sobě a sklonil hlavu k jejím zvlněným vlasům. V té chvíli se jeho oči zakalily. Zdálo se mu, že se vznášá v mlze.

Netiskni mne tak," šeptala skoro neslyšně ačkoliv jestli chceš - abych přestala - dýchat. Brazosi, nehněváš se?"

Hněvat se? Ne, Jan. Jsem z toho jako pomatený. Bože, dítě, bylo to od tebe krásné a laskavé - a špatné - že jsi mne tady vystopovala."

Špatné?" zeptala se rychle.

Pro tebe, má drahá. Víš přece, že jsem zákonem stíhaný člověk. Uvrhla jsi hanbu na sebe i ostatní."

Ale co pro tebe Brazosi, miláčku?"

Myslím, že jsem opět v nebi."

Och...! Tak mi odpouštíš?"

Snad to udělám - jestli mne zas budeš líbat jako tenkrát, v té hrozně noci!"

Ten starý známý Brazos! Jenom vypadáš... Brazosi, řekni, že mne nepošleš zpět," doléhala na něj něžně.

Ne, Jan, to nemohu udělat."

Ale stojíš o mně?" vzplanula opět svým známým ohněm.

Ano, jsem do tebe blázen, Jan. Myslel jsem, že mne to trochu přejde, ale nestalo se tak."

Miláčku...! A J- June?"

Nu - ona za mnou nepřišla, že ne?"

Zdálo se, že se dívka silně zachvěla. Tiskla se k Brazosovi tváří schovanou na jeho rameni. Cítil tlukot jejího srdce na svých prsou. Neplakala. Objala ho kolem krku, pak k němu zvedla svou planoucí tvář a slzy kanuly z jejích zavřených očí. Nalezla Brazosovy rty a líbala je znovu a znovu, opustila je a zlíbala mu tvář i oči a opět se vrátila k jeho rtům, až se Brazosovi zdálo, že její polibky přibývají na síle a ohnivosti a vášni, jak se množily.

Náhle však sklesla bezvládně a její paže sklouzly dolů. Držel ji pevně v náručí, opíral se o stůl a snažil se oddělit vlny citů od naléhavých myšlenek, které se mu rojily v hlavě. Nyní mohl již jasně vidět oknem modrou oblohu nad zelenými stromy.

Jan - myslím, že bychom se mohli posadit," řekl dutým hlasem a skoro ji donesl k pohovce. Nechtěla se ho však pus-tit. Byla nyní slabá a bezmocná, ale dosud se k němu tisk-la. Jsi jistě hodně unavena... tou dlouhou jízdou v dostavníku."

Ne. Nebyla jsem unavena," řekla zvedajíc hlavu. Jenom přemožena tím shledáním... Zeslabena strachem. Bála jsem se, že mne pošleš zpět... Že - miluješ více J - June."

Brazos vzal její tvář do svých dlaní a vážně si ji prohlížel. Zpustošení, které v ní dříve spatřil, zmizelo a její temné oči nebyly již tak unavené. Přece však postřehl změnu. Na jejích bílých skráních se jevily jemné modré žilky, kterých si nikdy dříve nevšiml. Pod očima měla tmavé stíny, které je zvětšovaly. Její líce byly hubenější. Krása z nich nevymizela, byla to však starší, ušlechtilější, smutnější tvář.

Pohovořme si nyní," její hlas se uklidnil. Mám ti mnoho co říci."

Myslel jsem si to, miláčku."

Brazosi... Tatiček zemřel náhle, ani ne za týden po tvém odchodu," začala s tragickým vypnutím sil.

Ó Jan! Jak strašné!" zvolal Brazos pohnut do hloubi duše.

Můj Bože, jak je mi to líto...! Tak ušlechtilý Zapaďák - nikterak starý - který právě dostal zpět svůj domov a své dcery!

"Ach tohle je pro mne rána. Měl jsem hrozně rád tvého otce, Jan... nevím, co mám říci."

Brazosi, řekl jsi dost. Utěšuje mne to. Věděli jsme, že máš rád našeho tatička - J - June a já. Bylo to částečně za to, cos pro něj učinil, že jsme tě začaly milovat. Ale otec odešel. A kdybych nebyla na tebe myslela - abych tě zachránila, byla bych klesla pod tou ranou."

Zachránila? Jan myslíš - že musím být zachráněn?"

Opravdu si to myslím. Díky Bohu, že jsem tě našla včas... Brazosi, to je ta nejsmutnější novina. Ale je toho ještě více - ne smutné - ale bude tě to mrzet."

Pokračuj, miláčku," odvětil Brazos prostě. Myslím, že teď už snesu všechno."

Jedná se o J - June." - Ano, myslel jsem si to. Nenech mne čekat."

Utekla s Henry Siskem... Vrátila se domů vdaná."

Co mi to povídáš, Janis Neeceová?" zvolal Brazos prudce.

Slyšel jsi dobře, miláčku." Její hlas byl tichý, ale dokonale jasný a byl v něm zvuk, který Brazos nepoznával.

Jan, ty lžeš!" vybuchl Brazos s vášnivým údivem a zlostí.

Proč bych tě měla přelhávat?" odvětila hrdě. Jestliže lha-la, byla za tím ženská úskočnost a chytrost. Brazos otočil je-jí hlavu tak, aby ji viděl ve světle. Její bledost, hrdé tmavé oči, které se dívaly přímo a hluboko do jeho vlastních, semknu-té rty, nyní skoro přísné - to vše nemluvalo k Brazosovi o prolhanosti.

Jan, odpusť mi - prosím," pokračoval pomalu. Ale jsem raněn do hloubi duše a je mi z toho zle. Hůř - než když zabijí člověka...! Proklínám Junino nestálé srdce! Vždyť milovala mne! Mám důkazy... A pak, zničehonic - je zbabělá... Henry Sisk? Správný chlapec, ovšem, ale vždyť miloval tebe?"

Myslela jsem. Přisahal, že ano."

Tak on tě opustil kvůli June?" zeptal se Brazos horko-krevně.

Ano, tak nějak to bylo, miláčku."

Měla jsi ho ráda?"

Ano. Bolelo to. Jsem ješitná ženská. Ale já si Henryho nemohla vzít - na mou čest, nemohla."

Proč ne, slečno Neeceová?"

Protože jsem milovala tebe. Ani jsem nevěděla jak silně, až když jsi odešel."

Aha. Musíš mi odpustit. Jsem tak zklamán... A jak to přijala June, že jsem utekl?"

Myslím - vím, že jí to také zlomilo srdce... Pak zemřel tatiček. To pro nás změnilo všechno. J - June a já jsme se musely rozejít. Náhle jsem si to uvědomila. Musela jsem tě najít - nebo prostě ulehnout a zemřít."

Jan, špatně jsem tě posuzoval. Netušil jsem, že jsi tak hlu-boká povaha, tak věrná a ušlechtilá. Myslel jsem, že ty jsi jen flirt a June že je pevná, věrná. Jaký jsem byl hlupák...! Dopřej mi trochu času, abych si tuhle věc dal v hlavě do pořádku."

Brazos začal chodit po pokoji, oddávaje se žárlivosti a hněvu pro tu neuvěřitelnou věc, která se přihodila. Přál si, aby se mohl po celý svůj život obdivovat June Neeceové. Zradila ho však v tak krátkém čase. Oč byla Jan lepší! A v duchu ji proklínal a její nestálost. Neočekával, že se June kvůli němu již nikdy nezamiluje. Ale u všech d'asů! Kdyby ho byla tolik nemilovala, jak přísahala a jak on věřil, nebyla by se vdala za Siska tak brzo. Nebylo to ani slušné. Byla mělká povaha. A tak zde zuřil, ani nevěděl jak dlouho, až mu jeho poraněná ješitnost a zatrpkllost dala novou životní lekci. Pak se obrátil k Jan. Pozorovala ho s nepochopitelným výrazem, který byl opakem bolu. Měla se Jan, měla-li trochu srdce, radovat nad tím, že byla její sestra svržena ze své výše?

Nuže, Jan, to, že jsi zde, abys mi vše pověděla, abys mne podepřela - mi pomáhá, aby se ze mne nestal nízký člověk.

Tyhle zprávy by mne byly nadobro zničily."

Ó Brazosi - miláčku. Mohu ti vynahradit ztrátu June?"

Myslím, že ano. Ale dovol, abych byl k tobě upřímný, Jan. Kdyby se June neukázala nevěrnou a co jiného to ještě bylo - ani ty, při vši své kráse a líbeznosti, ani žádná jiná dívka na celém světě, by mi nebyla její ztrátu vynahradila. Dovedeš tohle snést?"

Ano, Brazosi - dovedu to snést," řekla tiše Jan a sklopila hlavu.

Neber si to příliš k srdci, drahoušku, jsem divný pták. Musím vždy nést následky. Za všechno musím zaplatit. Nikdy nebudeš litovat, že jsem zbožňoval June. - Myslel jsem - že je anděl. Vždyť vlastně byla částí tebe."

Brazosi, je toho ještě víc, co ti musím povědět," pokračovala rychle Jan. Bojím se opět, jsi tak divný hoch. Tak poctivý, ušlechtilý a pravdivý! Nikdy nezapomenu na onu noc, když J -June rozluštila náš problém. Řekla, aby ses se mnou oženil. A ji že můžeš mít také."

Přál bych si, abych na to mohl zapomenout. Snad to půjde nyní - když se ukázala tak nevěrná."

Brazosi, snesl bys ještě jedno překvapení?" zeptala se Jan ustrašeně.

Díval se na ni poočku, ale Jan nevypadala v tomto okamžiku nijak hrozně nebo tak, že by o ní mohl mít pochyby. Sevřel ji v náručí, ale odklonil ji tak, aby mohl studovat výraz jejího obličejce.

Ven s tím, Jan. Ted' mne již nemůžeš ničím porazit."

Sázím se, že ano."

Hm! Nechci se sázet. Ale pověz mi..."

Odklonila se, hrajíc si s jeho šátkem, vyzývavá a rozkošná, ale její oči byly sklopené.

Snesl bys ji?" opakovala. Nebudeš příliš hrdý a pyšný - abys - abys proti tomu něco namítal jen proto, že jsi chudý, osamělý cowboy z prerie?"

Co tím chceš říci?"

Brazosi, nebude ti to vadit - že jsem velmi bohatá dívka?"

Mluvíš v hádankách. Myslím však - kdybys byla velmi bohatou dívkou - nemrzelo by mne to příliš."

Zasmála se radostně a chytila ho kolem krku. Brazosi, poslyš. Henry koupil můj podíl na Dvě Sombra a dva tisíce kusů dobytka."

Brazos seděl, dívaje se mlčky na toto zjevení - tohoto anděla z nebes, toto živoucí popření jeho bláhového úsudku o ženách.

Vidíš, nedopadlo to tak špatně, i když jsi ztratil June."

Jak mnoho?" zeptal se Brazos slabým hlasem.

Jak mnoho, co? Ó jak tě miluji, ach více, než kdy která dívka milovala muže."

Jan, mám slabé srdce. Nedobírej si mne... Jak mnoho ti zaplatili?"

Udělal jsem dobrý obchod, říkal Bilyen. Za dobytek jsem dostala po čtyřiceti dolarech za kus. Spočítej si to."

Neumím, miláčku - nedovedu počítat a nic takového."

Nuže, je to osmdesát tisíc dolarů. A prodala jsem svou polovinu na ranči za dvacet tisíc. Vzala jsem ty peníze s sebou." Slitování!" prosil Brazos.

Mám několik tisíc v hotovosti. - Bilyen řekl: „Bůh ví sám, co to bude stát - najít toho chlapce.“ - A to ostatní je v pou-kázkách na banku. Pan Henderson to pro mne zařídil. Nebála jsem se o ty šeky, když nás zastavili lupiči. Nemůže je nikdo zpeněžit, kromě tvé malé holčičky. Chápeš? Ale bála jsem se, že přijdu o ty hotové peníze... Tak, Brazosi, miláčku, co teď učiníme?"

Tak, Jan, miláčku, co teď učiníme?" napodobil ji Brazos v ustrnutí.

Ty nejsi právě ubohý cowboy. Dovedeš pracovat."

Jan, nedovedu nic, než milovat tě," odpověděl Brazos uboze.

No, to je ohromné. Ale chtěla bych, abys dělal ještě něco - kromě milovat mne... Brazosi, ti chlapci z tlupy Wesse Tannera, zvláště ten hezký černovlasý hoch, na mne brali. A ty víš, že na mne není žádné spolehnutí. Zdá se mi, že bude nejlépe, když mi dáš ohlávku, dokud je čas. Tatíček vždycky říkal, že se usadím, až budu zapražena."

Jan, pokud se toho týče, myslím, že ses změnila. Ale jsi dosud ten sladký díblík."

Brazosi, vždyť jsme přece byli zasnoubeni," řekla Jan vážně. Řekla jsem to každému. Nevím, jak jsi se vlastně díval na naše zasnoubení. Ale nebýt toho, nebyla bych tě mohla následovat."

Chápu. A nyní, když jsi u mne..."

Jste naprosto volný, pane Keene, ačkoliv jestli po mně toužíte tak silně, jako jste toužil po June," vpadla mu do řeči, zvednuvši bradu a dívajíc se mu zkoumavě do očí.

Jan, uvěříš mému čestnému slovu?" zeptal se Brazos.

Ano, Brazosi."

Nuže, dříve než jsem vešel do těchto dveří, věděl jsem, že tě požádám o ruku - předně - protože mne uchvátila ta stará láska - za druhé, protože bych tě byl požádal, i kdybych tě nemiloval, neboť jsem byl tolik pohnut tím, že jsi za mnou přišla - a konečně proto, že bych nikdy nepřipustil, aby někdo pomlouval Janis Neeceovou."

Zdalo se, že je uchválena, skoro spokojena, přece zde však byla určitá zdrženlivost, pochybnost, která Brazose překva-povala. Požádal ji se zatajeným dechem o ruku.

Ano, miláčku," odpověděla, skrývající tvář na jeho rameni.

Kdy?" vzplanul v napětí a pln odhodlání, poddávaje se proudu velké řeky, který ho strhl.

Copak musíme čekat?" zeptala se. Tohle věru prozrazovalo upřímnou a ďábelsky sladkou Jan Neeceovou, jak ji znal.

Kdyby bylo po mém, nečekali bychom ani chvíli," zvolal Brazos.

Tvá vůle je mou vůlí - a vždycky bude," oznámila dívka výmluvně. Vstala a přistoupila k oknu, odkud byl výhled na přerii. Brazos viděl, že teď již není nikterak rozechvěná ani měkká. Bude-li to možné, vezmeme se zde."

Jan...! Jistěže to bude možné. Doan mi řekl, že zde mají kostel. Pak je zde jistě také kněz."

Běž, miláčku, a vyptej se na to... Jan, jak víš, by si to mohla rozmyslet." Neotočila se od okna. Brazos vyskočil, zapomněl na své sombrero a vyběhl z pokoje. Potkal Doana a Tannera, kteří se polekali jeho výpadu.

Tome! Říkal jsi - že zde máte kostel?"

Ovšemže."

Pak máte také pastora?"

Samozřejmě. A je to skvělý muž."

Brazos se zalykal rozčilením. „Může nás - Jan a mne - ihned oddat?"

Nu, parde, teď jistě jedeš vysoko, daleko a krásně," prohlásil Wess a jeho bronzová tvář zářila.

Jděte a přiveďte ho," křičel Brazos vzrušeně, obraceje se k oběma kamarádům. Přiveďte ho. Řekněte, ať přinese papí-ry... a všechno, co je třeba... Wessi, jdi s Tomem. A zavolejte mne, až se vrátíte."

Brazosi, věděl jsem, že až se jednou pořádně zamiluješ, že se z tebe stane posedlý zřeštěnec," protahoval Wess. Bože svatej, jsem tomu hrozně rád."

Cowboyi, jste si jist, že se nezblázníte dříve, než budeme zpět?" zeptal se Doan napůl vážně a napůl žertem.

Zůstal mu dlužen odpověď; běžel zpět ke dveřím pokoje paní Doanové, kde se zastavil. Zmocnila se ho podivná předtucha. Zarazil se, ztěžka dýchaje. Zaklepal. Nikdo neodpovídal. Nejistě a s podivným rozechvěním vešel do pokoje. Jan ležela na po-hovce obličejem dolů.

Brazos běžel, aby poklekl vedle ní, dychtivý pozvednout ji, ale jeho ruce ztratily svou sílu, když se dotkly jejího chvějícího se těla.

Jan, má drahá, co je ti?"

Ach, Brazosi... nemohu - nemohu dál... Jsem malá pod-vodnice. Nemám tolik odvahy - jak jsi si myslel," naříkala tiše. Brazosovo srdce pokleslo jako olověné. Pocítil zoufalství. Ale snad je příliš vyčerpaná... Ta nejistota, dlouhá cesta, rozhovor s ním, bylo více, než dovedla snést.

Miláčku, co nemůžeš?" zeptal se něžně. Chceš říci - vzít si mně?"

Ne, ne!" zvolala náruživě, zvednouc tvář mokrou slzami a výrazem studu a její velké tmavé oči se na něj tragicky upíraly. Chci si tě vzít - zemřu, jestli mne nebudeš chtít... A ty, jaká hrůza, mne budeš teď nenávidět."

Hlouposti, drahoušku. Nemohl bych tě nenávidět, ať si provedla cokoliv, pokud se chceš za mne provdat."

Brazosi, nevěděla jsem, že to bude taková špatnost. Byla jsem do tebe zblázněná. Byla bych provedla cokoliv... cokoliv. Ale teď, když jsi byl tak milý - tak báječný - nemohu dál."

Jan Neeceová, řekneš mi to konečně?" zeptal se Brazos v zoufalství.

To je - právě to... Nejsem Jan Neeceová... Jsem June!"

Bože všemohoucí! Jsem opilý nebo jsem se zbláznil?" vybuchl Brazos, chytiv se za hlavu a díval se na ni nedůvěřivě. Kdo jsi?"

Ach Brazosi! Nedívej se na mne tak - tak strašně... Jsem to já! June - June Neeceová! Ne Jan... Nemohla jsem bez tebe žít. Byla to Jan, která utekla s Henrym. A já myslela, že ji miluješ více než mne - že ona je ti vším - a přišla jsem sem, abych tě našla... docílila, aby ses se mnou oženil - a pak teprve ti všechno řekla."

Ty proklátá - ďábelská kočko!" řekl Brazos s údivem, silnějším, než byla jeho vášeň. Nevěřím ti."

O Brazosi," naříkala.

Nevěřím ti."

Ale miláčku, já jsem June. Přisahám, že jsem. Jan by nikdy neudělala tak ukvapenou věc. Neměla dost odvahy. Nemilovala tě tolik. Musím ti říci, ač se za to stydím, že se pověsila Henrymu na krk, jakmile jsi odešel... Brazosi, musíš přece vidět, že mluvím pravdu. Kdybych byla Jan a chtěla tě dostat za každou cenu - copak bych ti to prozradila teď? Ne! Čekala bych, až bychom byli oddáni."

Bylo jistě dost logiky v této vášnivě zpovědi. Ale Brazos se rozhodl skrýt vytržení, které se ho zmocnilo. Nyní jí věřil. Jen ty polibky ho oklamaly. Hrála svou roli dobře a možná také, když odložila svou zdrženlivost a ostýchavost, že konečně vyja-dřovaly její skutečnou vřelost.

Nemohu ti uvěřit," řekl Brazos vážně.

Ale musíš. Brazosi, žádná děvče přede mnou neprovedlo takovou věc. Och, nestydím se za to. Chlubím se tím, jen kdybys... Copak jsem ti nenabídla, aby ses oženil s Jan a vzal si zároveň mne... Brazosi, miláčku, proboha neříkej, že si mne teď již nechceš vzít!"

Udělám to, jestli mi dokážeš, že jsi June," odpověděl Brazos nemilosrdně. Měl jsem již právě dost toho zaměňování Jan s June - a June s Jan."

Dokázat, že jsem June?" opakovala. Ovšem, že mohu. Jsem June. Mé jméno je na poukázkách na všechny mé peníze." Brazos byl usazen tímto silným důkazem. Prezidenti bank se nedopouštěli tak velkých omylů ve vystavování šeků, tím spíše, že Henderson znal Neeceho děvčata.

O mohla jsi oklamat Hendersona stejně snadno jako mě. Copak jsi neklamala kdekoho pod sluncem? Dokonce vlastního otce... Ne, slečno Neeceová, musíte dokázat, že jste June!"

Počkej, až budeme svoji," prosila tak sladce a pokorně, že Brazos musel přemáhat divokou touhu uchopit ji do náručí. Pak mu probleskla hlavou myšlenka.

Ne. A dovol, abych ti připomněl, že pastor s Doanem a Wessem - a myslím kdekdo z tohoto domu - sem přijdou co nevidět."

Miláčku! Věř mi!" šeptala úpěnlivě. Zemřela bych hanbou, kdyby teď přišli."

Poslyš, June Neeceová měla mateřské znaménko jako mod-rý zvonek... na noze... Je to pravda?"

Kdo ti to řekl?" zvolala dívka červenajíc se.

Slyšel jsem to hned jak jsem přišel do Las Animas. Každý to věděl. Jediný způsob, jak se dala Neeceho dvojčata od sebe rozeznat... Nuže, jsi-li opravdu June, pak máš jistě to mateřské znaménko. Máš ho?"

Ano, Brazosi Keene. Mám," odpověděla úzkostně. Chceš mi věřit - až do té doby?"

Pak ti budu důvěřovat navždycky. Myslím, že si zasloužíš, abys vytrpěla trochu hanby."

Hanby! Nemusím se za nic stydět, leda za to, že jsem se honila za nerytířským cowboyem po celém Jihu."

Musím přiznat, že to bylo silné... No tak, děvče, myslím, že jsem zaslechl Wessův hlasitý smích. Už jsou tady s pastorem. Musíš si pospíšet, nebo bys mohla přijít o manžela."

Brazosi Keene, jestli mne chceš nutit, nechci tě za manžela," zvolala hrdě. Byla opět bledá a její oči hořely výčitkou.

Riskuji to, miláčku. Nemůžeš se vyhnout našemu sňatku i kdyby to bylo jen proto, abys zachránila své dobré jméno a svou hrdost."

Dobře, cowboyi! Pojdte ke světlu," odpověděla s něčím v hla-se, co vypadalo, jako klidné pohrání. Brazos za ní šel váhavě k oknu. Cítil na sobě její pohled a neodvažoval se podívat ji do očí. Kromě toho ulpěly jeho oči na jejích dovedných, ladných rukou, když uchopila své šaty z každé strany. Zvedla je zároveň s bílými spodničkami. Její jemné kotníky, štíhlá půvabná lýtka, oblá kolena, přitáhly Brazosův fascinovaný pohled.

Měl byste vědět, že tohle by bylo něco pro Jan," řekla s potlačovaným chichotáním, které zaplašilo její hrdé opovržení tímto přesným milencem. Zapomněla jsem, na které noze to je... myslím na levé. Podívejte se..."
Ozvaly se veselé hlasy venku a pak následovalo zaklepání. Brazos strhnul její šaty svou úžasně rychlou pravou rukou. Ó miláčku, vždyť jsem jen žertoval," šeptal.
Ano, žertoval jsi," posmívala se. Viděl jsi to?"
Ne. Nic jsem neviděl. Ostatně, June, věděl jsem celý ten čas, že jsi to ty."
Lháři! Mohla jsem tě oklamat... přála bych si... Och!"
Ozvalo se silnější a netrpělivé klepání na dveře. June si uhladila pocuchané šaty.
Brazosi, jsme zde všichni, abychom z tebe udělali nejšťastnějšího cowboye v Texasu," zvolal Wess zvučným hlasem.
Můžeme vstoupit?" Doanův hluboký hlas svědčil o radosti, kterou pociťoval. Pastor, dokumenty, svědkové a všechno."
Ještě okamžik, Tome," protahoval Brazos. Ta dáma svolila stát se paní Keeneovou, ale - u všech čertů - ještě nepodala důkaz, kterým z obou dvojčat z ranče Dvě Sombra doopravdy je."

OBSAH

KAPITOLA 1	7
KAPITOLA 2	26
KAPITOLA 3	45
KAPITOLA 4	66
KAPITOLA 5	90
KAPITOLA 6	113
KAPITOLA 7	126
KAPITOLA 8	142
KAPITOLA 9	162
KAPITOLA 10	181
KAPITOLA 11	193
KAPITOLA 12	209
KAPITOLA 13	228
KAPITOLA 14	241
KAPITOLA 15	256

DIVOKÝ ZÁPAD - KNIŽNÍ RADA - 18. SVAZEK

ZANE GREY

DVĚ
SOMBRERA

Translation by Josef Vorel
Adaptation by Petr Dornák
Illustrations by František Ulč
Illustration cover by Libor Balák
Graphic design by Jiří Hanák
I. vydání
Vydal R. Suchánek - nakladatelství Návrat,

jako svou 158. publikaci v roce 1994
Z dodané sazby vytisklo SPEKTRUM
Brno, Vídeňská 113
Tematická skupina 13
Dop. cena vč. DPH 67 Kč

ISBN 80-7174-684-3